Vladimir ALEXE

ION ILIESCU

BIOGRAFIA SECRETA

CANDIDATUL MANCIURIAN

CUPRINS

PARTEA INTAI - SUB CUPOLA KREMLINULUI

I. PETELE ALBE DINTR-O BIOGRAFIE ROSIE

II. "DESPRE TATAL SAU ATAT SE CUNOASTE?"

III. ADOLESCENTA STALINISTA: ILIESCU SI "SANTIERISMUL" DE TIP GULAG

IV. LA MOSCOVA, ILIESCU A DEVENIT "INGINER AL SUFLETELOR" SI EXPERT IN "MASKIROVKA"

V. INFILTRARE LA VARF: ION ILIESCU, "SUBMARIN" AL MOSCOVEI IN "UNIUNEA INTERNATIONALA A STUDENTILOR" (UIS)

VI. "SPALAREA CREIERELOR": ILIESCU SI MINERIADELE

VII. REVOLUTIA LUI ION: "UN FEL DE PAR-PAR-PAR SI CU ASTA BASTA!"

PARTEA A DOUA - SUB CUPOLA MAFIEI

VIII. ROMANIAGATE: LOVITURA DE STAT VALUTARA DIN 3 FEBRUARIE '90

IX. CARACATITA BANCARA: MARILE INGINERII FINANCIARE ALE MAFIEI EREI ILIESCU (1990-1996)

X. LISTA PEDESERISTILOR SARACI DA' CINSTITI SI AFACERILE LOR CURAT-MURDARE (Tigareta 0, Tigareta 1, Tigareta 2)

XI. PRESEDINTELE TURNULUI BABEL AL DROGURILOR

XII. CASCADELE FRATILOR ISKANDARANI: TIGARETA 0

XIII. FILIERA HAMAS: ILIESCU SPONSORIZAT DE TERORISM

XIV. AFACEREA AEROFINA: SISTEME DE OCHIRE PENTRU RACHETELE LUI SADDAM

XV. AFACEREA COSTEA SI POLITCA FIRULUI ROSU CU KREMLINUL: AXA MOSCOVA - BUCURESTI IN OPERATIUNEA JIMBOLIA SI ZAVTRAGATE

PARTEA INTAI
SUB CUPOLA KREMLINULUI

I.

PETELE ALBE DINTR-O BIOGRAFIE ROSIE

Pentru familia lui Ion ILIESCU, lumina a venit, intotdeauna, de la Moscova

1.

"RESCRIEREA PERMANENTA" A PROPRIEI BIOGRAFII - REFLEXUL LIDERILOR COMUNISTI IN CAUTARE DE LEGITIMITATE POLITICA

Biografiile liderilor comunisti ai secolului XX ilustreaza, probabil, cel mai bine acel fenomen straniu de continua *rescriere* a *istoriei*, specific societatilor de tip totalitar, fenomen descris cu acuitate de George Orwell in romanul "1984". Adaptarea permanenta a *trecutului la linia partidului* din prezent, operatiune intreprinsa de *functionarii umbrelor*, dintr-un suprarealist *minister al adevarului* orwellian, a avut, intre altele, si acea consecinta absurda, traita insa pe viu de cetatenii statelor comuniste ale Europei de Est: biografiile liderilor comunisti erau *rescrise* permanent, in birourile sectiei "cadre" a partidului, atat in cursul vietii, cat si dupa moartea acestora. Rude incomode, inclusiv cele de gradul intai, puteau disparea ca prin farmec din biografia oficiala sau isi modificau post-mortem, cat ai bate din palme, traiectoria vietii. Rolul unei mame naturale dar *incompatibila*, cine stie din ce motiv; cu biografia *marelui carmaci*, putea fi preluat foarte bine de o alta *mama*, care corespundea criterulor partidului, exact ca un rol dintr-o piesa de teatru. O sotie a *marelui conducator* care, intr-un moment de disperare, se sinucisese, nu disparea numai din biografia oficiala a liderului, ci si din toate dictionarele, jurnalele de film, precum si din fotografiile oficiale. Personajul principal al noii biografli putea fi *teleportat* direct in mijlocul unor evenimente cu care nu avusese, de fapt, nici o tangenta dar al caror lider putea deveni - retroactiv - printr-un simplu truc fotografic ori grafologic, ori putea fi *exfiltrat*, pur si simplu, din documente considerate prea stanjenitoare pentru biografia sa de lider. Cum ar fi, de pilda, o nota informativa data in tinerete la politic ori o fotografie de grup, alaturi de alt lider, cazut intre timp in dizgratie. Se puteau fabrica, de asemenea, *martori si* ticlui *marturii*, in functie de necesitatile biografice ale momentului, dupa cum, la fel de bine, puteau disparea, hocus-pocus, martorii reali si marturiile autentice. Procesul de *rescriere permanenta* a biografici unui lider comunist corespundea acelei continue nevoi de *legitimitate* a personajului, o *legitimitate justificata* de ambitule politice si de setea obsesiva de putere. Caci, pentru ca un asemenea individ in varful piramidei puterii ori sa *amusineze in* jurul acesteia, decenii la rand - in timp ce lumea, mentalitatile si valorile se schimbau neincetat (uneori de o maniera dramatica) - era limpede ca numai printr-o *rescriere permanenta* a biografiei aceasta putea deveni compatibila cu prezentul - cu orice prezent - asigurandu-i personajului *legitimitatea*, care sa-i justifice puterea ori ambitiile de putere.

2.

CA SA-SI "LEGITIMEZE" TITLURILE ACADEMICE SI PE CELE DE DOCTOR HONORIS CAUSA, CEAUSESCU SI-A FALSIFICAT ATAT DIPLOMA DE BACALAUREAT, CAT SI PE CEA DE FACULTATE

Romania comunista nu a facut nici ea exceptie de la acest fenomen schizofrenic si nici nu avea cum sa faca exceptie, atata timp cat *modelul* a fost, dupa 1945, cel sovietic. Un exemplu notoriu este Ceausescu, stapanul absolut al Romaniei timp de un sfert de veac, omul care a devenit in anii 70-80 obiectul unui cult al personalitatii inspirat de *traditia* maoista si de cea nord-coreeana. Predecesorul lui Iliescu la conducerea Romaniei, Nicolae Ceausescu, a inceput inca din 1965, imediat dupa preluarea puterii in partid, opera de *cosmetizare* a propriei biografii, care s-a dovedit a fi, mai apoi, primul pas in directia cultului personalitatii. *Douzeci si* trei de milioane de Romani au crezut, timp de un sfert de veac - multi o mai cred si astazi - ca omul care a condus destinele tarii lor se nascuse intr-o comuna onorabila, Scornicesti, intr-o familie de tarani *saraci si cinstiti*, in realitate, asa cum dovedeste foaia matricola (vezi Anexa 3), Ceausescu nu se nascuse in comuna Scornicesti, ci intr-un catun din apropierea comunei, Tatarai. Conform lui A.B.Cornea, originar din Scornicesti, catunul fusese intemeiat de cateva palcuri de tatari, refugiati prin partea locului dupa rascoala lui Tudor Vladimirescu, pe langa care se aciuasera ulterior mai multe grupuri de tigani nomazi. In timp ce comuna Scornicesti se constituise prin 1803, cand boierul Radu Scornici pnmise incuviintarea Episcopului de Slatina sa-i adune intr-o asezare temeinica pe toti cei de prin partea locului si sa le ridice o biserica. Conform autorului citat, numele real al familiei Ceausescu ar fi fost, initial, Ceausoglu, care se traduce din tataraste prin *fiu de sluga*. Toate aceste *detalii* biografice deveneau, fireste, incompatibile - dupa 1965 - cu noul statut al lui Ceausescu si imperativele calitatii sale de lider comunist, cu iz nationalist, ca sa nu mai vorbim cu cele de *geniu carpatin, titan al gandirii* ori *mare carmaci*. Astfel ca primul gest facut de Ceauescu in 1965 a fost sistematizarea zonei, adica desfiintarea catunului, unde se afla casa natala, si trecerea intregului teritoriu in administrarea comunei Scornicesti. Astfel, noul lider al Romaniei isi incepea domnia prin radcrea de pe fata pamantului a asezarii natale, din *necesitati de biografie*. Cum ambitule lui Ceausescu, de membru a diverse academii si de doctor *honoris causa*, impuneau *reglementarea* urgenta a studulor sale liceale si universitare, s-au luat masuri retroactive. In decembrie *1965*, Scoala medie nr. 10 *Zoia Kosmodemianskaia* elibera *Diploma de maturitate* nr. 351243 *absolventului Ceausescu A. Nicolae*, care terminase cursurile anului scolar 1964/1965, spre *a se bucura de toate drepturile acordate de legile in vigoare* (vezi Anexa 4). Absolventul devenise insa, intre timp, de sase luni liderul partidului iar singurele sale studii atestate, pana in acel moment, erau cele patru clase primare (a cincea inceputa, dar neterminata) trecute in foaia matricola mentionata. Odata *cosmetizate* studiile medii, Ceausescu nu intarzie sa absolve - o *luna mai tarziu, in ianuarie 1966 -Institutul de Stiinte Economice V.I. Lenin*, conform *Diplomei* nr. 180142/ian. 1965 (vezi Anexa 5), document semnat in calitate de rector de Manea Manescu, viitorul prim-ministru. Un fals intelectual calificat. Astfel, din *necesitati de biografle*, in numai cateva saptamani, Ceausescu parcurgea in *zbor* toti anii de scoala, din primare pana la bacalaureat, precum si toate examenele facultatii de economic generala - inclusiv examenul de diploma - fireste, cu nota maxima. Drumul *geniului carpatin* catre academii si titluri de doctor *honoris causa* era, in felul acesta, larg deschis. La fel s-a procedat si cu atestarea *activitatii revolutionare a marelui carmaci*. Doua exemple, intre altele. Un proces oarecare din 1936, de la Brasov, al unui grup din care facea parte, intre altii, si Ceausescu dar al carui conducator era, de fapt, un agent *Kominternist* infiltrat din Romania, Vladimir Tarnovski, a fost falsificat de *functionarii umbrelor si* metamorfozat intr-un mare proces politic in care, retrospectiv, Ceausescu ii lua locul de lider al grupului lui Tarnovski. Pentru a se acredita astfel, retroactiv, *legenda revolutionarului in pantaloni scurti*. In timp ce o manifestatie din mai 1939 - organizata de comisarul regal Mihai Ralea din ordinul Regelui Carol al II-lea - era, la randul sau, metamorfozata retroactiv, de *aceiasi functionari ai umbrelor*, dintr-o manifestatie monarhista intr-una comunista. Condusa, bineinteles, de viitorul *geniu carpatin*, alaturi de viitoarea sotie si *savanta de renume mondial*. Ambii inserati, printr-un truc fotografic, intr-o mare multime si *redescoperiti*, cateva decenii mai tarziu, de apologetii cultului personalitatii

lui Ceausescu, ocupati cu *scrierea* biografiei liderului. Intr-o Romanie in care rescrierea permanenta a trecutului si *cosmetizarea* propriei biografii, in raport de vremuri si necesitatile momentului, au fost, decenii la rand, un reflex firesc al liderilor comunisti, n-ar trebui sa fim mirati ca urmasul lui Ceauscscu la putere, fostul secretar cu probleme ideoiogice din defunctul partid comunist, Ion Iliescu, si-a *cosmetizat* din primul moment biografia. Dc data aceasta, in conformitate cu schimbarile intervenite in Romania dupa decembrie 1989, in contextul prabusirii comunismului in Europa de Est, a dezmembrarii U.R.S.S. (fostul *far calauzitor),* a *dizolvarii* KGB-ului si a incheierii Razboiului Rece, prin disparitia lagarului comunist. *Legitimitatea* noului lider trebuia construita acum intr-un sens invers celci de pana in 1989. Dat flind contextul postcomunist in care se afla Romania, biografia lui Iliescu urma sa fie *decomunizata si dekaghebizata*. Peritni a se *legitima* la vremuri noi, Iliescu trebuia sa-si *"cosmetizeze"* biografla dar in sens invers. Trebuiau puse in paranteza, asadar, relatiile compromitatoare ale lui Ion Iliescu si ale familiei sale cu U.R.S.S. si cu stalinismul. in primul rand legaturile tatalui sau, Alexandru Iliescu, cu *Kominternul*. Caci, pentru familia lui Ion Iliescu, *lumina* venise intotdeauna de la Moscova. Cum insa, dupa 1989, *lumina* venea din directia exact opusa, Ion Iliescu s-a vazut nevoit - pentru *a se legitima fruntea poporului roman, in noul context national si internastional* - sa-si *rescrie* biografia, in functie de aceasta schimbare a polilor politici intervenita in Europa de Est. Asadar, in loc de sef comunist, Iliescu trebuia sa *apara* acum invers, drept *dizident anticomunist,* din apropiat, ani de zile, al lui Ceausescu, Iliescu trebuia acum sa *treaca* drept vechi dizident *anticeausist,* din prosovietic si agent de influenta al Moscovei, Iliescu urma, in noul context, sa se dea drept lider de orientare euroatlantica, si din adept al economiei socialiste planificate, de tip *Gosplan,* sa *suia* cu vioiciune in barca economici de piata. Ceea ce Iliescu n-a intarziat sa faca.

ACTUL I: UN BUNIC BOLSEVIC - VASILI IVANOVICI, REFUGIAT DIN RUSIA, DEVINE VASILE PENU, TARAN SARAC DAR CINSTIT, DIN COMUNA ULMENI.

Atunci cand - rareori, dealtfel - Ion Iliescu isi evoca trecutul, o bizara *amnezie* pare sa-l cuprinda pe fostul presedinte al Romaniei. Ca intr-un interviu din saptamanalul *VIP* (aprilie 1998), cand Iliescu afirma plin de candoare:

"Tatal meu (...) a fost primul copil dintr-o familie de cinci baieti, singurul care a urmat dupa cele patru clase elementare si cursurile scolii de Arte si Meserii din Oltenita. Cand bunicul meu a caz ut prizonier pe front, tata s-a inscris voluntar in armata. Drept recompensa, dupa terminarea razboiului, noi am primit un loc de casa, pe care l-am transformat in gradina. ESTE SINGURA AMINTIRE PE CARE O MAI AM DE LA BUNICI."

Este de remarcat ca, desi prin reforma agrara, initiata dupa prirnul razboi mondial de Regele Ferdinand, familiei lui Ion Iliescu i s-a atribuit un teren, transformat in gradina, si ca *"aceasta este singura amintire pe care o am de la bunici"*, fostul presedinte al Romamei isi reaminteste, destul de precis, cum ca bunicul ar fi cazut prizonier pe front, iar tatal s-ar fi inscris voluntar in armata.

Confom insa registrului starii civile din Oltenita (locul de bastina al lui Ion Iliescu), tatal acestuia - Alexandru Iliescu - s-a nascut in 1901. Asadar, in cel mai bun caz, acesta ar fi trebuit sa aiba doar cincisprezece ani in momentul intrarii Romaniei in primul razboi mondial (1916, dupa cei doi ani de neutralitate), fiind de aceea imposibil sa fie primit ca *voluntar* pe front. Sa observam insa cum - dintr-un foc - desi sustine ca nu-si mai aminteste mare lucru despre bunicul sau, Iliescu il plaseaza totusi, strategic, intre soldatii romani cazuti prizonieri, iar pe tata (viitorul *Kominternist* Alexandru Iliescu) in ipostaza patriotica de *voluntar pe front*.

In 1995, trei ziaristi ai cotidianului *Ziua* au incercat sa reconstituie *misterele* familiei lui Ion Iliescu, motiv pentru care s-au deplasat pentru o ancheta de teren la Oltenita. Si iata ce aflam:

"Cu o populatie de cateva zeci de mii de locuitori, Oltenita, oras dunarean situat la granita cu Bulgaria, este locuit in mare masura de tigani. Faptul ca un concitadin, Ion lliescu, a ajuns presedintele tarii, i-a determinat pe multi olteniteni sa se creada mai mult sau mai putin rude cu acesta. S-a nascut chiar un fel de mit, multi localnici povestind cu un fel de nostalgie intamplari inchipuite, de nazbatii si jocuri. de copilarie pe care le-au impartit cu "pustiul" Ion Iliescu, in anii interbelici. in mica urbe, oricine este dispus sa dea relatii despre presedintele ales dar tot oricine indruga tot felul de povesti menite sa te puna pe o pista falsa. De aceea, redactorii Ziua au selectionat in materialul de fata doar marturiile celor care, in mod cert, l-au cunoscut indeaproape pe Ion Iliescu sau care ii sunt neamuri."

Dupa ce au separat *folklorul* local de *adevdrul* istoric, iata ce a putut deslusi echipa de investigatii de la *Ziua* la fata locului. Astfel, citim urmatoarele in capitolul intitulat *"Neplacandu-i munca, tatal lui Iliescu s-a dat cu comunistii":*

"Pe la inceputul veacului trecut, in comuna Ulmeni, din imprejurimile Oltenitei, traia o familie de oameni onesti si muncitori, pe nume Penu. Urmasii acestei familii au fost trei frati, toti baieti, pe nume Aristide, Gheorghe si Vasile Penu Bunicul lui Ion Iliescu). Vasile Penu s-a casatorit, iar din aceasta unire au rezultat doi fii, Alexandru (tatal lui Ion Iliescu) si Eftimie. Ambii fii au imbratisat doctrina comunista inca din adolescenta. Eftimie, fratele mai mic, coleg de cizmdrie cu Nicolae Ceausescu , a studiat cativa ani la Moscova si a ajuns securist. Mai tirziu a devenit directorul unei fabrici de incaltaminte din Bucuresti. Eftimie a murit pe la inceputul anilor '80."

Textul citat ridica insa un semn de intrebare. Astfel, constatam ca pe tatal lui Alexandru Iliescu - bunicul viitorului presedinte al Romaniei - nu-l chema *"Iliescu"* cum am fi banuit, ci *"Penu"*. Pentru a deslusi misterul prin care fiul Ini Vasile Penu, taran onest si muncitor din Ulmeni, a ajuns *"Iliescu"*, trebuie sa citim ceva mai jos, in articolul mentionat din *Ziua*, urmatoarea explicatie.

"Alexandru Penu, pdrintele lui Ion Iliescu, a creat numai necazuri familiei sale. (Se Inhaitase cu golanii de comunisti), afirma neamurile sale. Jandarmii si politistii il cautau toata ziua pe acasa, pentru legaturile sale cu partidul comunist. Vasile Penu, tatal, era nevoit sa-i ascunda de fiecare data in ieslea cailor sau in cuverturi. hi cele din urma, el l-a admonestat pe Alexandru: (Ori iti vezi de treaba, ori pleci din casa mea, n-

am chef sa vina astia .mereu pe capul meu!) Nazbatiile politice ale lui Alexandru au primat insa, mai ales ca munca nu-i prea placea. Alexandru Penu si-a parasit parintii, pe care chiar i-a renegat. Hotarat, el si-a schimbat numele din Penu in Iliescu, declarand rudelor: (Veti vedea voi ce bine o vor duce copiii nostri in viitor, sub comunism, cand va veni la putere.)"

Asadar, din relatarile rudelor familiei lui Iliescu si ale celor care i-au cunoscut la Oltenita bunicul si tatal, ar trebui sa deducem ca Alexandru Penu si-ar fi renegat familia din motive *ideologice,* moment in care si-ar fi schimbat numele din Penu in Iliescu, dupa care a tinut un discurs profetic despre comunism familiei.

Sa retinem *amnezia* de care este cuprins Ion Iliescu, fostul presedinte al Romaniei, cand vine vorba despre *originea* familiei sale, precum si motivatia *ideologica,* lansat*a* de rude si de cunoscuti, atunci cand trebuie sa explice *metamorfoza* prin care Alexandru Penu, fiul lui Vasile Penu din Ulmeni, isi ia un alt nume, devenind subit Alexandru Iliescu.

Deoarece Ion Iliescu a fost, timp de sapte ani, presedintele a douazeci si trei de milioane de romani, nu este deloc lipsit de importanta credem, ca sa incercam sa elucidam *misterul* originii adevarate a familiei sale, precum si pe cel al numelui real de familie. in acest sens, saptamanalul romanesc *Lumea libera,* care apare la New York, a prezentat un cu totul alt punct de vedere privind biografia familiei lui Ion Iliescu, inca din octombrie 1996. Iata ce citim, in acest sens:

"Recent (oct.'96 n.n.), campania electorala a lui Ion Iliescu si a PDSR a adaugat noi accente murdare la cele de pana acum. Astfel, pe afisele electorale ale candidatului U.S.D., Petre Roman, oamenii partidului de guvernamant au lipit urmdtorul inscris: (Nu lasati ca acesta sa devina primul presedinte evreu al Romaniei." Totodata, Ion lliescu a afirmat ca Petre Roman nu are radacini in pamantul tarii, aluzie directa la originea semita a liderului U.S.D. intamplarea face ca "Lumea liberd" aprimit un material legat de originea lui Ion Iliescu, pe care, in premiera absoluta, il publicam mai jos."

In continuare, *Lumea libera* prezinta urmatoarea fisa biografica a bunicului lui Ion Iliescu, in cadrul unui articol intitulat *"Cazul Ion Marcel Ilici Iliescu"* (fost Ivanovici), fisa pe care ne permitem sa o reproducem, la randul nostru.

BUNICUL (dupa tata)

- Vasili Ivanovici, evreu rus, bolsevic, puscairias, fugit din Rusia, urmarit de politia tarista (Ohiana, n.n.)
- S-a stabilit la Oltenita in jurul anului 1895, ca argat si baiat de pravalie la un grec, zis Tandarica, pe strada Ion Heliade Radulescu nr. 1 (fosta *Tiganie,* nr.4).
- Si-a schimbat numele in Iliescu, probabil dupa 1900.
- S-a incurcat cu Maria Savu (sora carciumarului Anghel Savu, care avea carciuma pe strada I. H. Radulescu, nr.2), cu care s-a casaorit in 1900-1901.
- Anghel Savu era roman fuigit din Bulgaria, peste Dunare si stabilit la Oltenita. Acesta a facut Mariei si lui Vasili o dugheana in care vindeau diverse, situata pe strada I. H. Radulescu, la nr. 6-8.
- Vasili Iliescu (fost Ivanovici) si Maria (fosta Savu) au avut doi baieti si doua fete (Alexandru – tatal lui Ilici, Eftimie, viitorul calau al poporului roman; Aristita si Vergina).
- Vasili Ivanovici a fost bun prieten cu Constantin Dobrogeanu Gherea, evreu venit din Rusia (pe numele adevarat Katz). G. Calinescu precizeaza, in *Istoria literatuni romane,* C. Dobrogeanu Gherea, venit din Rusia cu un bun tovaras, a fost impamantenit prin decret regal, dat pe baza aprobarii Parlamentulni, sustinut in sedinta de Titu Maiorescu.
- Atentie la diversiunea prin care se sugereaza ca bunicul lui Ilici ar fi un taran, de langa Oltenita. *Lumea libera* mai face doua precizari privindu-l pe Vasili Ivanovici. si anume:

"Investigatiile facute pentru perioada 1893-1901, 1902 nu au dus la concluzia ca ar fi existat un decret regal de impamantenire a lui Vasili Ivanovici, asa cum exista pentru Dobrogeanu Gherea, Constantin Stere, loan Slavici etc.

Se poate trage concluzia ca Vasili Ivanovici, decedat la Oltenita in 1965, la varsta de 87-88 de ani, s-a nascut in sudul Basarabiei, in jurul anului 1877, deci pe pamant romanesc si a avut, astfel, cetatenie romana, care, probabil, s-a recunoscut dupa 1895, cand s-a stabilit la Oltenita."

4.

ION ILIESCU SI-A COSMETIZAT BIOGRAFIA OFICIALA: PRIMELE VICTIME, DOUA MATUSI, ARISTITA SI VERGINA

Nu vom comenta fisa biografica a lui Ion Iliescu din *Lumea libera* dar observam o surprinzatoare contradictie in interviul acordat de fostul presedinte saptamanalului *VIP*. Pe de o parte, Iliescu sustine despre propriul sau tata (Alexandru) ca *"a fost primul copil dintr-o familie cu cinci baieti"*, pentru ca mai apoi sa recunoasca, in acelasi interviu, faptul ca in anii razboiului (deoarece *"tatal era in lagar iar mama intrase in clandestinitate, fiindca incepuse sa simpatizeze cu comunistii"*, vom vedea cum stateau, de *fapt, lucrurile), el ar fi locuit la o sora a tatalui: "Asa ca am fost obligati sa locuim la o matusa. Sotul ei era matar, si lucra la Abatorul din Bucuresti. La ei am petrecut anii de razboi."*

Lumea libera, in schimb, este foarte explicita la acest capitol: *Vasili Iliescu fost Ivanovici si Maria, fosta Savu, au avut doi baieti si doua fete (Alexandru, tatal lui Iliei, Eftimie, viitor calau al poporului roman, Aristita si Vergina)."*

Cum se face atunci ca Iliescu nu-si mai aminteste de surorile propriului tata si sustine ca ar fi fost cinci frati, desi recunoaste ca in anii razboiului a locuit la o sora a tatalui, o matusa (probabil Aristita sau Vergina)? De ce le-o fi scos Ion Iliescu din *biografia oficiala* pe cele doua biete femei, surorile propriului tata, *matusile* Aristita si Vergina? Cu ce-or fi gresit oare sarmanele, incat Ion Iliescu le-a *repudiat* din biografie? Faptul ca sotul uneia lucrase la Abator, in anii razboiului, ca matar? Singura ipoteza plauzibila ar putea fi legata de unele evenimente controversate, petrecute la Abator, la inceputul anilor patruzeci. si care, dupa 1948, *dadeau* prost la dosar. Cele doua matusi nu sunt insa singurele *repudiate* din biografia lui Ion Iliescu.

5.

UNCHIUL EFTIMIE, CONDAMNAT PENTRU CRIMA, DISPARE SI EL DIN "BIOGRAFIA OFICIALA" A LUI ION ILIESCU

Despre al doilea frate al tatalui sau, Eflimie, se pare ca Iliescu are toate motivele sa nu si-l mai *aminteasca* oficial, deloc: Fisa biografica a acestuia, prezentata de *Lumea libera* este elocventa:

EFTIMIE ILIESCU

"Unchiul lui Ilici, fratele lui Alexandru Iliescu, a fost ofiter de securitate, a participat activ la represiunea si decapitarea poporului roman, flind adjunctul lui Alexandru Draghici, Ministrul de Interne al lui Dej.

Dupa moartea lui Stalin, Dej l-a demis si l-a numit director la fabrica de incaltaminte (Pionierul). Alcoolic fiind, l-a ucis, intr-o altercatie, pe seful cantinei. A fost arestat si condamnat la 12 ani de inchisoare. Se pare ca a decedat in detentie."

Ancheta *Ziua,* mentionata anterior, face precizarea:

"Ambii frati (Alexandru si Eflimie n.n.) au imbratisat doctrina comunista inca din adolescenta. Eftimie, fratele mai mic, coleg de cizmarie cu Nicolae Ceausescu , a studiat cativa ani la Moscova si a ajuns securist. Mai tarziu a ajuns directorul unei fabrici de incaltaminte din Bucuresti. Eftimie a murit pe la inceputul anilor '80."

Activitatea *Kominternista* a lui Eftimie Iliescu a fost confirmata, intre altele, si de arestarea acestuia pentru actium. cu caracter secesionist. Conform directivelor Komintern-ului, *"Partidul Comunist din Romania"* (P.C.d.R.) milita, in perioada interbelica, pentru dezmembrarea statului roman, *reintregirea* Romaniei fiind considerata in documentele *Komintern,* elaborate la Moscova, drept o *anexiune teritoriala de tip imperialist,* sustinandu-se teza leninista *autodeterminarii pana la separare* a diferitelor etnii (calificate *drept popoare) si* regiuni romanesti. Motiv pentru care, inca din 1924, P.C.d.R. fusese interzis, prin ordonantele Comandamentului Corpului II de Armata din 23 iulie 1924, completate de *legea Marzescu,* iar activitatile comuniste, calificate drept *subminare a unitatii statului roman.* (Aspecte asupra carora vom reveni mai pe larg). O fotografie de arhiva prezinta momentul eliberarii din detente al lui Eftimie Iliescu. Intr-o extremitate a fotografiei apare si Ceausescu . Ceea ce confirma versiunea din *Lumea libera,* ca cei doi fusesera colegi de cizmarie, deci se cunosteau bine.

Sub ocupatia sovietica, Eftimie - cu trecutul sau *Kominternist* - urmase cursuri la Moscova (ca si Alexandru, cum vom vedea, in anii '30 or ca Ion, in anii '50) si ocupase o functie importanta in Ministerul de Interne, pana la moartea lui Stalin *(1953).* Ulterior, Eftimie a fost *epurat* din Interne de Dej, in perioada cand Dej incerca sa-si consolideze pozitia in fruntea partidului, in contextul in care Hrusciov (urmasul lui Stalin) elimina unul cate unul lideni stalinisti din tarile Europei de Est, si ii inlocuja cu favoritii sai. Eftimie Iliescu facea parte din factiunea Ministerului de Interne, considerata de Dej drept *prosovietica,* factiune pe care a eliminat-o si a inlocuit-o cu apropiatii sai. Faptul ca Eftimie Iliescu a fost indepartat din Interne, apoi *marginalizat* ca director la o fabrica de incaltaminte (in conformitate cu pregatirea sa, cea de cizmar) dar, mai ales, faptul ca fusese condamnat pentru crima, toate acestea atarnau, evident, ca niste pietre de moara de *biografia oftciala* a lui ion Iliescu Motiv pentru care, in cea mai tipica maniera *orwelliana,* unchiul Eftimie va *dispare si* el din biografia lui Ion Iliescu, asemenea celor doua sarmane matusi. Lucrurile devin insa si mai interesante cand incercam sa elucidam cine a fost mama autentica a fostului presedinte al Romaniei. Daca asupra numelui real de familie al lui Ion Iliescu planeaza, cum am vazut, dubjile, daca originea familiei fostului presedinte roman pare diferita de versiunea lansata de Iliescu, in ceea ce priveste identitatea mamei lui Ion lliescu lucrurile devin si mai complicate.

6.

GHICI CATE "MAME" A AVUT ION ILIESCU?

Ancheta *Ziua* preciza, la acest capitol, urmatoarele:

"Nestatornic in dragoste si familie, Alexandru (tatal lui Ion Iliescu n.n.) a avut in decursul vietii sale mai multe neveste, dintre care Maria, o bulgdroaica, despre care oltenitenii spun ca ar ft fost tiganca caldarareasa fara stiinta de carte (desi realitatea o contrazice), i-a daruit, in 3 martie 1930, pe baietelul lonel, ce avea sa ajunga presedinte al Romaniei. Domiciliul la acea data era pe strada L H. Radulescu nr. 8, strada numita (Tiganie) in Oltenita, din pricina numarului mare de tigani care locuiau acolo. in prezent, pe locul darapanaturii se afla un bloc muncitoresc, cu patru etaje. Alexandru Iliescu a mai avut inca un fiu din relatia cu Maria, pe nume Eugen, fratele mai mic al lui Ion Iliescu. Casnicia celor doi, insa, nu a fost sa devina una din acele "celule de baza ale societatii socialiste", deoarece Alexandru era un inadaptabil. Marioara, ramanand singura dupa fuga sotului la Moscova, a divortat de acesta, iar instanta a hotarat ca fiecaruia dintre ei sa le fie incredintat cate un copil. Ion Iliescu a fost dat mamicii lui care, din pricina saraciei, s-a mutat la Bucuresti, las dandu-l pe Ionel in grija unei bunici, sa creasca in (Tiganie). Maria s-a recasatorit imediat cu un alt barbat, Serediuc Dumitru, care avea doua fete dintr-o casatorie anterioara."

Se pare ca lucrurile stint insa ceva mai complicate, la acest capitol. caci, iata ce citim in *Lumea libera* - in ceea ce o priveste pe *mama* fostului presedinte Ion Iliescu.

"Alerandru Iliescu, baiatul cel mai mare al lui Vasili (...) s-a casdtorit in 1929 cu Maricica, o tiganca bulgaroaica, din neamul caldararilor, analfabeta care vorbea prost romaneste, si care este adevarata mama a lui Ilici.

Maricica era fata lelei Stoica, tiganca din Oltenita venita din Bulgaria, ce locuia pe o strada paralela cu I. H. Radulescu. Nu se stie cine a fost tatal ei.

Ilici s-a nascut la Oltenita, la 3 martie 1930, an in care Alexandru Iliescu a fugit in Rusia, unde a stat pana in 1935-1936.

Maricica, mama adevarata a lui Ilici, moare in 1932 fiind inmormantata la Oltenita (atentie la diversiunea cu Maria Ivanus din Bucuresti, care nu este mama lui Ilici).

Alexandru Iliescu a dus in Rusia a activitate conspirativa impotriva Romaniei, flind Kominternist, NKVD-ist, omul lui Stalin.

Casa lui Alexandru Iliescu din Oltenita era casa conspirativa - a Komintern-ului si NKVD-ului. in Rusia, Alexandru Iliescu a avut tot felul de ocupatii(..) si a avut, se pare, si copii nelegitimi. Se stie din scrisorile primite de Vasili Ivanovici de la acesta.

In 1935, Alexandru s-a intors din Rusia si a fost condamnat la trei ani de inchisoare, pentru tradare de tara (milita pentru dezmembrarea Romaniei si trecerea Basarabiei la rusi), inchisoare facuta cu intermitente. Vecinii banuiau ca era informator al politiei in inchisoare.

Tot in aceasta perioada, Alexandru Iliescu s-a incurcat cu Maria, amanta lui Ivanus, un bolsevic care era in inchisoare cu el. Cu Maria, Alexandru a facut un copil din flori, Eugen, fratele vitreg al lui Ilici, securist venit in cosciug sigilat din Orientul Mzjlociu.

In 1940, Alexandru lliescu s-a casatorit cu Marita, tiganca din Maramures sora buna a mamei lui Ion Cioaba din Sibiu, bulibasa tiganilor, cu care a avut doi baieti, fratii vitregi ai lui Ilici (Mircea si Crisan - veri primari ai lui Cioaba-). Unul a fost atasat militar al Romaniei la Moscova, iar cela-lalt director adjunct la IRSOP"

Despre Marita *Iliescu, mama de partid si de stat* a lui Iliescu, *Lmea libera* prezinta urmatoarea fisa biografica:

MARITA ILIESCU

"Mama vitrega a lui Ilici a fost, dupa 1944, servitoare si bucatareasa la Ana Pauker. Dupa 1945, Dej a alfabetizat-o si a trimis-o la Agentia Economica de la Sofia, unde a stat multa vreme.

De la Sofia, Dej a trimis-o la Agentia Economica de la Moscova, dar, la cererea rusilor a retras-o. A iesit la pensie ca directoare la Directia Generala a Vamilor.

In 1990, Marifa Iliescu s-a prezentat cu un carnet de luptator in Spania, la Asociafia luptatorilor antifascisti din Bucuresti, spre a se inscrie, dar a fost refuzata. Ilici Iliescu, la receptiile lui Ceausescu, nu se ducea cu sotia sa, Nina Bercovici, ci cu Marita, mama vitrega.

Intr-o scnsoare adresata directorului saptamanalului *Expres,* Cornel Nistorescu, datata 19 iulie 1993, Ion Iliescu recunostea:

'Adevarul este ca imprejurarile vietii au facut ca, la varsta de un an sa nu abandonat de propria-mi mama, care nu s-a interesat niciodata de soarta mea. Nu i-am reprosat, niciodata nimic."

Atata doar ca la varsta de un an Iliescu n-a fost abandonat de propria-i mama, ci... de propriu-i tatal In 1931, Alexandru Iliescu, fuge in U.R.S.S., unde i-a parte, clandestin, la Congresul al V-lea al partidului Comunist din Romania (P.C.d.R.), ramanand acolo inca patru ani. Asadar, tatal *Kominternist si* nu mama si-a abandonat familia. Abandonul familial al tatalui are insa pentru biografia lui Ion Iliescu un *substrat politic* periculos: nu dadea deloc bine - mai ales dupa '89 si Caderea Comunismulni - ca sa apara in biografia primului presedinte al Romaniei *democratizate* din tata, fanatic *Kominternist,* care si-a abandonat sotia si copilul in varsta numai de trei ani pentru a fugind Unitinea Sovietica, la Congresul P.C.d.R. de la Gorikovo (langa Moscova) si care ramane in *marea tara a socialismului* inca vreo patru ani.

Timp in care, dupa cum rezulta din scrisorile trimise de Alexandru Iliescu lui Vasili, la Oltenita, acesta are mai multe legaturi pasagere cu cetatene sovietice, soldate se pare si cu *urmasi, fratiorii sovietici* ai lui Iliescu.

Asa ca Ion Iliescu isi *rescrie* promt acest capitol rosu din biografle si trece, cat ai clipi din ochi abandonul familial de pe umerii tatalui *Kominternist,* pe umerii mamei.

Pentru a ascunde astfel un capitol esential din istoria familiei sale: cel care putea trada faptul ca legatura, firul *rosu,* cu Moscova reprezinta o constanta a trei generatli din familia lui Ion Iliescu.

In plus, Ion Iliescu mai recunoaste ceva in scrisoarea adresata lui Cornel Nistorescu: ca mama sa *naturala* nu este acceasi persoana cu mama *luptatoare comunista.* Cea cu care Ion Iliescu *defila* pe la toate receptiile lui Ceausescu, tocmai datorita dosarulni *beton* al Maritei Iliescu, de *ilegalista si antifascista,* dosar care dadea al naibii de bine pentru ascensiunea lui Ion pana in decembrie '89 si Caderea Comunismului.

Daca *legitimitatea politica si interesele de partid* o cer, Iliescu, ca si ceilalti lideri comunisti, pot sa-si rescrie si *jongla,* la nesfarsit, cu propria biografie: o mama *naturala* este preschimbata cu o mare *luptatoare;* un tata *Kominternist,* fugar in U.R.S.S., devine tata *ceferist-sindicalist;* iar un abandon *patern* devine, pe loc, un abandon *matern.*

Registrul starii civile si cel de botezuri dovedesc ca Alexandru Iliescu si Maricica Toma s-au casatorit oficial la 28 iulie 1929, la domiciliu lor din strada Ion Heliade Radulescu nr. 8, avandu-i ca nasi pe Ioan si Adriana Dabija. Ion Iliescu se nastea la 3 martie 1930, fiind botezat la 27 martie 1930, trei zile dupa cununia religioasa a parintilor.

In 1931, Alexandru Iliescu se refugiaza in U.R.S.S. iar urmele mamei *naturale* a lui Ion Iliescu *se pierd.* Vecinii sustin ca aceasta ar fi decedat in 1932, fiind inmormantata la Oltenita. Reintors din U.R.S.S., in 1935, Alexandru Iliescu se *incurca* cu Maria Ivanus, casatorita cu A. Ivanus, mecanic CFR, cu care avea tin flu, Eugen (nascut in 1932 la Oltenita), fratele vitreg al lui Ion Iliescu. Dupa decesul sotulni, Maria Ivanus s-a

recasatorit cu Dumitru Serediuc, la 31 martie 1949, de care a divortat insa la 22 februarie 1972. Din dosarul nr. 2838/1970, de la Judecatoria sectorulni 8 Bucuresti, reiese ca Serediuc Dumitru, domiciliat in strada Jimboliei nr. 83, solicita divortul dupa ce amenintase cu sinuciderea – *dand drumul la gaz* -deoarece era *terorizat de copii paratei* (martorul Cosma Haralambie), adica de Ion Iliescu si de fratele sau vitreg, Eugen. Un alt martor, Stefanescu Alexandru, propus de reclamantul Serediuc Dumitru, a sustinut in instanta ca sotii se certau si se bateau iar *reclamantul a fost batut si de fiul paratei*. Instanta de judecata, avand ca presedinte pe Corneliu Turianu, judecator Nicolac Pana iar grefier pe Lorina Hristea, declara desfacuta casatoria si o obliga pe parata sa-si reia numele avut anterior casatoriei, acela de Ivanus.

Din cele doua versiuni, apar cateva elemente clare:

- Nascut in martie 1930, Ion Iliescu nu putea fi decat rodul casatoriei din 1929 a lui Alexandru Iliescu cu Maricica, decedata in 1932 si inmormantata la Oltenita.
- Deoarece Alexandru Iliescu s-a refugiat in U.R.S.S. In 1931 pentru a participa la Congresul al V-lea al P.C.d.R., tinut la Gorikovo, langa Moscova, intre decembrie 1931 si januarie 1932, dupa care acesta a ramas in U.R.S.S. inca patru ani) iar Maricica decedase, copilul Ion Iliescu a ramas sa fie crescut de bunic, Vasili Ivanovici, la Oltenita, pe str. *Tiganie* (I. H. Radulescu). De altfel, Iliescu a recunoscut ca traise in copilarie printre tiganii din cartier. Acum este limpede si de ce se intamplase aceasta.
- Ulterior, dupa ce Alexandru Iliescu a revenit in tara, a fost arestat si a facut inchisoare cu *intermitenta*, a aparut si un frate vitreg, Eugen, rodul legaturii lui Alexandru cu amanta, apoi sotia, unui tovaras din inchisoare. In aceste conditii, Alexandru a tinut sa-l aduca la Bucuresti, anumite perioade de timp, pe copilul abandonat la Oltenita.
- In 1940, apare o mama vitrega a lui Ion Iliescu - Marita Iliescu - sora mamei lui Ion Cioaba, despre care Ion Iliescu afirma in interviu ca *"incepuse sa simpatizeze cu comunismul"*. Observam ca, de fapt, aceasta participase la brigazile *Kominterniste*, organizate de sovietici si expediate in Spania, pentru a-i sustine pe republicanii procomunisti impotriva lui Franco, in cursul razboiului Civil. Prin Ana Pauker si Dej, Marita Iliescu, mama cu care Iliescu se afisa la receptiile oficiale, obtine posturi importante in comertul exterior. Unde stim bine cine lucra pe atunci: insusi Ion Cioaba a recunoscut, intr-un interviu dat cu putin timp inainte de a muri, ca el si *presedintele "Iliescu"* erau *"veri"*.

Intelegem acum de ce Iliescu a scos-o, orwellian, din biografie pe Maricica, tiganca caldarareasa, pentru a o introduce pe post de *mama* pe Marita (sora cu mama lui Cioaba) si de ce se *afisa* oficial cu ea: Marita, avea dosar *beton*, luptase in Spania si a *activat* apoi in *comertul exterior*. Spre deosebire de Maricica Stoica, Marita Iliescu *dadea* bine la dosarul si in biografia lui Ion Iliescu. Cel putin, pana in 1989.

II

"DESPRE TATAL SAU ATAT SE CUNOASTE?"

(Adnotarea lui Nicolae Ceausescu pe referatul C.C. al P.M.R. din 1955, pentru promovarea lui Ion Iliescu in cadrul "Uniunii Internationale a Studentilor", organizatie de front a C.C. al P.C.U.S., cu sediul oficial la Praga).

1.

MAREA "AMNEZIE" A LUI ION ILIESCU: ACTIVITATEA KOMINTERNISTA A TATALUI SAU SI ANII DE UCENICIE AI ACESTUIA IN U.R.S.S. (1931-1936)

Daca la *cosmetizarea* biografiei, Iliescu este lovit de o *amnezie* selectiva, care ii face sa uite fie de un unchi (Eftimie) - instruit in U.R.S.S., cadru de Securitate, condamnat pentru crima - fie de matusile Aristita si Vergina, care nu *dadeau* bine la *dosar;* in schimb *amnezia* care il cuprinde pe fostul presedinte cand vine vorba de refugierea si anii petrecuti in U.R.S.S. de tatal sau (Alexandru Iliescu), de participarea acestuia la Congresul al V-lea al P.C.d.R., tinut la Gorikovo (langa Moscova) in decembrie 1931, de alegerea lui Alexandru Iliescu, la acest congres, in Comitetul Central al unui partid total aservit *Komintern-ului* (si a carui rezolutie finala stabilea drept principal obiectiv al P.C.d.R. dezinembrarea statului unitar roman) poate fi considerata piatra de temelie in rescrierea biografiei lui Ion Iliescu. Rescriere care sa ascunda opiniei publice *cordonul ombilical, firul rosu* secret, care a legat familia lui Ion Iliescu, inca din anii '30, de Moscova, de structurile secrete sovietice si de interesele geopolitice ale U.R.S.S. in spatiul sud-est european.

Din acest punct de vedere sa-i dam insa cuvantul chiar lui Ion Iliescu, ca sa observam cum rezuma el, mai recent, fisa biografica a tatalui:

"Tatal meu, Alexandru Iliescu, era muncitor ceferist (...). A fost primul copil dintr-o familie cu cinci baieti si singurul care a urmat dupa cele patru clase elementare si cursurile Scolii de Arte si Meserii din Oltenita. A avut parte de o viata destul de tumultuoasa (...)Dupa razboi (primul razboi mondial, n.n.), pentru ca familia se lupta cu mari greutati materiale, tata s-a angajat la caile ferate ca fochist, apoi ca mecanic de locomotiva si muncitor la atelierele mecanice. A cunoscut si greutatile somajului, pentru ca a fost dat afara din slujba in anii '30. A intrat in miscarea muncitoreasca, a fost lider sindical, membru al PC.R., apoi arestat, judecat si inchis in lagarele de la Caracal si Targu Jiu. A fost eliberat in 1944, de 23 august, cu sanatatea zdruncinata. La mai putin de un an a decedat, in urma unui atac de cord."

Sa recunoastem, un synopsis perfect pentru o *telenovela.* Mai exact, o *telenovela* care ar putea fi intitulata *Viata de ceferist* cuprinzand toate *ingredientele* genului: saracie, somaj, lupta pentru dreptate, arestare, judecare, intemnitare, *sanatate zdruncinata si* la sfarsit, clasicul *atac de cord.* Un model al felului in care dezinformarea a functionat in redactarea biografiei *cosmetizate* a lui Ion Iliescu. Ca sa intelegem insa de ce fostul presedinte al Romaniei sufera de o *amnezie* totala cand vine vorba despre *activitatea Kominternista* a tatalui sau (Alexandru Iliescu) in cadrul P.C.d.R., trebuie sa facem o scurta paranteza istorica.

2.

PARTIDUL COMUNIST DIN ROMANIA (P.C.d. R.),
SECTIE A KOMINTERNULUI, AVEA DREPT OBIECTIV PRINCIPAL, STABILIT DE MOSCOVA,
DEZMEMBRAREA ROMANIEI

Ca *sectie romana* a Internationalei a III-a comuniste *(Komintern)* - organizatie avand sediul la Moscova, Hotel "Lux" str. Maxim Gorki nr. 10 - alaturi de celelalte sectii nationale, Partidul Comunist din Romania nu constituia, in realitate, decat o orgarnzatie sovietica, ca oricare alta. Deoarece *Kominternul* reprezenta, formal, un departament din cadrul Ministerului de Externe sovietic, rezulta ca P.C.d.R. - ca *sectie* a *Komintern* - nu era altceva decat o *anexa* a guvernului sovietic, un *instrument* al politicii acestuia, ca Armata Rosie, NKVD-ul etc. De aici mai rezulta insa un alt aspect important: membrii P.C.d.R, fiind cetateni Romani aflati in slujba unui guvern strain, au fost, potrivit legilor romanesti din perioada interbelica, agenti ai respectivulni guvern. Mai exact: spioni sovietici. Platiti de un stat strain U.R.S.S.), executand ordinele care veneau de la un organism strain *(Komintern) si* avand sediul declarat intr-o capitala straina *(Moscova)* mernbrii P.C.d.R. au indeplimt perfect, in toata perioada interbelica, calitatea penala de *agenti ai unei puteri strdine.* In plus, aderand fara rezerve la teza stalinista a Komintem-ului - potrivit caruia Romania reunificata, de dupa primul razboi mondial, ar fi reprezentat *un stat imperialist, constituit pe baza de anexari teritoriale* - P.C.d.R. urmarea, implicit si explicit, *Dezmembrarea Teritoriala* a Romaniei. Este si ratiunea pentru care, asa cum arninteam in capitolul anterior, P.C.d.R. fusese scos inca din 1924 in afara legii, activitatea sa interzisa pe teritoriul Romaniei iar membrii sai considerati ilegali, deoarece actionau deschis pentru secesiunea statului roman, conform teoriei lui *Lenin* de *"autonomie a popoarelor pana la separare"*. Asa cum este binecunoscut, in toata perioada interbelica P.C.d.R. a fost condus numai de seeretari-generali de origine straina (cu exceptia primulni, Gheorghe Cristescu "Plapumarul"), dintre care unii nici macar nu stiau romaneste (Elek Koblos, Alexandru Danieluk, Vitali Holostenko, Boris Stefanov). Facem aceste precizari generale pentru cititorii mai putin informati, ca sa inteleaga cam cine au fost *tovarasii de drum*, din cadrul P.C.d.R., ai tatalui si unchiului lui Ion Iliescu si cam ce *preocupari patriotice* aveau, din ordinele Moscovei, membrii familici sale. Pentru a intelege, astfel, mai bine mentalitatea si spiritul in care s-a format Ion Iliescu insusi.

Deoarece actionau pentru *Dezmembrarea Romaniei si* faceau parte dintr-un partid interzis prin lege, membrii P.C.d.R., conform practicilor Kominterniste ale clandestinitatii - se identiflcau, ca orice agent strain aflat intr-o misiune pe teritoriul inamic, prin pseudonime sau nume codificate. Unii membri P.C.d.R., potrivit documentelor din arhiva fostului C.C. al P.C.R., au intrebuintat chiar si cinci, sase pseudonime. Iata cateva, dintr-o foarte lunga lista:

Alexandru Nikoiski s-a mai numit si Alexandru Barbat, Fiodorov, Samson, Pietraru; ***Ana Pauker*** (Maria Grigoras, Maria Ionescu, Sofia*);* ***Gheorghe Gheorghiu Dej*** (Ivanov, Fieraru); ***Marcel Pauker*** (Litcov, Luximin, Morozi, Pamir, Mann Stepanovici Simionovici, Cramp); ***Aurel Rotemberg*** (Stefan Voicu). Documentele din arhiva fostului C.C. al P.C.R. dovedesc dealtfel ca, periodic, *Kominternistii* Romani isi schimbau, la ordin, pseudonimul. Aitfel spus: identitati multiple, dubla gandire, schizofrenie politica.

La 8 august 1924, a fost elaborat un plan secret al *Komintern-ului* - asa-numitul *"plan Kolarov"*, dupa numele bulgarului *Kominternist* care ła conceput - un plan insurectional, care urmarea tocmai *Dezmembrarea Romaniei in cinci zone (Moldova, Dobrogea, Muntenia, Banat si Ardeal),* mentionandu-se explicit asa nurnitele *troici* comuniste de conducere ale insurectiei antiromanesti, directiile de actiune insurectionala, bazele logistice ale agresiunii, persoanele de sprijin, inclusiv *interventia militara a Armatei Rosii in Romania.* Este interesant ca, in zona de sud, una dintre bazele de insurectie era desemnata chiar localitatea Oltenita, (unde locuinta familiei lui Ion Iliescu era "casa conspirativa" a P.C.d.R.), cu misiunea distrugerii podului de la Cernavoda si a *decuplarii* astfel a Dobrogei de Bucuresti, (pentru edificarea cititorilor, vezi Anexa 1).

In activitatea sa antiromaneasca, *Kominternul* se baza si pe o asa numita *Federatie Comunista Balcanica* (F.C.B.), care regrupa partidele comuniste din Grecia, Turcia, Bulgaria, Iugoslavia, Romania, U.R.S.S. - de fapt, o organizatie regionala a *Komintern-ului* - careia P.C.d.R. i se subordona dar care, la nivel de conducere, era dominata de comunistii bulgari. Obiectivul F.C.B. il constituia crearea asa zisei Republici Sovietice Federative Balcanice, care sa regrupeze sub tutela comunista a Moscovei toate statele din spatiul balcanic. Pana in 1924, in fruntea F.C.B. a "tronat" Vasili Kolarov, succedat in 1928 de un alt bulgar, Gheorghi Dimitrov, viltorul *conducator* al Komintern-ului de la mijlocul anilor '30. Pana in 1928, P.C.d.R. a fost reprezentat in F.C.B. de Boris Stefanov, Gelbert Moscovici si Aron Lazar. Dezmembrarea statelor din Balcani - inclusiv a Romaniei - corespundea, de fapt, obiectivelor geopolitice revizioniste ale *Komintern-ului*, de instituire a unei republici sovietice care sa includa intreg spatiul balcanic, si de comunizare a zonei. Astfel, printre hotararile Conferintei a VI-a a Federatiei Comuniste Balcanice din 1923 se numara si *Problema nationala a Romaniei,* care relua practic toate tezele *Komintern-ului* privind regiunile asa-zis *anexate* de Romania, dupa primul razboi mondial (Basarabia, Transilvania, Dobrogea, Bucovina), document semnat si de reprezentantii P.C.d.R. (Gheorghe Cristescu, Ana si Marcel Pauker, Sandor Koros, Al. Dobrogeanu-Gherea, Heinrich Sternberg etc.). In septembrie 1924, la Tatar-Bunar (in sudul Basarabiei) avea loc o rebeliune antiromaneasca, organizata de *Komintern,* cu ajutorul unor organizatii paramilitare comuniste, rebeliune care urmarea sa devina prologul *insurectiei* preconizate de *"Planul Kolarov"*.

Insurectia a fost insa inabusita de Armata Romana. Exacerbarea din 1924 a *asa-zisei probieme nationale* a Romaniei, de catre *Komintern si* de bratul sau din Europa de sud-est, *Federatia Comunista Balcanica,* venea pe fundalul eseculul rascoalei comuniste din Bulgaria si a instaurariri la Sofia a unui regim de mana forte, condus de generalul Tankov. Fapt care ii determinase pe liderii *Komintern-ului si* FCB sa abandoneze, momentan, Bulgaria ca obiectiv insurectional si sa *puna ochii* pe Romania. In acest context avusese loc si *insurectia* antiromaneasca de la Tatar-Bunar (septembrie 1924) - organizata in realitate de NKVD-ul sovietic prin sectia sa balcanica de spionaj si terorism, *Zacordat*, impreuna cu organizatiile similare ale F.C.B., DRO si VDRO (asupra carora vom reveni) - si se constituise, la 12 octombrie 1924, acel hibrid de stat stalinist, asa-zisa Republica Autonoma Socialista Moldoveneasca, cu capitala la Balti, ulterior la Tiraspol. Intr-un raport strict confidential (vezi Anexa 2), expediat de M.V. Frunze (comandantul Armatei Rosii si *creierul militar* al insurectiei de la Tatar-Bunar) lui Stalin, se specifica faptul ca noua republica sovietica *"ar crea pretexte evidente in pretentiie alipirii la Republica Moldoveneasca a Basarabiei. Din acest punct de vedere devine imperioasa necesitatea de a crea anume o republica socialista, si nu o regiune autonoma, in componenta* U.R.S.S. *Unirea teritoriilor de pe ambele parti ale Nistrului ar servi drept bresa strategica a* U.R.S.S. *fata de Balcani (prin Dobrogea) si fata de Europa Centrala (prin Bucovina si Galitia), pe care* U.R.S.S. *le-ar putea folosi apoi drept cap de pod in scopuri militare si politice."* La 24 noiembrie 1924, *Stalin* specifica urmatoarele in *"Rezolutia catre Comisariatul Afacerilor Externe si Armata Rosie":*

"Daca Basarabia va fi propagandistic pregatita pentru unirea cu Republica Socialista Sovietica Moldoveneasca Autonoma si daca se va depune efortul necesar ocuparea acestei provincii de catre Armata Rosie poate fi realizata cu rapiditate."

Acestea erau, asadar, *cauzele marete* ale Partidului Comunist din Romania si ale membrilor sai, printre care se numarau Alexandru si Eftimie Iliescu. Si aceasta constituie, totodata, *zestrea istorica* a unei cauze careia i se va dedica si adolescentul Ion Iliescu, imediat dupa ocuparea Romaniei de catre Armata Rosie (1944), cand isi incepea ascensiunea politica: servirea intereselor geopolitice ale Kremlinului in regiune, sovietizarea Romaniei, in care scop Ion Iliescu va fi si propulsat, treptat, pana la varf, ca un veritabil *candidat manciurian*.

3

FAMILIA LUI ION ILIESCU SI FILIERA DE SPIONAJ

NKVD - ZACORDAT – DRO DIN ROMANIA

Apartenenta P.C.d.R. la structurile *Komintern-ului si* ale F.C.B. au impus, dupa 1924, cand comunistii Romani intrau in ilegalitate, o preponderenta a actiunilor cu caracter de spionaj, terorism si a tentativelor insurectionale ale acestora. Agentii *Komintern-ului* infiltrati in Romania apartineau celor dona organizatii sovietice binecunoscute, NKVD si GRU (spionajul militar sovietic). Cu specificarea ca, din 1929, activitatile externe ale NKVD au fost supervizate de GRU, in urma ordinului lui Stalin din 1928 de a transforma conflictele sociale (grevele) in *insurectii populare,* care sa aduca la putere, in statele vecine U.R.S.S., regimuri comuniste. Cum insa *insurectiile populare,* regizate de Komintern si NKVD, necesitau strategii de tip militar, rolul GRU si al ofiterilor sovietici de informatii militare devenea imperios necesar, mai ales in faza metamorfozarii conflictului social in conflict armat (insurectional). Romania interbelica a cunoscut doua asemenea tentative, regizate de NKVD si GRU, de manipulare a unui conflict social intr-o insurectie: prima data, la Lupeni, in 1929; a doua oara la Grivita, in 1933. Sectia pentru spionaj, terorism si insurectii a NKVD-ului si GRU-ului din Balcani, intitulata *Zacordat,* era dublata in Romania de alte doua organizatii de spionaj, subordonate F.C.B.-ului si *Komintern-ului.* Prima dintre acestea, DRO *Organizatia Revolutionara Dobrogeana,* conform denumini in limba bulgara) aparuse imediat dupa razboiul din 1877-78, fiind o organizatie nationalist-terorista bulgara, care milita pentru o Bulgarie Mare, ce urma sa includa si Dobrogea romaneasca. Membrii sai - celebrii *comitagii* - actionau mai ales in Cadrilater dar, deoarece in Bulgaria *comitagii* erau *vanati* fara mila de politie, membrii DRO se refugiasera in sudul Romaniei, un stat tolerant, si anume in zona Dunarii. Din 1919, DRO se subordonase insa *Komintern-ului* Si F.C.B., care o finantau si o sprijineau logistic. Obiectivul DRO - dupa 1919 - se modificase si el substantial: devenita organizatie comunista, obedienta fata de U.R.S.S., DRO nu mai milita pentru o Bulgarie Mare, ci pentru autodeterminarea, pana la separare, a Dobrogei de Romania si transformarea acesteia intr-o republica autonoma independenta (am vazut *modelul* anterior), care ar fi trebuit fie sa faca parte din preconizata *Republica Federativa Balcanica,* fie sa se alipeasca la U.R.S.S., ca a 16-a republica sovietica. De aceea, in 1925, se constituie si o *Organizatie Revolutionara Dobrogeana din Interior* (V.D.R.O.), rivala primei organizatii, care va milita, in continuare, pentru alipirea Dobrogei romanesti la Bulgaria Mare. In ianuarie 1930, DRO denunta VDRO pentru ca *"trimite banditi inarmati in Dobrogea, cu arme procurate din depozitele de munitii din Bulgaria. Acesti banditi, cu toti agenti ai sigurantei bulgare, comit cele mai vulgare omoruri si furturi asupra populatiei pasnice dobrogene".* Sa precizam ca DRO - a carei activitate a incetat in 1940, exact dupa ce Bulgaria a capatat Cadrilaterul cu ajutorul U.R.S.S. si a Germaniei naziste aliate - a furnizat numerosi membri Partidului Comunist din Romania. Unul dintre acestia, Boris Stefanov va deveni in 1935 secretarul general al P.C.d.R. si va initia ceea ce istoricii miscarii comuniste din Romania definesc drept *bulgarizarea* conduceni P.C.d.R. Intre 1935-1939, in perioada marilor epurari staliniste, Boris Stefanov a intocmit *lista trotkistilor* din P.C.d.R., in care a trecut toate conducerile P.C.d.R.-ului (care includeau, intre altii, multi evrei si maghiari), incepand din mai 1929, executati toti, apoi, de NKVD. Interesant este ca, printre cele cateva persoane care au scapat ca prin minune epurarilor a fost si Alexandru Iliescu, un apropiat al lui Boris Stefanov, legat de *mafia bulgara* prin mama sa si prima sotie, ambele originare din Bulgaria (conform anchetei publicate de *Lumea libera).* Printre bulgarii, membrii ai organizatiei subversive DRO, care au intrat in P.C.d.R., mai mentionam pe: Dimitar Ganev (membru al Biroului Politic, devenit ulterior prsedinte al Bulgariei comuniste); *Voicu Daciov* (si el membru al C.C. al P.C.R.); Ghiorgni Crosnev (secretar cu propaganda) si Petar Borilov (romanizat Petre Borila). Ultimul, fost membru al DRO si membru al *Brigazilor Internationale* din Spania, a facut cariera ani de zile in cadrul C.C. al P.C.R., devenind socrul lui Valentin Ceausescu, dar dezagreat se pare, din motivele de mai sus, de Nicolae Ceausescu .

Atat Vasili cat si Alexandru Iliescu aveau legaturi puternice printre comitagii bulgari din DRO, care militau - cum am mentionat - pentru secesiunea Dobrogei, sub lozinca *Traiasca Republica Populara Dobrogeana*

(Arhiva C.C. P.C.R. fond 31, mapa 20 din 1940). De altfel, trebuie precizat ca DRO nu era compusa exclusiv din bulgari. Din cadrul organizatei faceau parte si unii *Kominternisti* Romani, care militau si ei pentru *Dezmembrarea Romaniei,* deci care sustineau secesiunea Dobrogei! Prin casa conspirativa a lui Vasile Ivanovici si bacania lui Alexandru Iliescu de la Oltenita, de pe strada I. H. Radulescu, se pare ca nu apareau doar figuri binecunoscute politiei romane, ca Al. Dobrogeanu-Gherea, ci si membrii DRO, ca Boris Stefanov si altii (asupra caruia vom reveni).

4.

CONGRESUL AL V-LEA P.C.d.R. DE LA GORIKOVO (1931): ALEXANDRU ILIESCU DEVINE MEMBRU AL COMITETULUI CENTRAL, RAMANANAD PATRU ANI IN U.R.S.S.

In acest context antiromanesc de subminare continua a Romaniei si de actiuni planificate, de *dezmembrare* a statului romanesc reintregit in urma Tratatulni de la Versailles, desfasurate de *Komintern,* F.C.B. si organizatiile lor de spionaj si terorism KVD, GRU, "DRO", Zacordat), prin intermediul *Partidului Comunist din Romania* - trebuie analizat si *aportul* familiei lui Ion Iliescu, in primul rand al tatalui sau, *Kominternistul* Alexandru Iliescu, la indeplinirea obiectivelor *Komintern-ului si* Moscovei in Romania din anii '30 -'40. Se va intelege astfel, mult mai bine, de ce fostul presedinte al unei *Romaniei postcomuniste,* Ion Iliescu, a avut tot interesul sa-si rescrie - *prin omisiune* - biografia si sa ascunda romanilor intre multe altele, si faptul ca tatal sau s-a refugiat in U.R.S.S. In 1931, unde a luat parte (sub pseudonim) la lucrarile Congresului al V-lea al P.C.d.R., desfsurate la Gorikovo (langa Moscova), si la care a fost ales *membru in secretariatul* C.C. *al P.C. d.R.,* ramanand apoi patru ani in U.R.S.S.. Altfel spus, inainte ca Ion Iliescu sa devina secretar cu propaganda si membru in Comitetul Politic Executiv al P.C.R., Alexandru Iliescu - tatal sau – devenise in 1931, in U.R.S.S., membru al Secretariatului C.C. al P.C.d.R., *sectia romana* a *Komintern-ului.* Si, inainte ca Ion Iliescu sa aiba *"marea bucurie de studia in U.R.S.S*.", timp de cinci ani (1950-1955), Alexandru Iliescu avusese *marea bucurie de a trai in* U.R.S.S., ca membru al conducerii P.C.d.R., vreme de patru ani, intre 1931 si 1935. Un drum inceput, cum am mentionat, de bunicul Vasili Ivanovici, bolsevic urmarit de *Okhrana* tarista, refugiat din acest motiv in Romania prin 1895, conform documentatiei publicate de *Lumea libera*. Adevarul istoric al biografiei lui Ion Iliescu difera de *telenovela* pe care fostul presedinte al Romaniei o recita atunci cand vine vorba de relatiile *stravechi* ale familiei sale cu Moscova. In *telenovela,* Alexandru Iliescu este *fochist, mecanic de locomotiva, lider sindical, membru P C.R., persecutat de autoritati (arestat, judecat si condamnat),* pentru a fi eliberat la 23 august 1944, cu *sanatatea zdruncinata,* decedat apoi in urma unui *atac de cord*. Nici o vorba insa despre Gorikovo si cei patru ani petrecuti in U.R.S.S.! Care este *adevdrul istoric* in ceea ce ii priveste pe tatal lui Ion Iliescu, ce rol ajucat acesta in Romania, ne spun unele documente.

Congresul al V-lea al P.C.d.R. a fost pregatit de un secretariat provizoriu, care era format din urmatorii: Elena Filipescu-Fffipovici, Eugen Iacobovici, Paul Goldstein, Timotei Marin, Solomon Tinkelman-Timov, Constantin Parvulescu, Moscu Kolin (Gh. Stoica), Alexandr Danieluk-Stefanski (Gorn). La lucrarile congresului, desfasurate in U.R.S.S., la Gorikovo (langa Moscova), intre 3-24 decembrie 1931, au fost convocati sa participe 38 de membrii ai P.C.d.R., toti sub pseudonim.

lata si numele conspirative ale delegatilor la Congresul al V-lea al P.C.d.R., de la Gorikovo:

1. Alexandrescu - Grosnev Gheorghi
2. Artur - Topa Mihai
3. Ardeleanu - Goldberger Nicolae
4. Aurel - Aladar Imre
5. Balog - Fodor Stefan
6. Braun - Halitki Emil
7. Busuioc - Lazar Aron (Alexandru Buican)
8. Corneliu - Grun I. Nicolae
9. Costache - Dubinski, Moise Abraham
10. Cristea - Encsel Mauriciu
11. Covaci - Schultzberger Olga
12. Florea - neidentificat
13. Furnica - Botnar Profiri Stefanovici
14. Ghita - Breiner Bela
15. Georgescu - Chelerman Dumitni
16. Gorn - Stefanski-Danieluk, Alexandr
17. Iepure - neidentificat
18. ***Ignat*** - ***Iliescu Alexandru***
19. Ionel - Popescu Gheorghe-Otelaru
20. Marinescu - neidentificat
21. Mihai - Pehlivanov Gheorghi (Petre Gheorghe)
22. Mihalcea - Patrascanu Lucretiu
23. Morozov - neidentificat
24. Niculescu - Vexler Carol-Talmazan
25. Paraschiv - Ducu Stefan
26. Pavel - Goldstein Dori
27. Radu - Borila Petre
28. Socolov - Finchel Iosif
29. Smaranda - Filipescu-Filipovici Elena (Maria Ciobanu)
30. Stejar - Avramescu David
31. Tatarascu - Marin Timotei
32. Toma - S. Tinkelman-Timov
33. Teodorescu - neidentificat
34. Maghiar - Fazecas Andras
35. Vifor - Iacobovici Eugen
36. Vasilescu - Grofu Dumitru
37. Verzeanu - Bucur Nicolae
38. Zamfirescu Zoe - Ecaterina Arbore-Ralli

Arhiva C.C. al P.C.R., fond l, Dosar 33/1931, prezinta cateva date statistice interesante privind compozitia nationala, sociala si profesionala (gradul de scolarizare) al participantilor la Congresul al V-lea de la Gorikovo, astfel:

COMPOZITIA NATIONALA: Romani 10 (dintre care unul evreu); unguri 8 (4 evrei); bulgari 2; ucrainieni 3; evrei 1.

NIVELUL DE STUDII: cu o scoala superioara (facultate) 2; cu liceu 2; cu patru clase 20; (restul participantilor nu si-au declarat studiile).

COMPOZITIA SOCIALA: muncitori 18(75%); inteleetuali 2; revolutionari de profesie 2; tarani 1; fara profesie, restul. Menlionamca Alexandru Iliescu *"Ignat"* s-a inscris drept *muncitor,* desi atunci cand a fugit in U.R.S.S. el avea o bacanie; asadar; un *mic burghez,* conform canoanelor staliniste ale muncii de cadre.

SPECIALITATEA CELOR 18 MUNCITORI AUTODECLARATI: metalurgisti 10; ceferisti 2; constructori 1; tabacari 3; tamplari 1; tipografi 1; muncitori la cartonaj 1. Printre cei 18 muncitori autodeclarati, nici unul nu lucra, in acel moment, in vreo intreprindere. Ultimii doi *ceferisti* fusesera concediati in urma arestarilor de la 1 august1931.

Din partea Komintern-ului, lucrarile au fost conduse de Bela Kuhn (Schlosser), fostul secretar al lui Lenin, conducatorul revolutiei bolsevice din Ungaria (1919), inabusita de Armata Romana si care, evident, nutrea din acest motiv nu chiar cele mai bune sentimente fata de Romania si de Romani. Tot din partea *Komintern-ului,* la lucrarile Congresului al V-lea P.C.d.R. au mai participat Gheorghi Dimitrov, D. Z. Manuilski si Matias Rakoezi (viitorul dictator stalinist al Ungariei, pana la criza din 1956).

Conform unui raport SSI (Serviciul Special de Informatii), Alexandru Iliescu *Ignat* - ca si ceilalti delegati la Congresul al V-lea - au plecat din Romania mai intai in directia Berlin (Romania nu avea relatii oficiale cu U.R.S.S.), unde ii s-au retinut pasapoartele romanesti si li s-au inmanat alte documente de identitate, cu care au intrat in U.R.S.S..

In cadrul *Komintern-ului* exista un departament special - *Departamentul pentru Relatii Internationale* - care asigura deplasarea agentIor sai, ca si transferurile de informatii si valuta. Departamentul includea, intre altele, si o asa-numita *sectie tehnica,* specializata in procurarea de pasapoarte false. Pina in 1933, cand Hitler a venit la putere in Germania, *serviciul extern* al Departamentului pentru Relatii Internationale, din cadrul *Komintern,* avea sediul la Berlin. Acest *serviciu extern* procura fondurile necesare pentru deplasarea emisarilor secreti ai *Komintern* ori pentru delegatiile partidelor comuniste care participau la congresele de la Moscova. Acesta a fost si cazul *Kominternistilor* din Romania printre care Alexandru Iliescu (*Ignat)* care, in 1931, s-au deplasat clandestin la Congresul al V-lea al P.C.d.R., de la Gorikovo (langa Moscova), via Berlin.

La Berlin, Alexandru Iliescu Ignat si ceilalti *Kominternisti romani* au primit o mica bucata de stofa, pe care si-au cusut-o in interiorul pantalonilor, in care se afla ascunsa urmatoarea atestare pentru autoritatile vamale sovietice: *Legitimatie. Tovarasul este reprezentantul P.C.d.R. la Congres. Are aprobare pentru o suma de pana la 20 de dolari.*

Legitimatiile ascunse in bucata de stofa semnata de secretarul Departnentului pentru Relatii Internationale al *Komintern,* erau opera unui anume Fritzmann. Delegatia *Kominternisulor* Romani, printre care si Alexandru Iliescu *Ignat,* a ramas pentru cateva zile la Berlin, inainte de a se deplasa catre granita sovietica. Tuturor membrilor li s-au inmanat pasapoarte false, care sa le ateste calitatea de *oameni de afaceri.* Acest gen de pasapoarte erau.procurate de la un functionar elvetian din Bale, Max Habijanic, care percepea pentru activitate un *ciubuc* de o suta de franci elvetieni lunar.

In 1932, *Kominternul* a transferat sediul *sectiei externe* de la Berlin, la Paris, care a devenit astfel placa turnanta a activitatilor sale operative din strainatate. Sefa *sectiei externe* de la Paris a fost, intre 1932-1937, elvetiana Lidia Dubi iar sectia a fost codificata, in mesajele *Komintern,* drept *Punctul 20.*

Mai trebuie precizat si un alt detaliu telmic. Sectia de la Berlin a *Komintern* era incadrata cu agenti GPU (din 1934, NKVD), care au insotit *delegatia Kominternistilor* Romani - deghizati in *oameni de afaceri, pana* la granita sovietica.

Pe teritoriul U.R.S.S., Alexandra Iliescu *Ignat* si ceilalti *oameni de afaceri* romani au avut dreptul la maximum 20 de dolari, *bani de buzunar.*

Intreg Congresul al V-lea a fost dominat de *chestiunea nationala,* mai exact de acuzatiile aduse de *Komintern* conducerii P.C.d.R. de a nu exploata momentul de criza economica (marea criza din 1929-1933, care lovise si Romania), pentru a trece la actiuni insurectionale, conform *"Planului Kolarov"*, in scopul *Dezmembrarii Romaniei,* stat considerat de *Komintern* format prin *anexiuni teritoriale,* de tip imperialist. Cateva citate din luarile de cuvant sunt cat se poate de semnificativ asupra opticii *Komintern-ulni* asupra *chestiunii nationale si* asupra minoritatilor din Rominia.

Gheorghi Dimitrov: *"Dupa razboi* [primul razboi mondial n.n.] in *decursul unui sir de ani, nu am vazut ca proletariatul natiunii dominante din Romania sa fie mobilizat impotriva ocupatiei unor regiuni straine, impotriva asupririi popoarelor din Dobrogea, Basarabia, Bucovina, Transilvania."* (Arhiva C.C. al P.C.R., fond 1, mapa *333* din 1931, fllele 844-845).

Bela Kuhn: *"Noi nu trebuie sa punem problema autonomiei, noi ne vom calauzi dupa lozinca noastra de baza "a autodeterminarii."* (Loc. cit. fila 862)

Rezolutia adoptata la incheierea Congresului al V-lea, redactata de Bela Kuhn - la care a aderat Alexandru Iliescu, ales cu acest prilej membru in noul secretariat C.C. al P.C.d.R. - specifica in problema *chestiunii nationale* urmatoarele:

"Romania contemporana nu reprezinta prin sine o unire a tuturor Romanilor, ci un stat tipic cu multe natiuni, creat pe baza sistemului pradalnic de la Versailles, pe baza ocuparii unor teritoni straine si pe baza inrobirii unor popoare straine. Burghezia si mosierimea din Romania, infaptuin d propriile lor planuri imperialiste si indeplinind, totodata, insarcinarea puterilor imperialiste din Europa de a crea la Nistru un avanpost contra U.R.S.S., *au cucerit Basarabia, Transilvania, Bucovina si Banatul si supun unei asupriri nationale nemaipomenite si unei exploatdri semicoloniale pe cei 8 milioane de moldoveni, unguri, rusi, ucraineni, bulgari, nemti, turci si altii."* (Biblioteca Academiei Romine, Arhiva Istorica, Cota Ab XIII-3).

Conform insa recensamantului din 1930, Romania prezenta urmatoarea structura minoritara, raportata la un numar total de 18.057.074 locuitori: 7,9% maghiari; 4,1% germani; 2,3% rusi; 2% bulgari; 3,2% ruteni si ucraineni; 4% evrei; 0,9% turci; 0,3% cehi si slovaci; 0,3% sarbi, croati, sloveni; 1,5% tigani; 1,6% alte minoritati.

La Congresul al IV-lea al P.C.d.R. - desfsurat la Cingujevo, langa Harkov; intre 28 iunie si 7 iulie 1928 - se afirmase ca in Romania existau 6 milioane de minoritari. Cum observam, in numai 3 ani, la Congresul al V-lea al P.C.d.R., minoritarii *sporisera* cu 2 milioane, ajungand la cifra de 8 milioane, conform lui Gheorghi Dimitrov.

5.

"MAFIA BULGARA" DIN P.C.d.R., CONDUSA DE BORIS STEFANOV, A ALCATUIT LISTA DE EPURARI A COMUNISTILOR ROMANI DIN U.R.S.S.

La Congresul al V-lea al RC.d.R., Alexandru Iliescu *"Ignat"* a devenit membru al Comitetului Central, organism care inlocuia astfel vechiul secretariat. In Biroul Politic, alaturi de Alexandr Danieluk-Stefanski "Gorn" (un polonez), au mai intrat Eugen lacobovici "Vifor", Elena Filipescu-Filipovici "Smaranda", Emil Halitki "Braun", Vanda Nicolski (Seiva Averbuch) si altii. In decembrie 1934 - dupa *asasinarea* lui Kirov, ordonata in realitate de Stalin - incep marile epurari, care se vor intinde intre anii 1935-1938 si care vor lovi, intre altii, si pe membrii conducerilor partidelor comuniste, aflate in U.R.S.S.. Nu si pe Alexandru Iliescu, deoarece, in decembrie 1934, Boris Stefanov - sustinut de Gheorghi Dimitrov, un favorit al lui Stalin, - este numit secretar general al P.C.d.R.. Element fanatic, bulgar de origine, Boris Stefanov se va inconjura de o veritabila *mafie bulgareasca* cu ajutorul careia, cum am aratat, va trece pe listele de epurari toate conducerile P.C.d.R., de dupa mai 1921. Alexandr Danieluk- Stefanski "Gorn", de pilda, va fi in primul lot de executie. In anii urmatori vor fi executati in U.R.S.S., pe baza listelor intocmite de Boris Stefanov si de *gasca* sa, urmatorii:

Elena Filipescu-Filipovici

Al. Dobrogeanu Gherea

Dumitru Grofli

Jaques Konitz

Marcel Pauker

Eugen Rozvan

Timotei Marin

linre Aladar

Dori Goldstein

Manea Erlich

Moise Dubinski

Alter Zalic

I. Dic-Dicescu

Elek Koblos

Leon Lichtblau

Gelbert Moscovici si multi altii.

Ceva mai *norocosi,* altii vor fi deportati ani de zile.

6.

PACTUL MORUZOV - FORIS: DE CE A FOST LICHIDAT ALEXANDRU ILIESCU?

In schimb, Alexandru Iliescu *"Ignat"* - ramas in U.R.S.S., dupa incheierea Congresului, timp de alti patru ani - scapa *miraculos* de epurari. Vechile legaturi de familie cu Boris Stefanov il propulsase in P.C.d.R., in timp ce comunistii Romani de origine maghiara si evreiasea, cum am vazut, ajung fie in fata plutonului de executie, fie in Siberia pentru multi ani. Mai mult, ca o dovada a increderii depline a Moscovei si a lui Boris Stefanov, Alexandru Iliescu *"Ignat"* este trimis in Romania, in 1935, cu misiunea expresa de a pune in aplicare planurile *Komintern-ului in* chestiunea nationala: dezmembrarea Romaniei prin insurectie, conform schemei lui Kolarov. Este insa arestat si condamnat pentru trei ani dar, potrivit vecinilor, Alexandru Iliescu isi facea inchisoarea cu *intermitente*. In realitate, Alexandru Iliescu se pare ca devenise unul dintre informatorii recrutati de SSI din interiorul P.C.d.R., in urma pactului incheiat in 1937 de Mihail Moruzov, seful SSI, cu un grup de comunisti dirijati de Stefan Foris, a caror misiune era de a-i spiona pe ceilalti detinuti politici. *Pactul* va fi reinnoit de urmasul lui Moruizov la conducerea SSI, Eugen Cristescu, in 1942, cand misiunea oamenilor lui Foris - infiltrati prin inchisori si lagare - consta mai ales in supravegherea detinutilor legionari, condamnati in urma rebeliunii din 1941 dar si a unor grupuri de comunisti, ca de pilda cel al lui Gheorghiu-Dej, in lagarul de la Targu Jiu. Dupa august 1944, Dej se pare ca a descoperit *tradarea* lui Stefan Foris si a lui Alexandru Iliescu. Este momentul, de aitfel, al declansarii conflictului dintre factiunea comunistilor ramasi in tara condusa de Dej *("doftanistii") si* cei sositi din U.R.S.S., odata cu Armata Rosie. Dupa cei patru ani petrecuti in U.R.S.S. (1931-1935), Alexandru Iliescu se bucura nu numai de increderea sovieticilor care ocupasera Romania, ci si de aceea a comunistilor veniti din U.R.S.S. impreuna cu ocupantul. In primul rand, de increderea Anei Pauker. Fapt care il transforma insa intr-un *indezirabil* in ochii lui Dej, preocupat sa-si intareasca pozitia in Partid prin oamenii sai (Gh. Apostol, Chivu Stoica, Nicolae Ceausescu, Emil Bodnaras etc). Au circulat mai multe *legende* in legatura cu moartea lui Alexandru Iliescu. Unele puse in circulatie recent, ca accea lansata de Ioan Talpes (un apropiat al lui Ion Iliescu dupa '90, fost sef al Serviciului de Informatii Externe pana in 1997), potrivit careia "Ignat" ar fi fost ucis pentru ca, vezi Doamne, se impotrivise in 1945 sovicticilor si promovarii comunistilor formati, ca si el, in U.R.S.S. (!) Un lucru este cert: Alexandru Iliescu a fost lichidat prin impuscare, in 1945, de catre persoane ramase neidentificate, ceea ce indica o *rafuiala* politica, avand in vedere intreg trecutul istoric al lui "Ignat", inclusiv cel de *delator* al propriilor tovarasi de drum din grupul lui Stefan Foris, comunistul care a incheiat pacte de colaborare atat cu Moruzov, cat si cu Cristescu, sefi SSI.

Cum vedem, *telenovela "Viata unui ceferist"* - pe care ne-o serveste Ion Iliescu, atunci cand vine vorba de trecutul *Kominternist* al propriului tata - difera serios de adevarul istoric. Pentru *biografia* post-decembrista a lui Ion Iliescu nu dadea insa bine - ba, ca sa citam din clasici, *suna ca dracu*'- faptul ca primul presedinte *emanat,* dupa o *revolutie* zisa anticomunista, descindea, de fapt, *dintr-un Kominternist.* Refugiat timp de patru ani in U.R.S.S. - in anii' 30, in plin stalinism - care intrase la Gorikovo in C.C. al P.C.d.R., partid a carui misiune istorica, fixata de Moscova, era *Dezmembrarea Romaniei.* Misiune la care pusesera *umarul* - pe langa P.C.d.R. - si cateva structuri de spionaj si terorism sovietice ori aflate sub *mantie* sovietica: NKVD, GRU, DRO, Zacordat, toate foarte active in Romania in anii '20-'30. Asa incat, Ion Iliescu si-a *cosmetizat* putin biografia. Cum ar zice Caragiale *p-aici, p-acolo, prin partile esentiaie.* Dar, sa fim optimisti. Ca si in cazul recentei afaceri a *firului rosu,* n-ar fi exclus ca Ion Iliescu sa exciame din nou: *Acum mi-am amintit!*

Probabil ca la toate acestea facea aluzie Ceausescu in 1955, in calitatea sa de secretar cu problemele de cadre al P.M.R., atunci cand adnota pe fisa lui Ion Iliescu: *"Despre tatal sau atat se cunoaste?"* Evident, se stiau mult mai multe. Dar in 1955 Ion Iliescu fusese selectionat de Kremlin pentru o misiune mult mai importanta: el urma sa activeze in cadrul *Uniunii Internationale a Studentilor* (UIS), cunoscuta *organizatie de front* a propagandei sovietice, cu sediul formal la Praga, dar in realitate condusa de la Moscova, de catre *Sectia Internationala* a C.C. al PCUS si de catre *Directoratul (PGU)* al KGB, specializat in operatiuni externe.

III

ADOLESCENTA STALINISTA: ILIESCU SI "SANTIERISMUL" DE TIP GULAG

1.

AUGUST '44: ADOLESCENTUL ILIESCU PUNE UMARUL LA SOVIETIZAREA ROMANIEI

Recomandarea 10 975 din 22 iulie 1955 (vezi Anexa 8) a C.C. al P.M.R., prin care Ion Iliescu era propulsat in structura unei *organizatii de front* a UR.S.S. - asa cum era *Uniunea Internationla a Studentior,* cu sediul formal la Praga - dezvaluie cateva amanunte extrem de interesante despre biografia fostului presedinte, ascunse cu grija pana in prezent. Astfel, raportul mentioneaza:

Dupa 23 august 1944 [Ion Iliescu n.n.] s-a inscris in U.T C. Uniunea Tineretului Comunist) si a activat in cadrul organizatiei U.T.C. a elevilor: A participat la diferite actiuni ale partidului. Dupa autodizolvarea U.T. C. -ului, a continuat sa activeze in organizatia tineretului progresist si a U.T.M.. A fost ales in biroul organizatiei de elevi pe langa comitetul capitalei al U.T.M..

Cu alte cuvinte, atunci cand Romanii incercau sa se opuna ocupatiei sovietice - multi dintre ei cu arma in mana, in munti (barbati, femei, tineri sau batrani) - adolescentul Ion Iliescu se inscria, inca din august 1944, in U.T.C., organism comunist. Sa observam ca Iliescu avea doar 14 ani si ca el participa, deja, la *diferite actiuni ale partidulul comunist,* nespecificate insa in referat. In conditule ocupatiei sovietice a Romaniei, a participa la *diferite actiuni* ale unui partid controlat si dirijat, de sus si pana jos, de sovietici, nu era decat o forma de ate pune in slujba inamicului, a ocupantului strain. Altfel spus, o forma de *colaborationism.* Dar cu un tata si un unchi formati in U.R.S.S., adolescentul Ion Iliescu prezenta in ochii sovieticilor toate garantiile pentru a fi promovat si utilizat, in actiunea generala de acaparare a puterii de catre Partidul Comunist si de sovietizare a Romaniei.

Filiera era una tipic sovietica: prin *pepiniera* U.T.M., organizatie de tineret structurata dupa modelul similar sovietic: *Komsomol.* Sfera de actiune initiala a adolescentului-activist Ion Iliescu: elevii, liceenli. Racolarea acestora se pare ca a dat rezultate, fiindca Iliescu este mentionat in referat ca fiind membru al Comitetului pe capitala al U.T.M.. Nu era insa decat primul pas al ascensiunii adolescentului Iliescu, regizata formal de Romani, in *umbra* acesteia aflandu-se, in realitate, ocupantul sovietic, cu politica sa de *cadre*. Comunisti Romani nu erau decat simpli executanti, timorati si obedienti, ai ordinelor date de consilierii sovietici, instalati in Romania odata cu Armata Rosie. Ca lucrurile stateau asa, anume cs adolescentul Iliescu devenise un fel de *ienicer sovietic*, in care se puneau sperante, o dovedeste un alt detaliu din raport.

2.

ALBANIA, "MON AMOUR": BRIGADA KOMSOMOLISTA "VASILE ROMTA"

"In vacanta de vara a anului 1947 (Ion Iliescu n.n.) a plecat voluntar in brigada de munca "Vasile Roaita", in Albania, unde a lucrat pe Santierul National al Cailor ferate."

Respectand riguros grafia documentului, nu-ti poti reprima cateva intrebari, absolut firesti. Ce cauta, oare, adolescentul Ion Iliescu tocmai in Albania? Si inca in vacanta de vara cand, de regula, adolescentii prefera sa faca excursii, sport sau orice altceva, decat sa mearga sa construiasca o cale ferata! Si unde? Tocmai in Albania, ca si cum - daca adolescentul Ion Iliescu tinea mortis, n-ar fi gasit de lucru si in Romania. Ce-l mana oare pe adolescentul Ion Iliescu, de numai saptesprezece ani, in Albania, inregimentat in 'brigada de munca *Vasile Roaita?* Nu mai staruim asupra umorului involuntar al numelni cu care fusese botezata, pompos, brigada. Se stie ca, dupa vreo doua decenii de comunism, s-a descoperit, intamplator, ca ceferistul Vasile Roaita nu trasese sirena la Grivita in timpul grevei din 1933, ca sa-i alerteze pe ceferistii din cartier, ci ca sa alerteze politia, al carei informator zelos s-a descoperit ca fusese *bravul* ceferist. Prin urmare, adolescentul Ion Iliescu - in vacanta de vara 1947- nu merge si el intr-o excursie, nu se duce si el la pescuit, nu se plimba si el cu o fata, nu da si el cu piciorul intr-o minge - nu, adolescentul Ion Iliescu pleaca intr-o brigada de munca, taman in Albania, sa construiasca o cale ferata! Un comportament, la prima vedere, cel putin straniu. Care sa fie *misterul* etapei albaneze din viata lui *Ion Iliescu?* Mai intai, trebuie precizat Ca fenomenul asa-ziselor *brigazi de munca si* cel al *santierelor tineretului* era unul inventat de propaganda sovietica si practicat intens, ca factor de indoctrinare si *spalare a creierelor,* inca din anii '20. In realitate, *brigazile de munca, santierismul si stahanovismul* (celebrele spargeri de norma), constituiau un mijloc prin care *cadrele de perspectiva* ale partidului comunist erau *antrenate* sa conduca, sa mobilizeze, sa influenteze propagandistic, intr-un cuvant, sa manipuleze o masa de indivizi, intr-o anume situatie data. Sovieticii au constituit brigada de munca *"Vasile Roaita"* in Romania, tot asa cum au constituit brigazi similare si in alte tari ocupate, pe cale de sovietizare. Calea ferata Tirana-Duress facea parte din *ajutorul sovietic, fratesc,* acordat Albaniei, iar brigazile *Komsomoliste* venite in Albania constituiau retortele de laborator in care se *forjau* viitorii sefi comunisti. Ion Iliescu si alti cativa fusesera expediati in Albania, in primul rand, pentru a fi *antrenati* in munca de cadre, instruiti acolo de sovietici cum sa comande si sa manipuleze o comunitate de indivizi. Este cunoscut faptul ca NKVD-ul si GRU-ul si-au recrutat cei mai importanti spioni *(cartite)* in cursul Razboiului civil din Spania din anii '30, exact din randurile asa-ziselor *brigazi internationale,* care au actionat, dirijate de *Komintern,* NKVD si GRU, impotriva lui Franco. Fenomenul a continuat dupa 1945, numai ca acum acestea erau botezate *brigazi de munca.* PMR a urmat si el, riguros, expenenta sovietica, infiintand dupa 1947 santiere de tip Salva-Viseu, Agnita-Botorca, ori Bumbesti-Livezeni. Ca Ion Iliescu a trecut *testul* albanez in ochii sovieticilor, o probeaza urmatorul pasaj din raport.

3.

SLAVA MARELUI STALIN:
ELEVUL ION ILIESCU DEVINE MEMBRU C.C. AL U.T.M. LA 19 ANI

"La conferinta raionala a U.A.E.R. (Uniunea Asociatiilor Elevilor din Romania n. n.) din 1948 [Ion Iliescu, n. n.] a fost ales membru C.C. al U.A.E.R. unde a muncit pana la Congresul de unificare al organizatiilor de tineret din martie 1949, cand a fost ales membru in C.C. al U.T.M.."

Uniunea Asociatiilor Elevilor din Romania (U.A.E.R.) era o alta organizatie de inspiratie comunista, una dintre numeroasele care proliferau in Romania acelui moment, prin care sovieticii si P.C.R. incercau sa regrupeze sub controlul lor, pe bresle, varste si studii, o cat mal mare parte a populatiei, in scop de manipurare politica. Cum mai existau si alte organizatii de tineret - de pilda, *Uniunea Nationala a Studentilor din Romania* (UNSR) - in martie 1949 avea loc *Congresul Organizatiei Unice Revolutionare a Tineretului Muncitor,* care va alege conducerea *komsomolului romanesc,* anume *Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor:* Lucrarile congresului au avut loc la Ateneu, intre 21 si 28 martie 1949, in prezenta dr. Petru Groza, Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu, Emil Bodnaras, si alte marimi comuniste, dar - mai ales - a ambasadorului sovietic S.I. Kavtaradze, un soi de vice-rege al U.R.S.S. la Bucuresfi.

In seara primei zile a congresului, toti cei 700 de participanti, Romani si straini., au luat parte la spectacolul *Alexandr Mastrosov* de la Opera.

Teohari Georgescu, secretar C.C. al P.M.R., tine o cuvantare in care afirma: *"In constituirea Uniunii Tineretului Muncitor noi ne-am calauzit dupa glorioasa experienta a Komsomolului, creat si educat de marele partid al lui Lenin si Stalin."*

Care erau sarcinile U.T.M., stabilite in *lumina* hotararilorunei plenare a P.M.R. din decembrie 1948? o spune tovarasul Teohari Georgescu, viitorul *deviationist* al grupului Ana Pauker – Vasile Luca din 1952.

"Este vorba de a lichida definitiv capitalismul, de a sfarama complet vechea socie tate bazata pe exploatarea si asuprirea omului de catre om si a zidi din temelii o societate noua fara exploatare, societatea socialista."

Ceea ce *va predica si* activistul adolescent Ion Iliescu, printre elevi si studenti, cum vom vedea. Sa remarcam *limbajul de lemn,* element-cheie al propagandei comuniste. Mentalitatea si frazeologia stalinista apar cu pregnanta mai ales in pasajul cuvantarii lui Teohari Georgescu cand se preciza ceva mai clar ce anume astepta conducerea P.M.R. de la activistii U.T.M.. Asadar, si de la Ion Iliescu.

"Ca marxisti, stim ca drumul spre socialism este plin de obstacole (..) ca ne pandeste dusmanul viclean si inversunat, care unelteste din umbra, nutrind speranta zadarnica de a restaura regimul burghezo-mosieresc.".

Iata o fraza cheie pentru toata existenta lui Ion Iliescu. *Dusmanul viclean si inversunat, care unelteste din umbra, nutrind speranta de a restaura regimul burghezo-mosieresc,* o imagine stereotip care il va obseda pe Iliescu pana in decembrie '89 (cand el cerea *colaboratorilor* sa *"se impiedice aceasta alunecare periculoasa spre dreapta",* care era Revolutia Romana sau in 28 ianuarie ori 13-15 iunie '90, cand Ion Iliescu le multumea minerilor. Caci PNTCD, PNL ori Corneliu Coposu, in mentalitatea lui Ion Iliescu din '89-'90, nu incercau altceva decat sa *restaureze* ceva periculos, asupra caruia atrasese atentia tovarasul Teohari Georgescu, inca din martie 1949: restaurarea regimului burghezo-mosieresc. Iata si de ce, dupa '89, Ion Iliescu va avertiza mereu asupra pericolului *revenirii* mosierilor (categorie sociala disparuta, in realitate, inca din 1921, dupa ampla reforma agrara de sub Regele Ferdinand!). Si, probabil, naluca *burghezo-mosiereasca* ii mai bantuie si astazi mintile, atunci cand Iliescu vorbeste de pericolul pe care il reprezinta *lupii tineri* ai capitalismulni romanesc ori *restitutio in integrum.* Nu-l invatase Teohari Georgescu, inca din martie '49, ca *"dusmanul de clasa se pune in slujba imperialismului si se deda la crime, acte de provocare, de sabotaj si de spionaj?"* Ce altceva putea fi, cincizeci de ani mai tarziu, *integrarea euro-atlantica,* decat o punere in *slujba*

imperialismului, a dusmanului de clasa, venit la putere dupa alegerile din 1996? Dar, pentru ca asa ceva sa nu se intample, inca din martie '49 Ion Iliescu stia ca nu trebuie abandonat, sub nici un motiv *firul rosu cu Moscova*. Nici in gandire, nici in practica.

4.

CA MEMBRU C.C. AL U.T.M., ION ILIESCU LUPTA INCA DIN 1949 CONTRA "HIDOSULUI IMPERIALISM AMERICAN" SI A "PACTULUI ATLANTICULUI DE NORD"

Din *invatauturile* lui Teohari Georgescu catre utemisti, adolescentului Ion Iliescu i se fixeaza bine in minte urmatorul avertisment:

"Astazi, hidosul imperialism american, care a luat locul hitlerismului, trece la o politica tot mai agresiva si incheie blocuri razboinice, ca Pactul Atlanticului de Nord, care ameninta pacea, independenta si suveranitatea natiunilor impotriva inrobirii popoarelor se ridica marele si invincibilul Stat Sovietic, condus de Partidul Bolsevic si de tovarasul Stalin, tarile democratiei populare, masele populare cele mai largi..."

Imaginea *hidosului imperialism american,* a balaurului care era Pactul Atlanticului de Nord, impotriva caruia se ridica, iata, *Stalin-Fat Frumos si* Statul Sovietic - precum baba facatoare de minuni din basme Sfanta Vineri - aceasta imagine va continua sa existe, rezidual, in *mentalul* lui Ion Iliescu pana in anii '90. Cand *firul rosu cu Moscova* coexista, bine-mersi, cu *parteneriatul pentru NATO,* tradand astfel, pe plan psihologic, un anumit tip de schizofrenie mentala si duplicitate politica.

Indoctrinat inca din adolescenta de propaganda stalinista sa lupte contra *hidosului imperialism american* sau contra *blocului razboinic* - cum era definit Pactul Atlanflcului de Nord - Ion Iliescu nu-si va schimba, in mod fundamental, ideile din tinerete. Ci doar - dupa prabusirea comunismulni si a *marii Uniuni Sovietice* - isi va modifica, precum un cameleon, comportamentul si limbajul politic, in scopul *adaptarii* la noua situatie. Tot asa cum isi va *cosmetiza* propria biografie. Toate acestea pentru *legitimizarea* sa politica, in noul context intern si international. Acest tip de gandire schizoida, de comportament duplicitar - pe de o parte, formal, *parteneriatul NATO* cu americanii, iar pe de alta, in secret, *firul rosu cu Moscova* - constituie, de fapt, *matricea* definitorie a omului politic care este Ion Iliescu, si care nu se va putea schimba niciodata. Fiindca matricea aceasta i-a fost inoculata lui Ion Iliescu prin *spalarea creierului* de catre propaganda stalinista, la varsta cea mai propice: varsta adolescentei. Atunci cand se formeaza personalitatea si se structureaza mental valorile, pentru o viata de om.

Indicatiile tovarasului Teohari Georgescu din '49 erau foarte clare:

"Impletiti in activitatea voastra educativa din randurile tineretului dezvoltarea sentimentului patriotic si atasamentul pentru Tara Sovietelor cu dezvoltarea luptei impotriva imperialismului, dusman al popoarelor si al tineretului dusman al pacii si al socialismului."

Ce anume trebuia sa urmareasca activistul-adolescent Ion Iliescu si ceilalti, in *munca de propaganda,* de *modelare a tineretului,* de *sovietizare* a generatiei tinere din Romania?

Tovarasul Teohari Georgescu afirma raspicat:

"Faceti din fiecare tanar (...) un luptator activ sub steagul internationalismului proletar, pentru pace si socialism, un militant credincios al Federatiei Mondiale a Tineretului Democrat si aprindeti-i in inima o ura nestinsa impotriva dusmanului imperialist precum si hotararea de a lupta pentru Republica Populara Romana pana la ultima picatura de sange."

Ion Iliescu si conducerea U.T.M. trebuiau sa se *calauzeasca, in* acest sens, dupa sfaturile celui definit de tovarasul Teohari Georgescu drept *bunul prieten si sfatuitor al tineretului roman:*

Mihail Ivanovici Kalinin (decenii la rand, colaboratorul *de paie* din umbra lui Stalin), care spusese:

"Calitatile specifice tineretului nu trebuie inabusite dimpotriva, ele trebuie incurajate, pentru ca pe terenul lor fertil sa se dezvolte un OM [subl.n.], *desavarsit."*

Ion Iliescu nu va uita de sfatul Ini Kalinin si - cum vom vedea intr-un alt capitol - in calitate de prim secretar al U.T.C. (U.T.M.) si ministru pentru Problemele Tineretului, pe la mijlocul anilor '60, va patrona progrnrul *statiilor pilot,* condus de sociologul Vasile Caramelea, care urmarea exact obiectivul fixat de Kalinin - *faurirea* OMULUI NOU. In care scop se va cerceta antropometric, intre altele, si circumferinta pumnului de miner, in comparatie cu circumferinta pumnului unui muncitor forestier, stabilindu-se astfel ca pumnul minerilor avea un diametru mai mare decat al padurarilor. Lucru ce va avea apoi unele consecinte in iunie '90, in Piata Universitatii.

Dar sa vedem ce era acea *misterioasa* Federatie Mondiala a Tineretului Democrat, evocata cu atata *evlavie* de tovarasul Teohari Georgescu, ca pe un fel de *Mecca* a tineretului comunist. Potrivit cercetatorului belgian Joel Kotek, de la *Centrul de studii pentru relatiile internationale si strategice* al Universitatii Libere din Bruxelles, asa-zisa *Federatie Mondiala a Tineretului Democrat* nu reprezenta altceva decat o *organizatie de front* a Moscovei, dirjati si finantata din umbra de Sectia Internationala a C.C. al PCUS, si de serviciile secrete sovietice. *Organizatiile de front* treceau drept multe *insututii internationale,* care se pretindeau *"reprezentative pentru toate curentele societatii civile democratice, avand, aparent, idei non-comuniste, dar fiind, in acelasi timp, controlate strict de comunisti, ele servind in fapt atingerii obiectivelor politicii externe a Uniunii Sovietice".* Inca din anii '20, *Stalin* observase ca asemenea organizatii - formal, non-comuniste - ar fi putut servi mult mai eficace si mai subtil intereselor U.R.S.S., decat organizatiitle care se autoproclamau, pe fata, comuniste. Asadar inca din anii '20, sovieticii creasera zeci de organizatii *internationale,* asa-zis *non-comuniste,* ale caror obiective formale urmareau sa atraga simpatia si elogiile celor care, de fapt, nu agreau comunismul. Obiective, ca de*pilda pacea, lupta anti-imperialista, dezarmarea, progresul stiintific, economic si cultural al umanitatii* etc., puteau atrage - dar si servi - ca filiere de racolare, spionaj si manipulare politica ale Moscovei. Caracteristic acestor *organizatii de front* era masiva lor infiltrare cu comunisti nedeclarati, care afisau cu totul alte afinitati politice, dar care erau, fara exceptie, agenti ai Moscovei. Altfel spus, comunisti *sub acoperire.* Joel Kotek ii defineste, inspirat, drept *submarine* teleghidate de Moscova. Stephen Koch, in *"La fin de l'inocence"* (Grasset, 1995), carte tradusa si in romaneste *(sfarsitul inocentei),* face un remarcabil studiu asupra acestui gen de manipulare sovietica. *Federafia Mondiala a Tineretului Democrat* constimia o asemenea *organizatie de front,* manipulata de Kremlin si infiltratat de *submarine* (agenti acoperiti) ai Moscovei.

Oficial creata la Londra, in noiembrie *1945, Federafia Mondiala a Trneretului Democrat* se declara apolitica. Lista diferitelor delegatii ar fi putut acredita teza reprezentativitatii: doar 3,2% comunisti, fata de 4% catolici. In realitate, prin comunistii nedeclarati, Moscova controla peste treisprezece delegatii nationale *occidentale* - intre care cele ale Italiei, Marii Britanii si Statelor Unite. Presedintele FMJD (abrevierea titulaturii in franceza) nu era altceva decat fostul *Kominternist* Eduard Goldstuker, care reprezenta Cehoslovacia. Doi dintre cei trei generali ai FMJD erau de asemenea *submarine* ale Moscovei. Acelasi scenariu se va repeta si la crearea *Uniunii Internationale a Studentilor* (UIS), organizatie fondata la Praga in 1946 si in care - cum vom vedea - va fi infiltrat Ion Iliescu zece ani mai tarziu (1956), ca *submarin* al Uniunii Sovietice, dupa *studiile* sale in U.R.S.S..

In ultima zi a Congresului, Ion Iliescu a fost ales membru al Comitetului Central al U.T.M., alaturi de alte patruzeci si cinci de persoane, care vor adresa o telegrama - cui altcineva? - generalissimul I. V. Stalin, si care se incheia apoteotic, in spiritul epocii:

TRAIASCA MARELE PRIETEN AL TINERETULUI MUNCITOR DIN INTREAGA LUME, GENIUL OMENIRII MUNCITOARE - TOVARASUL STALIN!

5.

LA BACALAUREAT SI ADMITEREA LA POLITEIINICA, ION ILIESCU - MEMBRU C.C. AL U.T.M. - DEVENISE "SEFUL POLITIC" AL PROFESORILOR SAl

Din martie 1949, liceanul Ion Iliescu devine membru C.C. al U.T.M. si, in acest fel, seful politic al profesorilor sai, deoarece timp de un an ci va activa in cadrul sectulor invat*amant mediu si superior* ale C.C. al U.T.M..

Referatul de cadre din aprilie 1955 precizeaza:

"Dupa terminarea liceului in 1949, (Ion Iliescu, n.n.), a muncit timp de un an in aparatul C.C. al U.T.M., in sectia de invatamant mediu, apoi in sectia de invatamant superior"

Practic, atunci cand isi va da bacalaureatul si apoi admiterea la Politehnica, adolescentul Ion Iliescu devenise, pe linie pohtica, seful profesorilor sai. Ales in martie 1949 membru C.C. al U.T.M., Ion Iliescu isi va da bacalaureatul la liceul *Spiru Haret* - doua luni mai tarziu - nu in calitate de *elevul Ion Iliescu,* ci in calitate de *tovarasul Ion Iliescu, membru al C C. al U. TM., sectia invatamant mediu.* Exact sectia care controla politic invatamantul secundar din Romania. Acelasi lucru se va repeta si cand Ion Iliescu va da admiterea la Politelmica. In 1949, sarcina principala a U.T.M. pe linie de educatie nu era alta decat *transpunerea in viata a reformei invatamantului,* initiata de C.C. al P.M.R. In 1948.

Reforma invatamantului se incadra intr-un plan mai amplu de sovietizare a Romaniei, proces dirijat de la Moscova dupa 1945 - in conditiile ocupatiei sovietice a Romaniei si ale ascensiunii la putere a structurilor Partidului Comunist Roman - proces accelerat mai ales dupa lovitura de stat dn 30 decembrie 1947. Daca pana in 1948 Stalin mentinuse in zona de ocupatie sovietica a Europei de Est (deci si in Romania) *aparentele* regulilor unei minime democratii, dupa discursul din 1946 de la Fulton (SUA) al lui Winston Churchill - prin care premie rul britanic constata ca *"O Cortina de Fier se intinde in mijlocul Europei, de la Marea Baltica pana la Marea Mediterana"* - Stalin declansase ceea ce analistii si istoricii au denumit ulterior drept Razboiului Rece: acea confruntare intre blocul sovietic si blocul occidental pentru supremaha mondiala, care se va incheia intre 1989-1991, prin prabusirea comunismului in Europa de Est, dezmembrarea U.R.S.S. si a Tratatului de la Varsovia. In acest context este interesant de remarcat ca acelasi Ion Iliescu, care a pus umarul la *comunizarea Romaniei* inca din 1949, va *emana in* 1989, ca lider al *Romaniei postcomuniste!*

Esenta, procesului de sovietizare a Roman iei (ca si a celorlalte state europene, ocupate dupa 1945 de Armata Rosie) o constituia impunerea totala a *modelului sovietic,* stalinist, in toate structurile statului ocupat. *Sovietizarea* - este bine sa precizam - implica nu numai aservirea institutionala, dar si cea mentala, fata de modelul sovietic. Activistii din conducerea P.C.R. .sau U.T.M., printre care si Ion Iliescu - sub conducerea si indruma rca consilierilor sovietici (de regula, agcnt,ii NKVD-ului), disipati cu drepturi suverane in toate institutilile politice si administrative ale tarii - impuneau nu numai restructurarea unei institutii sau activ itati conform *modelului sovietic,* nu numai *epurarea cadrelor* conform criteriilor sovietice de selectie a personalului dar - mai ales - modelarea gandirii conform ideologiei sovietice. Celor doua *cercuri de putere* ale *paradisului rosu* romanesc - cercul cons ilierilor sovietici, instalati cu miile in Romania, ca sefi ai sefilorRomani si *cercul activistilor romani* selectati, promovati si controlati strict de catre consilierii sovietici - aveau sa i se adauge in 1948 un al treilea, prin aparitia unei institutii tipice pentru orice stat comunist: *Securitatea,* adica *politia politica.* Botezata initial drept *Directia Generala a Securitaii Poporului* (DGSP). Acest al *treilea cerc* de sovietizare a Romaniei era, de fapt, cel insarcinat cu *transpunerea in viata a* ordinelor *emanate* din primele doua cercuri ale puterii comuniste: cea a consilierilor sovietici *(viceregii* Romaniei) si cea *a uneltelor* lor, activisti *Romani* din conducerile P.C.R. ori U.T.M.. Lasand la o parte faptul binecunoscut ca cei mai multi activisti din conducerea P.C.R, proveneau, la acea data, din cadre instruite si *teleghidate* din U.R.S.S., mai exista si un plan general, un fel de scenariu in 45 de puncte, al sovietizarii fortate care, cu mici adaptari locale, s-a aplicat in toate tarile ocupate de Armata Rosie. Un asemenea plan (vezi Anexa 9),

descoperit dupa moartea liderului comunist al Poloniei, Boleslaw Bierut, a fost pus in practica si in Romania dupa 1948, in cadrul procesului de sovietizare fortata a societatii. Ca membru C.C. al U.T.M., Ion Iliescu s-a numarat printre aceia care au activat, inca de atunci, pentru transpunerea in viata, intr-un domeniu sau altul, a celebrei *Directive speciale KAA / C.C. 113, indicatia NK/003/47,* elaborata la Moscova la 2 iunie 1947, din care mentionam aici cateva puncte, pentru a intelege mai exact rolul lui Ion Iliescu, ca membru C.C. al U.T.M., in acei ani de inceput ai sovietizarii fortate a Romaniei.

"35. Din scolile elementare, de specialitate, dar mai ales din licee si facultati trebuie sa fie inlaturati profesorii care se bucura de popularitate. Locurile lor trebuie sa fie ocupate de oameni numiti. Sa se analizeze diferentele dintre materii, sa fie redusa cantitatea de material documentar, iar in licee sa se opreasca predarea limbilor latina si greaca veche, a filozofiei generale si a geneticii. Cu ocazia predarii istoriei, nu trebuie amintit care dintre domnitori a servit sau au vrut sa serveasca binele tarii, ci trebuie aratata doar miselia regilor si lupta poporului asuprit. In scolile de specialitate trebuie introdusa specializarea ingusta."

Sau:

"45. Trebuie ca la faculte sa ajunga, cu prioritate, cei ce provin din cele mai de jos clase sociale, cei care nu sunt interesati sa se perfectioneze la nivel inalt, ci doar sa obtina o diploma."

Reforma invatamantului din Romania, ca parte a sovietizarii educatiei, initiate de PMR in 1948 - pe care activul C.C. al U.T.M., "Sectia de Propaganda" si sectia "Cadre" a P.M.R., ca si nou-nascuta *Directie Generala a Securitdtii Poporului* urmau sa o *transpuna in viata* - se rezuma, in fapt, la cele de mai sus. Ca urmare, *mii* de profesori vor fi *epurati* din scoli, licee si facultati, datorita *originii nesanatoase a rudelor* (parinti chiaburi sau mic-burghezi, functionari, preoti, militari ori care fuseseri membrii *ai partidelor burgheze* etc); mii de elevi si studenti, la randul lor, aveau sa fie eliminati, iar multi dintre ei vor fi trimisi curand la Canal (in lagarele de *munca* de la Poarta Alba, Peninsula etc.), ori in inchisori (Pitesti, Gherla, Aiud) la reeducare, deoarece se manifestasera intr-un fel sau altul, contra comunismului si a ocupatiei sovietice, materiile predate in scoli si facultati, epurate si ele in continut, in concordanta cu *stiinta sovietica si* indicatiiie lui Stalin; manualele de literaturi sau istorie, rescrise in conformitate cu ideologia stalinista iar marii scriitori Romani (un Alecsandri, Eminescu, Caragiale, Ion Barbu, Blaga) interzisi, cartile lor eliminate din toate bibliotecile; apar listele de autori si de carti interzise, precum si perchezitiile la domiciliu, in urma simplulni denunt ca un cetatean avea acasa un volum de Eminescu sau Maiorescu. Perchezitii soldate cu ani de inchisoare, pentru *detinere de literatura subversiva ori reactionara sau care ar face elogiul nationalismului si fascismului.* Activistii C.C. ai U.T.M., *umar la umar cu "tovarasii din Interne",* organizeaza adevarate razii prin scoli, licee si facultati. Sunt recrutati informatori dintre adolescenti si infiltrati ofiteri sub acoperire in facultati, care conduc alaturi de activistii U. T. M. sedintele de *demascare si* interogatoriile soldate cu declaratii de *desolidarizare,* dupa zile si saptamani de ancheta in stil NKVD-ist.

Sovietizarea invatamantului romanesc, componenta a *sovietizarii fortate* a Romaniei din acei ani, se inscria intr-un context general, in care activitatile C.C. al U.T.M. sau ale C.C. al PMR se profilau si mai bine daca urmarim *bilantul* institutiei cheie a procesului de *sovietizare fortata:* DGSP-ul, condus de fostul agent NKVD Pantiusa Bodnarenko, Romanizat *generalul Pintilie,* secondat de *generalul Alexandru Nikolski si* de *generalul Gheorghe Mazuru,* ambii cadre NKVD, infiltrate cu misiuni de acoperire in Romania. In penoada 1948-1952, *conform unor statistici intocmite sub regimul lui Ceausescu,* peste 80.000 de arestati politici au *disparut in* inchisorile si lagarele din Romania. Printre acestia, un numar important de elevi, studenti si profesori. *Epurarea invatamantului si programelor de studiu,* substituirea culturii umaniste prin agitatie si propaganda de tip sovietic, au fost principalele *obiective* ale membrilor C.C. al U.T.M., in 1949 si *1950.* Se pare ca tanarul Ion Iliescu a dat *randament in* aceasta directie, pentru ca referatul de cadre 10975/22 iulie 1955 precizeaza:

"In muncile pe care le-a avut (Ion Iliescu ,n.n.) a dovedit ca este bun organizator si a indeplinit sarcinile cu mult simt de raspundere. Pentru rezultatele bune obtinute in activitatea sa el a fost decorat cu "Medalia Muncii."

Acelasi referat mai mentioneaza si un detaliu, care merita toata atentia:

"In noiembrie acelasi an (1949, n.n.), cu ocazia saptamanii internationale a studenptilor de la Praga, (Ion Iliescu n.n.) a fost trimis in R. S. Cehoslovaca, ca delegat al C.C. *al* U.T.M.."

Dupa momentul *internationalist* al Brigazii *Vasile Roaita* din Albania (1947), tanarul Ion Iliescu era propulsat acum un pas mai departe, in structurile *organizatiilor de front* manipulate de Moscova, participand la *Reuniunea Internationaia a Studentilor*, tinuta la Praga. De ce la Praga? Deoarece in capitala Cehoslovaciei se constituise in 1946 *Uniunea Internationala a Studentilor* (UIS), o *organizatie de front* dirijata si finantata generos de Uniunea Sovietica, in cadrul careia tanarul Ion Iliescu era *vizat* ca sa fie infiltrat, asa cum se va si intampla (conform referatului de cadre din iulie *1955) in 1956*, cand Ion Iliescu va fi teleghidat in conducerea U.I.S. Pentru aceasta mai era necesar un singur pas, dar unul esential. si, in acelasi timp, logic. Referatul de cadre din iulie 1955 il mentioneaza:

"In 1950 (Ion Iliescu n.n.) a fost trimis la studii in U.R.S.S. *A studiat cinci ani, la Institutul Energetic din Moscova. Grupul de partid din institut, cat si colegii sai apreciaza ca era preocupat de studiu si a reusit ca intotdeauna sa fie printre primii la invatatura."*

Toate bune si frumoase. Numai ca, pe timpul studiilor sale la Moscova, tanarul Ion Iliescu nu s-a ocupat numai cu *studierea energeticii.* El a avut si o alta *insarcinare,* care reprezinta alta *mare amnezie* de care sufera fostul presedinte, de cate ori isi expune biografia *cosmetizata. si* nu era vorba de o *insarcinare* oarecare, cum observam in precizanle referatului de cadre din iulie 1955.

"Pe timpul cat a stat la Moscova, (Ion Iliescu n.n.), a fost secretarul (Comitetului Unional al Studentilor si Aspirantilor romani) aflati la studii in U.R.S.S. *A muncit cu multa constiinciozitate, a ajutat studentii la studiu, a dovedit initiativa in munca si combativitate fata de lipsuri. Uneori avea insa o atitudine de comanda si nu tinea seama de parerile celorlalti. De asemenea, era pripit in luarea de hotarari."*

Ce insemnau, in realitate, cele de mai sus, vom vedea in capitolul urmator al biografiei secrete a lui Ion Iliescu.

IV

LA MOSCOVA, ILIESCU A DEVENIT "INGINER AL SUFLETELOR" SI EXPERT INA "MASKIROVKA"

1.

LA 19 ANI, MEMBRU C.C. AL U.T.M., ILIESCU VINA "COSMOPOLITII", "MALAGAMBISTII" SI "CODASII", EXPEDIATI ULTERIOR LA CANAL

In 1950, Ion Iliescu - membru C.C. la U.T.M., Sectia "Invatamant Mediu si Superior" - intra la Facultatea de Hidroteimica din Bucuresti. Ca si la bacalaureat, el era in pozitia de a fi *sefu'* pe linia ideologica, al profesorilor sai. Conform sistemului de subordonare al momentului, Ministerul Educatiei si invatamantului nu juca decat rolul unei simple anexe a Sectiei "invamant Mediu si Superior" din C.C. al U.T.M., sectia care *transpunea in viata* (in scoli, licee, facultati etc) politica partidului in randul tineretului studios. Mai exact, Ministerul invatamantului nu era decat o simpla *curea de transmisie* a ordinelor si directivelor primite de la *sectia* sus-amintita, angrenata pana peste cap cu aplicarea *reformei invamantului* introdusa in 1948. Un amplu plan de *epurari* (dupa modelul sovietic) a programelor de invatamant, dar si al elevilor, studentlor si profesorilor *cu pete* la dosar. Pe *25* mail 949, printr-o hotarare a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. - la indicatia expresa data de Stalin lui Dej, de a elimina din societatea romaneasca orice forma de rezistenta la procesul de sovietizare - se anunta, triumfator, deschiderea lucrarilor la Canalul Dunare-Marea Neagra. Vastul sistem al lagarelor de munca fortata, dupa modelul Gulagului sovietic, in care isi vor lasa oasele, exterminati fizic, cateva zeci de mii de Romani, in numai cativa ani. lar U.T.M.-ul, in a carei conducere facea parte din martie 1949 si Ion Iliescu, urma sa-si aduca o contributie specifica la planul de exterminare al Romanilor, intruchipat de Canal. Sa observam ca U.T.M.-ul aparea ca orgamzatie unica de manipulare a tineretului din Romania in martie '49 iar Canalul Dunare-Marea Neagra, cu coloniile sale penitenciare, doua luni mai tarziu, in mai '49, ca sa intelegem astfel legatura stransa dintre cele doua evenimente. *Epurarea invat*amantului romanesc, la toate nivelurile si pe toate planurile, constituia sarcina specifica incredintata de P.M.R.U.T. M.-ului, sustinut de "DOSP", infiintat - coincidenta - cu cateva luni inaintea constituini U.T.M.-ului, in august '48. Practic, U.T.M.-ul (in conducerea caruia se afla Ion Iliescu), Canalul Dunare-Marea Neagra (vastul sistem concentrationar de exterminare a romanilor, conceput dupa modelul Gulagului sovietic) si "Directia Generala a Securitatii Poporului" (in care activa Eftimie Iliescu, unchiul bravului utemist-sef Ion Iliescu) - apar toate trei aproape concomitent, intr-un rastimp de numai cateva luni. Mecanismul fusese, asadar, pus la punct: ceea ce epura U.T.M.-ul in randul elevilor, studentilor si al profesorilor, cu ajutorul *neprecupetit* al DGPS-ului, *inghitea* - de multe ori pe veci - Canalul. Ce ne spune Ion Iliescu despre aceasta penoada *prodigioasa* din existenta sa? Despre rolul sau, ca membru al C.C. al U.T.M. ("Sectia Invatamant Mediu si Superior"), in epurarea liceelor si facultatilor de aceia considerati ca avand origine *nesanatoasa*, de *cosmopoliti*, de *malagambisti ori* de asa-zisii *codasi* (cei care se opuneau *stahanovismului*, spargerii normelor de munca in stil sovietic)?

Despre toate acestea Ion al nostru nu sufla o vorba. Sa nu fi fost nici membru C.C. al U.T.M.? Sa nu fi participat nici, ca membru al "Sectiei invatamant Mediu si Superior", la aplicarea *reformei invatamantului in* licee si facultati? Iata cum isi rezuma *activitatea* din acei ani Ion Iliescu:

"Am intrat la Politehnica, la Facultatea de Hidrotehnica din Bucuresti, ca bursier. Peste un an, am fost cooptat intr-un grup de studenti bursieri pentru studii in strainatate, la Moscova."

Nici o vorba despre alegerea sa in C.C. al U.T.M., nici o vorba despre epurarile din invatamant! Si - mai ales - nici o vorba despre Canal si tinerii expediati, acolo, via DGPS. Ce treaba avea cu toate astea el, Ion Iliescu? Baiat studios, Ion intra in 1949, ca bursier, la Politeimica. Peste un an, in *1950, era cooptat* (interesanta exprimare!) intr-un grup de studenti bursieri pcntru *studii in strainatate.* Unde? La Moscova. Sa retinem insistenta lui Iliescu pe cuvantul *bursier,* care induce in constunte ideea de tanar *studios:* a intrat la Politehnica ca *bursier,* a fost *cooptat,* intr-un grup de *bursieri,* pentru studii in strainatate. Ion al nostru era chiar *bursier.* Numai ca la Politelinica, Iliescu a *intrat in* 1949 in calitate de membru in C.C. al U.T.M.. Ce sanse avea sa *cada* la examenul de admitere de la Pohtchnica, in *1950,* un membru C.C. al U.T.M.? Aceleasi pe care le avea un membru C.C. al P.M.R. Adica: vai de mama profesorilor aceia! La fel stateau lucrurile si cu *cooptarea* lui Iliescu pentru studii in strainatate. Mai exact, la Moscova. Desi nu ni se spune cine anume il *cooptase* pe Iliescu pcntru studii la Moscova, nu este prea greu de dedus: consilierii sovictici. Era cat se poate de normal, la urma urmelor, ca un tanar care din 1944 (de la 14 ani) se implicase in activitatea tineretului comunist, patticipand la diferite actiuni ale partidului (nespecificate in referatul din iulic 1955), care condusese U.A.E.R., iar vara mergea cu brigada "Vasile Roaita", la reciclare in Albania, si care devenise membru al C.C. al U.T.M. (Komsomolul romanesc) sa fie *cooptat* pentru studii in U.R.S.S..

Ce a mai uitat Ion Iliescu sa spuna? Citim in referatul din 1955:

"In noiembrie acelasi an (1949 n.n.), cu ocazia saptamanii internationale a studentilor de la Praga, a fost trimis in R. S. Cehoslovaca, ca delegat C.C. al U.T.M.".

Altfel spus, Iliescu avea *activitate internationalista* inca de la 19 ani! (Cam tarziu, vor marai poate unii, familiarizati cu biografia celui dinaintea lui Iliescu si legenda *revolutionarului in pantaloni scurti).* De ce oare *uita* Iliescu sa includa episodul "Praga, 1949" in biografia sa post comunista? Poate pcntru ca "Saptamana tineretului studentesc" de la Praga era organiata de UIS *(Uniunea lnternationala a Studentilor)* cea care, cum aratam anterior, nu era altceva decat o *organizatie de front* a Moscovei, impanzita de *submarine,* cum ii numea Joel Kotek, ale serviculor secrete sovietice. si, adaugam, o organizatie in conducerea careia Iliescu insusi va fi propulsat, cativa ani mai tarziu. Acum pare mai usor de inteles *cine* anume l-a *cooptat* pe Ion Iliescu pentru studii la Moscova. Si, mai ales, pentru *ce* anume urma el sa fie pregatit in U.R.S.S.. Pentru a deveni, ulterior - la randul sau - un *submarin* al sovieticilor.

2.

LA MOSCOVA, ION ILIESCU – SECRETARUL "SOVIETULUI UNIONAL AL STUDENTILOR SI ASPIRANTILOR ROMANI DIN U.R.S.S. - TINEA LEGATURA CU SECTIA A-IX-A (STUDENTII STRMNI), DIRECTORATUL II CONTRAINFORMATII AL KGB

A fost Ion Iliescu un student obisnuit, ca multi altii, in anii cand a avut - cum spunea el la acea vreme - *marea bucurie de a invata si trai in U.R.S.S.?"*

Asa lasa, recent, sa se inteeleaga fostul presedinte, atunci cand evoca conditiile de viata ale studentilor straini, aflati la studii in U.R.S.S..

"Stateam in niste conditii mai mult decat modeste, intr-un camin in care studentii de azi nici n-ar calca. Eram cinci baieti intr-o camera, cu grup sanitar la capatul etajului. Aveam o bursa insa mancam la cantina studenteasca si cheltuiam acolo mai mult din jumatate din bani, pentru ca aveam asigurata doar cazarea. Masa ne-o plateam noi".

Sa observam insa ca, la inceputul anilor '50 - si chiar ani de zile niai tarziu - nici studentii din Romania nu aveau alte conditii in camine si ca se inghesuiau, mai multi, intr-o camera. si ei aveau *grupul sanitar la capatul etajului*. Fara sa se planga din cauza aceasta. Mai mult, ceea ce Ion Iliescu ar fi trebuit sa stie: in acea perioada, aceleasi conditii de viata le aveau milioane de romani, siliti de politica partidului sa se inghesuie *la comun* prin apartamente, unde mai multe familii utilizau de regula unul si acelasi grup *sanitar,* una si acceasi *bucatarie,* una si acceasi camara. Cat despre *camerele de trecere,* nu de putine ori se intampla ca accasta sa coincida cu *dormitorul* unei alte famihi, inghesuita *la comun*. Promiscuitatea epocii era, asadar, gencrala.

Ceca ce incearca insa Iliescu sa sugereze, in context postdecembrist, este conditia sa de student *"cinstit si sarac",* pe care ar fi avut-o in tot timpul studiilor de la Moscova. Ca de obicei, Iliescu *uita* sa ne spuna esentialul. Anume, ca el nu a fost in U.R.S.S. un student oarccare, ci unul cu *insarcinari speciale*. Mai exact, Ion Iliescu a fost pe timpul studiilor in U.R.S.S. secretarul "Sovietului unional al studentilor si aspirantilor Romani" aflati la studii in Uniunea Sovietica, organizatie sovietica - asa cum o indica si titulatura - subordonata direct conduceni *Komsomolului. cu* alte cuvinte, Ion Iliescu a fost - in timpul studiilor sale in U.R.S.S. - secretarul unei *organizatii sovietice* a studentilor si aspirantilor Romani. Altfel spus, Ion al nostru nu era la Moscova doar un biet student roman, ci un *slujbas sovietic,* subordonat ierarhiilor sovietice. In ultima instanta, statului sovietic. Ion Iliescu, pe timpul studiilor sale in U.R.S.S., a fost de fapt un cetatean roman in slujba statului sovietic.

Exact ca si tatal, Alexandru Iliescu, cel care in calitate de conducator *Kominternist* al Partidului Comunist din Romania (P.C.d.R.), aflat in U.R.S.S. la inceputul anilor '30, nu era altceva decat un *slujbas* al guvernului sovietic. Mai exact, al unui departament din Ministerul de Exteme sovietic: cel care conducea si remunera activitatea *Komintern-ului,* a angajatilor sai.

Daca Alexandru Iliescu se subordonase in anii 30, in U.R.S.S., institutiei sovietice numita *Komintern,* Ion Iliescu s-a subordonat in anii *'50,* tot in U.R.S.S., altei institutii sovietice, numita *Komsomol.*

Faptul ca un presedinte al Romaniei a fost, anterior, conducatorul unei *organizatii sovietice* - subordonata nemijlocit Statului sovietic - comporta implicatii nu numai foarte grave, in plan juridic ori constitutional, dar si cu adevarat dramatice pentru Statul roman.

Dramatice, in primul rand, prin consecintele pe care le-a avut subordonarca lui Ion Iliescu in anii '50, la Moscova, in calitatea sa de secretar al "Sovietului unional al studentilor si aspirantilor Romani", fata de unele persoane si institutii sovictice.

Sa remarcam ca referatul din iulie 1955, mentionat anterior, folosesc cu abilitate exprimarea *comitet unional,* in locul celei reale, de *soviet unional,* pentru a ascunde astfel caracterul pur sovietic al organizatiei.

Prima consecinta a caracterului *sovietic* al organizatiei conduse la Moscova de Ion Iliescu: seful direct al acestuia, omul caruia ii dadea raportul si de la care Iliescu primea directive, era insusi secretarul

Komsomolului sovietic; in acel moment, Alexandr Selepin. Cel care, nu intamplator, va fi numit in 1958 in functia de Presedinte al KGB.

Ca Ion Iliescu a *corespuns* complet exigentelor sovietice in tot timpul *studiior* sale la Moscova - de fapt, in functia de secretar al *sovietului unional* - o dovedeste urmatorul pasaj din referatul de cadre din 1955:

"Ca urmare a muncii pozitive depuse si a rezultatelor bune obtinute la studii, a primit diploma de onoare a C.C. al U.T.M. iar in 1953 a fost primit candidat de partid. La conferinta pe tara a U.T.M. din 1954 a fost reales in C.C. al U.T.M. si membru supleant in birou."

Referatul face clar distinctia intre *munca pozitiva depusa si rezultatele bune obtinute la studii* de catre Ion Iliescu. Adica intre activitatea de secretar al *sovietului unional al studentilor si aspirantilor romani* din U.R.S.S. si activitatea *studenteasca,* proprin-zisa, a lui Iliescu.

Ca subordonat al conducerii *Komsomolului,* Ion Iliescu avea ca principala misiune sa *faca propaganda sovietica* printre studentii si aspirantii Romani din U.R.S.S..

Altfel spus, Ion Iliescu era *agentul de influenta* principal al *Komsomolului, in* randul studentilor si aspirantilor romani, aflati la studii Uniunea Sovietica. Omul care transmitea studentilor si aspirantilor Romani *consemnele* Moscovei; omul care indeplinea, printre tinerii romani, *ordinele* Kremlinului, omul care ii subordona ideologic, pe cei ce studiau la Moscova, *comandamentelor Komsomolului sovietic.*

O a doua consecinta, determinata de caracterul pur sovietic al organizatiei conduse de Ion Iliescu la Moscova, in anii *'50:*

Colaborarea cu KGB-ul! Mai exact, cu Sectia a IX-a (studenti straini), din cadrul Directoratului ii (Contrainformatii) al KGB.

Studentii si aspirannii straini, aflati la studii in U.R.S.S., faceau obiectul activitatii Sectiei a IX-a, din cadrul Directoratului II al KGB, prin prisma a doua unghiuri: primul, cel contrainformativ, urmarea sa previna infiltrarea unor agenti ai serviciilor secrete occidentale in Uniunea Sovietica, sub acoperirca de *studenti* sau *aspiranti.* Pe de alta parte, Sectia a IX-a urmarea si *recrutarea* cat mai multor studenti si aspiranti straini aflati in U.R.S.S. drept viitoare *cartite* ale KGB-ului, care urmau sa fie utilizate de sovietici dupa reintoarcerca acestora in tara. In principiu, studentii si aspirantii selectionati si expediati in Uniunea Sovietica la *studii* trebuiau sa formeze, dupa revenirea in tara de bastina, noua *elita sovietizata* si, totodata, *sovietizanta* - care urma sa preia locul vechii elite nationale, de regula marginalizata ori exterminata in tarile Europei de Est. Aceasta veritabila *coloana a V-a* sovietica, era, ulterior, promovata prin intermediul consilierilor sovietici, si infiltrata in absolut toate punctele-cheie ale structurilor de stat din tarile aflate sub ocupatia militara de Armatei Rosii. *Studiile in* U.R.S.S. reprezentau, de aceca, un fel de *pasaport in alb:* studentul sau aspirantul, care se reintorcea dupa *studii* in U.R.S.S., nu era doar un simplu specialist intr-un domeniu sau altul, ci un veritabil *homo sovieticus.* Un individ format sa gandeasca si sa reactioneze conform modelului sovietic, un *element* recrutat dintre bastinasi dar instruit in Uniunea Sovietica pentru a deveni factor activ al procesului de sovietizare, indiferent de domeniul de activitate. Un soldat devotat al Moscovei care, in orice moment ar fi putut exclama, fara mustrari de constiinta: *servesc Uniunea Sovietica.* Acelasi lucru se petrecea si cu *studentii ori aspirantii* din Lumea a Treia, veniti la *studii in* U.R.S.S., de regula, recomandati de partidele comuniste ori alte *grupari pro-sovietice* din tarile lor. Pe langa pregatirea profesionala, tinerii din Lumea a Treia - provenind din tAri subdezvoltate - mai erau instruiti, in secret, in tehnicile de gherila si terorism, pentru a putea deveni ulterior conducatorii politici sau militari ai unor asa-zise *fronturi populare* ori *miscari de eliberare* - manipulate, finantate si inarmate de KGB ori GRU - care sa preia puterea intr-o tara sau alta, instaland o conducere formata din *cadrele* devotate Moscovei si intereselor geopolitice ale Kremlinului. Cateva exemple, notorii, *de studenti si aspiranti* formati in U.R.S.S.: Nelson Mandela, Yasser Arafat, Carlos "Sacalul". Pana la prabusirea comunismului in Europa de Est si dezmembrarea U.R.S.S., ei mentinusera permanent firul rosu cu Moscova, indeplinind ordinele si consemnele Kremiinului, de multe ori prin intermediul unor servicli secrete din tarile comuniste, aliate Moscovei. Sunt notorii, in acest context, relatiile lui Ceausescu si serviculor sale secrete cu Arafat, Carlos ori diversi alti lideri *marxisti* din Africa, Asia ori ai unor partide comuniste occidentale.

Pentru a selectiona o viitoare *cartita* dintre studentii si aspirantii trimisi la studii in U.R.S.S. - verificati si trecuti, in prealabil, prin *sita* serviciior secrete comuniste din tarile lor - Sectia a IX-a a Directoratului II KGB se baza, ca principal colaborator, pe *secretarul sovietului unional* al studentilor si aspirantilor din tara respectiva. Ofiterii Sectiei a IX-a aveau, asadar, *obligatia profesionala* de a se intalni in mod regulat cu fiecare secretar de soviet unional studentesc, pentru a se informa (si, la randul sau, a face mai departe raport) asupra starii de spirit din randul studentilor si aspirantilor provenind dintr-o tara sau alta, pentru a lua relatii privind pe unul sau altul dintre studentii vizati spre recrutare de KGB sau pentru a trasa noi ordine.

Secretaral unui soviet unional studentese dintr-o tara sau alta, subordonat direct conduceni *Komsomolului*, constituia deci *principala parghie* a KGB-ului in recrutarea, dintre studentii si aspirantii aflati in U.R.S.S., a viitoarelor *cartite*. Acestea urmau apoi, in secret, o pregatire speciala intr-una dintre scolile KGB-ului, in paralel cu studule profesionale, in functie de *profilul* pe care KGB-ul urma sa i-l imprime: agent de spionaj, agent de dezinformare, agent de influenta politica etc.

Fara exceptie, TOTI CONDUCATORII STATELOR COMUNISTE DIN EUROPA DE EST AU FOST INSTRUITI, ANTERIOR, IN U.R.S.S., cu consecintele de rigoare.

Prima generatie de conducatori comunisti din Europa de Est, si nomenclatura rosie din aceste tari ocupate de sovietici, a fost recrutata dintre fostii *Kominternisti* care petrecusera ani de zile in U.R.S.S., inainte de a reveni in tarile lor de bastina, odata cu tancurile Armatei Rosii, ori dintre comunistii *autohtoni*, instruiti de ofiteri ai NKVD-ulni, aflati in misiune sub acoperire.

Astfel, Gherghiu-Dej, alias "Ivanov", fusese instruit in anii '30 de colonelul Dimitri Fedicikin, rezidentul NKVD-ului in Romania, omul care a coordonat "greva" de la Grivita din 1933, si care va reveni, in calitate de rezident, la Bucuresti intre 1944 si 1947. (Va organiza, impreuna cu diviziiie "Tudor Vladimirescu" si "Horia, Closca si Crisan", formate in U.R.S.S., puciul de la 30 decembrie 1947).

La randul sau, *nationalistul* Nicolae Ceausescu - precedesorul lui Iliescu- fusese instruit, tot in anii '30, de Vladimii Tarnovski, alt ofiter NKVD aflat sub acoperire in Romania, condamnat in procesul de la Brasov din 1936. Eliberat apoi, in urma unui schimb de detinuti, dupa care Tarnovski si-a reluat activitatea normala, in cadrul NKVD-ului. In nici o carte sau articol despre procesul de la Brasov din 1936, nu apare numele lui Vladimir Tarnovski ca ofiterul-instructor NKVD al grupului, *tocmai pentru ca romanii sa nu descopere ca "marele carmaci" a actionat, in anii '30, intr-o celula conspirativa, Kominternista, condusa de un ofiter NKVD aflat in misiune sub acoperire in Romania.* Asadar, ca Ceausescu *lucra*, inca de atunci, pentru sovietici.

Intre anii 1951 si 1952- cate doua luni succesiv - Ceausescu a frecventat cursurile speciale, rezervate viitorilor lideri comunisti din *tarile fratesti* (ale Tratatului de la Varsovia), de la Academia Militara "M. Frunze" din Moscova.

Dar Ion Iliescu? Ce rol viitor ii pregatea KGB-ul "*secretarului sovietului unional al studentilor si aspirantilor Romani*", aflati la studii in U.R.S.S.? Raspunsul il descoperim in referatul de cadre din 22 iulie 1955: Ion Iliescu urma sa fie propulsat in conducerea *"Uniunii Internationale a Studentilor"* (UIS). Asadar, intr-o *organizatie de front* a Kremlinului, devenind astfel unul dintre acele *submarine* ale KGB-ului, cum ii numeste Joel Kotek pe agentii de influenta ai Moscovei, instruiti in U.R.S.S. In materie de dezinformare, provocare si razboi psihologic. Intr-un cuvant, in ceea ce generalul Ogarkov - *tatal* dezinformarii de tip sovietic - numea, eufemistic, *maskirovka:* tehnica sovietica a dezinformarii si manipularii in masa.

3.

ILIESCU, INGINER IN MASKIROVKA

Cursurile de dezinformare si actiuni sub acoperire, rezervate vutoarelor *cartite* recrutate dintre studentii si aspirantii de la Moscova, erau organizate de Serviciul A, din cadrul "Directoratului I" al KGB-ului, insarcinat cu operatiunile in exteriorul Uniunii Sovietice. Deoarece *submarinii*, care urmau sa fie infiltrati in diversele *organizatii internationaliste de front* manipulate din umbra de Kremlin, actionau exact ca niste *agenti de influenta*, aflati in misiune in afara granitelor sovietice.

Dupa 1971 - atunci cand Ceausescu se temea ca sovieticii l-ar putea inlocui la varf, in Romania, cu Iliescu - *geniul carpatin* a ordonat sa i se deschida un dosar de urmarire informativa speciala identic cu cel al oricarui agent strain aflat in Romania, in slujba unui servicin secret strain. Aaa s-a nascut celebrul "Dosar Iancu" (numele codificat al lui Ion Iliescu), aflat in atentia "Directiei a II-a Contraspionaj" din cadrul DSS. Dosar intocmit, intre 1970-1975, de colonelul Mircea Aurel, pe baza sintezelor provenind de la UM 0920/A si UM 0110. Cursurile de *maskirovka* (procedeele de dezinformare activa si tehnica actiunilor sub acoperire), din cadrul "Serviciului A" al Directoratului I KGB, erau organiate intr-o scoala speciala, adininistrata de "Directoratul invatamant" al KGB-ului, condus de generalul Konovalov. Scoala prin care au trecut, de aitfel, mai multe personalitati din Romania ante si post decembriste. Unele, surprinse in U.R.S.S., la *cursuri intensive*, chiar in momentul declansarii evenimentelor din decembrie '89, aduse urgent in tara de la Moscova, cu un avion special, in momentul cand Aeroportul Otopeni fusese declarat, oficial, inchis traficului international.

In aceasta scoala speciala se instruiau vutoarele *cartite*, pe care KGB-ul urma sa le infiltreze atat in conducerile partidelor comuniste fratesti (ale Tratatului de la Varsovia), in cele occidentale ori in miscarile din Lumea a Treia, cat si in *organizailie de front* ale Moscovei, asa cum era *"Uniunea Internationala a Studentilor"* (UIS). Toate cadrele de conducere ale UIS, incepand din 1946, au urmat cursurile speciale ale Sectiai A. Viitorii *ingineri in maskirovka* erau initiati in tehnica intoxicani informative, a manipularii informatiilor, a infiltrarii si inscenani cu caracter provocator, a subminarii si subversiunii politice.

Cursul special, organizat de "Sectia A" a "Directoratului I" al KGB, se ocupa de cele trei mari tehnici de dezinformare:

1. Suprimarea informatiei
2. Minimalizarea informatiei
3. Modificarea sensului informatiei.

Cursul prezenta, mai intai, asa-zisele *procedee preventive si defensive*. Mai pe romaneste, cursantii erau initiati in telinica sovietica a cenzurarilor de tot felul, pe care generalul Ogarkov o numea *camuflajul informatiei*. Acesta nu era decat primul pas in materie de *maskirovka*. In continuare, cursul se dovedea la fel de palpitant ca un roman politist. Caci, odata trecute de ABC-ul cursului, de *camuflarea informatiei*, viitoarele *cartite* din *organizatiile de front* ale KGB-ului intrau in esenta viitoarei lor activitati. Initierea in ceea ce cursul numea *procedeele agresive si ofensive ale dezinformarii*. Care erau acestea, aflam din programa. Si merita toata atentia, pentru a intelege mai bine cu ce anume urmau sa se indeletniceasca cei de la UIS, intre care si Ion Iliescu.

Se vedem si noi care erau, asadar, *procedeele* dezinformarii tip *maskirovka*.

I. PROVOCAREA

Cursul definea *Provocarea* ca fiind acel procedeu *oftnsiv* al dezinformarii, care consta in incitarea unui individ sau un grup de indivizi sa comita o eroare politica, prin reactia *gresita* la un eveniment *regizat*. o miscare politica pasnica, un partid sau o idee puteau fi, astfel, usor de compromis in ochii opiniei publice,

daca se *orchestrau* in numele acestora manifestari cu caracter violent ori distructiv. De regula, *provocarea* se realiza prin infiltrarea unor agenti de influenta in tabara adversa (miscare, partid, organizatie), pentru a o compromite public, in momentul apreciat de initiatori drept cel mai potrivit. In anii '60, cand aparusera in R.F.G. germemi unei politici de destindere cu tarile Estului comunist, *cartitele* KGB-ului au fost instruite sa organizeze asa-zise *miscari naziste,* ai caror membrii pictau *zvastici* pe ziduri ori scriau *lozinci reactonare,* oferind astfel Kremlinului posibilitatea sa denunte *cercurile revansiste* din R.F.G., sa refuze reluarea relatiilor diplomatice si sa blocheze semnarea oricarui acord dintre cele doua. Un exemplu tipic *de provocare,* tip *maskirovka, in* Romania a fost in iunie 1990 regizarea ataculni asupra televiziunii. Pretext pentru inchiderea emisiei si, prin aceasta, incitarea venirii minerilor la Bucuresti. Ori incendierea unei masini a politiei, langa Institutul de Arhitectura, de catre politisti in civil, incendiere pusa apoi pe seama *elementelor legionare,* justificand astfel reactia minerilor si autoritatilor. De altfel, toate *mineriadele* din Romania anilor '90-'91 sunt exemple tipice de *provocari,* orchestrate in scop politic. In acest context, sa ne reamintim si de *teroristii* din decembrie '89, o *provocare* abila, care a permis unui anume grup politic sa acapareze, puterea si sa o confiste apoi, pe fundalul *socului colectiv* provocat populatiei.

II. DEZVALUIRILE

Cursul de *maskimvka* isi initia agentii de influenta, si in tehnica *dezvaluirilor publice.* Potrivit KGB-ului, existan *trei procedee* de dezvaluiri publice.

1. DIVULGAREA VOLUNTARA (KGB-ul o numea *scurgere dirijata* de documente sau informatii catre opinia publica. Se lansa in mass media un document autentic, dar compromitator pentru o personalitate, miscare ori partid.
2. FALSURILE SAU DIVULGARILE *INVOLUNTARE (accidentale),* ale unor documente fabricate in laboratoarele KGB-ului, avand aparent toate datele autenticitatii, lansate sa ajunga *intamplator si anonim* la un destinatar (ziar, radio, post de televizlune), capabil sa le exploateze public. Ca de pilda, publicarea in facsimil, in ziarul italian *"Sette Giorni"* (o publicatie obscura),la 13 martie 1983, a unei asa-zise scrisori purtand antetul sindicatului american AFL CIO, care sugera ca acesta ar finanta, in secret, sindicatul polonez *"Solidaritatea",* cu scopul de a compromite nu numai *"Solidaritatea"* poloneza, ci de a induce in mass media intemationala ideea ca si Lech Walesa (liderul *"Solidaritatii")* ar fi finantat la randul sau. Pentru a se lansa apoi celebra acuzatie:agent CIA!
3. DIVULGAREA PRIN INTERMEDIAR, dezvaluiri compromitatoare pentru un lider politic sau partid, realizate printr-un *martor* ori *membru onest* de partid, manipulat din umbra de profesionistii dezinformarii, care se confeseaza public, intr-o conferinta de presa, printr-un interviu ori intr-un volum de memorii. *Scurgerile dirijate, falsurile bine ticluite* ori *confesiunile unui martor* formau in conceptia KGB-ului, baza oricarei *dezvaiuiri,* la care trebuia sa apeleze un agent de influenta dintr-o *organizatie de front,* partid sau miscare, in scopul compromiteni unui rival sau a altuia.
4. SOCAREA OPINIEI PUBLICE Actiuni violente si spectaculoase, care nu lasa opinici publice timp de reflectie. Clasica a devenit, in acest sens, binecunoscuta secventa a *mortilor din Timisoara:* expunerea unor cadavre dezgropate, pentru a soca, cu ajutorul mass media, opinia publica intemationala.
5. AGRESIUNEA VERBALA Consta in anunturi ori afirmatii socante, care pot *sa paralizeze* mental o colectivitate, incitand-o la o reactie pur emotionala. Lozinca *"vin mosierii!"* (categoric disparuta din viata sociala romaneasca dupa reforma agrara de la sfarsitul primulni razboi mondial) a fost utilizata de Ion Iliescu, cu mare impact in opinia publica, dupa 1990. Regula spune ca intotdeauna *trebuie sa minti primul,* deoarece dezmintirie ori corectarile ulterioare nu mai intereseaza pe mmeni. Iliescu nu facea de fapt decat sa manipuleze, in stil *maskirovka,* un stereotip mental, creat de propagnda comunista in jumatate de secol de manipulare a populatiei. In acelasi scop, Ion Iliescu a mai apelat dupa 1990, in stil *maskimvka, si* la alte stereotipii din mentalitate colectiva: *"elemente legionare", "nu ne vindem tara", "reinstaurarea monarhiei",* de cate ori avea un interes politic precis. Cuin vom vedea in capitolul urmator, omul isi *facuse practica* temeinic, la UIS, in *1955-1956,* unde stereotipule

erau altele: *"imperialism"*, *"lupta pentru pace si dezarmare"*, fabricate de Uniunea Sovietica, autodeclarata, in schimb, *"bastion al pacii"*.

6. RAZBOIUL PSIHOLOGIC Cursul de pregatire de la Moscova al viitoarelor cartite KGB descria si cea mai importanta forma de razboi psihologic: *spalarea creierelor*. Altfel spus, convertirea de constiinta. *Fenomenul Pitesti*, sistemul de asa-zisa *reeducare* a prizonierilor politici, de catre un grup autointitulat *"grupul detinutilor cu convingeri comuniste"* (GDCC), constituie poate cel mai bun exemplu de import sovietic in materie de *spalare a creierelor*, dupa modelul NKVD-ist, utilizat in cursul marilor epurari staliniste din ami '30 si introdus in Romania de gen. Alexandr Nikolski, inca din 1948.

Sa urmarim, in capitolul urmator, felul in care va functiona *maskirovka*, insusita in U.R.S.S., la *Uniunea Internationala a Studentilor*. Organizatie de front a Moscovei, in care Ion Iliescu va fi propulsat in 1955, conform referatului de cadre al C.C. al P.M.R..

V

INFILTRARE LA VARF: ION ILIESCU, "SUBMARIN" AL MOSCOVEI IN "UNIUNEA INTERNATIONALA A STUDENTILOR" (UIS)

1.

"UNIUNEA INTERNATIONALA A STUDENTILOR", ORGANIZATIE – PARAVAN A MOSCOVEI

Ascensiunea lui Ion Iliescu - inceputa odata cu ocuparea Romaniei de catre trupele sovietice (august, 1944) si continuata in forta intr-o prima etapa pana la retragerea militarilor si consilierilor sovietici (1958) - atinge un moment de varf prin infiltrarea fostului secretar al *Sovietului Unional al Studentilor si Aspirantilor Romani* intr-o *organizatie de front*, paravan al Kremlinului si KGB-ului (Directoratul I): asa-zisa *Uniune Internationala a Studentilor,* cu sediul formal la Praga, dar dirijata si finantata de Moscova.

In studiul sau *"Le KGB et les jeunes: la grande manipulation"* (KGB-ul si tineretul: marea manipulare), publicat in decembrie 1995, in *"L'Histoire"*, Joel Kotek - care a avut sansa sa cerceteze dupa 1991 arhivele secrete sovietice, precum si pe cele ale unor foste state satelite ale Moscovei - scrie urmatoarele:

'In anii '20, sovieticii au urmdrit un obiectiv prioritar: organizatiile de tineret, care proliferau in societatile democratice si care erau, in principiu, apolitice. In realitate insa, toate infiltrate, pana la cel mai inalt nivel, de "cartite" si "submarine" teleghidate de la Moscova".

Dupa ce observa, pe baza de documente, ca una dintre cheile politicii externe sovietice a fost, dintotdeauna, infiltrarea sistematica a structurilor societatii civile occidentale, Joel Kotek mai noteaza in capitolul, sugestiv intitulat, o strategie mondiala:

"In strategia lor la scara planetara, sovieticii i-au preferat adeseori ca aliati pe "porumbeii pacifismului", vulturilor "revolutiei proletare". Departe de a dispare odata cu Kominternul, dizolvat oficial in 1943, marile manevre ale propagandei sovietice au castigat chiar in amplitudine in momentul izbucnirii Razboiului Rece, mai ales din 1947. Intelectualii, democrati, liberali, pacifistii au devenit un obiectiv al masinariei de "seductie" comuniste. Dar mai existau si alte grupuri, mai ales de tineri, care faceau obiectul unor multiple solicitari (sovietice, n.n). Daca comunismul era "tineretea lumii", dupa formularea militantului francez Gabriel Pen, tineretul putea deveni, la fel de bine, viitorul comunismului'.

Joel Kotek continua:

"In anii '20, bolsevicii au pus la punct o strategie de infiltrare sistematica a societatii civile occidentale, al carei cuvant de ordine a fost "priretenia". Oare nu o recomandase insusi Lenin, atunci cand invoca utilizarea acesteia pentru "indeplinirea telului comunist?". Principalele instrumente ale acestei operatiuni metodice au fost "organizatiile de front" "submarinele" si "cartitele"".

Pentru a intelege mai exact rolul lui Ion Iliescu in momentul teleghidarii sale ca *submarin* al Moscovei, in cadrul *Uniunii Internationale a Studentilor* de la Praga, trebuie sa descoperim mai intai, cu ajutorul cercetatorului Joel Kotek, cum functionau *instrumentele* sus-mentionate.

Organizatiile de front, care pretindeau ca reprezinta toate curentele societatii civile democratice, si profesau, oficial, idealuri non-comuniste, erau in acelasi timp controlate strict de partid, servind politicli exteme a Uniunii Sovietice. Foarte repede, sovieticii si-au dat seama ca aceste organizatii apolitice ii puteau servi mai eficace decat organizatiile care se declarau, deschis, *pro comuniste.* Prin anii '20, aceste organizatii se numarau cu sutele si ele isi proclamau obiective demne de tot respectul si simpatia: pacea, lupta anti-imperialista, dezarmarea, ori progresul stiintific, economic si cultural al umanitatii. Asa este cazul *"Ligii contra imperialismului",* creata in 1927 de Willi Munzenberg, la Bruxelles, pentru a atrage tineretul cu vederi anticolonialiste, ori *"Comitetul contra razboiului Amsterdam – Pleyer",* care reunea in august 1932, intr-o miscare a *inocentilor,* nume ca Henri Barbusse, Romain Roland, Albert Einstein etc.

Daca am vazut cum stateau lucrurile si cam ce misiune aveau *organizatiile de front* internationaliste, dirijate din umbra de Moscova, sa vedem care era, in schimb, *misiunea submarinelor* infiltrate in randul acestora de catre serviciile secrete sovietice NKVD, ulterior KGB).

Joel Kotek precizeaza:

"Membrii clandestini ai partidului comunist, "submarinele", lucrau pentru partidul comunist atat in randul unei organizatii de front, cat si a celei rivale, a "Tineretului socialist" mai ales. Misiunea clandestinilor era aceea de a influenta din interior organizatiile infiltrate, ca sa adopte pozitii prosovietice, prin toate mijloacele posibile (...). In 1939, de pilda, misiunea consta in sustinerea, pe plan international, a atacului sovietic impotriva Finlandei. "Submarinele" erau, asadar, mai degraba agenti de influenta ai Moscovei, decat spioni veritabili, contrar "cartitelor", insarcinate si ele sa se infiltreze in mecanismele administrative ale statelor democratice, dar in scopuri de spionaf'.

Sa retinem aceasta distinctie. Astfel, vom descoperi rolul pentru care fusese, pregatit Iliescu de catre sovietici inca din 1945, cand acesta a inceput sa fie propulsat, treptat, in conducerea U.A.E.R. (1946), U.T.M. (1949), a *Sovietului Unional al Studentior si Aspirantilor Romani* din U.R. S S. *(1950),* pentru a fi teleghidat, in cele din urma, in secretariatul *Uniunii Internationale a Studentilor (1956),* organizatie paravan a Moscovei si a KGB-ului.

Ascensiunea tanarului Ion Iliescu, teleghidat permanent de sovietici, ajungea astfel - dupa un deceniu de practica in materie de dezinformare si manipulare in masa - la scopul pentru care acesta fusese desemnat de la bun inceput: agent de influenta al sovieticilor intr-o organizatie internationala de front, controlata de Kremlin.

Joel Kotek descrie manevrele operatiunii de *"seducere"* a tineretului, intreprinsa de agentii de influenta sovietici.

"In aceasta operatiune de control a societatii occidentale, elanul, disponibilitatea si lipsa de experienta a tinerilor ii faceau vulnerabili in mod special, la temele propagandei comuniste, purtatoare, mai mult decat oricare alta, de consemne aparent generoase si angajante. Cu ocazia turnuni catre linia antifascista din 1935, oficializata la Congresul al VII-lea al Internationalei Comuniste (Komintern), practica infiltrarii organizatiilor de tineret a fost impinsa la extrem. Fidela notiunii , care preconiza crearea unor organizatii de front antifasciste, Internationala Comunista a Tineretului (KIM) a impus numerosilor neofiti dornici sa i se alature, mai ales in momentul razboiului din Spania (1936-1939), sa se infiltreze, de o maniera clandestina, in organizatule de front ori miscarile de tineret rivale, socialiste in speciaL Fuziunea dintre Tineretul comunist si cel socialist, in beneficiul primului, figura printre obiectivele vizate de sovietici".

Nu numai tineretul forma obiectul infiltrarii sovietice in structurile societatii democratice occidentale. *Kominternul,* NKVD-ul, ulterior KGB-ul, controlau numeroase alte *organizatii* de front, descrise de autori ca R.Shultz si R.Godson *("Desinformatsia",* Paris, Ed. Anthropos, 1985), A.Brossat *("Agents de Moscou",* Paris, Ed. Gallimard, 1988), S.Koch *("La fin de l 'innocence",* Paris, Ed.Grasset, 1995), F. Furet *("Le passe' d'une illusion",* Paris, Ed.Robert Laffont, 1995) ori R. de Jouvenel *("Confidence d'une ancien sou-marin du PCF',* Paris, Ed. Juillard, 1980).

2.

PIRAMIDA MONDIALA A "ORGANIZATIILOR DE FRONT", CONTROLATE DE MOSCOVA

Iata, succint, cateva dintre organizatiile internationaliste de front, infiltrate si manipulate de Kremlin si KGB:

- CONSILIUL MONDIAL AL PACI, reprezenta cel mai important dintre aceste *fronturi,* cu rol de coordonare a tuturor celorlalte. Creat la Paris in 1949, expulzat din Franta in 1951, din 1963 si-a fixat sediul la Helsinki. Grupeaza 135 de asociatli nationale si are reprezentanti la ONU si UNESCO. A sustinut toate actiunile politice de anvergura ale Moscovei. Avea, ca strategie, doua miscari de *"seducere":* pe de o parte, se prezenta Lumii a Treia drept o organizatie anticolonialista, sustinatoare a *miscarilor de eliberare* (conduse de lideri formati la Moscova, de KGB ori GRU); in acelasi tiinp, actionea asupra cetatenilor din statele membre ale NATO, in radul carora propaga panica fata de un eventual razboi nuclear. Astfel, in 1983, cand SUA au propus U.R.S.S.-ului fie renuntarea bilaterala la toate rachetele cu raza medie de actiune, fie repartizarea unni numar egal de incarcaturi nucleare, in Europa, intre NATO si Tratatul de la Varsovia, *Consiliul Mondial al Pacii* a organizat imediat la Praga o asa-zisa *adunare mondiala pentru pace, viata si impotriva razboiului nuclear,* unde se propaga teza sovietica care refuza instalarea oricaror rachete americane in Europa *(in numele vietii)* dar afirma *dreptul suveran* al U.R.S.S., de a-si mentine rachetele deja instalate, conform argumentului ca rachetele sovietice "SS 20" nu puteau lovi teritoriul american, in timp cc raehetele americane "Pershing" puteau lovi teritoriul sovietic. De semnalat faptul ca acest *Consiliu Mondial al Pacii* nu a fost admis si in cadrul *"Comisiei Economice si Sociale"* a ONU, deoarece refuza, sistematic, verificarea trezoreriei sale si a resurselor financiare pe care le primea din motive usor de inteles.
- FEDERATIA MONDIALA A MUNCII, creata in 1945, cu sediul la Praga, grupeaza 90 de organisme nationale afiliate. Marile sindicate americane au abandonat-o, datorita influentelor Moscovei asupra sa, si au constituit o organizatie distincta.
- ORGANIZATIA SOLIDARITATI CU POPOARELE AFRO-ASIATICE, creata in 1957, cu sediul la Cairo reuneste 91 de participanti.
- FEDERATIA MONDIALA A TINERETULUI DEMOCRAT, creata in 1945, cu sediul la Budapesta, reuneste 210 asociatii nationale.
- INSTITUTUL INTERNATIONAL PENTRU PACE, creat in 1958. Se ocupa de organizarea intalnirilor *savantilor progresisti* din Est si Vest (ocazie cu care savantii KGB-ului si GRU-ului incearca sa realizeze cat mai multe racolari, precum ai culegerea de informatie Stiintifica si tehnologica de varf occidentala).
- ORGANIZATIA INTERNATIONALA A ZIARISTILOR, aparuta in 1952, cu sediul la Praga, reuneste 140 de asociatii afiliate. Obiectivul: racolarea de ziaristi ori manipularea lor, intr-un sens favorabil politicii sovietice.
- CONFERINTA CRESTINA PENTRU PACE, fondata in 1953, cu sediul tot la Praga. Numara 36 de membri si urmareste atragerea clerului din Occident, precum si condamnare a fortelor *imperialiste* (de regula, americane).
- FEDERATIA DEMOCRATA INTERNATIONALA A FEMEILOR, creata in 1945, cu sediul la Berlin, reuneste 129 de orgaiiizatii. Obiectivul: mobilizarea femeilor de pretutindeni in actiuni pacifiste antiamericane si sustinerea celor initiate de sovietici.
- ASOCIATIA INTERNATIONALA A JURISTILOR DEMOCRATI, creata in 1946, cu sediul la Bruxelles, numara 64 de grupari asociate. De regula, condamna in termenii dreptului international actiunile SUA care deranjeaza Moscova. Intra in actiune imediat ce un spion sovietic este demascat si

judecat in Occident, ca si in alte situatii, cand Kremlinul are nevoie sa-i fie cautionate actiunile in termenii dreptului international.

- FEDERATIA MONDIALA A OAMENILOR DE STIINTA, cu sedii la Londra si Lyon, care reuneste 33 de asociatii afiliate.

Precedesoarea *Uniunii Internationale a Studentilor*, in materie de dezinformare si manipulare a tineretului, fusese *Federatia Mondiala a Tineretului Democrat* (FMTD), a carei geneza si traiectorie merita trasata in dotia cuvinte, pentru a intelege cum functiona o astfel de organizatie internationala de front, paravan al Moscovei, si cine erau *submarinele* serviciilor secrete sovietice infiltrate in punctele cheie. Oficial, FMTD pretindea ca a fost creata la Londra, in 1945, si ca era, bineinteles, *apolitica*. Pentru *o fatada* cat mai respectabila, FMTD isi asigurase garanitile a opt ministri britanici (cu vederi laburiste, deci socialiste). Delegatiile membre ale FMTD acreditau si ele teza *"apolitismului"*. Organizatiile declarat comuniste reprezentan, aparent, in FMTD doar 3,2%, fata de cele catolice (de pilda) care constituiau 4% dintre organizatiile afiliate. Cu toate aceste aparente, *submarinele* comuniste erau infiltrate la varf in treisprezece dintre cele mai importante si mai influente delegatii, membre FMTD, care decideau, practic, totul (SUA, Marea Britanie, Franta, Italia etc.). In prezidiul FMTD se afla cehoslovacul Eduard Goldstilcker, unul dintre *submarinele* sovietice (formati in cadrul *Komintern) reciclat*, din 1945, in materie de dezinformare si manipulare a *tineretului democrat* mondial. Va fi infiltrat, ulterior, ca *submarin* sovietic, in conducerea *Primaverii de la Praga*, din 1968, in care KGB Si GRU isi infiltrasera la varf alti doi *agenti: reformistul* zambitor Alexandr Dubcek, crescut ai educat in U.R.S.S., secretarul Partidulni Comunist Cehoslovac din ianuarie 1968, precum si generalul "Svoboda", dovedit dupa 1991 de arhivele ex-sovietice drept agent GRU inca din 1939 - Presedintele Cehoslovaciei in momentul *"Primaveni de la Praga"*, omul care, dupa invazia sovietica din august 1968, a *tratat* cu Brejnev, la Moscova, *normalizarea* situatiei din Cehoslovacia. Cum in 1945 Cehoslovacia ramasese in zona occidentala a Europei si, in parte, se afla sub ocupatie americana, *submarinul* comunist Eduard Goldstucker trecea in FMTD drept reprezentantul tineretului unui stat democratic, necomunist. Dupa aceeasi schema, doi dintre cei trei secretari generali erau *agenti* comunisti ai Moscovei. Un tanar deputat francez, tovaras de lunga durata al Partidului Comunist Francez, Guy de Boysson, era ales - cu o majoritate zdrobitoare - presedinte al FMTD. De origine aristocratica (ceea ce ii servea de minune drept acoperire), Guy de Boysson trecuse in timpul razboiului de la *petainisme* (si colaborationism cu Germania), direct in Rezistenta (miscare dominata de comunitati), pentru a deveni - cativa ani mai tarziu - la fel de discret, Presedinte-Director General al *"Bancii Comerciale pentru Europa de Nord"*, *o* banca-paravan a KGB si GRU in Europa occidentala. Un parcurs tipic, pentru un *submarin* sovietic de cursa lunga.

3.

LA PRAGA, SEFUL LUI ION ILIESCU A RAMAS ACELASI CA LA MOSCOVA: ALEXANDR SELEPIN, FOSTUL PRIM SECRETAR AL KOMSOMOLULUI, VIITORUL PRESEDINTE AL KGB-ULUI

Constituita in 1946, la Praga, *Uniunea Internafionala a Studentilor* (UIS) a urmat acelasi scenariu ca toate *organizatiile de front* dirijate si finantate de Uniunea Sovietica, prin serviciile sale secrete. Caracterul aparent *pluralist* al UIS n-a impiedicat, bineinteles, infiltrarea la varf a doi *agenti* comunisti, cu vechi dosare de cadre la Moscova. Astfel, presedintele UIS nu era altul decat tovarasul Tom Madden, un comunist britanic, iar secretar general, cehoslovacul Joseph Grohmann, care petrecuse anterior ani buni in U.R.S.S..

In martie 1949, la congresul de constituire al U.T.M. de la Bucuresti - cand tanarul Ion Iliescu era ales membru in Comitetul Central - Joseph Grohmann a participat la lucrari, in calitate de reprezentant al UIS. Alaturi de Kuty Hookhom, secretara FMTD, cealalta *organizatie de front* a Moscovei. Ambii au luat cuvantul la congresul de constituire al U.T.M., ocazie cu care s-a subliniat ca:

"U.T.M. *trebuie sa-si respecte intotdeauna indatoririle sale fata de FMTD, UIS si organizatiile de tineret fratesti".*

Avand printre *nasi* doua dintre *organizatiile de front* ale Moscovei (FMTD si UIS), ambele infiltrate de *submarini* ai serviculor secrete sovietice, nu este prea greu sa ne imaginAm cam care erau asa-zisele *Indatoriri* ale U.T.M.-ului romAnesc.

"Revine sarcina Uniunii voastre (U.T.M., *n.n.) sa cultive, cu si mai multa intensitate, spiritul internationalist in randurile tineretului, sa sustina cu mai multa tarie FMTD si UIS, sa sprijine lupta eroica a tineretului in Grecia, Spania, din colonii si din celelalte tari subjugate de imperialisti".*

Mai precis: sa sprijine politica externa sovietica, in diverse *puncte critice* de pe batranul continent. Stalin ii inarmase in secret pe comunistii greci - via Bulgaria - in tot cursul razboiului civil din Grecia, tara pozitionata in dreptul Canalului de Suez, si continua sa-i finanteze masiv pe comunistii spanioli, deoarece nu dorea sa renunse la castigarea infiuentei intr-o zona atat de importanta, pe plan geo-strategic, asa cum era Peninsula Iberica, precum si sa sustina subversiunea *miscarilor de eliberare* din Lumea a Treia. Miscari ai caror lideri fusesera anterior instruiti la Moscova, ca si Ion Iliescu.

De altfel, tanarul Ion Iliescu va vizita Praga si se va familiariza cu *atmosfera* de la UIS cateva luni mai tarziu, dupa constituirea U.T.M.-ului, in noiembrie 1949, cand va participa la *saptamaana internationala a studentilor,* dovada clara ca Moscova ii pregatea pe Iliescu - inca de pe atunci - pentru o viitoare infiltrare in conducerea UIS, produsa in 1955. Adica, imediat dupa cei cinci ani de instruire in *marea tara a socialismului.*

Partea cea mai interesanta a *firului rosu,* care l-a legat dintotdeauna pe Ion Iliescu de Moscova, o constituie un alt amanunt: la Praga, in cadrul secretariatului UIS, Ion Iliescu avea acelasi sef pe care il avusese anterior la Moscova, in cadrul *Komsomolului, in* calitatea sa de secretar al *Sovietului Unional al Studenfilor si Aspirantilor Romani:* Alexandr Selepin, cel care va deveni peste doi ani (1958) presedinte al KGB-ului!

La Praga, infiltrat strategic in postul de vice-presedinte UIS, kaghebistul Alexandr Selepin avea o sarcina precisa: el era acela care coordona intreg sistemul de *agenti* infiltrati de KGB si organiza *jocurile operative,* de dezinformare si manipulare, ale UIS, acoperite sub *umbrela* diverselor actiuni internationale ale tineretulni. Printre care, asa-numitele *"Festivaluri Internafionale ale Tineretului si Studentilor". Mana dreapta* a kaghebistului Alexandr Selepin in secretariatul UIS de la Praga: Ion Iliescu, fostul sau subaltern din cadrul *Komsomolului* de la Moscova.

SA retinem acest tandem, Selepin-Iliescu, format la Moseova, in cadrul *Komsomolului,* pe care il regasim apoi la Praga, in cadrul UIS, dupa numai un an. In 1956, UIS avea serios de lucru in doua directii: *demascarea* revolutiei maghiare (implicit, cautionarea pe plan international a interventiei sovietice in Ungaria si a inecarii in sange a insurectiei anticomuniste de la Budapesta): precum si organizarea de manifestatii ale

tineretului universitar democrat, impotriva interventiei *imperialiste* a Marii Britanii, Frantei si Israelului la Suez. Doua obiective, de fapt, ale politicii externe sovietice in acel moment: o dezinformare masiva asupra evenimentelor tragice din Ungaria, care starnisera oprobiul lumii intregi; manipularea opiniei publice internationale impotriva actiunii anglo-franco-israeliana de la Suez si sustinerea morala a lui Gamal Abdel Nasser, unul dintre principahi *pioni* ai Moscovei in cadrul *"Lumii a Treia"*, pe esichierul politic international.

In *1956*, toate *organizatiile de front* controlate de sovietici au fost mobilizate in aceste doua directii: FMTD si UIS, intre celelalte.

Este interesant de remarcat ca, dupa numirea sa in fruntea KGB-ului din 1958, Alexandr Selepin, mentorul lui Iliescu, isi va lega numele de una dintre cele mai importante restructurari din activitatea KGB-ului: revenirea la marile operatiuni de influenta (gen celebra operatiune "TRUST", din anii'20). Asadar reorganizarea KGB-ului in vederea unor actiuni de dezinformare si *jocuri operative*, la seara planetara. Anatoli Golitin, celebrul transfug sovietic, le va semnala peste cativa ani in cartea sa *"The new lies for the old" (*Minciuni noi in locul celor vechi), carte publicata in 1984, si in care Golitin anunta, premonitoriu, evenimentele din Europa de est din 1989, cand statele comuniste - ca parte a noii strategii sovietice de dezinformare - se vor *reforma si democratiza* peste noapte. Cu *comunistii-dizidenti* de la linia anterioara a partidului, infiltrati la putere. In 1984, Anatoli Golitin - unul dintre cei care cunosteau in profunzime *reforma* KGB-ului initiata in 1958 de Selepin, mentorul lui Iliescu - scria ca *"liberalizarea Europei Rasaritene va implica, probabil, revenirea la putere in tari ca Cehoslovacia, de pilda a unui Dubcek si a asociatilor sai.* La 10 septembrie 1989, la Praga, comunistul *brejnevist* Gustav Husak demisiona iar *reformistul* Dubcek anunta, in aceeasi zi, ca preluase toate functule fostului lider comunist cehoslovac. Conform lui Golitin, aceasta *maskirovka* a KGB-ului fusese pregatita inca din anii '60, pentru situatia de *avarie grava* a sistemului comunist, cand *noi echipe* - pregatite din timp - urmau sa introduca *liberalizarea si reforma,* doar ca elemente ale unei operatiuni de dezinformare globala, atat fata de Occident, cat si fata de propria populatie nemultumita, si care nu va mai apuca sa observe ca noii *reformisti* aveau, de fapt, vechi state de serviciu in nomenclatura partidelor comuniste, iar unii in serviciile secrete (Gorbaciov, Sevarnadze, Horn, Aliev, Iliescu etc.). Bazele acestei vaste operatiuni de dezinformare fusesera puse de Selepin inca din 1958-1959. Nu intamplator, in Romania, lui Ceausescu avea sa-i succeada *comunistul-dizident,* format in U.R.S.S., Ion Iliescu, colaboratorul lui Selepin in cadrul *Komsomolului,* la Moscova, apoi in cadrul UIS, la Praga.

Nu intamplator, Iliescu si oamenii sai vor face ca *reforma in* Romania sa bata pasul pe loc, lasand in schimb sa prospere structurile mafiote, in primul rand cele aflate in stransa legatura cu Mafia Rusa (constituita prioritar, dupa 1991, din fostii ofiteri KGB si GRU) si cu *oamenii de afaceri* din Lumea a Treia, mai ales cei arabi, fosti colaboratori ai celor doua servicii secrete sovietice, in tot cursul Razboiului rece.

Si nu intamplator, comertul cu arme, droguri si materiale strategice continua in Romania si dupa '90 de multe ori cu aceiasi *umanisti,* ori *patrioti,* rodati anterior sub Ceausescu, intr-o perfecta colaborare cu noii *magnati rusi*.

4.

UIS - CURRICULUM VITAE SI FINANTAREA SOVIETICA

In contextul Razboiului rece, *Uniunea Internationala a Studentilor,* in secretariatul careia era infiltrat in 1955, ca *submarin* al Moscovei, tanarul Ion Iliescu, activitatea acestei organizatii a urmat, riguros, principalele momente ale confruntarii celor doua *blocuri ideologice si militare*. Fara alta rivala pana in 1950, UIS avea marele avantaj pentru sovietici ca reprezenta singura organizatie abilitata sa *vorbeasca* in numele studentilor, la diverse reuniuni internationale ori instannte ONU. In 1946, UIS respingea Planul Marshall (conform indicatiilor Moscovei) si planul constructiei Uniunii Europene. In februarie 1948, UIS sustinea lovitura comunista de la Praga (unde, de altfel, isi avea si sediul), in ciuda faptului ca membrii sectiei sale cehoslovace erau arestati. Nici o contradictie:

UIS reprezenta Moscova, sectia sa cehoslovaca cazuse insa in marea *eroare* de a crede ca reprezenta altceva, anume studentimea pragheza. O *eroare* corectata rapid, prin *reorganizarea* sectiei cehoslovace. In cursul razboiului din Coreea, UIS organizeaza nu numai intense manifestatii studentesti impotriva *agresiunii americane* dar colecteaza fonduri, alimente si medicamente pentru ajutorare a poporului *coreean,* restrans geografic de UIS doar la partea de nord, comunista, cea sustinuta de sovietici. In 1956, alt an de referinta: UIS se afla, din primele momente, de partea interventici si apropagandei sovietice in Ungaria. In schimb, UIS, va denunta vehement *invazia anglo-franco-israeliana,* de la Canalul de Suez, de natura *imperialista, impotriva poporului arab,* facandu-i propaganda lui Nasser. Fireste, Uniunea Sovietica nu va ezita sa faca orice efort, mai ales financiar, pentru a sustine o *organizatie-paravan* a politicii sale externe, care se dovedea atat de eficace. Practic, UIS beneficia de la Moscova de fonduri nelimitate. Uniunea Sovietica nu facea nici un fel de economii, cand era vorba sa capteze *spiritul* tineretului studios din lumea intreaga (cu accent pe Lumea a Treia), cu ajutorul *duhovnicilor* de la KGB. Acei *ingineri ai sufletelor* invocati de Stalin, acei specialisti in dezinformare si *spalarea creierelor.*

In iunie 1952, UIS lansa editia araba a publicatici sale *"Studentii lumii",* aducand astfel la sapte numarul limbilor straine in care se edita revista, pe langa editule in engleza, germana, spaniola, franceza, italiana si rusa.

CIA estima intr-un raport ca U.R.S.S. varsa anual circa *2,5* miliarde de dolari, pentru finantarea tuturor organizatiilor sale de front.

In august 1951, la Berlin, al treilea *"Festival mondial al tineretului si studentilor"* reunea 24.000 de participanti, veniti din 103 tari. *Aceste festivaluri* se dovedeau, intre altele, extrem de costisitoare. La Praga, in 1947, festivalul similar necesitase investiti de circa 1 milion de dolari, conform rapoartelor CIA.

Patru ani mai tarziu, in Berlinul de Est, nota de plata a *festivalului* se cifrase la 50 de milioane de dolari. Pentru ca in 1955, la Varsovia, *festivalul* - in al carui comitet de conducere se afla si Ion Iliescu - sa atinga cifra record de 100 milioane de dolari. Adica 5% din bugetul Poloniei. *Confederatia internationala a sindicatelor libere* calculase in 1955 ca, daca sumele enorme investite *in festival* ar fi fost utilizate in scopuri productive, salariul mediu in Polonia ar fi crescut cu 6%.

Pentru editia din 1957 *a festivalului,* care urma sa fie gazduit in U.R.S.S., un raport al CIA estima ca suma investita se ridica la peste 200 milioane dolari.

In final, trebuie sa ne mai intrebam doar daca KGB-ul ar fi acceptat sa arunce atatia bani pe fereastra numai pentru a organiza un *simplu festival al tineretului si studentilor.*

Potrivit lui Joel Kotek, dupa Razboiul Civil din Spania, asa-numitele *festivaluri mondiale ale tineretului si studentilor* au constituit cel mai mare rezervor de racolare pentru serviciile secrete sovietice. Dupa 1952, Ion Iliescu s-a aflat constant in comitetele de organizare *ale festivalului,* pana in 1957.

VI

"SPALAREA CREIERELOR": ILIESCU SI MINERIADELE

(AFACEREA "STATILOR-PILOT": 25 DE ANI DE EXPERIENTE PSIHO-SENZORIALE ASUPRA MINERILOR, PENTRU A CREA "OMUL NOU")

1.

"SPALAREA CREIERELOR" SI "REEDUCAREA", DOUA TEHNICI DE MANIPULARE DE TIP KGB

Cum am vazut anterior, intre tehnicile deprinse de viitorii *submarini* in scoala speciala a Sectiei A, din cadrul Directoratului I al KGB, se numarau doua, circumscrise procedeelor *razboiului psihologic: reeducarea si spalarea creierelor*. Intre cele doua procedee kaghebiste exista o legatura intima, deoarece *reeducarea* constitilie, in fapt, un efect al telmicilor de *spalare a creierelor*. Antecesorul KGB-ului, celebrul de trista memorie NKVD, utilizase din plin tehnicile de *spalare a creierelor* in anii'30, in timpul marilor procese politice regizate de Stalin. Atunci, personaje bolsevice de talia lui Kamenev ori Zinoviev - tovarasii de drum ai lui Lenin, inca din perioada exilului acestuin in Elvetia - se ridicau in picioare in plin proces si se acuzau de tradare si de spionaj, cerand sa ii se aplice pedeapsa capitala si aducand, totodata, lui Stalin, imnuri de slava si omagii fierbinti. Din celule, inaintea zilei fixate pentru executie, unii expediau o "ultima scrisoare" lui Stalin, adevarate declaratii de dragoste si de admiratie, pe care *Tatukul* de la Kremlin le adnota, impasibil si invariabil, cu epitete gen *scelerat, degenerat, schizofrenic*.

Istoricii si analistii considera, retrospectiv, ca acest gen de maniestari aveau la baza aplicarea in cursul anchetelor a unor tehnci speciale de *spalare a creierului,* care determinau ulterior o manipulare a acuzatului asemanatoare *transei hipnotice,* prin care se putea obtine orice tip de reactie din partea subiectului. Dupa al doi lea razboi mondial, KGB-ul a exportat tehnicile de *spalare a creierelor,* ca si cele de *reeducare,* in ta rile comuniste ale Europei de Est, printre care si Romania. Procesele staliniste de la sfarsitul anilor '40 - procesul lui Rudolph Slansky din Cehoslovacia ori procesul lui Laszlo Rajk din Ungaria - o dovedesc.

In Romania, asa cum aminteam, tehnicile sovietice de *reeducare* prin *spatarea creierelor* au fost experimentate, mai intai, in cadrul a ceca ce istoricii au *numit fenomenul reeducarii de la Pitesti:* constituirea unui grup tortionar, format din detinuti - autointitulat *grupul detinutilor cu convingeri comuniste* (G.D.C.C.) - grup care proceda la *spalarea creierelor* celor din celule, indicati de conducerea inchisorii, prin aplicarea unei intregi game de torturi fizice si psihice, in mod continuu, ziua si noaptea. In acest fel, anchetele oficiale devenean un fel *de pauze* in torturarea detinutilor in celule de catre camarazii lor. Un alt tip de *reeducare* prin *spalare a creierelor* - importat tot din U.R.S.S. - l-a constituit, in aceeasi perioada, fenomenul *santierismului*, al *stahanovismului*. *Santiensmul* a fost aplicat in Romania atat in varianta sa *concentrationara* (Canalul Dunare-Marea Neagra, un vast gulag, copiat dupa modelul stalinist al Canalelor Moscova-Volga si Marea Baltica-Marea Alba), cat si in varianta asa-zisa a *Santierelor tineretului,* in care locul gardienilor era luat de activistii si propagandistii U.T.M., cei care ii fortau pe tinerii expediati pe santier, in scop de *reeducare,* sa *sparga norma* (dupa modelul lui Stahanov din U.R.S:S.). Ori ii indoctrinau politic, prin lectura si comentarea zilnica, la prima ora, a editorialului din "Scanteia". La sfarsitul anilor '40 si inceputul anilor '50 asemenea *santiere ale tineretului* impanzisera Romania, in paralel cu cele concentrationare. Santierele "Salva Viseu" ori "Bumbesti-Livezeni" - unde fusesera expediati asa-zisi *voluntari,* alaturi de *malagambisti si cosmopoliti,* trimisi acolo de Militie in scop de reeducare - formau obiectul activitatii C.C. al U.T.M., ocupand un spatiu

prioritar in propaganda presei, radioului si chiar a cinematografiei, primul film, "Rasuna valea", realizat in 1949, a prefatat industria cinematografica comunista romaneasca. Sectia "Invatamant Mediu si Superior", din cadrul C.C. al U.T.M. (unde activa cu succes tanarul Ion Iliescu), era implicata din plin in fenomenul "santierismului" si al *reeducarii prin spalarea creierelor* acelora pe care propaganda ii numea eufemistic *brigadieri*. Intr-un interviu, Ion Cioaba povestea cum *muncise* ca *activist* pe unele din *santierele tineretului*, alaturi de varul sau, Ion Iliescu. (Cum am vazut, Iliescu se initiase inca din 1947, in Brigada "Vasile Roaita", pe un asemenea santier din Albania). Este interesant ca Ceausescu a creat, la randul sau, un *santier al tineretului*, cu caracter concentrationar (pazit de forte M.I.), atunci cand a inaugurat lucrarile la noul Canal Dunare-Marea Neagra, doua decenii mai tarziu. Semn ca *reeducarea* prin *spalarea creierelor* continua, neabatut, in Romania.

2.

EXPERIMENTUL "STATIILOR-PILOT":

25 DE ANI DE EXPERIENTE PSIHO-SENZORIALE ASUPRA MINERILOR, PENTRU A CREA "OMUL NOU"

La mijlocul anilor '60, Ceausescu a declansat un experiment care urma sa conduca la crearea, pe *cai stiiintifice,* a ceea ce el numea *omul nou.* Un mod de a incerca sa se stabileasca conditule in care putea fi *reeducat si* transformat intr-un soi de *Rambo nou* muncitorul roman. Experimentul *statiilor pilot* a fost imtiat in localitatea Berevoiesti (Arges) si condus de sociologul V. V. Caramelea. Ulterior, experimentul a fost extins la alte 600 de *statii pilot* din intreaga tara, pana in 1990, cand a incetat iar documentatia a fost sustrasa in mare graba. In acest experiment au fost implicate mai multe institutii importante: *Academia RSR, Facultatea de Filozofie a Universitdtii Bucuresti, Academia "Stefan Gheorghiu", Consiliul de Ministri.* Dar si C.C. al U.T.C., precum si Ministerul pentru Problemele Tineretului, condus de Ion Iliescu. Un numar de personalitati politice post-decembriste - Dan Martian, Antonie Iorgovan, Vasile Vacaru, Virgil Magureanu, Catalin Zamfir, Vladimir Pasti - s-au implicat direct ori ca autori morali in acest experiment. In mod concret, experimentul "Berevoiesti" urmarea sa testeze comportamentul si reacthle psihice ale minerilor, in situatii-limita, in comparatie cu reactiile similare ale altor categorii de muncitori, ca de pilda muncitorii forestieri sau muncitorii agrari. Prima intrebare care se impune: de ce au fost alesi drept cobai minerii, forestierii si agricultorii? Sa observam ca echipa lui V. V. Caramelea se concentra asupra unor categoni de muncitori care aveau in comun urmatoarele caracteristici: 1) munca fizica grea; 2) nivel de instruire scaizut; 3) mentalitate de grup colectivista. Astfel spus: munca fizica dura (care presupunea forta muschiulara), un nivel de instruire precar (acces limitat la informatii) si o activitate colectivista (care estompa, asadar, personalitatea individului) au fost considerate drept caracteristici ideale pentru *edificarea,* prin manipulare, a acelni *om nou* solicitat de Ceausescu . De ce Berevoiesti? V. V. Caramelea si Alex. Bera explica in studiul lor *"Ecologia naturala in studiul adaptabilitatii umane si al personalitdtii"* **(**1968), studiu care contine o sinteza asupra *experimentului de la Berevoiesti.* Se constatase ca la Berevoiesti existau *"grupuri cu o evolutie indelungatd, biologica si sociala, intr-o zona de veche locuire umand."* Ce se urmarea? In primul rand, sustin cei doi savanti, *"sa se defineasca antropologic complex* biologic, psihologic, istoric, social, cultural) *populatia din zona, in faza trecerii de la societatea agricola la cea industrializata."* Mai exact (lasand deoparte *limbajul de lemn),* de la societatea romaneasca traditionala la cea comunisti, asa incat mai tarziu, cand se va trece de la comunism la capitalism, prin *tranzitie,* unii vor cunoaste la perfectie gradul de reactivitate al minerilor in situatii limita, atipice). Practic, V. V. Caramelea si echipa sa incercau cu metode psihologice sa inregistreze reactiile minerilor, padurarilor si agricultorilor la probe care solicitau functule psihosenzoriale, pentru a depista astfel deosebirile de *raspuns adaptiv* la *semnalele din ambianta.* Adica, *raspunsul* la semnalele *manipulative.* Tehnic, s-au masurat: *"caracteristicile nervoase si de perceptie rapida, latenta si durata reactiilor motorii la stimuli luminosi cu ajutorul cronoscopului; excitabilitatea neuromusculara a minerilor, comparativ cu forestieni si padurarii, in functie de varsta etc.* Curbele de *intensitate - durata* au dovedit, inca din anii '60-'70, ca grupa minerilor de 20-29 de ani avea excitabilitatea muschiulara cea mai buna si diametrul pumnului cel mai mare. *Este exact grupa de varsta aleasa pentru a veni la Bucuresti, in toate "mineriadele", in urma unor "elemente informationale" si cu caracter "adaptativ-manipulatoriu", progresiv-percepute de mineri la televiziunea nationala post decembrista.* S-a alcatuit si un tabel (atlas), unic in felul sau, cu *determinanti de comportament* la aceste categorii de muncitori. Ultimele doua rubrici ale atlasului sunt cat se poate de semnificative: *determinarile politice si ideosincraziile.* Intre *determinarile politice,* la Berevoiesti s-au experimentat reactiile minerilor fata de *"diferentele de acces la bunurile materiale"* (pe grupe de calificare miniera) iar la *ideosincrazii* s-a cercetat reactia minerilor fata de *evenimente unice,* ca si fata de *zvonuri* privind prezumtive *inundatii, furtuni si* alte calamitati naturale. Reactia minerilor fata, de *accesul la bunuri materiale si* fata de *zvonuri* fusese asadar, intre anii '60 -'70, atent cercetata, observata, catalogata si cuantificata, pe grupe de lucra tori din mina, nivel de educatie, specificul muncii din mina. Constatam oprima ipocrizie: se afirma ca se cerceta adaptabilitatea unor grupuri de muncitori in tranzitia de la societatea agricola

(traditionala) la societatea de tip *industrial,* dar erau cercetati, predilect, agricultorii, padurarii si mineri. Nu electronistii, chimistii ori fizicienii. Dintre ramurile proprin-zis industriale, nu au fost luati in studiu decat muncitorii din industria constructoare de masini. Ce legatura aveau insa agricultorii, padurarii sau minerii cu industrializarea? Evident, nu aveau nici o legatura. Aveau insa o legatura cu scopul *tainuit* al *experimentului Berevoiesti* - pastorit, intre altii, de Ion Iliescu, (ministru pentru problemele tineretului), Vasile Vacaru, Virgil Magureanu si altii. Crearea *omului nou,* visat de Ceausescu , care urma sa apara in *matca* Argesului *scornicist.* V. V. Caramelea avertiza intr-un studiu din 1972 ca *omul nou* nu putea fi creat decat prin: *"Distrugerea dirijata a valorilor traditionale ale poporului roman(...) Dirijand apoi, in sensul dorit de societate, procesele. socializdrii si instructiei, in actiunea educarii membrilor sai."*

Spalarea dirijata a creierelor va implica, ulterior, ditriugerea sistematica a bisericilor, sistematizarea satelor romanesti, legea patrimoniului si cea a colectulor, *"Cantarea Romaniei" si "Daciada",* manualele triumfaliste de istorie (falsificata si cenzurata), inchiderea grarnitelor, utilizarea functionarilor, a elevilor, studentilor si a armatei la stransul recoltei, practica in productie etc.etc.etc.

Spalarea creierelor va mai presupune inca ceva: instigarea unor categoni sociale impotriva altora. Prin stimularea reactiei, a *ideosincraziei* unei categoni sociale (ca, de pilda, minerii) *fata* de *diferentele de acces la bunurile materiale* - in cea mai pura traditie comunista *(nu ne vindem pe dolari, Kent si cafea)* - sau fata de *evenimente unice* (gen *mitingul golanilor, atacarea televiziunii de elemente legionare* etc.). Mineni au fost, in realitate, doar niste *cobai,* utilizati de papusarii din umbra. Aceia care le-au testat si cunoscut anterior reactiile, timp de douazeci si cinci de ani.

3.

"SPALAREA CREIERELOR":
ILIESCU SI MINERIADELE TIP "MASKIROVKA"

- **28 IANUARIE 1990**

In Piata Victoriei are loc un mare miting de protest al membrilor si simpatizantilor partidelor istorice - PNTCD si PNL - precum si al altor formatiuni democratice, impotriva hotararii FSN de a participa la alegerile programate pentru luna mai.

Ion Iliescu, dupa o vizita intempestiva a ministrului de externe sovietic Sevardnadze la Bucuresti, uita repede de afirmatia facuta in repetate randuri dupa 22 decembrie '89, anume ca FSN constituie doar *o forta politica provizorie,* care si-a asumat raspunderea de a organiza alegerile si detine puterea doar pentru *gestionarea* treburilor tarii, si anunta participarea FSN la alegerile din mai. Spre seara, FSN organizeaza o *contra manifestatie* a simpatizantilor Frontului: apar muncitori de la IMGB, ICTB, IMMR, IIRUC, precum si mineri adusi cu trenul din Valea Jiului. inarmati cu bate, rangi, topoare si alte *argumente contondente.* A doua zi, pe 29 ianuarie, sub lozinca *"Lasati guvernul sa gandeasca",* minerii si muncitorii sus mentionati devasteaza sedule PNTCD si PNL, dupa ce li s-a spus ca acolo sunt arme si droguri. Aparatele XEROX le sunt prezentate drept *masini de fabricat dolari.* Reactia minerilor la *zvonuri,* cum am vazut, fusese testata inca din anii '60-'70.

La sfarsit, Iliescu multmeste agresorilor, pentru sprijin.

- **28 FEBRUARIE 1990**

In Piata Victoriei are loc o manifestatie pasnica impotriva Securitatii. Spre pranz, un grup de mincri condus de un anume Szekely *(un pezevenghi,* sustine Iliescu) ataca sediul Guvernului, forteaza intrarea, sparg geamurile, distrug mobilierul si se incaiera cu soldatii, totul va fi prezentat ulterior la TVR, drept o consecinta a manifestatiei initiale, pentru a *soca opinia publica,* exact ca in manualele de *maskirovka).* Seara, Miron Cozma si delegatia *ortacilor* incep tratative la guvern si anunta ca vor reveni de cate ori li se va cere.

- **14 IUNIE 1990**

12.000 de mineri - alertati de oprirea emisiei TVR din seara de 13 iunie, cand Iliescu a acuzat *grupuri legionare* de actiuni provocatoare (incendierea masinii politici, atacarea sediului M.I. etc) - sosesc la Bucuresti. Mineni sunt imediat transportati cu autocamioanele in Piata Universitatii, unde se dedau la atrocitati care vor ingrozi opinia publica internationala, aruncand Romania pentru cativa ani de zile la *coltul istoriei.* Mineni aresteaza, cot la cot cu politia, devasteaza Institutul de Arhitectura si Facultatea de Geologie. Li se spusesera ca acolo studentii ascundeau droguri. Scop in care minerilor li se aratase *o punga cu faina* (dupa modelul xeroxului, *care fabrica* dolari la liberali). Este arestat de catre mineri liderul Pietei Universitatii, Marian Munteanu, despre care minerilor ii se spusesera ca e *legionar,* iar un miner a incercat chiar sa-l decapiteze. Sunt devastate, din nou, sediile partidelor istorice, locuinta lui Ion Ratiu si este cautat insistent Corneliu Coposu. In premiera, sunt devastate sediile publicatulor *"Romania libera", "Dreptatea", "Expres", "Baricada".* Minerii *interzic* aparitia "Romaniei libere". Bilant oficial: sase morti si 560 de raniti, in evenimentele din 13-15 iunie. La sfarsit, Ion Iliescu multumeste public minerilor, la Complexul Expozitional: *"Exemplul dumneavoastra a fost plin de imbarbatare pentru toti cei de bine, care doresc progresul societaiii romanesti (...). Cu ajutorul dumneavoastra au fost descoperite in subsolul cladirii PNT depozite de "sticle incendiare", de "droguri", de "seringi", cu care s-au injectat droguri unora din cei care stateau in Piata Universitatii, si "armament"."*

Exact ca la carte! Cum scrie in manualul de *maskirovka*, arta dezinformarii, a *intoxicarii si* manipularii in masa.

Cineva, se vede treaba, absolvise cu brio cursurile Sectiei A, din cadrul "Directoratului I al KGB-ului", in timpul *studiilor* la Moscova. Cineva stia prea bine care sunt reactiile minerilor la *zvonuri si evenimente unice*. Cineva cunostea de minune cum se face *spalarea creierelor* prin *intoxicare si manipulare in masa.*

VII

REVOLUTIA LUI ION:
"UN FEL DE PAR-PAR-PAR SI CU ASTA BASTA!"

(Ion Iliescu catre generalul Nicolae Militaru, Parcul Herastrau, 1982)

1.
KGB SI REVOLUTIA DIN EUROPA DE EST

Probabil ca numai in Romania anatomia comuna a evenimentelor istorice din anul 1989 continua sa fie - vorba poetului - *lung prilej de vorbe si de ipoteze.* In Occident, ca si in restul statelor Europei de Est, evenimentele din 1989 sunt de mult clarificate. Faptul ca multimile au fost atrase in strada de perspectiva ispititoare de a scapa de comunism a fost instisat de Iliescu & Co drept o *explozie populara,* spontana. Trecandu-se, ca de obicei, sub tacere evenimentele care au facut posibila eliminarea, printr-o lovitura de stat, a clanului Ceausescu . Altii insa, ca presedintele Havel, n-au ascuns propriului popor adevarul legat de planul rasturnarii comunismului ca sistem si nici factorii, de mare complexitate, care au guvernat si monitorizat aceasta schimbare istorica generala, a unei jumatati de continent.

Cunoscutul dizident sovietic, Vladimir Bukovski - una dintre sursele cele mai bine informate, in ultimii douazeci de ani, din Estul Europei - dezvaluia urmatoarele, inca din 1990:

"Niciodata rolul KGB-ului in interiorul tarii [U.R.S.S. - n.n.] si in strainatate nu a fost atat de important. Serviciile secrete sovietice sunt cele care au vegheat la rasturnarea lui Ceausescu in Romania, care au lansat "revolutia de catifea" in Cehoslovacia, care au luat masuri pentru rasturnarea lui Erich Honecker in Germania Rasariteana, producand indeosebi circumstantele favorabile distrugerii zidului Berlinului" ("L'Empire du moindre mal', Libre Journal, Paris, nr. 1, sept-oct, 1990, p.30).

Strategia urmarita de U.R.S.S. fusese pusa la punct, inca din 1984, de Andropov si KGB (Directoratul nr. 1 - PGU) si urmarea un scop strategic. Acest scop strategic a fost definit de contele Alexandre De Maranches (fostul sefal SDECE-ului francez), care l-a citat pe unul dintre apropiatii lui Gorbaciov, anume Gheorghi Arbatov, cel care a afirmat: "U.R.S.S. v*a face cel mai rau lucru cu puunta: ea va va lipsi de dusmanul vostru" (Le Figaro,* Paris, 10 ianuarie 1990). Mai limpede a expus aceasta strategie sovietica, initiata de Andropov si transpusa in practica de Gorbaciov, Jean-Francois Deniau, membru al Consiliului Europei, care a precizat ca *"Uniunea Sovietica isi propusese drept scop acela de a pleca, pentru a ramane"* (vezi art. *"Les marches lointaines de l 'Empire: partir pour rester", in* Jean Marie Benoist *"Apres Gorbatchev",* Paris, 1990, p.137 si urmatoarele).

Si mai explicit asupra scopului strategic urmarit de Gorbaciov *prin schimbarea la fata* din 1989, ulterior *prin puciul lui Potemkin* (august 1991), a fost Lev Nevrozov, cand a scris *"In partida sa de sah pentru dominatia mondiala, Kremlinul si-a sacrificat stapanirea asupra Europei de Est, a efectuat un schimb de piese, pentru a-si asigura o mai buna penetrare a economiei si tehnologiei Europei Occidentale ("The Kremlin and the Western Politico-Cultural Establishment",* Midstream, 1990, p.1)". Insusi Erich Honecker, liderul comunist est-german, a confirmat ca a existat o strategie pe termen lung a KGB-ului si a evocat *"o scurta vizita a lui Sevardnadze pe tarmul Marii Negre in toamna lui 1984, adica inca in timpul lui Cernenko, in cursul careia s-a cazut de acord asupra faptului ca totul trebuia sa se schimbe, in Uniunea Sovieticasi in alte parti"* Erich

Honecker, interviu acordat televiziunii germane DSF, la 10 octombrie 1990, orele *20,15).* Acelasi Honecker dezvaluia, la 21 noiembrie 1990, politica "Casei comune si europene" a lui Gorbaciov si adevaratele sale resorturi, intr-un alt interviu: *"Destituirea mea ca sef al partidului si al statului este rezultatul unei manevre de anvergura, ai carei instigatori continua sa ramana in umbra. Cei care astazi se lauda cu aceasta actiune nu sunt altceva decat plevusca. Ne aflam in prezenta unor schimbari extrem de importante, care nu au apdrut dela o zi la alta, ci au fost planificate de multa vreme, la scara europeana si chiar mondiala. (...) Reunificarea Germaniei trebuia sa fie considerata ca o contributie la construirea "Casei europene si, data fiind situata actuala, lucrul acesta nu putea fi atins decat printr-o transformare a sistemului politic din RDG"* Erich Honecker, interviu acordat ziarului *"Berliner Wochenpost",* 21 noiembrie 1990). Este, probabil, una dintre cele mai importante dezvaluiri asupra culiselor geostrategice ale rasturnani comunismului in intreaga Europa de Est, facuta de *stapanul* STASI. De remarcat este faptul ca Honecker vorbeste de schimbari planificate de multa vreme, nu numai la scara europeana, ci si mondiala. Evenimentele ultenoare lui '90 au confirmat aceasta directie: eliminarea lui Mobutu, Suharto etc. pledeaza pentru un proces continuu la scara internationala. Un lucru este cert: tratativele Gorbaciov-Kohl, privind conditule reunificarii Germaniei, s-au materializat prin pactul Kohl-Gorbaciov, de la Geneva, din septembrie 1990, care a stabilit, intre altele, noile sfere de influenta, din Europa de Est si Balcanica. Razboiul din Iugoslavia, declansat in 1991, este un exemplu notoriu in acest sens.

Daca Gyula Horn, ministrul de externe al Ungariei comuniste - vechi membru al serviciului secret maghiar AVO (vezi declaratia contelui Stephen Bethien, membru al Parlamentului ungar) si documentele transmise de televiziunea ungara in mai l994 - a deschis granita pentru miile de refuigiati est-germani aflati la frontiera cu Austria, in schimb, *Zidul Berllnului* a cazut, in urma unui asa-zis *accident.* In realitate, inca de la mijiocul anilor '80, KGB-ul a creat la Berlin o *antena* (rezistenta) ultasecreta, codificata *Luci (Fulgerul),* care actiona independent de sediul est-german al KGB-ului, de la Kalhorst, si care nu avea nici cel mai mic contact cu STASI. Existenta acestei unitati ultrasecrete nu era cunoscuta decat de membrii Diviziei a 4-a a KGB-ului si de cativa din membrii statului sau major de la Moscova, in primul rand de generalul Anatoli Novikov. Sarcina grupului *Luci:* restructurarea peisajului politic est-german, conform strategiei Kremlinului, in pregatirea reunificarii (vezi Raif Georg Reuth, Andrea Bonte *"Das Komplott",* Munchen, 1993, p.210 si urmatoarele). Printre altele, grupul *Luci* organiza manifestatii de strada - unele insumand cate 100.000 de oameni - cu caracter anticomunist si chiar antisovietic.

Ori pentru a elimina din viata politica *lideri interimari,* ca Hans Modrow. Demolarea *Zidului Berlinului* a fost doar una din sarcinile grupului *Luci, in modelarea* peisajului est-german, in vederea reunificarii negociate de Kohl cu Gorbaciov.

Cele mai importante declaratii privind rolul KGB-ului in evenimentele din 1989 raman, probabil, cele ale presedintelui ceh Vaclav Havel. Dizident binecunoscut de peste trei decenii, Havel este unul dintre oamenii care - asernenea lui Lech Walesa - au facut *istorie* in Europa de Est. Remarcabil este faptul ca, dupa ce a devenit presedinte al tarii sale, Havel nu a *rescris* istoria, dupa modelele binecunoscute, ci a continuat sa marturiseasca adevarul, indiferent care ar fi fost acesta. Astfel, Presedintele Havel a dczvaluit ca *'Revolutia de catifea"* de la Praga, din 17 noiembrie 1989, a fost declansata de KGB. Havel a definit aceasta operatiune drept *"un complot pentru abolirea regimului comunist",* condus de brejnevistul Gustav Husak. Complotistii, potrivit lui Havel, s-au folosit de protestele studentilor pentru a ridica noul regim in sa, *si* pentru a realiza reforma de tip *gorbaciovist.* Tot Havel a mai dezvaluit ca, initial, s-a dorit aducerea la putere a unui membru al cabinetului Dubcek (din 1968), aflat in exil la Viena, dar acesta a declinat oferta. Marturisirea lui Havel de la BBC (vezi filmul documentar *"Czechmate",* BBC ii) a fost apoi reluata, in rezumat, si in *"Die Welt",* fiind sustinuta astazi si prin alte dovezi.

Astfel, generalul Viktor Grusko, adjunctul lui Vladimir Kriucikov (presedintele KGB-ului), a sosit in ajun, personal, la Praga, impreuna cu un grup de *visautniki,* ofiteri *spetznaz* (operatiuni speciale), care actioneaza de regula in civil. Gen. Grusko si gen. Teslenko (insarcinatul la Praga al KGB-ului) au condus, impreuna cu colegul lor, cehul Alois Lorenc (Seful STB, Securitatea cehoslovaca), intreaga desfaasurare a *revolutiei de catifea* dintr-un apartament conspirativ din Praga. De remarcat ca Lorenc vizitase anterior Moscova, unde fusese instruit asupra viitoarelor evenimente. Practic, evenimenzele de la Praga au fost *starnite* de locotenentul STB Ruzicka, cel care a transformat, cu ajutorul sovieticilor; manifestatia de comemorare a unei

victime a militienilor praghezi intr-una de protest. Ofiterii *spetznaz,* care de la aeroportul "Ruzine" se imprastiasera in toata Praga, conform planului, l-au tinut permanent la curent pe gen. Grusko, seful lor, cu *mersul revolutiei* cehe. Un aspect interesant, semnalat de corespondentii straini: militienii praghezi, care s-au manifestat initial extrem de violent fata de manifestanti, au disparut apoi pur si simplu, lasand bulevardele in mana manifestantilor. Pentru multi corespondenti straini, violenta initiala neobisnuita a militiei pragheze a avut un caracter provocator, deliberat. In noaptea de 17 noiembrie 1989, gen. Grusko si echipa sa *spetznaz* au parasit Praga, la fel de discret precum aparusera. *Revolutia de catifea* izbandise. In ceea ce priveste Romania, ne multumlm sa-l citam pe Igor Toporovski, unul dintre colaboratorii lui Gorbaciov, care a explicat: *"Ion Iliescu avea in vremea aceea legaturi destul de stranse cu PCUS si era desemnat drept candidatul cel mai potrivit pentru a-l inlocui pe Ceausescu"* Toporovski adauga: *"Pentru a incepe operatiunea propriu-zisa, noi am ales momentul cand Ceausescu se afla la Teheran, deoarece, altminteri, actiunea ar fi prezentat dificultati"*. Despre prezenta la Timisoara, apoi la Bucuresti, a *turistilor sovietici* n-are rost sa mai amintim. Acestia au actionat mana in mana cu ofiterii Romani de profil, de la unitatea 404, ca maiorul Ghergulescu ori *simpaticul* Trutulescu. Practic, rasturnarea lui Ceausescu s-a produs in cateva ore, in dimineata de 22 decembrie '89, cand dictatorul a fost parasit, in mod subit, de toti colaboratorii. A fost arestat practic, in sediul C.C.-ului, expediat sub escorta la Targoviste si executat dupa un proces sumar.

2.

"REVOLUTIA", CA TEHNICA A "LOVITURII DE STAT"

In cartea *"Gorbacev and the Est-European Revolutions"* (Gorbaciov si revolutiile est-europene), publica la Londra in 1990, Mark Almod, profesor de istorie moderna la Oxford University, ajunge si ella concluzia ca *revolutia de catifea* din Cehoslovacia a fost declansata de un complot al KGB-ului, dirijat la fata locului de gen. Viktor Grusko (sosit special in acest scop de La Moscova la Praga), impreuna cu rezidentul KGB-ului din Cehosiovacia la acea vrerne, gen. Teslenko, si cu seful STB-ului Alois Lorenc, iar *Frontul Salvarii Nationale* din Romania fusese, in realitate, creat de KGB cu mult inaintea *caderii* lui Ceausescu. Almond noteaza: *"Moscova si KGB-ul au armat pistolul care a slujit la darea startului pentru transformarile din Europa rasariteana si centrala, iar acestea s-au savarsit cu cea mai mare usurinta deoarece a fost suficient sa se activeze rezistentele care existau deja."*

La randul ei, Evghenia Albaz a oferit numeroase amanunte legate de aceste activitati ale KGB, in remarcabila sa carte *Geheimimperium KGB* (Munchen, 1992, pag.232 si urmatoarele).

In Polonia, in noiembrie 1987, ofiteni SB (securitatea poloneza) au oferit ajutor logistic membrilor opozitiei, grupati in sindicatul *Solidaritatea,* in numele mimstrului de interne Kiszczak, pentru organizarea grevelor care au izbucnit in aprilie 1988 (vezi Francoise Tolirn, *"Les fins du comunisme",* pag. 47). Pe langa aceasta, SB-ul a propus *Solidaritdtii* sa tipareasca si sa distribuie ziarele de opozitie (vezi Andrej Zarach, in *Solidarnost Waszoca,* nr. 300, feb.1993). Pana la urma, Gorbaciov i-a dat lui Jaruzeiski ordinul de a abandona puterea in favoarea *Solidaritdtii.* Potrivit unei infbrmatii aparute in presa americana, in septembrie 1995, *Solidaritatea* numara, inct de la infiintrea sa, peste un milion de membri de partid, inclusiv 42 dintre cei 200 de membri ai Comitetulni central ales in 1981. Anatoli Golitin sustine in cartea sa *"New Lies for Old"* noi minciuni in locul celor vechi) din 1984 ca in 1981 *Solidaritatea* fusese suprimata la ordinul KGB de catre Jaruuelski, toc mai pentru a convinge Occidentul de autenticitatea miscarii, iar conducerea sindicatului *internata* intr-un castel, cu tot confortul. Dupa negocierile lui Walesa cu guvernul comunist (martie 1989), liderul *Solidaritatii* a acceptat ca *65%* din Seim (parlamentul polonez) sa revina comunistiloriar Jaruzelski – adica tocmai cel ce *suprimase* sindicatul in 1981 si decretase legea martiala- sa devina presedintele primului Seim *liber.* In decembrie 1990, Jaruzeleski s-a retras elegant iar Walesa a devenit primul presedinte al Poloniei democrate. La 2 martie 1989, Walesa a declarat saptamanalului sovietic *"Timpuri noi"* urmatoarele: *"Vom lasa puterea in mainile comunistilor, dar va fi altfel decat pana acum. O sa-i lasam sa-si slujeasca poporul mai bine, sa respecte legea si saraspunda in fata societatii. Noi suntem pregatiti sa cooperam constructiv cu asemenea autoritati.*

In Ungaria, istoricul Istvan Nemeskurty ajungea la urmatoarea concluzie: *Ceea ce am trait noi nu a fost o revolutie, fie ea de catifea sau nu. Ceea ce s-a petrecut, si nu stim de ce, este ca marea putere care ne-a subjugat dupa 1945, ne-a eliberat dintr-o data. Ea a desfacut brusc funia pe care ne-o pusese de "gat". ("Magyar Nemzet",* 16 martie 1991).

Aceste intelegeri geopolitice, cu caracter istoric, s-au materializat in 1989 prin prabusirea, in numai cateva luni, a comunismului in toate tarile est-europene, printr-o serie de asa-zise *revolutii,* toate dirijate, fara exceptie, de serviciile secrete - KGB, in pnmul rand - dar si de serviciile secrete occidentale, precum si de retelele acestora din tarile est-europene,

Pe un teren psihologic si de mentalitate pregatit minutios din vreme. Mai exact, imediat dupa venirea *globalistului* Gorbaciov la putere in U.R.S.S., in 1985, prin utilizarea tehnicilor de dezinformare si manipulare in masa. Estul si Vestul - Gorbaciov si Occidentul - se pusesera de acord in 1989 ca *divizarea Europei sa fie abolita* iar *Germania sa fie reunificata* (intre altele, si prin demolarea, simbolica, a *"Zidului Berlinului",* operatiune declansata de grupul *"Luci" (Fulgerul* KGB-ului). Scopul: reunificarea politica si economica a Europei, a construirii *Casei Comune Europene,* cum se exprirnainsusi Gorbaciov, ca o componenta esentiala a Noii Ordini Mondiale, preconizate de organizatlile globaliste, in primul rand de CFR (Council of Foreign Relations) si de *Comisia Trilaterala,* organizatii care grupeaza elita politica bancara, stiintifica si militara aflata la putere in SUA de peste dejumaate de secol, cu enorme influente si ramificatii in lumea intreaga. Or,

pentru a reunifica Germania, apoi Europa, pentru construirea unei *Case Comune Europene* era necesar ca, mai intai, vechile regimuri totalitare, comuniste, din estul Europei sa fie rasturnate. Sarcina *rasturnarii* acestor regimuri a fost incredintata, in chip firesc, profesionistilor serviciilor secrete din est si din vest, specializati in *tehnica loviturii de stat si* a *manipularii in masa.* Calea urmata a fost insa adaptata situatiei concrete din fiecare tara comunista est-europeana, mergand de la *puciul de palat* (Bulgaria) la *revolutii* (Cehoslovacia, Germania rasariteana, Romania), mai mult sau mai putin de *catifea,* mai mult sau mai putin sangeroase.

Trebuie precizat ca exista trei tipuri, trei scenani posibile, pentru realiza o *lovitura de stat si* a prelua puterea: 1) *"lovitura de palat"; 2) "puciul militar"; 3)"revolutia populara".* Prima forma a loviturii de stat- *"lovitura de palat"* - se realizeaza departe de ochii si urechile multimii, apartine de regula unei factiuni aflata la putere, apropiata clanului conducator (uneori chiar din cadrul clanului), si se sprijina pe unii sefi militari sau din serviciile secrete castigatii de partea complotistilor.

A doua forma a loviturii de stat, *"puciul militar",* se deruleaza la vedere, cu desfaurarea de trupe si tancuri pe strazi, de cateva unitati *rebele si* poate avea caracter sangeros, mai ales daca exista confruntari cu trupele fidele clanului conducator. Nu antreneaza insa *masele si* urmareste acelasi obiectiv: arestarea sau suprimarea sefilor statului.

A treia forma a lovituni de stat, asa-zisa *"revolutie",* este, de regula, sangeroass. *"Revolutia populard"* are doua componente:

Un *"puci militar",* mascat de o *"revolta-populara",* provocata prin dezinformare si manipulare. Presupune scoaterea maselor in strada. Tipica pentru *"lovitura de palat"* a fost, de pilda, arestarea in 1943 a lui Mussolini, chemat pentru o asa-zisa *"audienta"* la regele Victor Emmanuel sau arestarea (dupa modelul italian) a lui Antonescu, la Palat, in august '44. In 1989, schimbarea lui Jivkov in Bulgaria, cu Mladenov, a fost o astfel de *"lovitura de culise".* In schimb, o lovitura de stat prin *"puci militar"* a constituit-o debarcarea presedintelui comunist Salvador Allende Gossens de catre armata (Chile, 1973), in momentul cand acesta pregatea (ajutat de serviciile secrete sovietice si cubaneze) propria sa lovitura de stat, impotriva armatei chiliene, si instaurarea comunismului in Chile. La fel de tipice au fost toate *"puciurile militare",* derulate in anii *'50 si* '60 in statele latino-americane, cu sprijinul secret al CIA, ca *Operatiunea Diabolo",* din 1954, contra presedintelui procomunist Jacobo Guzman din Guatemala ori *"Lovitura de cocaind"* din Bolivia din 1982, contra presedintelui Heman Zauso. Toate, *orchestrate* de asi ai operatiunilor speciale, paramilitare, din cadrul CIA, ca Howard Hunt, Frank Sturgis ori Guy Bannister.

Cat despre *revolutii,* mentionam doua asemenea lovituri de stat, exemple tipice in materie. Astfel, asa-zisa *mare revolutie bolsevica* din octombrie a fost in realitate un simplu puci, finantat de *"Banca Imperiala"* a Germaniei si realizat cu agentii germani, dupa ce Berlinul ii *teleghidase* anterior pe Lenin si vreo 400 de bolsevici, cu un *tren plumbuit,* din Elvetia (unde acestia se aflau in exil) in Rusia. Pentru ca Lenin sa preia puterea si sa incheie o pace separata in Est cu Germania, iar aceasta sa-si transfere grabnic trupele in Vest (debarcau americanii). In acest scop, pana si presa bolsevica *("Pravda")* a fost tiparita cu finantare germana. Se cunosc astazi foarte exact, din documente, numele ofiterilor germani care au condus *puciul* de la Palatul de Iarna din Petersburg. Interesant este ca, pana in 1921, agentii germani au asigurat securitatea personala lui Lenin si a conducatorilor bolsevici, in timp ce consilierii militari germani dirijau Armata Rosie in Razboiul civil. Doar masa de manevra a fost ruseasca. Ceva mai aproape de zilele noastre, realizata printr-o *"revolutie populara"* dirijata de serviciile secrete, a fost *"Operatiunea Ajax"* a CIA, de la Teheran din 1953. Dupa ce sovieticii organzasera anterior o lovitura de stat, rasturnandu-l pe Sah de la putere si impunand in schimb o marioneta a Moscovei, pe presedintele Mossadegh (fostul prim-mimstru), CIA a contraatacat." *Kermit"* Roosevelt, cu ajutorul lui Otto Skorzeny (racolat de americani la sfarsitul razboiului, prin intermediul lui Gehien, pe *"Filiera sobolanilor"),* a declansat o *"revolutie populara"* la Teheran, incitand populatia religioasa impotriva lui Mossadegh, descris drept un *ateu, o* marioneta bolsevica a comunistilor iranieni sustinuti de Moscova. Manipuland astfel populatia revoltata, agentii CIA l-au alungat pe Mossadegh. Sahul (refugiat cu familia la Roma) s-a intors la Teheran, preluandu-si tronul iar SUA, influenta asupra Iranului.

O a doua precizare, importanta: toate serviciile secrete ale marilor puteri ori ale puterilor regionale detin unitati specializate in declansarea de *revolte populare, revolutii si miscari de eliberare.* Aceste unitati sunt formate din experti in tehnicile dezinformarii si manipularii maselor, care actioneaza in tarile-tinta, sub

acoperiri diverse, la momentul oportun: turisti, ziaristi, diplomati, echipe de caritate, preoti, sportivi etc. Asadar, fiecare serviciu secret important include si o unitate speciala, care se ocupa de organizarea *revoltelor populare, revolutiilor si a miscarilor de eliberare.* Facem aceste precizari pentru a clarifica confuziile, cultivate deliberat de cei interesati sa profite in plan politic, prezentandu-se natiunii drept *emanati ai unei revolte spontane a poporului,* asadar *impusi de vointa populara liber exprimata,* cu avantajele politice conferite de o asemenea *imagine publica.* Fara sa mentioneze, bineinteles, si culisele care au facut posibila declansarea *revoltei spontane si* a *manipularii maselor,* soldata uneori cu varsare de sange nevinovat, de la cateva persoane pana la cateva sute sau chiar mii de morti. Pusa, de regula, pe seama *odiosului regim* proaspat rasturnat si a *aparatului de represiune* al fostului dictator. Regizorii adevarati, cei care au stat in umbra *revoltei populare,* a *revolutiei,* manipuland opinia publica prin mass-media, precum si nucleul paramilitar utilizat in lovitura de stat, raman ani de zile - ori pentru totdeauna - necunoscuti marelui public. Caci *profanii* nu sunt niciodata tolerati in *templul conspiratiei.* Complotistii prefera sa pozeze, in astfel de situatii, drept persoane aduse la putere pe *creasta valului revoltei populare*. Oameni care se cunoscusera in acele *momente fierbinti,* niciodata mai inainte. Fara nici o legatura *cu fostul regim* ori, mai ales, cu *fortele externe.* Negarea implicarii *fortelor externe* in orchestrarea unei *revolutii populare* este o axioma pentru noii *emanati. Culisele* sunt categorisite drept *scenani si teorii conspirativiste.*

Poporul si revolta spontana, iata cuvintele cheie, rituale.

3.

"COMPLOTUL GENERALILOR" – LOVITURA DE STAT ESUATA DIN 1984

In Romania, manevrele KGB-ului si GRU-ului, precum si operatiunile acestora de influentare a principalilor *actori* ai evenimentelor din decembrie '89, datau de mai multi ani. In iunie '89, doua personaje emblematice se intalneau in Parcul Herastrau: Ion Iliescu si generalul Nicolae Militaru. intalnirea conspirativa a celor doi a fost confirmata, ulterior, atat de Petre Roman in *"Le Monde"* din *05.01.1990*, cat si de Silviu Brucan intr-un interviu din martie 1990. Din declaratia unui fost securist, din echipa de filaj, reiese ca Militaru dorea sa-l informeze pe Iliescu, cu ocazia plimbarii lor conspirative, despre constituirea unei alte grupari cu numele de *Front*. In iarna lui 1988, Comitetul Salvarii Nationale - infiintat inca din 1984 - se transformase in *Frontul Salvarii Nationale*. Acum aparuse *concurenta*.

In 1982, generalul Militaru il contactase pe Iliescu la spitalul "Elias". Iliescu venise la "Elias" ca sa-i faca o vizita lui Valter Roman iar gen. Militaru, internat si el in spital, profitase de moment si-l abordase direct pe Iliescu: *"Dom'le, nu se gasesc in Romania niste forte sa-l arunce peste bord pe Ceausescu?"* Prudent, Iliescu s-a ferit sa dea un raspuns transant dar, dupa ce generalul Militaru s-a externat, l-a rugat sa-l viziteze la *"Consiliul National al Apelor"*, unde Iliescu avea rang de ministru. Cei doi s-au deplasat cu masina institutiei pana in Parcul Herastrau, ca sa se explice.

Principala dilema a celor doi conspiratori a fost explicata mai tarziu, nu fara umor, de generalul Militaru. Iliescu era de parere ca, pentru rasturnarea lui Ceausescu, trebuia organizat un soi de puci militar. *"Cativa militari, un fel de par-par-par si cu asta basta!"* ii rezumase Iliescu toata filozofia complotului. Militaru, in schimb, sustinea implicarea maselor in lovitura. *"Dom'le, daca nu sunt angrenate si masele populare, nu iese nimic."* Pana la urma s-au despartit, fiecare cu ideea lui. *"Ne-am despartit cu aceasta idee: el* cu *par-par-ul lui si eu cu masele populare"*, si-a amintit, mai tarziu, Militaru. Decizia urma, bineinteles, sa fie luata in alta parte.

La Moscova, in iunie '89, cand cei doi se plimbau prin Herastrau, lucrurile evoluasera mult fata de anii '82-'84. In '87, pe fundalul deschis de operatiunea tip "maskirovka" lansata de Gorbaciov, prin vehicularea conceptelor-capcana de *glasnosti* (transparenta) si *perestroika* (restructurare) - care incerca sa induca din nou in mass-media ideea *comunismului reformabil* (dupa aceea a *comunismului cu chip uman*, experimentat in cursul *Primaverii de la Praga* din '68) - Iliescu publicase un articol, *Creatie si informatie*, in care mesajul cifrat catre tovarasii sai era:

Este necesarsa introducem «restructurarea» (perestroika). Filiatia spirituala era foarte clara: Gorbaciov si *operatiunea de imagine* pe care acesta o derula din 1985, cu sprijinul *Directoratului I* al KGB. Or, *glasnosti si perestroika* nu erau niste concepte noi.

In sec. XIX, tarul Alexandru al Il-lea, in instructiunile sale catre cenzura, sustinea ct presa trebuie sa dea dovada de *glasnosti* - o transparenta limitata si subtil controlata - atunci cand articolele sau cartile dezbateau reformele din Rusia timpului. Mai clar fusese Cernasevski, in *"Scrisoare fara adresa"* (republicata la Moscova, in 1983), unde la pag. 495 denunta, foarte transant, *glasnosti-ul* pe care il definea astfel: *"expresie birocratica plasmuita sa inlocuiasca conceptul propriu-zis al libertatii de exprimare"*. Era imposibil ca acest *substitut perfid* al libertatii propriu-zise de opime sa nu atraga atentia bolsevicilor si propagandei lor. Potrivit lui Michel Hellei, Lenin insusi folosise cuvantul *glasnosti* de patruzeci si sase de ori in scrierile sale. NEP-ul (Noua Politica Economica), perioada de liberalizare relativa din Rusia dintre 1921 si 1928, fusese prezentata de Lenin drept o *perestroika si* un *glasnosti*, dupa anii *comunismului de razboi* (1918-1921). Stalin folosise, la randul sau, conceptul de *perestroika, in* anii '30 si '40. Prin articolul *"Creatie si informatie"* din 1987, Iliescu isi deconspira inca o data legaturile vechi pe care la avea cu U.R.S.S. si aparatul de influenta al Moscovei.

Promovat de Ceausescu dupa 1965, Iliescu devenise, la 38 de ani, membru al Comitetului Central. Apoi, in 1971, secretar al CC al PCR, responsabil cu propaganda. Dupa calatoria lui Ceausescu in China si in Coreea

de Nord din 1971, Iliescu primise sarcina sa regizeze un fel de *minirevolutie culturala* romaneasca si sa organizeze cultul *geniului carpatin*. Cum Iliescu se considera, inca din 1968, *alternativa* la conducerea partidului, nu s-a aratat dispus sa intretina cultul celui pe care, de fapt, abia astepta sa-l inlocrnasca de la putere. Temator fara de perspectiva ca Moscova sa-l schimbe cu Iliescu, Ceausescu l-a expediat pe acesta secretar doi al judetului Timis, apoi prim-secretar la Iasi. Ruptura de Ceausescu si adevarata marginalizare a lui Iliescu a aparut abia in 1984, cand Iliescu si-a pierdut calitatea de membru al Comitetului Central, devenind director la Editura *"Tehnica"*. Functie, oricum, inclusa in nomenclatura partidului. in 1986, imediat dupa venirea lui Gorbaciov la putere, Iliescu iese in fata.

Celalalt plimbaret prin Herastrau, in iunie '89, generalul Militaru, participase la toate conspiratiile urzite contra lui Ceausescu. Format in U.R.S.S. - ca si Iliescu - dar la scoala GRU-ului (serviciul secret militar sovietic), gen. Militaru se aliase inca din 1973 cu gen. Ion Ionita ministrul Apararii Nationale, impotriva lui Ceausescu. Dupa ce Militaru a fost martor la o discutie telefonica dura a lui Ionita cu Ceausescu, ministrul Apararii l-a chestionat transant:

"Ma tu esti de acord cu mine?" "Da", a raspuns prompt Militaru. *"Ramai pe langa mine, vor urma si altele",* a prevestit Ionita. Potrivit lui Militaru, in 1974, in padurea Baneasa, Maurer - mazilit si el de Ceausescu - i-a spus *"Esti tanar, poti sa mai faci ceva pentru tara asta, Militarule. Eu te ajut cu ce pot, dar daca o faci, fa-o. Este absolut necesar"* Militaru a incercat sa puna in legatura grupul generalului Ionita cu grupul civililor ondus de Iliescu, intre care se numara Virgil Magureanu, dar si Vasile Patilinet ori Virgil Trofin (depistat, marginalizat si *sinucis* in 1982). In 1983, prima tentativa de lovitura esueaza. Un an mai tarziu, avertizati din vreme de Ioan Ursu cu detalule vizitei in Germania Occidentala a lui Ceausescu, programata pentru toamna, a fost elaborat alt plan pentru o lovitura de stat militara, cu sprijinul aripii civile a conspiratiei. Informat de securitate, Ceausescu a dispus trecerea in retragere a mai multor generali si mutarea unitatilor *rebele* din Bucuresti, intr-o singura noapte, organizatia conspirativa a generalilor s-a dizolvat, cel putin aparent, iar Patilinet a disparut apoi intr-un accident de masina in Turcia. Dispare ulterior, in conditii suspecte, si Ion Ionita. Militaru considera ca tradatorii din 1984 se pare ca fusesera generalii Dragu si Popa. In iarna *'84/'85* ia fiinta *"Comitetul Salvarii Nationale"*, devenit in 1988 *"Frontul Salvarii Nationale"*. In 1987, Militaru se deplaseaza la Constanta si ia legatura cu consulul sovietic, care il asigura ca U.R.S.S. va fi prima tara care sa recunoaste noile autoritati, in cazul rasturnarii lui Ceausescu. Un alt contact al complotistilor cu Moscova a fost consulatul sovietic de la Constanta, prin gen. Vasile Ionel. Dupa moartea lui Ion Ionita (1987), Iliescu si Militaru stabilisera sa se intalneasca in prima zi de marti, de la inceputul fiecarei luni. In vara lui '89, au loc alte doua evenimente importante, ramase in umbra: gen Stanculescu si familia isi petrec, ca din intamplare, concediul la Lacul Balaton, in compania mimstrului ungar al Apararii, Ferencz Karpati, exilat la Damaroaia, Silviu Brucan face in noiembric '89 *naveta* Damaroaia - Washington - Moscova, unde afirma ca s-ar fi intalnit cu Gorbaciov si ar fi discutat cadrul in care urma sa *cada* Ceausescu, ca si cel al viitoarei noi puteri, exilat la Focsani, Virgil Magureanu intreprinde si el cateva vizite in U.R.S.S., in a doua parte a lui '89.

4.

"FIRUL ROSU" CU KREMLINUL: ILIESCU, STANCULESCU SI MILITARU AU TINUT PERMANENT LEGATURA CU MOSCOVA DIN SEDIUL M.Ap.N.

Intrat in istorie prin celebrul sau *picior de ghips*, jocul generalului Stanculescu din '89 include si cateva *pete albe*, mai importante poate decat *piciorul ghipsat*. Prima, si cea mai importanta dezvaluire, este ca Stanculescu si-a petrecut concediul din vara lui '89 la Lacul Balaton din Ungaria, impreuna cu familia, in compania ministrului ungar al Apararii, gen. Ferencz Karpati, si el in vacanta cu familia.

Provenit dintr-o familie de ofiteri din Tecuci, gen. Stanculescu a jucat un rol cheie sub regimul Ceausescu, in domeniul sensibil al comerului cu arme. Intr-un amplu interviu din *Ziua,* Stanculescu a amintit cativa *parteneri*, pe care i-a cunoscut in afacerile cu armament ale clanului Ceausescu. Printre acestia se numara si sirianul Al-Kassar, unul dintre pionii binecunoscuti ai Moscovei in Orientul Apropiat, implicat in multe dintre afacerile oculte din anii '79-'80 (inclusiv in afacerile *"Lockerbie" si "Achile Lauro").* Potrivit unor surse ungare, gen. Stanculescu s-ar fi angajat in vara ini '89 la Balaton cu Armata Romana nu va interveni in cazul unor actiuni anti-ceausiste (informatie confirmata si de Antonia Rados in *"Die Verschworung der Securitate"* (Hamburg, 1990). De ce in Ungaria? Este cazul aici sa precizam un aspect foarte important, pentru a intelege mai bine rolul Ungariei in declansarea evenimentelor din vestul Romaniei (Ardeal si Banat).

In primul rand, in Ungaria se afla in ianuarie 1989 comandamentul grupului de Armata Forta-Sud a U.R.S.S., aflat sub conducerea gen.lt.Demidov, corp de armata responsabil cu operatiunile in spatiul sud-est european. In cadrul Fortei-Sud din Ungaria, functiona o unitate *spetznaz*, pentru *operatiuni speciale,* cu profil de cercetare-diversiune in spatele inamicului. Altfel spus, expeìi in declansarea, intre altele, de *revolte, revolutii ori miscari de strada.* Unita tile de tip *spetznaz* includ, de regula, atat unitati de tip comando (militare) dar si unitati care actioneaza in *civil* pe teritoriul inamic. *Civilii* poarta numele de *visuatniki si* ei au fost semnalati in Romania, in decembrie'89, in celebrele masini Lada ca *turisti* sovietici, atat la Timisoara, cat si apoi la Bucuresti. Comandamentul general al unitatilor *spetznaz* se afla la Moscova, in subordinea GRU (spionajul militar sovietic), aflat in '89 sub comanda gen. G. F. Krivosiev, adjunct al sefiilui Marelui Stat Major, maresalul S. F. Ahromeiev. Interesant este si alt detaliu: D*rectia a 13-a, de dezinformare activa*, creata in 1967 de maresalul Ogarkov, l-a avut la comanda din 1974 chiar pe maresalul pe atunci general) Ahromeiev. Asadar, la Balaton, gen. Stanculescu i-a avut drept parteneri atat pe ministrul ungar al Apararii, gen. Karpati, cat si pe gen. Demidov. iar prin acesta, pe gen.Krivosiev (comandantul GRU si unitatilor *spetznaz*), adjunctul mareslului Ahromeiev, Seful Marelui Stat Major sovietic, mana dreapta a ministrulni sovietic al Apararii, Dimitri Iazov. Adica, intreaga filiera militara sovietica.

In tot cursul eveninientelor din 22 decembrie 1989 si in zilele urmatoare, gen. Stanculescu nu s-a miscat din sediul M.Ap.N. Chiar atunci cand gen. Guse l-a amenintat cu executia, pentru ca a refuzat sa se prezinte in fata lui, Stanculescu s-a rezumat la a-i da un telefon lui Guse, dar nu a parasit sediul M.Ap.N. De ce oare? Trebuie sa dervaluim un mic *detaliu,* ascuns cu grija de compltisti, timp de zece ani: M.Ap.N. era singurul punct care avea o legatura directa cu Moscova si cu toate capitalele tarilor membre ale Tratatului de la Varsovia, inclusiv cu comandamentul acestuia. Deoarece Comitetul Central nu era un obiectiv militar, aceasta nu avea o legstura directa cu Moscova. Cand gen.Guse a fost apelat in ruseste la C.C. si a dat celebrul raspuns, tot in ruseste, *ne panimaiu pa ruski* (nu inteleg ruseste), el fusese apelat din Romania, in scop de compromitere. Militani si Stanculescu, in schimb, au tinut permanent legatura cu Moscova si comandamentul Tratatului de la Varsovia, din Sediul M.Ap.N. lata de ce s-a deplasat acolo si Iliescu:

la sediul M.Ap.N. se primeau ordinele Moscovei si ale Tratatului de la Varsovia. Poporului roman nu i s-a spus insa nimic despre acest *detaliu, in* deceniul care a trecut, pentru a se crea astfel legenda *revolutei spontane,* cea care l-ar fi *emanat* pe Iliescu, prin *vointa maselor,* pe *creasta valului popular* etc. In realitate, dupa cirm vom vedea, toate directivele veneau de la Moscova si comandamentul Tratatulni de la Varsovia, prin legatura telefonica dfrecta de la M.Ap.N. Dar despre *firul rosu,* secret, Romanii n-au aflat decat in anul 2000.

Intr-un interviu dat de Brucan in mai 1990, acesta a confirmat ca, impreuna cu Iliescu, vizita aproape saptamanal in 1989 ambasada sovietica de pe soseaua Kiseleff. Chipurile, pentru a citi *"Pravda"*. Desi Ceausescu ii exilase in Damaroaia, Brucan a putut pleca totusi nestingherit la Washington, cu un pasaport furnizat chiar de gen.Vlad. De la Washington, Brucan s-a deplasat direct la Moscova. El a sustinut apoi ca a discutat cu Gorbaciov cadrul in care urma sa se desfasoare *revolutia* romana, precum si cel trasat de Kremlin viitoarei puteri: conservarea partidulni unic, cu tolerarea factiunilor si toata *cosmetizarea*, dupa *modelul perestroika*.

O serie de participanti celebri la *revolutie*, desi se aflau sub supravegherea stricta a Securitatii, au putut calatori in RFG, in U.R.S.S. etc. Sovieticii, in vara lui 1989, incep sa intoarca vizitele. Din *marea tara vecina de la rasarit*, in care unii avusesera *marea bucurie sa studieze* (intre altele la sectia A a Directoratului I din KGB) sosesc la Bucuresti vizitatori misteriosi, care intra discret in contact cu diversi comunisti, cazuti in dizgratia lui Ceausescu de-a lungul anilor, pe care ii atrag in discutii detaliate privind necesitatea reformarii comunismulni, tatonandu-i cu privire la atitudinea fata de *glasnosti si perestroika*. In ciuda *spontaneitatii* evenimentelor din decembrie 1989, toti cei contactati de sovietici au dat fuga, in 22 decembrie '89, sa raspunda apelulni televizat al lui Iliescu, pentru intalnirea de la orele 17 fix, din fata C.C.-ului.

In preajma Congresului al XIV-lea al P.C.R., desfasurat in noiembrie, Elena Ceausescu i-a convocat pe gen. Iulian VIad si i-a inmanat o lista *cu proscrisii*, printre care si *Marcel*, alias Iliescu, fostul favorit cazut in dizgratie dupa 1980, mazilit la *Ape*, apoi la *Editura Tehnica*. Proscrisii trebuiau arestati si tinuti sub supraveghere, pe tot timpul Congresului. Vlad a luat lista si i-a trimis imediat vorba lui *Marcel* sa nu stea acasa, in vila de la Floreasca. *Marcel* a cerut insa ajutorul familiei Petre Roman, reusind sa se ascunda la Snagov. (Vezi declaratia data de gen. Militaru lui Jean Paul Man in *"Nouvel Observateur"*, mai '90). Cele patru zile ale Congresului P.C.R. au fost petrecute de Ion Iliescu in linistea si splendoarea specifice sfarsitului de toamna de la Snagov (vezi Antonia Rados, op.cit.). *Marcel* nici n-avea de ce sa se impacienteze. El stia prea bine *pentru cine bat clopotele*. Nu scrisese el, inca din 1987, in articolul de camuflaj *Creatie si Informatie* ca: *"Este necesar sa introducem restructurarea"*, deci *perestroika* gorbaciovista?

5.

CATEVA MII DE TURISTI SOVIETICI, DIN FORTA SPETZNAZ, AU PARTICIPAT LA LOVITURA DE STAT DIN DECEMBRIE 1989

Punerea in scena a loviturii din decembrie '89 a avut o *repetitie generala in* noiembrie 1987 cand, la doar cateva luni dupa vizita lui Gorbaciov la Bucuresti, pe 15 noiembrie 1987, a izbucnit *revolta* de la Brasov. o manifestatie muncitoreasca care a coagulat repede nemultumitii orasului, intr-o duminica in care in Romania aveau loc alegeri. Devastarea regionalei de partid, cele cateva momente de libertate ale brasovenilor, apoi interventia in forta a trupelor de interne au prevestit dezastrul lui Ceausescu din decembrie '89. Postul *Europa Libera* a intrat in actiune, difuzand comentanile lui Silviu Brucan, pe marginea evenimentelor, cateva saptamani la rand. Un fapt a iesit in evidenta: gradul de nemultumire al maselor atinsese pragul exploziei sociale. Era suficient un detonator pentru ca *bariera psihologica a fricii colective* sa fie depasita iar populatia, bine manipulata, sa ia cu asalt obiectivele din oras. Repetitia generala din '87 nu s-a rezumat la Brasov. Incidentele din 15 noiembrie '87 au fost sustinute apoi de manifestatii ale studentilor la Iasi si Timisoara. Axa Iasi-Brasov-Timisoara a revoltei din '87 va functiona si in 89, chiar daca evenimentele planuite pentru 15 decembrie '89 la Iasi nu au amorsat o *revolta* de proportii ca la Timisoara, datorita proastei organizari. Un lucru aparea clar: in '87, pentru rasturnarea guvernului Ceausescu, era necesara declansarea simultana a revoltei in mai multe orase industriale, culminand cu Bucurestiul. La Brasov, in noiembrie 1987, a iesit la iveala si capacitatea de represiune a regimului dar, mai ales, faptul ca *mamaliga poate exploda*. Invatamintele din 15 noiembrie '87 vor fi aplicate doi ani mai tarziu, cand *spetznaz-ul* sovietic va intra in actiune.

Declansarea evenimentelor din decembrie '89 a fost precedata de un fapt ocultat sistematic de "emanati", in ultimii 10 ani. Dupa data de 10 decembrie '89, in Romania patrund un numar fara precedent de *turisti* sovietici. Coloane intregi de automobile *Lada*, cu cate patru barbati atletici, sunt semnalate la granita cu U.R.S.S., Bulgaria si Ungaria. Un detaliu merita, deasemenea, mentionat: *turistii* sovietici au patruns in Romania fara pasapoarte, ceea ce dovedea o complicitate la nivel inalt. Conform unor statistici, se estimeaza la cateva mii numarul *turistilor* sovietici patrunsi in Romania in decembrie '89.

Pe 13 decembrie '89, rapoartele inspectoratelor de securitate Olt si Dolj semnalan deplasarea masiva a coloanelor de automobile *Lada*, cu *turisti* sovietici, in directia Timisoara. La o singura statie PECO, de exemplu, a fost semnalata o coloana de 12 autoturisme *Lada*. *Tunstii* sovietici, atletici si sobri, au evitat orice contact cu bastinasli romani. S-a remarcat faptul ca, de regula, sovieticli evitau hotelurile, preferand sa ramana peste noapte in masini, prin parcari si campinguri. Si serviciile secrete occidentale au remarcat invazia de *turisti* sovietici din Romama, in prima jumatate a lui decembrie '89. *Turistii* sovietici formau forta de SOC *spetznaz*, constituiti din *operativi* ai GRU, care actionau in civil *(visuatniki)*, la care ne-am referit mai inainte. Totodata, la granitele Romaniei se semnaleaza constituirea unor forte de invazie militara straina. La granita cu U.R.S.S., in zona Galati-Braila, s-a semnalat o forta de interventie sovietica alcatuita din trupe de infanterie si tancuri. La granita cu Bulgaria, la Ruse, se semnaleaza o concentrare a unitatilor franceze GIGN. In timp ce la frontiera romano-ungara se aflau, gata de interventie, unitati vest-germane din cadrul cunoscutei forte GSG 9.

Elemente ale AVO ungar si UDB iugoslav sunt semnalate in Banat si Ardeal, in ciuda faptului ca Ceausescu , reintors la Bucuresti de la o intalnire a Pactului de la Varsovia desfasurata la Moscova (unde avusese o discutie *la cutite* cu Gorbaciov, care ii daduse un ultimatum privind introducerea in Romania a *schimbarii*, a politicii *de perestroika)*, dispusese, subit, ca trupele de graniceri (17.000 de militari) sa treaca in subordinea Mimsterului de Interne. La 1 decembrie '89, la o sedinta a CEPEX, Ceausescu isi criticase aspru clica de potentanti. Dupa caderea regimurilor totalitare din Europa de Est, cu complicitatea vizibila a Moscovei, potentantii lui Ceausescu intelegeau insa perfect ca *jocurile* erau facute intre Gorbaciov si Occident, si ca zilele lui Ceausescu erau numarate.

Pe 17 decembrie, la un CEPEX de criza, Ceausescu anunta:

"Stim deja ca atat Est-ul cat si Vest-ul vor sa schimbe totul." A doua zi pleca in Iran. La reintoarcere, pe 20 decembrie, i se spune ca la Timisoara lucrurile s-au mai calmat. Rosteste un discurs televizat din studiourile TV aflate in subsolul Comitetului Central. La sugestia, se pare, a lui Barbu Petrescu, Ceausescu organizeaza un miting a doua zi, 21 decembrie. In timpul discursului rostit de Ceausescu la miting, din fata C.C.-ului se aud brusc tipete de femei, rapait de gloante si scrasnete de tancuri. Ce se intamplase? La mitingurile lui Ceausescu, de regula, echipa de sonorizare utiliza o banda de magnetofon cu urale, aplauze si lozinci, amplificate prin statii in intreaga zona. Pe 21 decembrie, o *echipa* instalata in podul Ateneului s-a cuplat la reteaua de amplificare a Pietii Palatului si, in plina cuvantare a lui Ceausescu, a introdus in statie o banda sonora inregistrata anterior, la represiunea din fata Catedralei de la Timisoara. Pe banda se aud urlete de femei, rapait de mitraliere si scrasnete de tancuri. Pe 21 decembrie, cand banda este introdusa in statia de amplificare de *echipa* din podul Ateneului, lumea adunata la miting aude rapaitul de gloante si urletul femeilor dinspre zona Victoriei. Cei prezenti intra in panica, refugunda-se. Ceausescu, lipsit de vizibilitate in balconul C.C.-ului, nu intelege ce se petrece si striga: *"Stati linistiti tovarasi."* Elena striga si ea. Prea tarziu. Mitingul s-a spart. Alti *manifestanti* intra in Piata Palatului, cu pancarte anticeausiste. Se formeaza in Piata Universitatii un nucleu de rezistenta. Printre manifestanti se afla insa numerosi securisti in civil, care pozeaza in *anticomunisti*. Dupa-amiaza si noaptea are loc represiunea. De pe blocul Dalles si de pe fostul Carlton, echipe speciale de lunetisti trag asupra manifestantilor (conform declaratiilor locatarilor).

Avertizat, Ion Iliescu isi ia *ramas bun* de la colegii de la *Editura Tehnica si* pleaca intr-o directie secreta. S-a spus ca s-ar fi deplasat la Televiziune. Conform anchetei Antoniei Rados (op.cit.) Iliescu s-a deplasat mai intai la sediul M.Ap.N. care, cum am aratat anterior, avea legaturi telefonice cu Moscova si cu tarile membre ale Tratatului de la Varsovia. De la aparatul cu nr. 261, Iliescu a luat contact cu toate capeteniile Armatei si Securitatii, asigurandu-se mai intai de sprijinul lor, apoi a convocat o reuniune pentru orele 15.00, in biroul ministrului Apararii. Abia dupa aceea, Iliescu a plecat in graba la TVR. Pe fir direct, M.Ap.N.-ul ramane in contact permanent cu gen. Piotr Lusev, cel care preia conducerea operatiunilor din Romania. (vezi interviul lui Militaru din *"Nouvel Observateur"*, mai 1990, precum si interviul cu Mihai Lupoi)

In sediul C.C.-ului, gen. StancuIescu apare pentru prima data in civil in fata lui Ceausescu, cu piciorul in ghips, si il anunta ca afara sunt *muncitori*, dupa ce dictatorului i se spusese tot timpul ca sunt doar niste *huligani*. ii convinge apoi sa paraseasca cladirea C.C., insotit de o garda civila. Desi Ceausescu putea sa plece din C.C. pe mai multe cai, Stanculescu il convinge sa ia elicopterul, solicitat insistent chiar de el. In felul acesta, masele pot vedea ca *dictatorul fuge*. Intre timp, Securitatea deschide emisia in televiziune. o legaturi directa, facuta dintr-o cameri de la etajul 7, de langa blocul studiourilor, permite *Televiziunii Romane Libere* sa trrnsmita in releu, via Praga si Belgrad, atat in Est cat si in Vest. In *"Studioul 4,"* sunt adusi grabnic o multime de artisti, regizori, poeti, filosofi, figuri binecunoscute, in frunte cu dizidentul Mircea Dinescu (eliberat din arestul la domiciliu de ambasadorul olandez Stork). Toata lumea face declaratii entuziaste. Din *"Studioul S"*, insa, Securitatea vegheaza. La etajul II, directorul Petre Constantin, un vechi activist, este *asistat* de Dan Martian, lector la *"Stefan Gheorghiu"*, un apropiat al lui Iliescu. Dupa regizorul Sergiu Nicolaescu, apare la TVR gen. Militaru care il cheama insistent pe Iliescu. Apare si Lupoi, omul lui Stanculescu, care ramasese la M.Ap.N., unde exista legatura directa cu Moscova. Soseste in cele din urma si Iliescu, care tuna si fulgera impotriva lui Ceausescu, la. ora aceea arestat la Targoviste. Anunta formarea *"Consiliului Salvarii Nafionale" si* cheama oamenii *responsabili*, la orele 17.00, la C.C. Dupa o jumaate de ora, Iliescu reapare, dar in *"Studioul* S". Mult mai sigur pe el, apeleaza membrii de partid, disociindu-i de cel care *intinase nobilele idealuri ale socialismului*. Pleaca imediat, insotit de Silviu Brucan. Cateva minute dupa ce Iliescu a parasit TVR, cei din *"Studioul 5"* inchid emisiunea si *"Studioul 4"*. Pretext: *s-a incins aparatura*. Poetilor, filosofilor si artistilor li s-a pus astfel pumnul in gura. Rolul lor, in acreditarea lui Iliescu in ochii Romanilor, se incheiase. Nu mai era nevoie de *figuratie*.

In acest timp, Iliescu se grabea la intalnirea secreta de la Ministerul Apararii din Drumul Taberei, unde ii asteptau *capii* Armatei si Securitatii. Dupa un accident minor de masina, in Piata Victoriei, Iliescu si-a facut aparitia la Ministerul Apararii cu oarece intarziere. Generahi Stanculescu, Chitac, Mortoiu si altii ii asteptau nervosi. Sedinta secreta a debutat pe un fond de haos si neliniste: multi se intrebau ce cauta un civil, ca Iliescu, printre ei. Iliescu a cerut crearea unui organism provizoriu, care sa preia puterea in tara, pana la viitoarele alegeri. La sfarsit, l-a numit pe generalul Guse, seful Statului Major General, ca sef al

comandamentului central al revolutiei, iar adjunct pe generalul Chitac, in *acel moment comandantul trupelor de Securitate*. I-a numit pe generali, desi in acel moment Ion Iliescu nu avea nici o functie oficiala, era un simplu cetatean, director al unci edituri de stat. Apoi, insotit deo parte dintre cel prezennti, Iliescu s-a grabit sa ajunga in Piata Palatului. ii insoteau, printre altii, Militaru, Guse, Brucan si Roman. Capitanul Lupoi, omul lui Stanculescu, le deschidea drumul prin multime. Ajuns pe balconul C.C.-ului care, dupa intreruperea de o ora sij umatate a emisiei televiziunii, devenise singura tribuna a evenimentelor. Iliescu si-a modificat stilul. Saluta cu semnul victoriei, renunta la apelativul *tovarasi, si* se prezenta multimii drept sef al *"Comitetului Salvani Nationale"*. Cum rumoarea din piata crestea, Iliescu adauga, pentru a linisti multimea: *"Securitatea nu mai exista. Trupele Ministerului de Interne au fost subordonate Armatei."* Rumoarea ostila a multimii l-a determinat insa pe Iliescu sa-si intrerupa discursul. A intervenit, salvator, gen. Guse, ca reprezentant al Armatei, care a reusit pentru moment sa mai calmeze atmosfera. *Sfatuit* de cei din grupul sau, Iliescu se vari iar in fata, si incearca sa castige multimea din piata cu diverse promisiuni. *"Dictatorul va fi dus in fata justitiei'*, a anuntat Iliescu, o afirmatie pe care curand o va regreta. Cum multimea nu reactiona pozitiv, Iliescu mai adauga cateva fraze populiste, apoi anunta: *"Vom trece acum la formarea conducerii provizoni."* Abandonand balconul, unde se va instala Dumitru Mazilu (creatorul *"Forumului Cetatenesc", dupa* modelul ceh), intregul grup, cu Iliescu in frunte - afisand un aer destul de panicat - a disparut in sediul C.C.-ului. Pentru a scapa de supravegherea permanenta si neincrezatoare a *revolutionarilor* lui Nica Leon si a altora, micul grup al lui Iliescu a pretextat ca avea nevoie de *liniste,* pentru *a lucra*. Cu totii s-au baricadat in camera 226 de la etajul II, unde s-au incuiat, lasandu-l afara, in fata usii, pe post de *cerber* pe Cazimir Ionescu iar in interior, pe acelasi post, pe capitanul Lupoi. Din acest moment n-au mai intrat in cameri decat persoanele agreate de Ion Iliescu. Afara, pe coridor, se adunau treptat *barzii* vechiului regim (ca Dumitru Popescu *"Dumnezeu"),* dornici cu totii sa se puna la dispozitia *noii puteri democratice,* dar si capi ai Securitatii, dintre care cel agreat de Iliescu a fost col. Gheorghe Ardeleanu, seful unitatilor anti-tero (U.S.L.A.). Care si-a pus pe loc, la dispozitia grupului de pucisti, toti cei 1600 de oameni ai sai. *"Vom rezolva treaba, asa cum s-a discutat cu Victor"* (Stanculescu), i-a spus Iliescu lui Guse, in timp ce avea in mana lista cu *"persoane care ar putea ocupa posturi de raspundere"*. In camera 226 isi facea acum prezenta si Virgil Magureanu, cel care asteptase grupul ore in sir, in cladire, avand mare grija ca sa ramana permanent in spatele camerci de filmare. Postat in fata unei harti, Iliescu a luat legatura telefonica cu *tovarasul Stanculescu,* la Ministerul Apararii, cel care tinea permanent legatura directa, secretarul rosu) cu gen. Piotr Lusev si ceilalti comandanti ai Tratatului de la Varsovia. Iliescu era obligat sa o faca. Comitetul Central nu era un punct operativ de comanda militara. Doar la Ministerul Apararii existau legaturi directe, secretizate, cu toti aliatii Pactului de la Varsovia. In primul rand, cu Moscova, cu Gorbaciov. intre timp, cei din grup dezbateau aprins *firma* sub care pucistii urmau sa se infatiseze natiunii si lumii. Generalul Militaru o tinea una si buna: *"Dom'le, sa ramanem la Frontul Salvarii Nationale"*. Cum nimeni nu parea foarte entuziasmat, Militaru a adaugat: *"Frontul Salvarii Nationale exista de sase luni!"* (De fapt, el exista din 1988, cand fusese constituit conspirativ, la sugestia sovieticilor. Cum am vazut, cu sase luni mai inainte, Militaru se intalnise cu Iliescu in Parcul Herastrau pentru a-l informa de existenta *Frontului,* asadar ca aveau o concurenta la *gratiile* sovieticilor).

Iliescu, fara jena, i-a informat pe ceilalti din camera ca el luase deja legatura cu ambasada sovietica, pentru a-i lamuri *"cine suntem si ce vrem"*. Cel putin atat gasea de cuvunta Iliescu sa-i informeze pe cei din jur, in legatura cu convorbirea (ori convorbirile) cu sovieticii din acea zi. Sub pretextul ca sediul C.C. nu era un loc prea sigur - lipsea telefonul direct, *firul rosu,* cu Moscova si cu Pactul de la Varsovia - intregul grup s-a decis sa se refugieze la Ministerul Apararii, in Drumul Taberei. Conform amintirilor publicate de Dumitru Mazilu dar si a altor mariurii, se pare ca, pe drum, grupul s-a abatut mai intai pe la ambasada sovietica. Episodul este controversat, din motive usor de banuit. Totusi, las and deoparte alte marturii, intr-un documentar realizat la Bucuresti de CNN - in care sunt infatisate si tunelurile subterane, asa cum erau cele de sub sediul C.C. si Piata Palatului, pe care Ceausescu s-ar fi putut cu usurinta evacua - se sugereaza ca grupul lui Iliescu ar fi facut o *halta* la ambasada, in acea seara.

Imediat dupa plecarea lui Iliescu si grupului sau din sediul C.C.-ului, in Piata Palatului rasunau primele rafale. In jurul orelor 21 cadean primii morti. In mod subit, *aparuse pericolul terorist,* oameni descrisi de Iliescu ca fiind antrenati sa *"traga din toate pozitiile"*. Timp de doua zile, asa-zisulpericol *terorist ii* va permite grupulul lui Iliescu sa castige timp, cu un dublu scop: 1) sa acapareze total puterea si 2) sa scape de Ceausescu, care cunostea mult prea multe despre Iliescu, familia sa si legaturile acestora cu Moscova. La orele 23, Iliescu

reapare la TVR si citeste primul comunicat al Comitetului Provizoriu al *"Frontului Salvarii Nationale"*. De fapt, textul fusese redactat initial de Dumitru Mazilu dar fusese modificat, pe ici pe colo prin punctele esentiale, de Silviu Brucan care nu agrease nici macar formula finala: *"Asa sa ne ajute Dumnezeu"*, deoarece i se parea, ca amintea prea mult de monarhie. Iliescu a mai citit o lista cu membrii Comitetului Provizoriu, lista in care el se trecuse ultimul, sugerand astfel telespectatorilor aparenta sa lipsa de apetenta pentru putere.

In realitate, lui Iliescu ii vor mai trebui inca dous zile pentrua pune mana complet pe putere - doua zile in care *teroristii vor trage din toate pozitiile*, provocand astfel peste o mie de morti si sute de raniti, cu totii oameni nevinovati - ca si pentru a se *debarasa* de incomodul (in viata) Ceausescu, tinut inca din 22 decembrie, la *pastrare*, intr-o unitate militara de la Targoviste, dar a carui arestare nu fusese *anuntata poporului* decat douazeci si patru de ore mai tarziu. Timp de doa zile, in mare taina, Iliescu nu se ocupase decat cu restructurarea aparatului militar si cel al Securitatii. Ultimul, activat din 24 decembrie, cand ofiterii fostei Directii a 5-a, care avusese misiunea sa apere sediile, fusesera convocati la Ministerul de Interne. Pe 23 decembrie, in editia unica a *"Scanteii poporului"*, distribuita cu o remarcabila promptitudine, aparea urmatorul comunicat al lui Iliescu:

"Noi, romanii, nu dorim sa copiem modelul vecinilor nostri. Protestul nostru era Indreptat impotriva lui Ceausescu, dar era in acelasi timp (un semnal) favorabil mentinerii unei etici socialiste. Avem nevoie de diversitatea de opinie si de "ordine socialista" [subl. n.].

Insotit de fidelul sau pazuic, Gelu Voican Voiculescu, Ion Iliescu a mai aparut de doua ori la TVR, in dorinta de a *linisti* cele 4 milioane de membri de partid. Din *Studioul 4* fusesera alungati intre timp artistii si poetii. Stirile erau citite de acelasi Marinescu George care citise in 22 decembrie decretul de instituire a starii de necesitate. Iliescu a anuntat ferm, cu acest prilej: *"Va veni vremea unui proces drept, condus de "justitia poporului" (subl. n.)."* La a doua aparitie, Iliescu a devenit mai pragmatic: *"Toti civilii vor preda armele pe care le poseda pana la 25 decembrie, orele 17"*, altminteri ar fi urmat sa fie considerati *teroristi*. Grijuliu, Iliescu a reamintit ca toate organizatiile din tara se subordoneaza Frontului Salvarii Nationale. Apoi, instalat in biroul directorului general al Televiziunii de la etajul II si pazit de Gelu Voican Voiculescu, Iliescu a inceput sa primeasca in audiente comunisti de rang inalt. Un preot si trei tineri timisoreni, sositi cu o declaratie a *"Comitetului Democratic"* prin care se cereau alegeri libere si pluripartitism, au fost intampinati cu un refuz politicos. Peste cateva zile, Comitetul Democratic va fi *integrat* Frontului Salvarii Nationale.

6.

UN ACT ISTORIC: PE 24 DECEMBRIE '89, INTR-UN WC DE LA M.Ap.N., CETATEANUL ILIESCU A DECIS ILEGITIM SA CONSTITUIE UN "TRIBUNAL MILITAR EXCEPTIONAL", CARE SA JUDECE PE CEAUSESTI

Arestati, practic, inca din dupa-amiaza de 22 decembrie, sotii Ceausescu au fost tinuti, sub paza militara, la unitatea de la Targoviste. initial, pucistii au mers pe varianta suprimarii imediate a cuplului Ceausescu. Scenariul asasinarii urma sa fie declansat de parola *"Recursul la metoda"*. Populatiei i s-a ascuns, cel putin douazeci si patru de ore, ca sotii Ceausescu frsesera arestati inca din dupa-amiaza zilci de 22 decembrie, si tinuti sub o paza militara sigura. Mai mult, prin televiziune s-au vehiculat in acest rastimp fel de fel de zvonuri privind *urmarirea* sotilor Ceausescu, si actiuni teroriste de eliberare a celor doi, care aveau doar scopul sa mentina panica in randul cetatenilor, sugerandu-li-se astfel *pericolul pe* care il reprezenta, in continuare, un Ceausescu in viata. Pe 24 decembrie, planul *"Recursul la metoda" a* fost insa abandonat: se pare ca, la Moscova, Gorbaciov staruia inca din 22 decembrie pentru un *proces* al fostului dictator, in locul unui simplu asasinat. Acesta este si motivul pentru care planul *"Recursul la metoda"* nu a fost pus in practica, intre 22 si 24 decembrie. Ion Iliescu a luat decizia istorica de a constitui un *tribunal militar exceptional,* care sa-i judece pe sotii Ceausescu, in W.C.-ul din apropierea cabinetului ministrului Apararii din Drumul Taberei, unde grupul pucist se refugiase. In susurul apei de la W.C., Iliescu credea ca decizia va fi mai bine protejata si evitate, astfel, surprizele. Miza era imensa: lichidarea fizica a sotilor Ceausescu, cei care stiau prea multe despre Iliescu si grupul de pucisti. Decretul, redactat si semnat de Iliescu pe 24 decembrie 1989, *fara numar de inregistrare,* decidea - in numele Consiliului Frontului Salvarii Nationale (CFSN) din Romania - *instituirea unui Tribunal Militar Exceptional care sa procedeze de urgenta (subl. n.) la judecarea faptelor comise de Ceausescu Nicolae si Ceausescu Elena.* Acest document istoric este semnat de Ion Iliescu, in *calitate de presedinte al Comisiei Frontului Salvarii Nationale* (subl. n.). Numai ca la data de 24 decembrie 1989, CFSN-ul nici macar nu exista! Asa cum se stie, prima intrunire a CFSN a avut loc abia patru zile mai tarziu, pe 28 decembrie, la Palatul Victoria. Nici atunci Ion Iliescu nu a fost ales *presedinte* al CFSN. Rezulta ca Iliescu a semnat ilegitim - printr-o tipica uzurpare de titlu - un document ilegal, *lovit de nulitatea absoluta din punct de vedere juridic.*

Prima Consecinta: Tribunalul Militar Exceptional care i-a judecat pe sotii Ceausescu la Targoviste, datorita semnaturii ilegitime a lui Ion Iliescu pe decretul de constituire, este la randul sau ilegal. A doua consecinta: sotii Ceausescu n-au fost executati dupa *un proces,* ci asasinati. Gelu Voican Voiculescu a sustinut, ulterior ca sa-si salveze tovarasul de drum, cum ca: *"Acest decret a ramas scris de mana din ratiuni de protectie a secretului, neriscandu-se dactilografierea"*. Ceea ce a urmat nu este, de asemenea, prea bine cunoscut opimei publice. Astfel, deplasarea la Targoviste, unde urma sa aiba *loc procesul,* a asa-zisului Tribunal Militar Exceptional, s-a facut cu cinci elicoptere. Intr-unul din elicoptere se aflau cele doua prelate verzi, in care urmau sa fie infasurate cadavrele sotilor Ceausescu. Asadar; se stia inca inaintea *procesului* ca sotii Ceausescu urmau sa fie ucisi. *Procesul* nu a fost decat o mascarada, pusa la cale de Iliescu. Dupa aterizare, in timp ce gen. Victor Stanculescu se ocupa de detalule executiei, Gelu Voican a cerut ca *procesul* sa nu dureze mai mult de 10-15 minute. Detaliile procesului se cunosc. Interesante sunt insa concluzule profesorului legist francez Louis le Riboux privind momentul si conditule in care sotii Ceausescu au fost impuscati. Dupa executie, cadavrele celor doi au fost aduse, infasurate in prelate, cu elicopterul, pana la stadionul Ghencea, unde au fost *abandonate,* in timp ce Stanculescu si Voican Voiculescu s-au dus la o *gustarica.* In realitate, asa cum demonstreaza o videocaseta, cadavrele celor doi, inasurate in prelate, au fost *plimbate* prin cladirea C.C., si in alte institutii, unde au fost *expuse,* deoarece multi nu credeau ca Ceausestii fusesera impuscati, in ciuda filmului prezentat pe 25 decembrie, intr-o versiune prescurtata, la TVR. Cert este ca abia a doua zi dimineata, la ora 8, trupurile sotilor Ceausescu au fost aduse la morga Spitalului Militar, unde cadavrul lui Ceausescu se pare ca a fost profanat de un autopsier, curios *"sa vada p...a, cu care fostul dictator a f..t o tara timp de 24 de ani"*. Din dimineata de 26 decembrie pana in 30 decembrie 1989, cand s-a decis inhumarea, cadavrele Ceausestilor au ramas sigilate in instalatia frigorifica de la morga. De inmormantarea celor doi s-a ocupat tot

Gelu Voican Voiculescu, in calitatea sa de viceprim-ministru, cu prietena sa Cerasela Baijac Demetrescu, care a sterpelit cu aceasta ocazie bijuteriile Elenei Ceausescu. Au mai asistat: Mugurel Florescu, lt. mai. Trifan Matenciuc si col. Ion Baiu, cel care a asigurat, ca si la Targoviste, filmarile. De procurarea sicrielor se ocupase, anterior gen. Stanculescu, fostul protejat al familiei Ceausescu. Ambele cadavre au fost perchezitionate de Cerasela Baijac, *grijulie* mai ales cu cadavrul Elenei. Apoi, ambele cadavre au fost acoperite cu panze de cearceaf. Mai intai s-a pus capacul peste cosciugul Elenei. Apoi peste cosciugul lui Nicolae Ceausescu, pe care Voican, prudent, a desenat cu o creta semnul lui Marte. Langa fiecare groapa se gaseau dale din beton si cate o roaba cu ciment. Groparilor li se spusese ca era vorba despre doi colonei in rezerva, ucisi de *teroristi*.

Ceausestilor nu li s-au pus cruci: fusesera uitate la morga. Pentru asasinarea Ceausestilor s-au intocmit *doua dosare,* care poarta acelasi numarul: 1/SP 1989. Nu vom intra in detahi privind continutul acestor doua dosare, precum si implicarile lor. Vom mentona doar un singur detaliu: certificatele medicale, prin care se constata decesul sotilor Ceausescu, ca si actele de deces, au fost eliberate fara autopsiere si fara actele de identitate ale celor doi. Astfel, in absenta buletinelor de identitate, toate celelalte acte eliberate de medicul constatator, Vladimir Belis, si de notarul Sectorului 1 Bucuresti, Adrian Toma, sunt ilegale. Exact ca decretul, semnat ilegitim prin uzurpare de titlu, de Ion Iliescu, prin care s-a constituit asa-zisul Tribunal Militar Exceptional, care i-a trimis la moarte pe sotii Ceausescu . Numai pentru ca acestia sa nu poata dezvalui public ceea ce stiau despre proaspatul *emanat, si despe firul rosu* care il lega, inca din tinerete, pe Ion Iliescu de Kremlin.

PARTEA A DOUA
SUB CUPOLA MAFIEI

VIII

ROMANIAGATE:
LOVITURA DE STAT VALUTARA DIN 3 FEBRUARIE '90

1.

3 FEBRUARIE 1990: A DOUA LOVITURA DE STAT A FOST VALUTARA

Un raport al Curtii de Conturi, intitulat *Raportul public anual, privind contul general anual de executie bugetara pe perioada 1990-1992*, inaintat Parlamentului Romaniei in iunie 1996, prezenta rezultatele unui control efectuat la *Banca Romana de Comert Exterior* (ulterior *Bancorex)*. Conform raportului, s-a constatat Cu acest prilej ca, dupa 31 decembrie 1989, BRCE preluase ilegal de la *Banca Nationala a Romaniei* suma de *2030 milioane dolari*. Suma - apartinand Statului roman - se constituise, in principal, din urmatoaele resurse: Rezerva de Stat a Romaniei, in valoare de *727,6 milioane dolari;* Fondul Valutar Centralizat al Statului, in valoare de *1.106 milioane dolari;* Conturile fostului Oficiu Economic Central "Carpati", in valoare de *153,4 milioane dolari si 43 milioane dolari puse* de catre BNR la dispozitia fostului Minister al Comertului Exterior si Cooperare Internationale.

Aceste grave ilegalitati au fost sesizate Parchetului General de pe langa Curtea Suprema de Justitie din *2 septembrie 1995,* fara sa se declanseze urmarirea penala a vinovatilor. Cu toate insistentele, inclusiv cele ale mass-media, procurorul general din acel moment, Vasile Manea Dragulin, a pastrat o tacere totala, si destul de stranie, fata de aceasta uriasa delapidare a valutei Romaniei.

Potrivit Raportului Curtii de Conturi, la data de 31 decembrie 1989 Rezerva de Stat in valutara a Romaniei – definita ca atare prin Decretul 314 din 15.07.1978 era de 727,6 milioane dolari. Numai ca, la aceeasi data, aceasta suma figura in evidenta contabila a BRCE, ca imprumut financiar primit de la BNR, din Rezerva de Stat in valuta a Rornaniei. Desi BRCE sustine ca ar fi folosit cei 727,6 milioane dolari pentru asa-zise *plati externe*, Curtea de Conturi a constatat ca, in realitate, BRCE nu putea sa justifice acest lucru cu documente.

Adevarata *lovitura* avea sa vina insa pe 3 februarie 1990, cand BRCE cumpara cei 727,6 milioane dolari, la cursul oficial. Adica, 1 dolar egal 14,45 lei! Care "lei" ii erau imprurnutati tot de Banca Nationala. Astfel, dintr-un foc, BRCE si-a transformat in lei datoria de 727,6 milioane dolari, care reprezentau rezerva valutara a Romaniei. Operatiune ilegala, deoarece BRCE - fara sa aiba competenta necesara - preluase intreaga Rezerva de Stat in valuta a tarii, majorandu-si propriile disponibilitati valutare cu suma mai sus mentionata. Conform Decretului 314/1978 al Consiliului de Stat - in vigoare la acea data - Rezerva de Stat in valuta a Romaniei era *intangibila*. Pe de alta parte, Legea Finantelor nr. 9/1972- si ea in vigoare la aceasi data - stipula ca fondul valutar facea parte dintre *rezervele de stat* ale Romaniei. Aceeasi lege mai specifica ca administrarea Rezervei de Stat in valuta se putea face doar prin lege. Astfel incat, lichidarea Rezervei de Stat in valuta nu era posibila decat printr-un Decret-Lege. Permitad lichidarea Rezervei de Stat valutare a Romaniei, Banca Nationala a incalcat flagrant Decretul nr.3 14/ 1978 al fostului Consiliu de Stat.

Alt fond, "Fondul Valutar Centralizat al Statului" (FVCS) se gasea constituit - potrivit raportului Curtii de Conturi - pe numele *Bancii Nationale, in* baza decretului nr. 78/7 martie 1988. La 31 decembrie 1989 - constata Raportul - acest fond, care se cifra la 1.106 rnilioane dolari, se afla insa in evidennta BRCE (si nu a BNR), dar intr-un *cont distinct, in afara bilantului.* La 7 ianuarie 1990, Consiliul Frontului Salvarii Nationale abroga Decretul nr. 78/1988, *fara sa adopte o alta reglementare,* care sa stabileasca *cine si* in *ce conditii* putea dispune de cele 1.106 milioane dolari. Astfel, invocand abrogarea Decretulni 78/1988 - dupa cum constata Raportul Curtii de Conturi - BRCE (Presedinte Vasile Voloseniuc) nu a mai tinut o evidenta contabila si statistica distincta pentru incasa rile si platile din FVCS. Raportul Curtii de Conturi constata ca, la *25* junie 1990, BRCE lichidase practic contul FVCS, fara nici o dispozitie din partea titularului, adica *a Bancii Nationale.* 1.106 milioane dolari se *"topisera"* astfel, in doar cateva luni, in buzunarele BRCE, fara ca aceasta banca sa aiba vreo autorizatie legala pentru administrarea fondului. Astfel, BRCE a devenit principala *"resursa"* de fabricare, imediat dupa 1990, a *"miliardarilor de carton" si* de *"credite neperformante",* acordate generos clientelei politice a Frontului Salvarii Nationale. Cardasia dintre *Mafie si* CFSN pornise cu dreptul, si ea va continua. Prin delapidarea valutei Statului roman din 1990 de catre BRCE, CFSN deschidea larg calea marilor *"ingineni financiare"* care an urmat, punand bazele *"caracatitei"* mafiote, care va secatui Romania. Asta nu era insa totul.

Tot la 31 decembrie 1989, o suma cifrata la 153,4 milioane dolari, care constituia contul fostului "Oficiu Economic Central Carpati" (OECC), era *insusita* de acelasi BRCE (presedinte Vasile Voloseniuc), in ciuda faptului ca Decretul-Lege 30/18.01.1990, privind lichidarea contului fostului OECC, nu nominalizase BRCE ca administrator al acestei sume. Legal, suma de 153,4 milioane dolari ar fi trebuit sa fie preluate nu de BRCE, ci de patrimoniul statului, care nu era gestionat de BRCE, ci de *Banca Nationala.*

Alte 43 milioane de dolari intrasera ilegal si disparusera in buzunarele fara fund ale BRCE. in baza unor decrete din anii 1982 si 1983, BNR pusese la dispozitia temporara a fostului Minister al Comertului Exterior si Cooperarii Internationale (MCECI) 43 milioane de dolari, cu titlu de imprumut, - dobanda. Raportul Curtii de Conturi a constatat insa ca BRCE nu a restituit aceasta suma BNR, ci a cumparat-o la 3 februarie 1989. Deoarece cei 43 milioane de dolari de care beneficiase fostul MCECI fusesera alocati din rezerva valutara a statului, lichidarea obligatiei de restituire a sumei intra - potrivit Decretului-Lege nr. 10/31 decembrie 1989 - doar in competenta Guvemului Romaniei si nu a celor doua banci.

2

"BIG BROTHER & SONS": PRIETENII KGB -ULUI DIN ROMANIA

Raportul Curtii de Conturi, care a sesizat Parchetul General de pe langa Curtea Suprema de Justitie inca de la data de 2 septembrie 1995, ii considera raspunzatori pentru aceste "inginerii financiare" pe urmatorli:

Vasile Volosniuc, presedintele BRCE - pentru ca a lichidat Rezerva de Stat valutara a Romaniei (727,6 milioane de dolari), fara sa aiba aceasta competenta pentru insusirea de cstre BRCE a sumei de 1.106 milioane de dolari din "Fondul Valutar Centralizat al Statului" (FVCS), pentru ca, dupa ianuarie 1990, nu a asigurat o *evidenta contabila distincta* in administrarea acestul fond, si pentru insusirea de catre BRCE a disponibilitatilor in echivalentul a 153 milioane de dolari de la "Oficiul Economic Central Carpati"

Gheorghe Craiceanu si **Dan Corneliu Pascaru** - ambii la acea data vicepresedinti ai BRCE, pentru ca au fost de acord cu lichidarea Rezervei de Stat in valuta a Romaniei.

Raportul Curtii de Conturi sublinia si consecintele acestor *"inginerii valutare",* comise inca din prirnele luni ale *"erei ILIESCU",* de doua banci de stat: datorita *"deficientelor"* (ca sa ne exprimam eufemistic) in evidentierea rezervelor de stat in valuta, constatate atat la BRCE cat si la Banca Nationala, nu s-a mai putut realiza o cunoastere reala a gestiunii acestor fonduri, ceca ce a determinat indatorarea statului roman cu circa un miliard de dolari din strainatate. Se stie ca *Banca Romana de Comert Exterior* (BRCE) fusese infiintata de Ceausescu in 1968 - avand printre actionarii sai secreti si capi ai mafiei italiene, apropiati lui Lucio Gelli si gruparii *"Proaganda Due"* (P.2). in principal, cu scopul de a se derula prin intermediul acestei banci *jongleriile* valutare ale celor 47 *firme capuse* ale lui Ceausescu, care mijloceau, contra comision, marile contracte intre firmele de stat romanesti si cele occidentale, de genul *"Dunarea", "Terra", "Argus"* etc., toate incadrate cu ofiteri DIE (Directia de Informatii Externe), recrutati din ASE (Academia de Studii Economice), instruiti apoi in scolile Securitatii de la Baneasa, Branesti, Gradistea. Rolul firmelor *capuse* flind acela de a obtine comisioane din O.V. (operatiuni valutare), prin care sa fie alimentate conturile personale secrete ale clanului Ceausescu din Austria si Elvetia, conturi estimate in decembrie 1989 la cateva miliarde de dolari. Noii *emanati,* care acaparasera printr-o *diversiune terorista* puterea in decembrie 1989, acaparau, printr-o tipica *inginerie financiara,* Rezerva de Stat si Fondul Valutar Central al Romaniei, doua luni mai tarziu, in februarie 1990.

Fapt care echivala cu o veritabila *lovitura de stat valutara.*

Se punean astfel bazele pentru fabricarea de catre BRCE a *miliardarilor de carton* ai regimului Iliescu, pentru finantarea celor catorva zeci de *firme capuse* conduse de vechile cadre ale erei ceausiste si pentru arhitectura marilor *credite neperformante,* prin care banii statului intrau in buzunarele catorva mafioti, deturnati prompt in conturile secrete ale acestora din diverse *paradisuri financiare* (Insulele Cayman, Bahamas, Antigua etc.).

Un scenariu absolut similar se derula - nu intamplator - in Rusia post comunista, dar la propotii, evident, mult mai mari. Scenariul fusese elaborat inca din '88-'89, in fosta URSS, si aplicat apoi in toate statele foste comuniste. Prin cooperativa *Big Brother & Sons* se urmarea sa se deturneze banii statului si averea deficitului partid comunist in mainile a 250 de ofiteri KGB, insarcinati sa conduca - exact ca omologii Romani – *structura financiara invizibita la care urma sa aiba acces doar un cerc foarte restrans de persoane.* Richard Palmer, fost sef de antena (rezidenta) a CIA la Moscova intre 1992 si 1994 - devenit ulterior *vanator bancar de credite,* cu firma sa "Cachet Intarnational Inc" - mentiona intr-un raport secret urmatoarele:

"In octombrie 1990, cei 250 de ofiteri ai Primului Directorat al KGB au fost transferati la Directia Proprietatilor din Comitetul Central, in prezent condusa de Pavel Borodin. Ei trebuiau sa organizeze o structura capabila sa coordoneze noua activitate economica. De la conducerea KGB, asa cum o demonstreaza alte documente, au venit instructiuni pentru a se capta "prieteni" credinciosi, aflati mai demult in relatii sub "acoperire" cu KGB, intrucat acestia urmau sa-si asume responsabilitatea managementului noilor societati. Aceste societati au fost apoi alimentate de "Politbirou", prin rezolutia din 11 iunie 1991,

semnata de Mihail Gorbaciov, care a conferit "noilor banci" si "noilor firme" (unele in strainatate) 600 milioane dolari"

Ca si in Romania post decembrista, si in Rusia *prietenii* KGB-ului au facut o treaba minunata si de anvergura, sub raportul transferurilor clandestine de fonduri ori insusirii unor halci intregi din patrimoniul national. *Doriti cateva cifre?,* intreba retoric Palmer, referindu-se strict la Rusia.

"Ei bine: au transferat imediat in strainatate 8 tone metrice de platina, 60 de tone metrice de aur si o cantitate practic incalculabila de diamante. Precum si o suma valutara estimata la circa cincizeci miliarde de dolari. Bogatia Rusiei a disparut intr-o gaura neagra, si singuri directorli KGB-ului au avut cheile in mana."

Cum vedem, pastrand proportiile, nu altfel au mers lucrurile in Romania postdecembrista, inca din primele luni ale lui *Illiescu,* cand s-au pus bazele crimei organizate financiar-bancare. Am vazut cum au disparut intr-o *gaura neagra,* cu ajutorul BRCE, Rezerva de Stat Valutata a Romaniei, precurn si Fondul Valutar Centralizat al Statului. Cine anume au fost *"Kaghebistii"* nostri, insarcinati cu organizarea *structurii financiare invizibile* din Romania, la care urma sa aiba acces doar un *cerc foarte restrans si* cine sunt acei *"prieteni ai KGB-ului"* de la noi, care aveau relatii acoperite cu Securitatea cu mult inainte de '89, ori cei care urmau dupa '90 sa *manageriez noile banci si noile firme* - toate acestea va la sam pe Dvs. sa le ghiciti. Sa ghiciti, si, altfel spus, cine ar putea fi echivalentii lui Berezovski, Hodorcovski, Smirnov, Potanin si altii ca ci, in Romania post-decembrista. Sa ghiciti *bancherii flamboianti si* afaceristii regimului Iliescu. Noi ne vom ocupa de pasul urmator al *mafiei* financiar-bancare: marile *ingineni financiare* ale *caracatitei* romanesti, din perioada de aur a *erei Iliescu.* Inginerii care au golit bancile si au lichidat economule populatici. *caracatita* ale carci tentacule - in ciuda unor falimente - continua sa sugrume si astazi economia romaneasca si pe cetateanul roman.

IX

CARACATITA BANCARA: MARILE *INGINERII FINANCIARE* ALE MAFIEI *EREI ILIESCU*

(1990-1996)

TENTACULA "BANCOREX"

Dupa *lovitura* din 3 februarie 1990, cand BRCE - metamorfozata sibilinic ulterior in *Bancorex* - a preluat ilegal *"Rezerva de Stat"* in valuta a Romaniei (727,6 milioane dolari), la cursul de 14,45 lei/dolar, apoi *Fondul Valutar Centralizat al Statului* (1.106 milioane dolari) si valuta din contul *"Oficiului Economic Central Carpati" (153,4* milioane dolari) - cu concursul FSN - aceasta banca a devenit principalul *suport* al politicienilor partidelor aflate la putere si al oamenilor de afaceri care *amusinau,* dupa 1989, in jurul puteni constituite de Ion Iliescu. Aitfel spus, *Bancorex* a devenit suportul *clientelei,* politice si afaceristice, din spatele paravanului pe care l-au constituit, succesiv, FSN-ul si gruparile sale politice derivate. In perioada 1990-1996, in jurul acestei banci vor gravita cele mai importante *inginerii financiare* ale *miliardarilor de carton,* fabricati pe banda rulanta. Dosarele din afacerea *Bancorex* corespund, de fapt, marilor *ventuze* ale *tentaculelor* caracatitei bancare, constituita de Mafie in Romania. Prezentam doar cateva din aceste *ventuze* mafiote.

1. *VENTUZA* "VALEOLOGIA"

Acordarea de credite ilegale societatii *Valeologia* din Chisinau, o acoperire a mafiei ruse, kaghebiste. In iulie 1997, Curtea de Conturi a constatat ca *Bancorex* a acordat, in penoada 1992-1993, credite in valuta societatii *Valeologia,* cu toate ca *firma din Chisinau nu era autorizata sa efectueze operatiuni de comert in Romania.* Cu toate ca stia acest lucru, presedintele *Bancorex* din acel moment (Dan Pascariu) a aprobat creditele, prin care *Valeologia* a achizitionat autoturisme ARO romanesti, pe care le-a comercializat in spatiul mafiotic ex-sovietic. Conform "Directiei de Combatere a Crimei Organizate" din IGP, prejudiciul adus *Bancorex prin* aceasta activitate ilegala a fost de 3,9 *miliarde lei si 137 milioane USD, la o prima estimare.* Pe langa Dan Pascariu, au mai fost acuzati: Razvan Temesan, Gh. Carabasan, Adrian Constantinescu, Petre Dima, Daniel Ionescu, Nicu Stan si Nicolae Voiculet. Imediat, insa, a intrat in actune Mafia politica. Interesata, in cel mai inalt grad, de musamalizarea cazului. Astfel, propunerea Politiei de trimitere injudecata a lui Dan Pascariu a fost refuzata de procurorul Alexandru Tucuieanu din Parchetul General, care a dispus *neinceperea urmaririi penale.* Urmarea? *Procurorul* a fost avansat director-adjunct (Ulterior, Parchetul a infirmat, totusi, solutia data de *procurorul* Tuculeanu).

2. *VENTUZA* "ASTRAL"

Rechizitoriul din acest dosar ii acuza pe fostii presedinti ai *Bancorex,* Dan Pascariu si Razvan Temesan, de abuz in serviciu si de prejudiciu adus bancii, prin favorizarea firmei *Astral* din Bucuresti, care a cumparat 1816 113 USD, dupa data de 4 mai 1992 - cand a intrat in vigoare noul 'Regulament pentru Operatiuni Valutare" - la cursul de doar 226 lei/USD, si nu la cursul de scliimb al zilei, atunci cand s-au efectuat platile in valuta ale firmei *Astral.* Diferenta, intre cele doua cursuri a prejudiciat *Bancorex* cu suma mentionata mai sus. Dupa aceeasi *inginerie financiara* au mai fost favorizate si alte firme: *Dima, Armendi, Prodexport, Chimexim* etc. Asa incat, prejudiciul real adus Bancorex prin aceasta *inginerie financiara* era, in realitate, mult mai mare.

3. *VENTUZA* "S.A.N.C.A."

Cea mai importanta sucursala a *Bancorex* - sucursala *"Lipscani"* Bucuresti - a acordat grupului de societati S.A.N.C.A., proprietatea altui sustinator FSN, Alexandru Raducan, credite in valoare de 45 milioane USD (in lei si valuta), in conditiile in care procentul de acoperire al S.A.N.C.A., prin ipotecare, se situa doar la 70% din valoarea creditelor. In urma extinderii cercetarilor, s-a constatat ca fosta directoare a sucursalei *Lipscani* (Ana Capetti) a transinis unor institutii financiare straine titluri de valoare ale bancii, in scopul de a obtine un credit extem de 37 milioane USD pentru patronul S.A.N.C.A., fara aprobarea conducerii *Bancorex*. Denuntata de Razvan Temesan, fosta directoare l-a acuzat, la randul ei, pe acesta ca ar fi fost, in realitate, la curent cu creditele lui Raducan.

4. VENTUZA "MEGAPOWER"

IIRUC Bucuresti, societate cu capital de stat, si firma arnericana *"Victor"* - specializata in producerea unor componente electronice folosite si in industria spatiala - au format o companie mixta, *Megapower,* declarata in stare prefalimentara in 1994, de catre Tribunalul din San Francisco. *Bancorex,* prin Razvan Temesan, a acceptat totusi in aceste conditii finantarea directa a societatii cu 3,2 milioane USD, dupa o analiza efectuata de Grigore Maimut, directorul-adjunct al Sucursalei *Lipscani* a *Bancorex.* Printr-o societate- satelit *Bancorex, Confidentia* din Gibraltar - *Bancorex* a mai pompat 1,2 milioane USD in *Megapower.* Suma care s-a adaugat celor 11 milioane USD, capitalul initial investit de IIRUC in *Megapower,* fara ca firma mixta sa poata face altceva decat sa-si mai reduca, cat de cat, pierderile. Directorul adjunct Grigore Maimut a fost acuzat de Razvan Temesan pentru acordarea de credite faa respectarea normelor legale. Prin dezvaluiri ulterioare, Grigore Maiinut l-a implicat insa si pe Razvan Temesan, precum si o serie intreaga de politicieni care au sustinut, in mod suspect, firma mixta falimentara: Florin Georgescu, Eugen Dijmarescu, ba chiar si Theodor Stolojan.

5. *VENTUZA* "TEMESAN"

Fostul presedinte *Bancorex - si* principalul *pion* al regimului Iliescu in cadrul *sistemului* financiar-bancar de dupa 1990 - a fost arestat pe 9 iulie 1997, sub acuzatia de *abuz in serviciu.* Concret, Temesan - *tatal* multor *miliardari de carton,* fabricati in Romania, prin acordarea de catre presedintele *Bancorex* a celebrelor *credite neperformante,* doar pe baza *bunelor intentii* - a fost invinuit doar pentru ca a atribuit 34 de autoturisme, proprietatea bancii, unor persoane si institutii de stat, cu suportarea cheltuielilor de catre banca. Prejudiciul calculat: 591 milioane lei. Astfel, desi impotriva lui Temesan se formulasera acuzatii cu mult mai grave, si desi acesta avea deschise alte doua dosare, Parchetul a *preferat* sa-l invinniasca pe presedintele *Bancorex* doar pentru *afacerea automobilelor.* Avocatii lui Temesan au reusit, in scurt timp, sa obtina eliberarea sub control judiciar a omului care simboliza, in ochii opiniei publice romanesti, intreg *sistemul financiar bancar,* tip *caracatita,* de dupa '90.

6. *VENTUZA* "ELVILA-POOLCEG"

Razvan Temesan si staff-ul *Bancorex* au fost acuzati si de incalcarea "Regulamentului Operatiunilor Valutare", cand au van dut firmei *Elvila, in* afara pietei valutare - in cateva transe - suma de *5,6* milioane USD. Razvan Temesan a acordat si firmei lui George Constantin Paunescu - *Poolgec* - mai multe credite, fara acoperire in cont, prin eludarea normelor bancare. Ulterior, Temesan a renuntat sa mai incaseze de la Paunescu dobanzile de 6% pe an, care se percepeau creditelor restante. PrejudiciuBancorex: 198 mlioane lei.

TENTACULA "BANKCOOP"

Banca de Credit Cooperatist - *Bankcoop* - constituie alt exemplu de manipulare mafiota a sistemului financiar bancar al *erei Iliescu,* prin care au disparut, ca intr-o *gaura neagra,* depunerile populatiei. Cooperatia, prin autonomia de care a beneficiat inainte de '89, a fost singura activitate cu caracter privat din Romania, ingaduita de autoritatile comuniste. Astfel ca, in 1990, aceasta dispunea de un patrimoniu de mai multe miliarde de lei (la valoarea de atunci). Profitand de vidul legislativ, apoi de un cadru legislativ cu numeroase lacune, *manageni* cooperatici - avand stranse legaturi cu FSN-ul - si-au arogat dreptul de a dispune de patrimoniul a 6,5 milioane de cooperatori, transformandu-se din *administratorii* averii acestora, in *proprietarii* ei. Mass-media a dezvaluit numeroasele escrocherii economice si fmanciare din cooperatie si a nominalizat *grangurii care au tras pe sfoara cei 6,5 milioane de roman, depundtori la Bankcoop,* fara ca regimul Iliescu sa reactioneze. In ultimii ani, insa, *ingineriile financiare* mafiote au iesit, una cate una, la iveala: cazul *Bankcoop,* apoi FNI si, potrivit unor experti, la orizont se profileaza cazul *World Trade Center*. Atat in cazul *Bankcoop,* cat si FNI, actorul principal a fost *Centrocoop,* care nu a fost tras inca la raspundere. Alexandru Dinulescu, fost presedinte *Bankcoop si* vicepresedinte *Centrocoop* -considerat singurul mare vinovat, a fugit, dupa cum se pare, undeva in SUA, unde si-ar fi intemeiat o banca, pe spezele celor *6,5* milioane de cooperatori romani praduiti. *Ingineria financiara* a inceput odata cu constituirea bancii *Bankcoop,* utilizandu-se fondurile Cooperatiei de Consum si Credit. Practic, *decapitalizarea* "Cooperatiei de Consum si Credit" a fost realizata prin infiintarea bancii *Bankcoop* din fondurile Cooperatiei. Apoi, prin preluarea de catre *Bankcoop* a unor active la preturi derizorii si acordarea de credite peste credite *clientelei politice* a regimului Iliescu, prin incalcarea Legii 33/1991 ca si prin calcularea unor dobanzi mai mari decat de cele legale unitatilor "Cooperatiei de Consum si Credit". Toate acestea constituie o mostra a stilului mafiot prin care o banca *topea* banii depunatorilor sub regimul FSN. Sa vedem insa mai indeaproape cum se proceda, pentru a intelege mai bine sistemul *ingineriei financiare Centrocoop-Bankcoop,* care a *devalizat* conturile a *6,5* milioane de romam cinstiti.

Schema functiona astfel: o unitate cooperatista era obligata de *granguni Centrocoop* sa subscrie actiuni la *Bankcoop*. Cum, de regula, uniunile cooperatiste invocau lipsa banilor, *Bankcoop* le *imprumuta.* Astfel, o multime de unitati cooperatiste s-au pomenit actionare *Bankcoop,* cu banii *imprumutati* tot de *Bankcoop*. Urma faza a doua a *inginenei financiare: Bankcoop* stabilea niste dobanzi inrobitoare, *mai mari decat cele din contractele de creditare,* precum si *dobanzi la dobanzi*. In timp ce *grangurii Bankcoop* - aceiasi ca la *Centrocoop* - tineau banii in conturile bancii, unitatile cooperatiste falimentau, vazandu-se suite sa vanda din active, pentru a-si achita dobanzile sau furnizorii. Un exemplu este *Federalcoop* Ilfov, care in 1992 a contractat un credit de 7 inilioane lei la *Bankcoop*. Banii au ramas la *Bankcoop,* care a calculat dobanzi de *3,265* milioane lei in 1992 si de 4,2 milioane Iei in 1993. La 28 februarie 1994, *Bankcoop* anunta inca majorarea dobanzilor la *90% pentru credite si 250% pentru dobanzi neachitate*. In acest conditii, la un credit de 7 milioane lei, dobanada pe 1994 s-a ridicat brusc la 1,4 milioane lei, adica de peste 7 ori valoarea creditului. Pentru credit plus dobanda neachitata la 31 decembrie 1993, s-a calculat o dobanda de 1,04 miliarde lei.

"Bankcoop, in loc sa sprijine Cooperatia de Consum in penoada de trecere la economia de piafa, potrivit art. 1 din statutul bancii, falimenteaza cooperatia prin metodele folosile..." constata un Control Financiar Intern al Centrocoop.

Legea a dat si ea o *mana de ajutor*. Astfel, legea 109/1996 a facut ca in statutele cooperativelor sa nu fie inscrisa valoarea capitalului social subscris si varsat de membrii cooperatori.

Pe acest fundal cetos, *grangurii Bankcoop* au actionat in forta. Fostul presedinte al bancii, Alexandru Dinulescu, a subordonat practic *Bankcoop* intereselor sale personale si, bineinteles, clientelei politice a fostei puteri. *Tentacula Bankcoop* a avut - ca si *Bancorex* - cateva *ventuze* celebre. Iata cateva din acestea.

1. *VENTUZA* "DINULESCU"

Doi oameni de afaceri, Vasile Loga si Nahor Mordehai, l-au denuntat pe presedintele *Bankcoop*, Alexandru Dinulescu, deoarece le-a solicitat 30 000 USD, pentru aprobarea unui imprumut operativ. Pe 19 februarie 1997, Alexandru Dinulescu a fost arestat, sub acuzatia de luare de mita si pentru acordarea preferentiala a creditului celor doi. Presedintele *Bankcoop* a ramas in arestul Rahova pana la 16 mai 1997, cand au fost finalizate cercetarile si Dinulescu a fost trimis in judecata. Din motive *medicale*, Alexandru Dinulescu a fost insa eliberat, sub control judiciar si a disparut ulterior din tara. In timpul arestului, Dinulescu nu a stat degeaba: el l-a denuntat, la randul sau, pe omul de afaceri George Constantin Paunescu, ca a preluat prin metode nelegale pachetul majoritar de la banca, in scopul altei *inginerii financiare*, ceea ce a condus la cercetarea penala a lui George Constantin Paunescu.

2. *VENTUZA* "TRALIDA"

Consta intr-un credit in doa transe de 10,8 miliarde lei, aprobat de *Bankcoop* unei firme la care era asociat insusi presedintele bancii, Alexandru Dinulescu. In fapt, Dinulescu, impreuna cu firma *Meteor*, cu *Andreea Business* Bucuresti si cu omul de afaceri Gheorghe Dragodan au constituit societatea *Thalida Chiajna*, specializata in productia de cartuse pentru vanatoare. Imediat, *Andreea Business* a fost creditata de *Bankcoop*, la presiunile lui Dinulescu, cu 360 milioane lei, ca sa achizitioneze terenul pentru constructia proiectatei fabrici de cartuse. Apoi Alexandru Dinulescu a aprobat firmei *Thalida* - la care era asociat - un prim credit de *5,2* miliarde lei, fara respectarea normelor de garantare bancara. Trei luni dupa acordarea primului imprumut, Dinulescu acorda firmei restantiere *Thalida* un alt credit de *5,6* miliarde lei. Rezultatul: la trei ani de *la finantare*, *Thalida* nu produsese nici un singur cartus! *Gaura* de 10,8 miliarde, facuta chiar de presedintele bancii, era inscrisa insa in contul *Bankcoop*.

3. VENTUZA "MERCEDES"

Acelasi Alexandru Dinulescu a mai fost acuzat, in alt dosar, de contrabanda, fals intelectual si uz de fals. In mai 1994, Dinulescu a achizitionat pentru banca un autoturism marca Mercedes din Austria, la pretul de 40 000 USD. Folosind documente vamale falsificate, Dinulescu a inlocuit insa factura originala cu o factura contrafacuta, in care se mentiona un pret al autoturismului de doar 5 500 USD, de opt ori mai mic. Astfel, prin eludarea taxei vamale corecte, in raport cu pretul real al autoturismului, Dinulescu a adus un prejudiciu Statului roman de 60 milioane lei. La un singur automobil trecut prin vama!

4. *VENTUZA* "VITROM"

Societatea V*itrom* Bucuresti numara printre actionarii sai *Bankcoop-ul*, dar si persoane fizice, printre care pe fiul lui Alexandru Dinulescu. Prin intermediul tatalui - presedinte al *Bankcoop* - societatea V*itrom* a fost sprijinita pentru a obtine un credit de la *Banque Nationale* din Paris de 20 milioane franci francezi, garantati de *Bankcoop*. Se pare ca in urma tranzactiei, Dinulescu tatal si fiul au obtinut comisioane consistente.

Generalul Ion Pituiescu, care s-a ocupat de *ingineriile financiare* de la *Bankcoop*, sustinea ca Alexandru Dinulescu a scapat deoarece *"multii demnitari au intervenit in favoarea presedinteiui banccii - consilieri ai presedintelui Iliescu, membrii ai guvernului Vacaroiu - astfel incat s-a ajuns la tergiversarea urmaririi penale (...) ceea ce i-a permis lui Dinulescu sa puna la punct documentele contabile si sa distruga probe care puteau fi administrate contra lui."*

TENTACULA "CREDIT-BANK"

Afacerile de la *Credit-Bank* implica un numar mare de *ventuze si* personaje controversate, asa incat vom prezenta doar o sinteza a *inginerulor financiare* din aceasta banca.

1. *VENTUZA* "MARCEL IVAN"

Arestat in urma denuntului celebrului Gigi Kent (Vasile Gheorghe), actionar principal al bancii, pentru luare de mita, Marcel Ivan (presedintele *Credit-Bank)* a mai fost acuzat ulterior si de: falsificarea documentelor de evidenla contabila, falsificarea bilanturilor contabile, prin majorarea fictiva a capitalului social varsat, precum si de acordarea unor credite preferentiale, fara garantii. Pentru achizitionarea de catre banca a unui teren din Bucuresti, in documente a fost mentionata suma de 661 685000 milioane lei, in timp ce vanzAtorul a primit doar 180 000 dolari. Marcel Ivan si *colaboratorii* sai insusindu-si restul de 379 milioane lei. *Colaboratorii* lui Marcel Ivan au fost ulterior arestati, impreuna cu presedintele *Credit-Bank*. Acesta a fost invinuit ca acordase, intre altele, credite de miliarde fara garantie finului sau, ilie Alexandru, patronul Hermes-ului de la Slobozia, lui Florea Niculescu, presedintele lui *Aem Special Service* (la care mai erau asociati Marcel Ivan si Steriu Popescu, adica presedintele si vicepresedintele *Credit-Bank),* lui Gigi Kent si multor altora. Condamnat la sase ani inchisoare, Marcel Ivan a facut recurs si a scapat de arestul preventiv, invocand motive *medicale*.

2. *VENTUZA* "STERIU POPESCU"

Vicepresedintele *Credit-Bank,* Steriu Popescu, a adus bancii, la randul lui, un prejudiciu total estimat la *250* miliarde lei. Dintre care 10 miliarde in calitate de beneficiar al unor credite iar restul, prin aprobare ilegala a altor credite, dintre care: 300 000 USD (7,3 miliarde lei) societati *Topolina Oil;* 36 miliarde lei firmelor lui Ilie Alexandru (cu acordul lui Marcel Ivan); 200 000 DM si 335 milioane lei societatii *Constant* din Slatina; 300 000 DM si 726 milioane lei cetateanului Hans Kundrus (din Germania), printr-o dispozitie ilegala de plata; 400 000 USD lui Dan Octav, fara garantii bancare. Steriu Popescu a mai fost acuzat si ca si-a transferat intr-un cont personal 100000 USD din contul unor clienti ai *Credit-Bank*, precum si alti 30 000 USD din contul unui alt deponent. A parasit tara imediat dupa demararea anchetelor, cu concursul *generos* al autoritatilor regimului Iliescu.

3. *VENTUZA* "ILIE ALEXANDRU"

Miliardarul din Slobozia a adus un prejudiciu total *Credit-Bank-ului* estimat la 36,5 miliarde lei. A fost creditat, fara garantii, cu 1,2 milioane USD, 2,1 milioane DM si 18,8 miliarde lei, dovedindu-se apoi ca acesta nu avea nici o posibilitate de a mai returna ceva. Ilie Alexandru a fost arestat abia in 1997, pentru inselaciune, fals si uz de fals, intr-o afacere cu grau. Imprumuturile luate de la *Credit-Bank* au fost folosite de Ilie Alexandru ca sa construiasea in Baragan o replica fidela a *Southfork*-ulni din serialul "*Dallas*". Omul mai planuia sa construiasca, la Slobozia, si un Turn Eiffel. Ilie Alexandru a fost implicat si intr-un alt dosar: falsificarea unor cecuri, emise de *Banca Ion Tiriac*. Prejudiciul imputat in acest dosar: 1,09 miliarde lei.

4. *VENTUZA* "GIGI KENT"

In octombrie '89, Gigi Kent (Vasile Gheorghe) tocmai *ispasea o* condamnare de 13 ani: pelitni specula, luare de mita si abuz in serviciu.In urma decretului de gratiere emis de Iliescu in ianuarie 1990, Gigi Kent a fost pus in libertate si a parasit imediat Romania. A revenit curand, devenind actionar principal la *Credit-Bank*, si beneficiind de numeroase facilitati din partea presedintilor succesivi ai bancii. Astfel, pentru a *stinge* din datoriile foarte mari ale firmelor lui Gigi la *Credit-Bank*, unul din presedinhi *Credit-Bank*- raposatul Emil Cioflan - a achizionat hotelul *Turist* din Tecuci, de la Gigi Kent, cu 9,7 miliarde lei, desi acesta il cumparase

doar cu 240 milioane lei. Gigi Kent a derulat si alte afaceri cu *Credit-Bank*, paguboase pentru banca: a comandat, la un pret triplu fata de cel oferit de alti furnizori, saculeti pentru ambalat bani, intr-o cantitate suficienta pentru urmatorii o *suta de ani;* tot la preturi mult umfiate, Gigi Kent a mai furnizat bancii: fisete, calculatoare si sisteme de alarma. In materie de credite preferentiale, Gigi Kent a beneficiat de 8,5 miliarde lei, *5,8* milioane USD si 2 milioane DM, prin intermediul vicepresedintilor Tudor Stanica si Steriu Popescu.

5. *VENTUZA* "AERO SPECIAL SERVICE"

Societatea *Aero Special Service*, condusa de Florea Niculescu, a devenit unul dintre debitorii cei mai importanti ai *Credit-Bank*, dupa ce a beneficiat de credite preferentiale totalizind 26,6 milioane USD si 3,1 miliarde lei. Printr-o intelegere interbancara din decembrie 1995, Razvan Temesan a rascumparat, in numele *Bancorex*, creditele lui *Aero Special Service* de la *Credit-Bank*. Societatea lui Florea Niculescu a vandut apoi avioanele din patrimoniu, cu 10 milioane USD, unei socieati din Cipru, care le-a revandut unei firme a lui Ion Tiriac. Ceea ce a determinat *Credit-Bank* sa depuna un denunt impotriva lui Florea Niculescu, pus sub urmarire penala abia in aprilie 1997, pentru inselaciune in dauna avutului public. Tot *Credit-Bank* mai acordase, cu *generozitate*, credite preferentiale si altora: Sever Muresan (16 milia rde lei), Leonida Teohari, patronul grupului de firme *Darianne* (47 miliarde lei), Nicolae Apostol de la *Petrol Company* (7 miliarde ici).

TENTACULA "COLUMNA BANK"

Ingineria financiara de la *Columna Bank* a prezentat un anumit grad de sofisticare, in raport cu altele. *Schema* era de *import*, apartinea *repertoriului* mafiei internationale. *Columna Bank* a aparut prin asocierea a patru persoane fizice din Romania, avand fiecare un aport de 120 milioane lei, cu un cetatean german avand un aport de 300 000 USD, si firma elvetiana *Manel Finanz A. G.* care, cu un capital social de 7,7 milioane USD, a devenit proprietara bancii in proportie de 93%. Suspiciunile au pornit de la detaliul ca *Manel Finanz*, proprietara *elvetiana* a lui *Columna Bank*, avea profil de societate anonima, fara vreo activitate reala in Elvetia. Administratorul firmei, Josef Fessler, a recunoscut ulterior ca avea un contract cu cateva persoane din Romania pentru investirea banilor. Fostul sefal IGP, Pavel Abraham, a dezvaluit insa ca banii proveneau, in realitate, din Romania. Iar Urf Von Daniken, seful politiei elvetiene, a declarat intr-un interviu din saptamanalul CASH, care apare la Berna, ca *"in spatele bancii se afia serviciie secrete romanesti"*. Cert este ca unul dintre actionarii Romani a fost identificat in persoana *socrului* lui Virgil Magureanu, in acel moment director al SRI. *Ingineria* de la *Columna Bank* - proprietatea unei societati anonime din Elvetia care rula, de fapt, fonduri provenind din Romania - s-a dovedit profitabila doar pentru grupul de firme-satelit *Euro-Columna*. Cu creditele acordate *generos* de banca, firmele *Euro-Columna* au cumparat pachetele majoritare de actiuni de la societa tile de stat din domeniul ingrasamintelor, operatiune in care a fost implicat si fostul presedinte al FPS Emil Dima, unul dintre *pionii* regimului Iliescu. De altfel, FPS a deschis la *Columna Bank* un cont de 64 miliarde lei si 10 milioane USD. La care s-au adaugat si CEC-ul cu 30 miliarde lei, RENEL cu alte cateva miliarde si altii.

Ortansa Niculescu, cea care i-a succedat la presedintia bancii lui Vasile Bostan, a recunoscut de altfel ca banii au fost orientati, sub forma de credite, catre firmele satelit. Ulterior, FPS nu si-a mai putut retrage fondurile decat apeland la BNR si Ministerul de Interne. Rezuma nd: sume de bani murdari - provenind, probabil, din diverse *operatiuni speciale*, - au fost *spalati*, via Elvetia, prin *Columna Bank si* reinvestiti apoi, sub forma de credite, in firme-satelit interesate sa acapareze industria ingrasamintelor romanesti.

TENTACULA "DACIA FELIX"

Cu sprijinul *Bancorex*, Sever Muresan a devenit actionarul majoritar al bancii *"Dacia Felix"*, dupa ce in 1990 si-a intemeiat firma *Paniro* Bucuresti, in asociatie cu *Croassant de France*. *Ingineria financiara* a inceput in momentul cand *Bancorex* a *creditat Panim* cu 16,6 milioane franci francezi iar Sever Muresan i-a transferat *la Banca Dacia Felix* din Cluj, sub titlul de contribuie la capitalul social. Grupul de firme al lui Sever Muresan a acaparat astfel 68% din *Dacia Felix*. In 1997, Sever Muresan avea o datorie cifrata la suma record de 1171 miliarde lei.

1. *VENTUZA* "CADEWELL-INSULELE VIRGINE"

Sever Muresan, in complicitate cu vicepresedintele *Daciei Felix*, Mircea Horia Hossu, a primit un credit ilegal de 334 miliarde lei, destinat achizitionarii de otel-beton, care ar fi urmat sa fie exportat societatii *Cadewell* din Insulele Virgine, binecunoscut *paradis financiar* international. Mircea Hossu a intocmit insa documente bancare din care sa rezulte ca Sever Muresan restituise catre *Dacia Felix* contravaloarea bunurilor exportate, acoperindu-l astfel, fictiv, pentru o parte din credit. Actele utilizate in acest scop fusesera emise de *Fondo Sociale di Cooperazione Europeea*, cu sediul la Milano, care nu avea insa dreptul sa efectueze operatiuni bancare. Investigatule au scos la iveala si faptul ca *Fondo Sociale* apai\inea Ini Muresan si Hossu, nefiind altceva decat o firina-paravan pentru afacerile oculte ale celor doi. Prejudiciul adus *Daciei Felix* de cei doi, prin *ingineria financiara Cadewell - Insulele Virgine:*

1000 miliarde lei.

2. VENTUZA "S.V. INTERNATIONAL TRANZACTION"

Tandemul Muresan-Hossu a mai *supt* 17,5 miliarde lei, precum si alte 160 milioane USD de la *Dacia Felix in* 1990. *Bancorex - nava amiral* a mafiei financiare sub regimul Iliescu -a emis o scrisoare de garantie in favoarea *firmeifranceze* S.V. (Sever Muresan) *International Tranzaction*, in baza unui ordin emis de firma de comert exterior *Terra* - despre care toata lumea, cat de cat informata, stie cui apartinuse inainte de '89 - pentru derularea unei *afaceri fantoma*. Sever Muresan a utilizat ilegal scrisoarea de garantiie, prin intermediul complicelui sau Mircea Hossu - de credite in valoare insumata de *17,5* miliarde lei. La care s-a mai ada ugat o alta *ventuza*, de *doar* 160 milioane USD, din contul *Daciei Felix*, care formeaza obiectul unui dosar de cercetare penala distinct.

Sub povara creditelor neperformante, devalizate prin diversele *inginerii financiare* derulate sub regimul Iliescu, toate aceste banci au falimentat, *inghitind* economiile a milioane de Romani. Intre 1990-1997, *Caracatita bancara* creata sub regimul Iliescu a cunoscut in Romania epoca sa de aur, avand tot ragazul ca sa se implanteze si sa se ramifice, intr-o tara devenita un loc preferat pentru *jongleriile financiare* ale Mafiei.

X

LISTA PEDESERISTILOR *SARACI DA' CINSTITI* SI AFACERILE LOR *CURAT-MURDARE*

VIOREL HREBENCIUC (fost prefect de Bacau, seful campaniei electorale a lui Ion Iliescu si a PDSR in 1992, secretar general al Guvernului Romaniei intre 1992 si 1996)

Supranumit de presa Nasul mafiei politico-financiare, implicat in nenumarate scandaluri de coruptie. Intervine pentru musamaliaarea unei crime savarsite in beciurile Politiei din Onesti. Ofiterul cercetat - seful politiei judetene Bacau - are o intrevedere, inlesnita de Hrebenciuc, cu procurorul general adjunct, Mugurel Florescu. Incadrarea faptei savarsita de seful politiei este schimbata. Acesta scapa doar cu o condamnare de doi ani si sase luni, dupa interventia lui Hrebenciuc; afacerea *Coastal Petroleum NV:* interventia secretarului general al guvemului scade datoria lui *Coastal* catre *Arpechim SA* din Pitesti de la trei milioane dolari SUA, la un milion dolari SUA, acuzat pentru trafic de influenta in favoarea patronului firmei *Intermeridian*, irakianul Hatan Faraj, implicat in afacerea *"Kamel Kadur"*, supranumit si *imparatul oilor;* conform raportului Comisiei anticoruptie din 1994, Viorel firebenciuc s-a facut vinovat si de deturnare de fonduri din bugetul acordat simstratilor de la inundatii, catre echipa "Sportul Bacau", televiziunea Bacau, Consiliul Judetean si scoala din satul Stanilesti, interventii si trafic de influenta in favoarea firmelor SC CAROM SA si SC ELAN SRL, prin care cere institutulor abilitate, in speta Garzii Financiare Bacau, sa radieze pasajele ce definesc infractiunile din procesele verbale intocmite, implicat in afacerea SC "Agricola International" SA; implicat in scandalul "Raducan". (Acesta afirma ca mafia politico-financiara era supervizata de Viorel Hrebenciuc, Victor Opanschi, Cornel Stegaru); nominalizat in raportul "Apartamentul", ca detinand o locuinta obtinuta ilegal, in urma mai multor vanzari si cumparari. (in final, intra in posesia apartamentului nr. 9 din Calea Victoriei nr. 101, Sc. A, et. 4, avand 4 camere, plus camera de serviciu, plus dependinte. Apartamentul a fost repartizat de Guvernul Romaniei la data de 21.IV.1993, cu adresa 15/694. ICRAL Herastrau i-a incheiat contractul de inchiriere nr. 28150/21 IV. 1993, in care nu se mentioneaza calitatea de *locuinta de serviciu),* a fost acuzat ca a initiat si a protejat firma *Oversses Conda* SRL, care a primit concesionarea dreptului de a construi sedii bancare noi in spatele magazinului "Unirea" fara ca, in prealabil, sa fi avut vreo licitatie, implicat in repartizarea, de locuinte pentru Ilie Nastase, Vladimir Cohn si generalul Decebal Ilina. Toate se afla in cartierul Pimaverii. Cazurile nu au fost cuprinse in raportul "Apartamentul". Recent, implicat si in *afacerea Costea.*

VASILE VACARU (senator si vicepresedinte PDSR, fost lider al grupului PDSR din Senat, fost presedinte al Comisiei de control SRI)

Implicat in frauda de la *Tigris SA* Topoloveni, alaturi de colegul de partid Gheorghe Rizescu, 29 de actionari ai societatii au fost pagubiti cu circa 1,7 miliarde lei, din care Vacaru a *ciupit* un miliard. Dosarul 1394/1991 de la Camera de Comert si Industrie a Judetului Arges arata ca Vasile Vacaru detinea actiuni in valoare de 1,35 miliarde lei, fara sa existe vreun document care sa ateste aportul in numerar sau in natura al senatorului. Desi inglodat in datorii la trei banci (BRD, Credit Bank si Banca Agricola), societatea *Tigris SA* primeste in 1995, 2.986.000 DM prin *bunavointa* lui Razvan Temesan. Vasile Vacaru a recunoscut ulterior ca detinea 20% din actiunile firmei *Tigris* din Topoloveni. Raportul *Apartamentul* scoate la iveala ca la 1.1.1990, Vasile Vacaru locuia in apartamentul sau proprietate personala din Bucuresti, str.Partiturii nr.8, bloc 62, ap.137.

Dar, la data de 24.XI. 1991, apartamentul este donat fiului sau, Vacaru Silviu Marius, cu actul de donatie nr. 17650. Mai inainte, pe 22.IX. 1991, Vasile Vacaru solicitase Primariei Municipiului Bucuresti (via Alexandru Barladeanu) repartizarea altei locuinte, cu motivatia ca situatia sa locativa este precara. Primaria i-a atribuit apartamentul din blocul D1, Piata Victoriei, situat la etajul I, avand in compunere 5 camere. Pe 12.XII.1991,

cu aprobarea P.M.B. nr. 213527/28.XI.1991, Vasile Vacaru efectueaza un schimb de locuinta cu dl.Dima Romulus, din str. Pictor Iscovescu nr. 7. De mentionat ca Vacaru detinea aprobarea schimbului de locuinta inca inainte de primirea apartamentului din blocul D1 din Piata Victoriei.

ION HONCESCU (membru PDSR, fost sef al Corpului de Control al primului ministru)

Implicat in *infundarea* directorilor *Petromin*. Acuzat de luare de mita in acelasi caz. Controlul Curtii de Conturi scoate la iveala pierderi de zeci de milioane de dolari pe zi la *Petromin*, cu Ion Honcescu membru in AGA, acuzat pentru trafic de influenta in afacerea "Modcotton", acoperirea fraudelor de la televiziune. *"Romania libera"* a consacrat un serial special ilegalitatilor savarsite de Corpul de Control condus de dl. Honcescu. Fraudele din TVR in perioada 1990-1996 insumeaza, conform specialistilor, 300 miliarde lei, suma cunoscuta de dl. Honcescu. Rezolutia acestuia pe rapoartele de control, care faceau referire la fraudele comise de membrii sau apropiati ai PDSR, a fost una singura:

"Rog pastrati materialul la dvs."…

CICO DUMITRESCU (Contraamiral)

Acuzat de trafic de influenta in afacerea "Lucky Day":

18.000 de masini de loterie, scutite de vama. Garda Financiara intervine, Cico Dumitrescu *intervine si* el in vederea stoparii verificarilor la firma sus amintita, implicat in Scandalul *SC Bere-Spirt Mehedinti*, unde s-a constatat un prejudiciu de 115 milioane lei: Cico *intervine* pe langa prefectul de Mehedinti pentru a se musamaiiza toata afacerea.

CORNELIU IACOBOV (fost vice si presedinte de onoare al PDSR Bacau, fost presedinte al FPP Moldova, seful campaniei electorale pentru alegerile locale al PDSR in Moldova, finul lui Viorel Hrebenciuc)

Acuzat ca nu si-a platit impozitul pe salariu timp de trei ani, pe motiv ca detinea un certificat de participant in revolutie. Valoarea impozitelor neplatite catre stat: 30 milioane lei (inclusiv penalizarile); acuzat ca a falsificat stampila si semnatura ministrului de Finante pentru a deschide *conturi-pirat*, de virare a banilor proveniti de la unele societati comerciale, altele decat cele stabilite de ministrul de Finante si presedintele FPS; acuzat de proxenetism in operatiunea *Minore pentru bogati* alaturi de afaceristul Dumitru Sechelariu. Au sustinut impreuna stabilimentul din hotelul Selena, comuna Hemeius, langa Bacau. Dosarul nr.4 158/1 6.V 1996 consemneaza procesul intentat pentru inlesnire de prostitutie. "Monitorul de Bacau" sustine ca operatiunea s-a desfasurat cu stiinta lui Hrebenciuc, condaninat la o luna de inchisoare contraventionala pentru ofensa adusa organelor de Politie, neefectuata insa niciodata.

FLORIN GEORGESCU (fost ministru de Finante, membru PDSR)

Implicat in favorizarca axistentei societatilor care au organizat jocuri de intrajutorare tip "Caritas". Amestecat in afacerea *Daewoo*, care prin firma sud-coreeana a fost scutita de taxe vamale pentru primul lot de masini aduse in tara. Implicat, ca protector al lui Zaher Iskandarani, in afacerea *Tigareta 1*.

EMIL DIMA (fost presedinte al Fondului Proprietatii de Stat, fost presedinte al filialei PDSR Ilfov)

Este semnalat in Rapoartele SRI si al Comisiei parlamentare de anchetare a cazurilor de coruptie. A implicat FPS in afaceri nerentabile, cum ar fi vinderea unor actiuni detinute de societatile comerciale *Atlas SA, Infor SA si Constructii Feroviare SA* din Galati. La Arad a impiedicat relansarea intreprinderii *Astra* prin fortarea intrarii in conducerea unitatii a unei echipe a FPS, de provenienta PDSR. Implicat in privatizarea Combinatului de la Drobeta-Tr. Severin in maniera preferentiala, ceea ce a determinat altercatii intre grevisti si politic, soldate cu raniti.

PAUL TEODORU (fost ministru al Transporturilor, membru PDSR)

Acuzat de implicare masiva in Afacerea *Petromin*, in urma careia flota strategica a Romaniei a fost vanduta pe nimic, contra comisioane grase pentru oameni ai PDSR. La acea data s-a vehiculat si numele primului ministru, alaturi de cel al generalului Kathounis, grecul prin intermediul caruia s-a derulat afacerea.

SERGIU NICOLAESCU (fost, apoi actual senator PDSR)

Raportul "Apartamentul" arata ca la 10 octombrie 1993 Sergiu Nicolaescu a cumparat un apartament, la etajul II al imobilului din str.Zambaccian nr. 1 Sectorul 1 Bucuresti, plus garajul de la subsol, doua camere, plus boxa, conform contractului de vanzare-cumparare nr. 7672, incheiat cu Weigel Emilia. La ora cumpararii, apartamentul, garajul si suprafetele de la subsol erau inchiriate de catre ODCD (Oficiul pentru Deservirea Corpului Diplomatic). Pe 17.1.1991, apartamentul si restul anexelor s-au vandut doamnei Stefanescu Angela (matusa lui Sergiu Nicolaescu), prin actul autentificat sub numarul 613 la Notariatul de Stat, Sectorul 1. inainte de perfectarea actelor de vanzare, dl. Nicolaescu solicita insa Senatului, iar acesta Primariei, prin adresa nr.1285/28.II.1990, un spatin de locuit in strada Pictor Iscrovescu nr. 3-5 care, fiind ocupat de Verdet Ilie si neeliberat de acesta, nu s-a putut valorifica inchirierea, atribuindu-i-se in schimb regizorului apartamentul nr.2 de la parterul imobilului, situat pe str. Zambaccian nr.2 1, proprietate de stat, eliberat prin decesul chiriasului Holerga Ion. I s-a incheiat contractul nr.60243/23 XII. 1991. La putin timp decedeaza si dna Stefanescu Angela, ai carei mostenitori sunt Sergiu Nicolaescu si Blanda Maria. In 1994, decedeaza Nicolaescu Pantelimon, tatal senatorului care locuia, intamplaor, la mansarda aceluiasi imobil.

OCTAV COSMINCA (membru PDSR, fost sef al Departamentului pentru Admimstratie publica locala)

A fost acuzat de abuz in indeplimrea atributulor de serviciu, fiind unul dintre *stalpii* noii puteri politico-financiare. Consiliul Europei a constituit o comisie speciala de ancheta, care i-a pus in sarcina lui Cosminca abuzuri legate de destituirea primarilor, amestec in treburile administratiei locale, in calcarea principlilor Constitutiei Romaniei si a principiilor Consiliului Europei. Acuzat de deturnare de fonduri, tratament preferential si trafic de influenta in favoarea unor membrii PDSR.

DAN lOAN POPESCU (fost ministru al Comertului, rnembru PDSR)

Suspectat de a fi primit mita mascata sub forma unui transfer bancar, efectuat de *Bancorex*, in valoare de 150 milidane lei. In acelasi scandal al *Bancorex*, se vehiculeaza si numele ministrului de Interne Doru Ioan Taracila. *Ziua* publica o convorbire telefonica intre Razvan Temesan si o persoana necunoscuta, in care apare numele lui Doru Ioan Taracila.

OLIVIU GHERMAN (fost presedinte PDSR, fost presedinte al Senatului)

La 01.01.1990 locuia in Craiova, str.Brazda lui Novac, bloc O5, ap.8, proprietate personala, contract de cumparare nr. 262/1979.

Cu adresa nr. *525/1994*, Senatul solicita iar Primaria Municipiului Bucuresti i-a pus la dispozitie apartamentul 5/4 camere plus camera de serviciu, etaj II din Sos. Kiseleff nr. 20, sector 1. I s-a incheiat contract de inchiriere nr. *5251* 5/28.XII. 1994, in folosinta, fara statut de serviciu si vize referitoare la vechea locuinta. Dl. Ovidin Gherman, ca presedinte al Senatului, era cazat in Bucuresti, intr-o vila de protocol a Guvernului Romaniei, pe durata exercitarii fiinctiei si dorea sa-si stabileasca domiciliul in capitala.

DAN MIRCEA POPESCU (fost ministru al Muncii si Protectiei Sociale)

La 1.1.1990 domicilia in str.Ceaikovski nr.13, ap.6, et.2, sectorul 2, proprietatea personala a lui Zaharescu Constanta, soacra sa. In baza borderoului 104/1 7.X. 1991, a primit de la Presedintia Romaniei doua locuinte pe numele sau:

1.- *poz. 5* din tabel - 52150/17.X.1990 – apartamentul 15/2 camere in blocul P.3 situat in Bd. Dimitrie Cantemir, pe care l-a inchiriat la 1 7.X. 1990.

La 28.X. 1990 a efectuat schimb de locuinta cu fratele sau, Popescu Florin, care locuia in Bd. Tineretului nr.25, bl.Z 7, ap.32, primit de la *Acumulatorul*.

Popescu Dan Mircea a predat apartamentul 32 la 13.Vffl. 1991 intreprinderii *Acunulatorul,* iar fratele sau a cumparat apartamentul din Bd. Dimitrie Cantemir, cu contract de vanzare-cumpaare incheiat intre ICRAL Berceni la 31.VII.1991 - 10779/4/1991.

2. - poz. 6 - 129013/28.XII.1990 - apartamentul 2 de la sc.1 parter al blocului situat in strada Aurel Vlaicu nr. 42 - 46, sectorul 2, cu garaj si boxe. L-a cumparat cu contractul de vanzare-cumparare *nr. 22293130.1.1992*.

In contractul de inchiriere nr. 22192/28.m. 1991 a inscris-o si pe mama sa, Raducanu Valeria, cu toate ca aceasta era inca titulara a contractului de inchiriere al ap.7/2 camere din str. Visana nr. l, bl. 45, sector 4.

TRAIAN CHEBELEU (fost purtator de cuvant al Presedintiei)

Comisia "Apartamentul" arata ca la 1.1.1990 locuia in Bucuresti, Bd.1 Mai 44 A 2, sc. B, et.6, apart. 71/4 camere, construit prin ICVL (proprietate personala, conf. contractului de construire nr.1578/9112.08.1976. La data de 4.IV.1990, in baza instiintarii 10/372, MAE i-a repartizat si apartamentul 1 de la parterul imobilului situat in str. Dr. Lister 63, sector 5, 4 camere + hol + dependinte. ICRAL Cotroceni i-a incheiat C.I. nr. 236/27 IV.1990.

DAN IOSIF (ex-senator, fost consilier prezidental, membru PDSR)

La data de 1.1.1990 locuia in str. Baicului nr. 1, bloc 401 A, apart. 18/22, sector 2, in calitate de chirias. La 3 VII. 1990 a cumparat acest apartament cu contractul nr. 25009/3 VII. 1992, incheiat de SC Foisor SA. Cu scrisoarea nr. 1285/28.XII.1990, Senatul solicita Primariei Municipiului Bucuresti repartizarea locuintei din str. Bitolia nr.45 pentru dl. Dan Iosif. Prin adresa Primariei Municipiului Bucuresti nr. 118468/20. 1.1993, a primit apart. nr.69 din Calea Victoriei *nr. 155*, bloc D 1, cs.2, pe care l-a schimbat la 18.111.1993 cu apart. 1, parter / 3 camere din str. Armindenului nr. 7, contract de inchiriere nr. 60026/18.111.1993. Cu nr. 129816/28 XII. 1990, Primaria Municipiului Bucuresti repartizeaza spatiul solicitat in str. Bitolia nr. 45, repartitiie nefolosita conform anexei nr.2 la nr. 99/30.V. 1994, retrasa ulterior. Conform anexei I la nr. *70/25. V.* 1994 poz. 9, apart. 69 din blocul D 1 situat in Piata Victoriei a fost repartiat de Primaria Municipiului Bucuresti, cu adresa nr. 118466/18.1.1993, Presedintiei Romaniei, la solicitarea acesteia, pentru dl. Dan Iosif.

AUGUSTIN BOTIS (PDSR, senator)

Acuzat de agresiune sexuala si accident rutier provocat in stare de ebrietate. A refuzat sa i se recolteze probe de sange. Obisnuieste sa-si agreseze sexual angajatele. Procurorul General certifica acuzatiia. Este acuzat ca si-a construit vila, cu o parte din cele 2 miliarde lei alocate de la bugetul statului pentru acoperirea cu sarpante a scolilor din Maramures.

PETRU CRISAN (membru PDSR - fost ministru al Comertului)

Conform raportului Curtii de Conturi din iulie-august 1995, numele ministrului se regaseste in 16 societati comerciale cu profil de export-import. In acela si timp, ministrul este si membru in consilule de administratie ale altor 8 societati comerciale, acuzat de fals, in baza controlului efectuat de Curtea de Conturi.

MARIN ANTONESCU (fost prefect de Dambovita. PDSR)

Acuzat de tranzactii dubioase, fals si uz de fals, pentru care Politia Targoviste ii intocmeste dosar penal. Mai e acuzat de procurarea in conditii neclare a unui autoturism Nissan Terrano si de acordarea fara licitatie a dreptului de reparare a unor cladiri publice din judet.

ILIE PLATICA VIDOVICI (senator PDSR Galati)

Se afirma ca este implicat in afacerea *'Adamef'*. Este vorba de lupta pentru supremati asupra retelei judetene PECO, care urma sa fie vanduta la licitatie.

OCTAVIAN MUNTEAN (senator PDSR de Hunedoara)

Este acuzat de transformarea biroului senatorial in ... Oficiu de nunti. Este implicat in adoptii dubioase (vezi cazul Titus Sergiu Bogdan).

TEIU PAUNESCU (senator PDSR)

Garantand cu calitatea sa de senator, a luat credit de un miliard de lei. Este implicat in trei societati comerciale; sotia sa, in patru.

CONSTANTIN BEBE IVANOVICI (deputat PDSR)

Este acuzat ca a *ordonal arestdri la Aeroportul Otopeni*. Patroana unei firme a fost sechestrata de Politie pe Aeroportul Otopeni din ordinul lui Ivanovici, deputat, seful filialei SAI a PDSR. Recruteaza membrii PDSR, in schimbul certificatelor de revolutionar. Spaga de 100.000 lei pentru certificat se varsa in contul PDSR-SM. Prim-vicepresedintele PDSR-SM, Dan Nicolae, a decedat in conditii misterioase. Familia lui Dan Nicolae ii considera vinovat si pe Bebe Ivanovici de moartea acestula.

XI

PRESEDINTELE *TURNULUI BABEL* AL DROGURILOR

MAFIA "ALBA"

"*La Depeche Intemationale des Drogues*" (DIG), una dintre publicatiile lui "*Observatoire Geopolitique des Drogues*" (OGD), reprezinta Un adevarat barometni al metamoffoza ni Romaniei, dupa 1990, intr-o veritabila *placa turnanta* a traficului international de' droguri. Spre deosebire de "Raportul anual" al OGD, publicatia sus amintita descrie in amanunt opera(iuni precise, oferind astfel infonnatii concrete despre traficul de droguri in care Romania a fost implicata dupa '90. *Nasii* locali si conexiunile lor internationale, ca si complicitatile interne, sunt radiografiate si introduse pe ordinatoarele lui OGD, deoarece Romania, dupa '90, a devenit - din nefericire - un reper pe harta traficului mondial de droguri. Cantitatile de droguri care au tranzitat Romania la nivelul anilor '90-'96 sunt impresionante, iar capturile destul de modeste. Conform DIG, autoritatile romane ale tirnpului erau in deplina cunostinta de cauza, dar regimul Iliescu nu a dat rnciodata dovada de vointa politica pentru a decapita mierele narcotraficantilor.

DIG nr.27, din ianuarie 1994, insera sub titlul "Romania -Turnul Babel al drogurilor" urmatoarea constatare: *"Romania a devenit una dintre cele mai importante placi turnante ale traflcului cu toate tipurile de droguri"*. Cauzele acestei situatii dezastmoase sunt vszute de publicatie in tarele regirnului instalat la putere, imediat dupa caderea lui Ceausescu. *"Aceasta specializare [a Romaniei, n.n] a fost pregatita prin mostenirea retelelor formate sub regimul Ceausescu, coruptia generalizata a fortelor de ordine si criza economica"*. Perpetuarea retelelor de trafic clandestin ale regimului Ceausescu, sub regirnul Iliescu, probeaza si o continuitate de preocupari. Se stie ca noul regim, instalat in decembrie '89, a inchis ochii si a tolerat pe teritoriul Romaniei o serie de orgaiatii teroriste dar si mafiote. Personaje din acest medu au capatat acreditari guvernamentale, asa cum a fost cazul notoriu al lui Kamel El Kader, devenit consilier al secretarului general al guvernului, Viorel Hrebenciuc.

Ofiteri ai Politiei din Constanta an dezvaluit unui corespondent al OGD ca noua filierd *ugandeza*, pusa la punct intre 1990 si 1993, tranzita prin Constanta imense cantitati de hasis. Analiza *filierei ugandeze a hasisului* demonstreaza caracterul transnational si complexitatea retelei, care grupeaza pakistanezi, africani, israelieni si europeni, dar avea, ca placa turnanta, Constanta.

Drogul, provenit din Pakistan, era incarcat in portul Mombasa (Kenia), pe una din navele companiei de navigatie "Shimoni-Tea", cu destinatia Haifa (Israel), via Durban (Africa de Sud). La Haifa, incarcatura de droguri era preluata de nave ale companiei "Zim-Antwerpen", care sosean la fiecare cincisprezece zile in portul Constanta. De aici drogurile fund transportate de compania israeliano-romana "Zim-Rom" pana in Italia, via Bratislava. *Creierul* retelei ugandeze, un anume *Kali*, cetatean german de origine ugandeza, lucra cu societatea romana *Rimpex SRL* din Bucuresti. La un moment dat, reprezentantul lui *Rimpex* nu s-a prezentat sa preia *transportul de ceai* si, dupa 23 de zile, vamesii si-au varat nasul, descoperind astfel 4,4 tone de hasis. Un al doilea transport de droguri de *pe filiera ugandeza* a fost incarcat tot la Mombasa, de catre compania de navigatie *Victoria Impex Company* din Kampala, pe vasul *Barbara D*, avand destinatia finala portul Maracaibo din Venezuela, via Durban. La Durban, traficantii ugandezi n-au mai gasit un cargo catre Venezuela (cu escale la Capetown si in Panama), asa incat an decis sa schimbe destinatia initiala. Dupa ce au disimulat 6 tone de hasia in baloturi de bumbac, au incarcat *marfa* pe vasul *Pelikan*, cu destinatia Haifa. La Haifa, drogul a fost incar cat de *Zim Antwerpen*, adus la Constanta, de unde transportul a fost preluat de importator; societatea slovaca *Slovimpex SRL* din Bratislava, care ar fi trebrnt sa-l predea la Munchen. Din nenorocire pentru traficanti, cargoul a sosit la Constanta pe 3 septembrie, dupa ce autoritatile portuare descoperisera cele 4,4 tone de *ceai*, amintite mai sus, ceea ce a antrenat si o perchezitie pe cargoul in cauza. Ofiterii din port, care au tinut sa-si pastreze anonimatul, i-au marturisit corespondentului OGD ca: *"Oricum*

cantitati mult mai importante si mai bine protejate au tranzitat prin portul Constanta". Protejate de cine? Nu este greu de banuit. si nici unde se scurgeau cornisioanele stoarse de la traficantii ugandezi, pentru ca acestia sa-si vada linistiti de treabs fara *accidente*, cum au fost capturile din 26 august si 3 septembrie '93.

Potrivit DIG nr.27 (ianuarie *'94), filiera cocainei* este la fel de complexa in Romania ca si cea a *hasisului*. Una dintre aceste filiere era condusa de Alexandru Docmanov, care disimula pana la 100 kg de pudra in statui de metal, ce *voiajau* apoi dintr-un post de vama in altul. Doi dintre complicii lui Docmanov au receptionat 109 kg de cocaina intre 1991 si 1993, marfa pe care au plasat-o in Italia. Cei doi complici, doi columbieni, inarmati cu pasapoarte venezuelene, tranzactionau cocaina cu un anume *Omar* din Timisoara. Interesant este ca, atunci cand columbienii au *picat, Omar* a sters putina, dupa ce primise ŋ prealabil un telefon de avertisment din Bucuresti, de la un politist roman care lucra pentru retea.

La randul sau, DIG nr.30, din aprilie 1994, semnala urmatoarele: *"Cantitati foarte mari de droguri sosesc in Romania: hasis pe cale maritima* via *Africa; cocaina din America de Sud pe cale aeriana sau maritima, heroina pe rutele din Balcani"*. Pe langa retelele internationale care, cu intinse complicitati in administratie, transformasera Romania intr-un adevarat *turn Babel* al drogurilor dupa 1990, apar *nasii* Romani, narcotraficantii autohtoni. DIG nr.30 ii identifica pe unul dintre acestia: *"Un traficant roman, caruia i se spune "Printul, a controlat, intre 1990 si 1993, o retea de trafic cu hasis catre Germania, din Timisoara si Arad, via Polonia." in* realitate *"Printul"* nu era altul decat romano-sirianul Zaher Iskandarani, supranurnit *"Printul"* sau *"Regele Banatului"*, Un protejat (pana in 1995) al regimului Iliescu. Reteaua *"Printului"* era una internationala. *"Organizatia este compusa mai ales din polonezi si tigani Romani, insarcinati sa treaca in mod clandestin, frontiera care separa Polonia de Germania si sa comercializeze (drogul n.n.), dupa ce acesta a fost tranzitat prin Ucraina"*. Lucrurile au mers bine pan a in 1993, cand apare concurenta: mafia rusa Condusa de un anume *"Vadim"*. DIG nr.30 precizeaza:

"La sfarsitul anului 1993, aceasta organizatie (a "Printului" n.n.) *a fost preluata in parte de mafia rusa din Basarabia si Moldova, dirijata de un anume "Vadim". "Printul" a contra-atacat si, ajutat de vamesii romani, i-a taiat aprovizionarea cu droguri lui "Vadim"".* Asadar, cand se punea problema unor rivalitati pe piata traficantilor de droguri intre un mafiot roman si un mafiot rus, vamesii romam ii taiau aprovizionarea rusului, ajutandu-l *patriotic* pe mafiotul roman. DIG nr.30 mai dezvaluia: *"Traficantul roman ("Printul"* n.n.) *a trebuit, totodata sa-si schimbe rutele de trafic si sa le utilizeze acum pe cele care traversau Slovacia si Republica Ceha"*. Pe filiera *"Printului"* se *afla si* un om de afaceri de la Chisinau, care poseda o societate comerciala in asociatie cu un cetatean turc. Basarabeanul calatorea la volanul unui automobil de lux, in care dosea pan a la 10 kg de hasis, la fiecare calatorie. Corespondentul ODG a observat cum un autovehicul al politiei cehe se prezenta de fiecare data, intr-o anume zi, la locul stabilit - langa orasul Prestice - pe ruta catre Germania, pentru a incasa cei 500 de dolari ca sa lase *marfa* sa treaca. In ciuda razboiului, *"Printul"* utiliza, in aceesi masura, si rutele iugoslave.

DIG nr.27, din decembrie 1993, aducea grave acuzatii unor reprezentanti ai autoritatilor romane. Despre un general-locotenent de politic se spunea ca ar *"figura in fisierele politiei italiene si germane, ca patron al traficului de automobile furate"*. Acest personaj ar fi lucrat din 1990 intr-o stransa legstura cu generalul Filipov, seful politici bulgare, care actiona sub acoperirea unci societati comerciale de la *Sofia*, patronate chiar de fiul sau. Acelasi numar din DIG mai acuza pe un alt general roman de politic, si pe adjunctul sau, ca ar fi fost implicati in traficul de heroina care provenea din Afganistan, via Ucraina. Banii *murdari* ar fi fost apoi *spalati* la hotelurile *Astoria si Continental* din Timisoara. Se mai vorbea si de asocierca unor politisti Romani de rang inalt cu *nasi* ai *"N'draghetta"* calabreze, asa cum erau fratii Lombardi, care opcrau la Satu Mare. Walter Esposito, responsabilul transporturilor de droguri pe ruta Romania -Ungaria -Austria -Italia s-ar fi aflat - sustine DIG nr.26 - sub o inalta protectie romaneasca. O concluzie importanta a publicatici era - in 1993 - aceea ca traficul de droguri din Est utiliza vechile retele ale traficului de arme dintre fostele state comuniste, membre ale Tratatului de la Varsovia, si tairile arabe. Inaltii functionari de pe vremea lui Ceausescu , preciza publicatia, continuau sa ocupe posturi importante sub regimul Iliescu. In plus, am adauga, Kamel El Kader aparea in fotografii umar la umar cu Presedintele Iliescu, asa cum se intamplase la Forumul "Crans Montana" de la Bucuresti (1994), sponsorizat - intre altii - de *"Printul Banatulul"*, Zaher Iskandarani.

1.

ROMANIA LUI ILIESCU: CEL MAI MARE DEPOZIT DE DROGURI DIN EUROPA DE EST

Raportul OGD pe 1997, la capitolul Romania, analizand situati drogurilor in perioada 1995-1996 - Ultimii doi ani ai regimului Iliescu - face Un rechizitoriu amplu si documentat, demonstrand ca Romania, mai ales in penoada '92-'96, Se transformat dintr-o tara *de tranzit* a drogurilor, intr-o *tara de fabricatie si consum,* mai ales a heroinei. Sunt indicate trei cauze principale ale acestei situatii catastrofale: haosul legislativ, coruptia pana la cele mai inalte niveluri si tolerarea in Romania a unor organizatii teroriste si mafiote, cunoscute prin implicarea lor in traficul de droguri, de care se facea vinovat regimul Iliescu in penoada 1992-1996, cu o accentuare in *'95-'96*.

O prima tendinta pentru perioada *'95-'96* – constatata de raportul OGD din 1997- este aceca ca traficantii de droguri nu se mai limiteaza doar la tranzitarea Romaniei si trecerea drogurilor in Ungaria. Constituirea unor stocuri importante de droguri permite o redistribuire, constata raportul OGD, in directia spatiului Schengen, via Polonia si Republica Ceha. In cursul a numai patru ani ('92-'96), cantitatile de droguri stocate in Romania - avand una din principalele surse mai noi Caucazul, cu tranzitarea porturilor rusesti si ucrainiene - au crescut considerabil. Circa 6 tone de droguri au fost confiscate in 1996, in principal derivate ale canabisului, dar si ISO de kg de cocaina si 62 kg heroina, confiscate la granita de vamesii unguri. Care trecusera, bine mersi, prin vama romaneasca. Potrivit raportului OGD din 1997, hasisul din Romania provenea din *Cornul de aur* al Africii de Est, marihuana din Nigeria, cocaina din Columbia, Venezuela si Brazilia. Iata de ce raportul OGD/97 considera ca Romania anilor '92-'96 s-a transformat intr-o veritabila placa *turnanta* a traflcului international de droguri tari. Descoperirea a *doua fabrici de heroina,* abia in 1996, au confirmat supozitiile politistilor europeni, aflati in post la Bucuresti, privind noul rol jucat de Romania lui Iliescu in traficul cu acest drog. *"Toate aceste activitati legate de trafic au provocat cresterea ofertei pe piata interna si dezvoltarea toxicomaniei",* sustme raportul OGD/97. In continuare, raportul din 1997 preciza:

"Romania nu mai joaca, asadar, doar rolul unei tari de tranzit terestru, aerian si maritim al drogurilor provenind din Asia de sud-est, Turcia, America Latina si Africa". Ce rol a avut *insa* regimul Iliescu in transformarea Romaniei dintr-o *tara* de tranzit a drogurilor, intr-o tara de productie si consum, mai ales a heroinci? Iata ce afirma raportul OGD pe 1997: *"Noul rol al tarii in traficul de droguri, al heroinei mai ales, a fost agravat de mai multi factori... Narco-activitatile au exploatat, dupa caderea lui Ceausescu, dezordinea, a legislatie inadecvata, criza economica si coruptia pe scara larga. In sfarsit prezenta in Romania a unei minoritdti turce, ca si a emigraqilor kurzi, iranieni, albanezi, chinezi etc., a favorizat traficul. Aceasta fara (Romania, n.n.) este, in particular, a importanta baza a partidului muncitorilor din Kurdistan (PKK), organizatie kurda aflata in rdzboi cu statul turc".* Asadar, pe langs *coruptie, legislate inadecvata, dezordine,* regimul Iliescu a favorizat traficul de droguri dure si prin continuarea *cardasiei cu* o serie de organzati teroriste (gen PKK), binecunoscute pentru implicarea lor in traficul de droguri. Sa observam ca, la acest capitol, regimul Iliescu nu a facut altceva decat sa continue binecunoscuta *cardasie* a regimului Ceausescu cu terorismul. Raportul OGD pe 1997 considera, totodata, ca *"este prea devreme sa stim daca tentativa de moralizare a vietii publice, intreprinsa de noul guvern, ales in noiembrie 1996, va avea efecte durabile".*

Raportul OGD citeaza si rapoarte ale SRI, dupa care 60% din drogurile care intrau in Romania, intre anii '95-'96, proveneau de pe filiera turca. Cea mai importanta captura de heroina (42kg) s-a efectuat la 12 decembrie 1996, intr-un autobuz turc apartinand companiei turce "Toros". Drogul se afla ambalat in pachetele mici, de 500 de grame. Unul dintre cetatenii turci, arestat cu prilejul capturii, era chiar fratele proprietarului companiei. De regula, dupa ce introduc drogurile in Romania, turcii utilizeaza cetateni de alte nationalitati, pe post de *carausi (camile*, in argou). Dintre 95 de traficanti arestati in Bucuresti in 1996, 41 s-au dovedit a fi iranieni, 20 Romani si 14 turci. *"Heroina provenita din Afganistan si din tarile Asiei centrale",* constata raportul OGD din 1997, *"patrunde in Romania via Moldova si Ucraina. Pana in 1995, acest drog era expediat rapid, via Ungaria si Slovacia, catre statele Europei Occidentale: in principal, catre Austria, Italia, Germania si Tarile de jos (Belgia si Olanda)".*

2

COLABORAREA REGIMULUI ILIESCU CU RETELELE PKK

O parte din traficul de droguri desfasurat in Romania - constata raportul 0GD/97 - se afla in mainile kurzilor, dintre care cci mai multi apartin organizatiei teroriste PKK. Potrivit raportului OGD/97, PKK se ascunde in spatele unci orgarnzaatii de masa, denumita generic *"Frontul de Eliberare al Kurzilor"* (in original ERNK), care grupeaza diverse organizatii de femei, tineret, studenti sau oameni de afaceri kurzi din Romania. Oamenii de afaceri kurzi, de pilda, s-au grupat in *"Asociatia Oamenilor de Afaceri din Orient"*. Despre aceasta *asociatie*, raportul OGD din 1997 sustine Ca servea drept *"excelenta legatura pentru activitatile PKK"*. Toate organizatiile kurde din Romania se aflau in 1996 sub controlul strict al PKK (Partidul Muncitorilor din Kurdistan), iar seful PKK era, in acelasi timp, si selul frontului ERNK. Responsabilul direct pentru colectarea fondurilor era una si aceeasi persoana cu delegatul pentru probleme de propaganda al PKK, si, in acelasi timp, director al ziarului kurzilor din Romania, *"Vocea Mesopotamiei"*. Ziar care se distribuia nestingherit, gratis, la gurile de metrou din Bucuresti. Raportul OGD specifica faptul ca acesta era un om de afaceri prosper, care urmase cursuri de literatura engleza la Oxford. Circa 90% dintre kurzii din Romania faceau parte din organizatii care apartineau ERNK si *cotizau*, in acest cadru, la PKK. Detaliu important: 75% dintre acesti mici investitori orientali din Romania sunt de nationalitate turca, dar in realitate, kurzi, iar ERNK le punea la dispozitie capitalul initial pentru a demara *micile afaceri* remarca raportul OGD/97. Potrivit statisticilor politici romane - citate de raportul OGD/97 - circa 65% din totalul capturilor facute la vama sunt de la asemenea companii de transport. Purtatorii de cuvant ai PKK si ERNK nu numai ca au negat ca organizatiile lor ar fi implicate in traficul de droguri, dar au specificat ct, de fapt, acestea colaborau cu Politia romana serviciile anti-drog din Romania au facut, dupa '90, patru capturi pe baza informatulor oferite de organizatiile kurde. Totusi, nici un kurd nu a fost vreodata implicat. Conform OGD., *colaborarea* PKK si ERNK cu politia, sub regimul Iliescu, nu era altceva decat un mod abil al kurzilor de a-si inlatura *concurenta* de pe piata drogurilor, cu mana politiei romane. Pozitia politiei romane, care a apreciat in mod manifest acest gen de *colaborare*, ramanane oricum ambigua, se specifica in raportul 00D197. Nicolae Ulieru purtatorul de cuvant (din acel moment) al SRI, a declarat ca Serviciul Roman de Informatii detinea date sigure privind implicarea kurzilor in traficul de droguri si arme, dar nu le putea face publice. Este de remarcat ca, desi SRI stia perfect ce fac organizatiile PKK si ERNK in Romania, regimul Iliescu a ignorat informatlile si a preferat sa continue *colaborarea* clandestina cu kurzii. Este usor de presupus de ce: fonduri clandestine pentru partidul de guvernamant si *clientela* sa politica". Sa mai remarcam si alt aspect: este pentru prima data cand o organizatie internationala ca OGD dezvaluie, intr-un raport anual difuzat la scara mondiala - asa cum este raportul OGD/97 - colaborarea secreta a regimului Iliescu cu PKK, in afaceri care vizeaza domeniul *crimei organizate internationale*. Iata un subiect inedit, asupra caruia raportul OGD/97 ofera primele indicii importante si de la care poate demara o ancheta de amploare: *regimul Iliescu si crima organizata transnationala, '90 - '96"*.

3.

AFACEREA "CALU"

Conform OGD/97, kurzii erau implicati atat in traficul clandestin care tranzita din Turcia catre Romania, via Bulgaria, cat si in cel care tranzita Ucraina spre Moldova, venind din spatiul rus. Potrivit politiei romane, citata in raportul OGD/97, *"drogul care ne vine din tarile fostei Uniuni Sovietice se afla sub controlul maflilor ruse, caucaziene si ucrainiene"*. PKK avea legauri cu toate aceste mafli. Legaturile kurzilor cu mafia rusa au fost facilitate de faptul ca organizatiile acestora sunt *legale*. In Rusia, ba au si reprezentanti oficiali. Un simbol viu al *colaborarii* regimului Iliescu cu kurzii si mafia rusa il constituie *afacerea Calu*. In septembrie 1995, politia turca" a arestat la Edime un roman, al carui pseudonim era Calu, impreuna cu sase kurzi ("turci"), care transportau 2 kg de heroina, cinci pistoale si o mitraliera. *Calu* a declarat la interogatoriul luat de polita turca" din Edime, ca el era la al optulea transport de heroina catre Romania, si de exploziv, din Romania in afara. *Calu* a recunoscut ca lucra pentru PKK. Conform raportului OGD/97, surse apropiate serviciiior secrete romane au dezvaluit ca agentul *Calu* era unul dintre oamenii lor si ca acesta lucra, in acelasi timp, si pentru mafia din Transnistria. Un ofiter al Armatei a 14-a ruse a declarat unui corespondent OGD, in 1995, ca trupele ruse *"au favorizat comertul cu droguri provenind din Extremul Orient"*. Potrivit ofiterului, traficul de droguri din zona era condus de un evreu rus, care avea si ceetenie elvetiiana, individ din anturajul presedintelui Snegur. Mafiotul facea obiectul unui mandat de arestare in Rusia, pentru trafic de diamante industriale si arme. Este vorba de celebrul gangster Boris Birnstein, care detinea in Moldova de peste Prut cvasimonopolul exporturilor de materii prime (intre care, cel al lemnului), monopolul asupra bancilor, al.societatilor de asigurare, prin intermediul marelui sau concern "Seabeco" si cel care controla si imprimarea banilor in Moldova. Alaturi de monopolul fabricarii de pasapoarte, "Seabeco" mai controla turismul si devenise, intre timp, proprietarul luxosului hotel MOLDOVA din Chisinau, inclusiv al cazinoului din hotel, ambele proprietatea KGB pana in 1991. Concernul "Seabeco" mai dispunea in Moldova, in 1996, de 12 ferme de crescatorii, care produceau 3.500 de tone de curcan pentru piata occidentala, pe langa monopolul traficului de droguri si masini furate din Germania si Austria. Una dintre aceste masini i-a fost facuta *cadou* de Birnstein ministrului de Justitie al Moldovei, cu care acesta a fost prins la Viena in 1992. Automobilul fusese furat, de fapt, de mafia ucraineana din orasul Heilbron (Germania). Ministrul nu era decat un *curier* al lui Birnstein, intre ale carui afaceri intra si traficul de *carne vie*, cu moldovence, pentru bordelurile din Germania. In realitate, Birnstein si Seabeco se ocupau *cu spalarea banilor* mafiei ruse, bani care ajungeau apoi, *curati*, in bancile din Elvetia. Cine era, de fapt, Birnstein? Conform FBI si Interpol, Birnstein emigrase din URSS in Israel in anii '80, re-emigrase cu un pasaport canadian, pentru ca in 1991 - utilizand vechiul sau pasaport sovietic - sa revina in Republica Moldova, unde si-a procurat un pasaport moldovenesc. L-a ademenit pe Mircea Snegur cu o mare cantitate de motorina, pe care apoi a vindut-o tot el, dar in numele lui Snegur, la un pret mult mai avantajos, in Suedia si Finlanda, impartind ulterior castigul cu Snegur. Imediat, Birnstein a obtinut primele monopoluri in Moldova: fabricarea permiselor de conducere auto, precum si cel al importului si exportului de motorina si benzina. La alegerile din 1996, Birnstein a finantat campania electorala a lui Snegur, fortandu-l insa pe acesta sa nu intervina in favoarea eliberarii grupului Ilascu, pe care mafiotul il considera *nationalist*. (La fel a procedat si ex-ambasadorul american Alfred Moses, care l-a sfatuit in campania din 1996 pe Iliescu sa nu intervina in favoarea lui Ilascu, din acelasi motiv). Semnificativ, in 1992, Birnstein a fost *mediatorul* crizei care a dus la separarea Transnistriei, regiune unde se afla unul dintre cele mai importante arsenale de rachete balistice din regiune, conform serviculor americane. Birnstein a reusit apoi sa-l *debarce* pe gen. Lebed, dupa ce a pus mana pe o caseta in care Lebed il caracteriza pe Eltin drept *"porc betiv" si* a transmis-o la Kremlin. Staruim asupra lui Boris Birnstein deoarece *omul* sau de incredere in Romania - in anii regimului Iliescu - a fost binecunoscutul Vitali Ustroi (Usturoi), implicat in mai multe afaceri de trafic cu *materiale strategice*. Amintim aici doar afacerea cu *mercur rosu*, din parcarea de la Vila-Lac Snagov, in care au fost amestecate si unele cadre ale Armatei.

4.

REGIMUL ILIESCU SI MAFIA "SACRA CORONA UNITA"

Tot in raportul OGD/97 se mentioneaza traficul de droguri in care era impiicata mafia italiana *"Sacra Corona Unita"*. Aceasta organizatie a controlat traficul de droguri intre Italia si Romania, in principal a heroinei, aduse din Turcia. Precum si a cocainei, provenita din Brazilia. *"Sacra Corona Unita"* s-a bucurat, conform OGD / 97, de complicitatea unor inalti functionari de stat si din politia regimului Iliescu. Raportul OGD/97 noteaza: *"Parchelul a recunoscut pentru prima oara in Romania, ca atat crima organizata, cat si traficul de droguri au beneficiat de sustinere politica si ca "banii murdari" au fost utilizati de "anumite partide" pentru finantarea campaniilor electorale"*. In incheiere, raportul OGD/97 pune, negru pe alb, problema necesitatii deconspirarii *"legaturilor vechiului guvern al presedintelui Iliescu cu crima organizata"*.

XII

CASCADELE FRATILOR ISKANDARANI: TIGARETA 0

Pe langa *inginerilie financiare* ale pegrei bancare si toate tipurile de trafic clandestin implicand nuclee teroriste, a treia componenta a economiei subterane din Romania regimului Iliescu au reprezentat-o *marile combinatii transfrontaliere.* La prima vedere, afaceri comerciale *curate,* la o vedere ceva mai atenta, *escrocheni comerciale fara frontiere.* Romania regimului Iliescu a cunoscut cateva *asemenea jonglerii tranfrontaliere,* din care serialul *"Tigareta"* a atins celebritatea.

Mass-media romaneasca a acordat spatii imense escrocheriilor transfrontaliere din serialul - in nu se stie cate episoade - al *"Tigaretei".* Conventonal, se vorbeste doar de *"Tigareta 1" si "Tigareta 2".* Dar in Romania a mai existat o *"Tigareta": "Tigareta 0".* Inventatorul acesteia a fost sirianul Zaher Iskandarani, omul caruia Iliescu i-a acordat certificatul de luptator in Revolutia romana. Cel supranumit in mediile *malavitei* timisorene *"Printul Banatului".* Zaher, ajutat de fratele si Maher, *au patentat* la noi sistemul *cascadelor.* Ori, aitfel spus, *"Tigareta 0".*

1.

ROMANO-SIRIANUL ZARER ISKANDARANI SI FILIERA CIPRIOTA *RAM*

Zaher Iskandarani s-a nsscut la 1 ianuarie *1958,* in Siria. Ca cei mai multi sirieni, beneficiari ai relatiei de *stransa pretenie* dintre Ceausescu si liderul sirian Hafez Al Assad - relatie indusa si serviculor lor secrete - Zaher Iskandarani a venit in Romania si s-a instalat la Timisoara. Oficial: *student,* anul I, la cursurile Facultatii de Constructii din Timisoara. Neoficial: traficant si, se pare, om de legatura al serviculor siriene cu cele sovietice. Ceva din activitatea ini Iskandarani se pare insa ca a suparat Securitatea romana, astfel ca, in 1981, Militia ii organizeaza sirianului un flagrant, in cursul unei tranzactii. Se confisca pe loc un kilogram de aur si 300 000 de lei, suma considerabila la vremea accea. Zaher reuseste, cu toate acestea, sa dispara. Cateva luni mai taarziu este surprins insa si arestat in casa Corneliei Pomana prietena devenita, ulterior, sotia lui Zaher. Dupa o condamnare *oficiala* de trei ani si patru luni, se spune ca Zaher ar fi parasit Romania. Revine insa rapid in decembrie 1989, la *revolutie*, si capata un certificat de luptator, aprobat de Ion Iliescu.

Beneficiind de inlesnirile certificatului, Zaher Iskandarani se lanseaza in afaceri. Secondat de fratele sau Maher, pune pe picioare sistemul operatiunilor in *cascada*. In 1992, Zaher primeste cetatenia romana, ceea ce nu face decat sa-l avantajeze in raporturile cu *statul de drept* al domnului Iliescu: la drepturi, Zaher era mai roman ca oricine, la obligatii, Zaher se *replia* prompt: *investitor strain.* Tot in 1992, firma sa RAMI figura pe primul loc in topul societatilor comerciale timisorene. Prin 1994-1995, o serie de firme - avandu-l, patron pe Zaher - gravitau in jurul *navei amiral RAMI,* cu nume dintre cele mai stranii: *Bloody Fox* (Vulpea sangeroasa), *Kiss and Kill (Saruta si* ucide), *Black Baron* (Baronul negru) etc. In Timisoara insa, ca si in rapoartele lui *"L 'Observatoire Geopolitique des Drogues",* Zaher Iskandarani era mai cunoscut sub porecla *"Printul Banatului".* Reteaua comerciala a lui Zaher, demarata cu un capital subscris de 100 de milioane lei (RAMI cu doar 28 milioane), atingea, curand, performante impresionante, observate de Garda Financiara si Inspectoratul General al Politiei. Astfel, numai intre martie 1994 si aprilie 1995, firmele lui Zaher au introdus in Romania 209 transporturi de tigari si cafea, insumand 294 000 de baxuri si 575 tone de cafea. Toate aduse din Belgia Si Elvetia cu documente, de regula, false. Beneficiind insa de inalte protectii si complicitati, luptatorul siriano-roman din *Revolutie* devenise o persoana intangibila la Timisoara, cel putin atata timp cat *cotiza,* acolo unde trebuia. Ca de pilda, cu ocazia Forumului Crans Montana de la Bucuresti, din aprilie '94, cand *"Printul Banatului"* s-a numarat printre sponsoni oficiali ai manifestanti, orchestrate din umbra de abilul

Viorel Hrebenciuc. Omul care il introdusese si pe palestinianul Kamel Kader in mediul prezidential de la Palatul Cotroceni, ori in cel guvernamental de la Palatul Victoria, in calitate de consilier.

In cursul unei descinderi a politiei la domiciliul unuia dintre parteneni lui Zaher s-au descoperit sigilii false romanesti, bulgaresti si maghiare, ba chiar si o stampila a MAE.

Mecanismul in *cascada* pus la punct de Zaher, de contrabanda economica cu tigari si cafea, transpare cel mai bine din foiletarea Dosarelor 4945/95 si 4946/95 ale Tribunalului Judecatoriei Timis. Firma *My San SRL* - avandu-i ca asociati pe Zaher Iskandarani si Cornelia Pomana - a derulat un import de tigari Bastos, Assos si LM de la firma cipriota *Ram Thade LTD,* pe baza contractului cu numarul 327/1993, la un pret de achizitie greu de imaginat: 8.25 USD baxul, fata de circa 60.00 USD, practicat pe piata internationala. Ordinul Circulara 13/1994 al Directiei Generale a Vamilor si Ordonanta 26 impuneau majorarea taxelor vamale conform preturilor internationale. Abilul Zaher, utilizand contractul din 1993 incheiat cu partenerul sau *cipriot* de la *Ram Trade,* a contestat insa in instanta, solicitand *recalcularea* taxelor vamale. Si, coincidenta, de fiecare data romano-sirianul a castigat, invocandu-se fie caracterul *abuziv* al ordonantelor, fie in virtutea *libertatii contractuale.*

Afacerile lui Zaher si oamenilor sai - Mujea Marcelini, Jabri Tabrizzi sau Abdul Lazkani mergeau struna cand, in 1995, *filmul* afacerilor in cascada s-a rupt brusc. Se apropiau alegerile din 1996. Anul preelectoral 1995 impunea *unora* sa stranga bani *negri* pentru zile *albe.*

Asa se face ca, prin mai 1995, doi politisti Romani sosesc subit in Cipru, dornici sa il intalneasca pe partenerul *cipriot* al revolutionarului *"Print al Banatului".* La Camera de Comert a Ciprului, prima surpriza: nu exista nici o firma inregistrata sub numele *Ram Trade Company,* ci doar una *Rami Trade Company,* inregistrata sub numirul 54146 din anul 1993. A doua surpriza: *firma cipriota* ii avea ca patroni chiar pe Zaher Iskandarani (cu 900 actiuni) si pe Cornelia Pomana (cu 100 actiuni).

A treia surpriza: firma *cipriota* nici micar nu avea ca obiect al afacerilor sale comertul cu cafea si tigiri. Pe scurt: romano-sirianul Zaher importa tigari si cafea de la partenerul *cipriot* Zaher. Afaceri derulate in *cascada,* intre o firma-fantoma si una inregistrata in Romania, contravenmd astfel principiului libertitii contractuale, prevazute de Codul Comercial si Codul Penal.

De fapt, Zaher *brichisise* in Cipru un adevirat paienjenis de firme care, chipurile, derulau afaceri cu *My San SRL si Ram Trade* din Romania, in calitate de exportatori. Asa cum parea sa fie si cazul firmelor cipriote *ETS Andreas Kallis* ori *Silver Coast Resources.* Cel putin, conform documentelor celor doua firme din Timisoara ale lui Zaher (My *San si Ram).* Tranzactii despre care, insa, firmele din Cipru - partenerele lui Zaher - habar n-aveau: in plus nu-si recunosteau antetul, iar semnaturile erau falsificate.

Politistii din Romania au mai descoperit ca tranzactiile din Cipru figurau pe numele firmei-fantoma *Ram Trade Company,* cu conturile deschise la *Bank of Cyprus.*

Pentru a pune in acord documentele cu situatia de fapt, Zaher Iskandarani a incercat - mai intai in Cipru, la Camera de Comert - sa metamorfozeze pe *Rami,* firma care figura in registru, in *Ram,* dar fara succes. A reusit insa in Romania, unde Zaher a sustinut, prin avocati, ca in sentintele prin care fusese scutit de taxele vamale se strecurase o *eroare: in loc* de *Rami Trade Company LTD,* se trecuse *Ram.* Lipsea, vezi Doamne, o litera. Ca dovada, s-a prezentat completului de judecati un certificat de inmatriculare al firmei *Rami,* cu motivatia ca greseala apartinea partenerului *cipriot.* Cine era *cipriotul,* nu s-a mai amintit in instanta. In depozitele firmelor lui Iskandarani, Garda Financiara a descoperit tigari, fara acte legale, in valoare de 70 miliarde lei. A fost identificat si sistemul prin care Zaher le introducea in tara: *importa* tigarile din Elvetia si le *vamuia* in Ungaria, dupa aceea, le introducea in Romania cu *acte false.* Prin acest sistem, Zaher pagubise statul roman cu 10 milioane USD. La Constanta, rivalii lui Zaher utilizau o alti *metoda:* tigarile erau considerate *depreciate,* se intocmea un raport ca au fost arse, apoi, tigarile *depreciate* erau vandute cu acte false. Cam *50%* din tigarile de pe piata romaneasca erau introduse, in acei ani, dupa *schema* Zaher.

2.

FUMATI RADIOACTIV?

Pe 5 octombrie '95, *puntile prieteniei* construite intre Zaher si regimul Iliescu par sa se rupa, iar *"Printul Banatului"* este arestat. In acel moment Zaher achizitionase, printr-o donatie, la Saclaz, un teren apartinand catorva beneficiari al Legii 18, pe care construise o fabrica, wide urma sa produca tigari. Afacerea putea deveni extrem de rentabila datoriti unui alt mic *detaliu:* provenienta tutunului importat. Potrivit dezvaluirilor lui Jabri Tabrizzi, patronul firmelor timisorene *Dallas si AJT,* fost partener de afaceri al lui Zaher, mafia internationala a tigarilor pusese in circulatie, dupa 1986, tutun din Ucraina si Rusia, al carui pret extrem de scazut se datora accidentului de la Cernobil. Alifel spus: tutunul era iradiat! De aceea, tutunul ucrainean sau rusesc se comercializa la un pret mult mai scazut, decat cel practicat pe piata internationala. Conform informatiilor lui Jabri Tabrizzi, tigaretele ieftine tip LM (fabricate in Cipru sau Elvetia) ori tip BOND (de fabricatie braziliana) soseau la Timisoara pentru firmele lui Iskandarani, Marcelini si Lazkani. Despre stocrile de tutun *iradiat* din Ucraina si Rusia au maicirculat informatii. Nimeni, se pare, n-a avut insa *interesul* sa treaca la investigatii oficiale de laborator.

"Printul Banatului" a fost favorizat de regimul Iliescu si atunci cand i s-a acordat dreptul sa imbutelieze apa plata, din Valea Cernei. In schimb, investitorilor occidentali li s-a comunicat ca era vorba de *apa strategica*.

Interesant este ca, dupa ce *prietesugul* lui Zaher cu autoritatile regimului Iliescu s-a rupt, in anul preelectoral 1995, un asociat al lui Iskandarani l-a actionat injudecata pe sirian, la fel de subit. Asociatul - nimeni altul decat Radu Tinu, fostul adjunct al Inspectoratului de Securitate Timisoara, pana in decembrie '89 -asociat cu sirianul la firma *Tival SRL,* l-a dat injudecata pe Zaher pentru recuperarea a 246 000 USD, contravaloarea a 1200 tone de motorina, livrate de *S. C. Import-Export SA.* Bucuresti. Profitand de relatiile si protectiile inalte pe care le-a avut sub regimul Iliescu cel putin pana in anul preelectoral 1995- Zaher Iskandarani, prin sistemul in *cascada,* a reusit sa adune sume mari in valuta, pe care le-a transferat imediat la *Bank of Cyprus,* utilizand documente false.

Anvergura *cascadelor* lui Zaher au sfarsit prin a starni suspiciunile Uniunii Europene, care a inceput sa-i inveshgheze afacerile transfrontaliere. In Romania, cazul sirianului si sistemului sau de *cascade* a fost dezvaluit de mass-media, in primul rand de ziarul *"Timisoara",* fara de care sirianul ar fi ramas, probabil, in umbra.

"Tigareta 0" ramane in analele economiei subterane romanesti legata de numele *"Printului Balcanilor"*, Zaher Iskandarani, un sponsor al regimului Iliescu. Cel putin, pana in anul preelectoral 1995.

TIGARETA 1: FILIERA FRATLOR NASSAR CONTRA FILIEREI FRATILOR ISKANDARANI

Intre *"Tigareta 0" si "Tigamta 1"* exista o stransa conexiune.

"Ttgareta 1" n-ar fi existat, daca baxurile intrate pe aceasta filiera in Romania n-ar fi ajuns la o apriga concurenta cu baxurile intrate pe filiera *"Tigareta 0".* Concurenta contrabandistilor, implicati in cele doua filiere, a generat insa - si acesta este aspectul poate cel mai interesant - o confruntare intre *protectorii* celor doua filiere de contrabanda, plasati in sferele cele mai inalte ale puterii regimului Iliescu.

"Tigareta 1" a avut la baza contractul dintre fratii Elias (Elie) si Michael (Mike) Nassar si El Ghadban Wael - libanezi asociati la firma *Ema Trading cu Romtehnica,* intreprinderea de comert exterior a Ministerului Apararii Nationale (M.Ap.N.). Din aprilie 1991, devenita *regie* autonoma, controlata, insa, de aceiasi *stapani*. Contractul libanezilor cu *Romtehnica* prevedea o vanzare de arme si de munitie pentru infanterie si artilerie, specifice fostului Tratat de la Varsovia. La inceput, fratii Nassar au platit armamentul in dolari. Apoi s-a convenit ca plata sa se faca in lei si dolari. Platile s-au efectuat prin transfer bancar dar, la un moment dat, s-au stopat, deoarece bancile nu cunosteau provenienta valutei. Altfel spus, vanzarea de armament dintre *Romtehnica si Ema Thading* avea un caracter *confidential.* Dat fiind blocajul de transfer in banci, libanezii si Romanii au convenit asupra altei forme de compensare: plata *cash*. In februarie '93, fratii Nassar si Wael au achitat *cash* 990 000 USD regiei *Romtehnica*. Fiindca BRCE *(Bancorex)* nu a vrut sa primeasca banii, ministrul apararii, gen. Nicolae Spiroiu, l-a anuntat pe premierul Vacaroiu care - intr-o sedinta de guvern - a luat decizia ca BRCE sa accepte, totusi, depunerea banilor. Ulterior, fratii Nassar si regia *Romtehnica* au convenit asupra altei modalitati de plata a armamentului: in locul ultimei transe din bani, libanezii urmau sa livreze baxuri cu tigari. Baxurile libanezilor au fost puse la pastrare, in depozitele militare Clinceni si Calea Plevnei, urmand ca ele sa fie comercializate prin magazinele regiei *Romtehnica.*

1.

POVESTEA *TIGARETEI* DIN BEIRUT, CU *FILTRU* LA BUCURESTI

De fapt, istoria operatiunii *"Tigareta 1"* a inceput la Beirut. Un cunoscut traficant de arme libanez s-a adresat ambasadei romane din Liban, solicitand un *mijlocitor* pentru contactarea unui furnizor roman de arme. Atasatul militar al ambasadei a informat "Directia Informativa a Armatei" (D.I.A.) care a transmis cererea regiei *Romtehnica*. Doi libanezi, Michael (Mike) si Elias (Elie) Nassar au inceput exportul de armament din Romania, in numele traficantului din Beirut, pe *baza contractului cu Romtehnica*. O prima observatie: fratii Nassar au fost *agreati,* intre altele, deoarece avusesera si anterior anumite *contacte* cu autoritatile romane (Elie vorbea destul de bine romaneste). In acelasi timp, libanezii aveau *conexiuni si* cu alte servicii secrete (MOSSAD si GRU). In momentul cand platile au inceput sa se faca in baxuri cu tigari, iar acestea sa fie comercializate pe piata romaneasca, a aparut conflictul de interese cu celelalte *filiere* de traficanti, infiltrati anterior in Romania.

2

FILIERA NASSAR CONTRA FILIEREI ISKANDARANI

Mike si Elie Nassar au penetrat piata romaneasca a tigarilor, dupa ce obtinusera in prealabil, de la Londra, monopolul marcilor KENT, LUCKY STRIKE, PALL MALL si VICEROY. Desfacerea tigarilor cu marcile mentionate ale fratilor Nassar a ajuns sa concureze marcile al caror monopol ii apartinea *"Printului Banatului"*, luptatorului revolutionar al domnului Iliescu, celebrului Zaher Iskandarani, precum si asociatului acestuia, Michel Makhoul: marcile CAMEL si MONTE CARLO. Daca fratii Nassar se bucurau de protectia structurilor informative ale M.Ap.N., Zaher aveaprotectori din sferele politice inalte ale regimului Iliescu, protectori dezvaluiti de Mike Nassar intr-o inregistrare inedita, asupra careia vom reveni. Conflictul dintre traficantii de tigarete s-a transferat, astfel, intr-un conflict intre protectorii celor doua retele, situati chiar in nomenclatura regimului Iliescu.

Pana in momentul lansirii fratilor Nassar pe piata romaneasca a tigaretelor, retelele de traficanti stabilisera o intelegere si isi delimitasera riguros teritoriul. Atat la mircile de tigari, cat si pe zone de desfacere. Potrivit lui Mike Nassar, importul de tigari din Romania se ridica, in 1993, la un volum de 3040 milioane de dolari pe luna. Cand fratii Nassar au intrat pe piata romaneasca a tigaretelor; totul era, asadar, bine delimitat intre traficanti. Astfel ca libanezii stricau *regulile jocului*. Al unui joc, extrem de profitabil si pentru traficanti, dar si pentru inaltii protectori ai acestora. Care le-au sarit, imediat, in ajutor. Asa a aparut scandalul *"Tigareta 1"*, care a inflamat mass media romaneasca o bucata buna de timp.

3.

DOM' PROFESOR, MIKE SI TRANSLATORUL

Potrivit dezvaluirilor lui Mike Nassar, intr-o inregistrare a unci convorbiri cu Virgil Magureanu - publicata in paginile *"Evenimentului zilei" in* mai 1998 - rezulta ca reteaua lui Zaher Iskandarani si Michel Makhoul ar fi fost sub protectia lui Florin Georgescu, ministrul de Finante, George Danielescu, fost presedinte BRCE, precum si a unor personaje importante din Direetia Generala a Vamilorsi Garda Financiara. (Care, evident, au contestat vehement afirmatule libanezului). Se pare ca *flagrantul si* demantelarea retelei fratilor Nassar s-ar fi facut in urma discutiei ministrului de Finante, Florin Georgescu, care a protestat pe langa ministrul Apararii, gen. Nicolae Spiroiu, deoarece Florin Georgescu fusese *informat* ca intr-un depozit din Bucuresti al Armatei se aflau dosite tigari KENT de contrabanda. Cei doi ministri au descins intr-unul din depozitele militare, unde au gas it baxurile KENT ale fratilor Nassar.

In urma *descinderii,* a izbucnit scandalul *"Tigareta 1".* Mai marii armatei si potentatii politici au scapat, bineinteles, cu fata curata. In fata instantei au comparut doar oamenii din *esalonul doi* al afacerii: gen. mr. Valeriu Ursu (directorul general al regiei *Romtehnica),* col.(r) Teodor Balan, col.(r) Ion Pantece si maistrul militar Ion Mandruta, condamnati, cu suspendare, in 1997

Faptul ca la comanda armatei se gasea gen. Nicolae Spiroiu - un agreat, pe atunci, al PDSR - iar gen.mr. Florentin Popa de la "Directia de Inzestrare a Armatei" (implicat in afacerea *"Motorola" si* a achizitionarii unor tancuri rusesti, depasite, la preturi umfiate) se afla si el in gratiile regimului Iliescu, a facut ca afacerea *"Tigareta 1"* sa fie repede musamalizata. Gen. Florentin Popa a declarat ca nici macar n-a avut habar despre intelegerile cu firma *Ema Trading* sau de inchirierea depozitelor armatei. cu toate ca *nu stia nimic,* acelasi gen. Florentin Popa *stia* totusi ca, in cadrul contractului de vanzare a armamentului dintre *Ema Trading si* regia *Romtehnica,* partea libaneza primise materialul militar cu aprobarea ministruiui Spiroiu. Ce declara insa acesta? Ei bine, gen. Nicolae Spiroiu sustinea: *"Eu stiu ca relatia cu Mike Nassar - pe care nu l-am cunoscut personal – desfasurata prin Romtehnica, a fost legala, corecta si profitabila, sub toate aspectele, pentru statul roman (...) Conducerea intreprinderii i-a inchiriat, legal si de buna credinta, cateva spatii disponibile, din patrimoniu propriu, nu al armatei".*

Un lucru este sigur, din tot ceea ce a declarat gen. Spiroiu: ca *afacerea* a fost profitabila. Pentru cine? Aflam din inregistrarea inedita, amintita anterior, a convorbirii lui Mike Nassar cu Virgil Magureanu, directorul de atunci al SRI, in prezenta translatorului, colonelul Dragos Caraiman. Inregistrarea a fost facuta intr-o vila din Poiana Brasov, la sfirsitul anului 1993, si poate dovedi marile complicitati dintre retele de traficanti si unele personaje importante ale regimului Iliescu, caci in inregistrare se fac referiri frecvente la Florin Georgescu, George Danielescu, Mihai Stefan, Mihai Panzariu, Petre Adrian, Mihai Stefan etc. Astfel Mike Nassar ii explica, la un moment dat, lui DOM' PROFESOR: *"Pana acum, jocurile astea se faceau la nivele mai mici, nu era protectie, dar acum se joaca la nivel inalt, de asemenea nu am probe. Danielescu l-a protejat intotdeauna pe Petre, si asta este ... pentru dolari (...). Acum, Georgescu protejeaza foarte puternic pe acesti oameni. Daca mergi sa faci vama pentru KENT platesti 120 de dolari pe bax. La fel si CAMEL. Pe piata, CAMEL si KENT sunt insa in competitie. Acuma, CAMEL protect de Mihai Sefan si ei facut special aprobare pentru CAMEL la 70 dolari. De aceia platit numai 36 dolari. Unde diftrenta?"*

Mike Nassar sustinea ca, pentru protectia pe care i-o oferea armata, el platise 1,3 milioane USD. Plus, alti 500 000 USD unui anume ofiter superior, pe nume Rus. Obiectivul principal al discutiei lui Mike Nassar cu Virgil Magureanu il constituia negocierea eliberirii fratelui libanezului, Elie, arestat. Dupa ce Mike a platit o cautiune de 3 milioane USD, Elie a fost pus in libertate. Mass-media a sustinut insa ca eliberarea lui Elie Nassar se facuse la interventia oculta a directorului SRI.

Bineinteles, "DOM' PROFESOR" a negat.

Totusi un cotidian (E.Z.) a mentionat - in urma unor investigatii - ca un general (D), fost apropiat al lui Magureanu, sustinea ca, in timp ce *"Afacerea Tigareta 1"* aparea pe prima pagina a presei, Virgil Magureanu l-ar fi intrebat daca n-ar fi bine ca SRI sa ia de la Mike Nassar un milion de dolari, pentru a i se *facilita* eliberarea fratelui.

Fostul mirustru al Apirarii, gen. Nicolae Spiroiu, a fost insa mult mai transant, afirmand ca, din cate stie, Elie Nassar ar fi fost eliberat la interventia directa a lui Virgil Magureanu.

Epilogul? Fratii Nassar si-au mutat *cuibul* la Moscova unde, sub protectia mai vechilor lor prieteni din servicille secrete sovietice, apoi ruse, isi continua linistiti traficul de arme si tigari. Alti doi traficanti, Michel Makhoul si Victor Issa si-au mutat si ei afacerile de contrabanda cu tigari la Kiev, in Ucraina.

In Romania insa serialul *"Tigareta"* continua.

"TIGARETA 2", UN DOSAR DESCRIS:
VITALI USTUROI, CREIERUL AFACERII "TIGARI CONTRA ARME", ADEVARATA PISTA A TRAFICULUI

Multe dintre elementele afacerii *"Tigareta 2"* fac din aceasta ancheta un *dosar deschis,* caci ancheta oficiala a procurorilor militari s-a restrans, deocamdata, doar la persoanele angrenate direct in reteaua tigarilorASSOS. Cu toate acestea, afacerea conduce indubitabil spre primii ani ai regimului Iliescu, deoarece *creierul* intregii afaceri este o cunostinta mai veche a noastra, pe care l-am intalnit atunci cand ne-am ocupat de *tentacula Bancorex si ventuza* sa, *Valeologia:* Vitali Ustroi (Usturoi), mana dreapta in Romania a celebrului mafiot rus Boris Birustein. Stapanul absolut, timp de mai multi ani, al mafiei moldoveano-ucrainene, fost ofiter in fortele speciale sovietice *"Spetznaz"*.

1.

MAFIA SPENTZNAZ IN ROMANIA

Afacerea derulata in noaptea de 16/17 aprilie 1998, care a hipnotizat saptamani la rand mass-media, a fost pusa la punct de Vitali Usturoi (fost cadru al GRU sovietic, profil Spetnaz, misiuni in civil), impreuna cu col. Trutu1escu, la Galati, cu cateva saptamani mai inainte, intr-o camera de hotel. Se stie ca Trutulescu facea parte din comanda "Batalionul 404" Buzau, cu specialitatea cercetare-diversiune in spatele frontului - adica *"Spetznazul"* romanesc - iar in decembrie 1989 cei din "404", aflati sub comanda maiorului Ghergulescu si a lui Trutulescu, au actionat - intr-o *interoperabilitate* deplina - cu grupurile *"visautniki"* (civile) ale GRU, atat la Tumisoara, cat si la Bucuresti. *Aceasta colaborare* a ramas unul din secretele cele mai profunde ale *"revolutei romane"*, avand in vedere, de pilda, contributia *"Spetznaz"* la *"revolutia de catifea"* de la Praga, din 1989. *"Fratia Spetznaz"* a functionat si dupa *"puciul lui Potemkin"* (august 1991) de la Moscova, reunind intr-o mafie pe ofitrrii ex-sovietici si pe cei din fostele taari comuniste. Pentru ca in toate statele "Tratatul de la Varsovia" existau unitati de tip *"Spetznaz"*, cu ofiteri pregatiti in URSS, la Odesa. Dupa 1990, Vitali Usturoi a devenit patronul celebrei firme *Valeologia* (Chisinau), acuzata pentru contrabanda cu arme si substante radioactive in favoarea mafiei ex-sovietice *"Komunitatea"* (K). Sub regimul FSN, *Bancorex* a acordat credite importante *Valeolagiei;* credite nerambursate pana in ziua de astazi. Apare astfel, cel putin ciudat, ca Parchetul Militar a exonerat din cercetirile sale tocmai momentul mitial, cel al proiectarii afacerii derulate la Otopeni, in noaptea de 16 aprilie, penultimul tronson al traseului avionului AIR SOFIA. Cu atat mai mult, cu cat Vitali Usturoi, impreuna cu lt.col. SPP Dan Saulea, *a gravitat si* in jurul afacerii din 1994, de la Vila-Lac Snagov). Atunci cand au fost surprinsi, in flagrant, ofiterul SPP Vladimir Cumpanasu si hocheistul stelist Halauca, in timp ce traficau *4,556* kg. de substanta radioactiva.

2.

AIR SOFIA: ORIUNDE, ORICAND, ORICE

Asa cum se stie, cursa speciala *Air Sofia* a incarcat baxuri ASSOS la Atena, venind de la Mombassa (Kenya). Deoarece aeronava n-a ajuns in Kenya prin *teleportare,* exista sansa sa se extinda cercetarile asupra intregului parcurs al avionului care a descarcat baxurile ASSOS pe aeroportul Otopeni-Militar. In primul rand, pentru a elucida natura zborului *complicat intreprins* de *Air Sofia.* Ar fi normal, astfel, sane intrebam: a) din ce directie venea *avionul Air Sofia,* atunci cand a aterizat la Mombassa?; b) ce *marfa* a descarcat acelasi avion la Mombassa?; c) ce a incarcat avionul la bord in Kenya, si a descarcat apoi la Atena, in schimbul preluarii baxurilor ASSOS? Ar fi cazul sa ne punem asemenca intrebari, din moment ce compania *Air Sofia* a mai fost avertizata de SUA, in urma transporturilor clandestine de rachete "Scud" din Coreea de Nord in Iran (1994). Ori, atunci un avion al aceleiasi companii bulgare a fost retinut, in 1995, in Insulele Capului Verde, cu 100 tone armament (rachete "Strela" si munitie) destinate, aparent, Ecuadorului.

La zborul anterior, cel din 23 martie 1998, avionul *Air Sofia*, dupa ce a dcscacat baxurile pentru *Roza Prod Impex* SRL, a incarcat armament, comanda a regiei *Romtehnica* la *Intreprinderea Mecanica Cugir*. Asadar, un *barter* "arme contra baxuri", in toata regula. Sa reamintim ca regia *Romtehnica* a mai facut tranzactii *discrete,* ca cea din 1995, cu uraniu importat din Rusia, prin intermediul serviculor bancare ale *Bankcoop* (filiala din Piata Romana si sediul din Negustori nr. 11).

Marile operatiuni mafiote nu se desfaoara niciodata la nivel strict national. Ele au, intotdeauna, o anvergura internationala asa cum o sugereaza si traseul urmat de avionul, cursa speciala, *Air Sofia,* cel care a aterizat la Otopeni, penultimul *tronson* dintr-o operatiune *speciala* complexa.

Prin implicarca lui Vitali Usturoi si a Mafiei (militare) ruse, afacerca *"Tigareta 2"* este legata, la randul sau - precum *un fir rou* - de afacerile geostrategice urzite la Moscova, intr-o operatiune vasta de contrabanda, demara inca de la inceputul anilor '90, si in care oamenii regimului Iliescu - cum am vazut din *anatomia* afacerilor *"Tigareta 0" si "Tigareta 1"* - au fost implicati din plin, inca din primul moment, prin *cardasiile* cu fratii Iskandarani sau Nassar.

XIII

FILIERA HAMAS: ILIESCU SPONSORIZAT DE TERORISM

1.

REGIMUL ILIESCU - *PARADIS* AL TERORISMULUI INTERNATIONAL

Una dintre *mostenirile* notorii ale regimului Ceausescu - pe langa cea a traficului de arme si de droguri - a constituit-o sustinerea organizatiilor teroriste si a asa-ziselor *miscari de eliberare nationala* - manipulate de Moscova - angajate in preluarea puterii in diverse ori ori zone geostrategice, importante pentru Uniunea Sovietica.

In 1996, la Havana, s-a desfasurat primul Congres al *Tricontinentalei* - organizatie internationala instrumentata de sovietici, care reunea majoritatea *miscarilor de eliberare si teroriste* din lumea intreaga. *Tricontinentala* se subordona direct Sectiei "Relatii Internationale" a Biroului Politic al PCUS, mai exact *tovarasului* Boris Ponomariov. In urmatorii doua zeci si icinci de ani, organizatiile afiliate la *Tricontinentala* au stat la originea a zeci de atentate san geroase, asasinate sau luari de ostateci.

Romania comunista, prin serviciile sale secrete - ca si celelalte state membre ale Tratatului de la Varsovia - avea in cadrul *Tricontinentalei o* zona specifica de sustinere politico-militara a terorismului international. Anume, lui Ceausescu ii revenea sustinerea terorismulni arab, mai ales cel palestinian, ca si a unei serii de asa-zise *miscari de eliberare* din Africa. A ramas notorie, astfel, *pretenia* lui Ceausescu cu o serie de lideri, cei mai multi *formati* in URSS, ca Yasser Arafat, Carlos Sacalul, Abu Nidal, Samora Machel etc. Sustinerea de catre regimul Ceausescu a luptatorilor palestinieni, gazduiti si antrenati in diverse centre din Romania ori a grupului lui Carlos Sacalul, *"Olaabrat"*, a ajuns de mai multe ori pe prima pagina a presei internationale.

Caderea regimulni Ceausescu, prabusirea comunismulni, dezmembrarea Uniunii Sovietice, dizolvarea Tratatului de la Varsovia, dintre anii 1989-1991, ar fi trebuit sa rupa si *puntile* dintre unele state, ca Romania, si organizatule teroriste arabe.

Din nefericire, dupa decembrie 1989, regimul Iliescu a continuat, in secret, *colaborarea* cu cateva organizatii teroriste arabe, ca si cu organizatia kurda PKK. Ultima instalandu-si, intre anii '90-'96, sediul la Bucuresti, impreuna cu liderul PKK, *Ocalan*, dat in urmarire internationala prin *Interpol*.

In septembrie 1997, in prima zi a conferintei internationale *"Cooperarea europeana in lupta impotriva criminalitatii organizate, terorismului si coruptiei in Balcani si zona Marii Negre"*, colonelul Ion Stefanut, comandantul Brigazii Antiteroriste a SRI - recunostea ca membrii organizatiilor teroriste arabe isi continuasera dupa '89 activitatea in Romania, sub *acoperiri* legale, ca societati comerciale, societati non-profit, fundatii etc. Nucleele din Romania ale organizatlilor extremist-teroriste, de tipul *Hamas, Hezbollah, Fratii Musulmani* ori PKK foloseau societatile comerciale pentru sustinerea logistica a grupurilor lor, contribuind astfel si la cresterea criminalitatii organizate din Romania.

Toate aceste organizatii dispuneau pe teritoriul roman de servicii secrete proprii, care actionau impotriva celor romanesti. In iulie 1998, fostul comandant al Jandarmeriei, generalul Stan Stangaciu, inventaria la randul sau organizatule teroriste care isi desfisurau nestingherite activitatea in Romania dupa 1989: *Frontul de Vest, Abu-Nidal, Hezbollah, Fratii Musulmani, Hamas,* PKK, SIIKH, precum si altele, occidentale, ca IRA, *Ordine Nuova, Brigdzile Rosii.*

Intr-un cuvant, continuand *traditia* mostenita de la regimul Ceausescu, regimul Iliescu transformase Romania intr-un fel de *paradis al terorismului international.*

2.

UN MILIARD SI JUMATATE DE LA BUGET PENTRU ANTRENAREA TERORISTILOR HAMAS, SUB REGIMUL ILIESCU

In martie 1996, saptamanalul *"Academia Catavencu* facea senzationale privind complicitatea regimului Iliescu si aunor inalti demnitari ai acestuia, cu structurile luptatorilor palestinieni *Hamas* din Romania.

Astfel, *"Catavencu"* dezvaluia ca regimul Iliescu organizase, in secret, antrenarea unor luptatori palestinieni, cu fonduri sustrase din bugetul national.

In perioada iunie 1994-noiembrie 1995, SPP (Serviciul de Paza si Protectie) cheltuise pentru *scolirea* luptatorilor palestinieni in cadrul *Centrului de Pregatire al Cadrelor* de la Branesti, suma de *599 675 000* lei din buget. Pentru *aplicatiile* de la Saftica, ale acelorasi luptatori palestinieni, se alocase de catre SRI 336 000 000 lei, iar Ministerul de Interne, prin *Academia de Politie "A. I. Cuza",* cheltuise alti 552 331 000 lei din banii contribuabililor romani, pentru ca luptatorii *Hamas* sa dea maximum de randament in viitoarele atentate internationale. In total, 1 412 706 000 lei dupa cum afirma cu ironie *"Catavencu"* - pe *apa Iordanului*. Bani sustrasi de la buget, adics din impozitele plaite de cetateni Romani. Implicat in scandal era un anume Kamel Ahmed Mohammed Habed El Kader care - nici mai mult, nici mai putin - fusese numit de Viorel Hrebenciuc drept *"consilier pentru problemele palestiniene"* al Guvernului Vacaroiu, ca si cum Guvernul Vacaroiu si-ar fi tinut sedintele la Tel-Aviv, nu la Bucuresti. Un terorist Hamas, consilier al Guvernului Romaniei!

3.

KADER SI *PRINTUL BANATULUI* AU SPONSORIZAT, CU UN MILION DE DOLARI, CAMPANIA ELECTORALA A LUI ILIESCU DIN '92

Dar asta nu era totul. Potrivit lui *"Catavencu"*, Kader finantase campania prezidentiala a lui Iliescu din '92 cu un milion de dolari, bani proveniti din contrabanda cu tigari, practicata la Timisoara de Zaher Iskandarani, cel supranumit *"Printul Banatului"*. Desi atat Traian Chebeleu, cat si Viorel Hrebenciuc au negat relatiile regimului Iliescu cu Kader, o fotografie de la Forumul "Crans Montana", organizat la Bucuresti in aprilie 1994, il prezenta pe Presedintele Iliescu in compania lui Kamel El Kader, varul fratilor Iskandarani. Mai mult, Zaher Iskandarani se numara printre sponsorii oficiali ai Forumului, organizat de Iliescu in scop vadit de publicitate politica. intre timp, Kader solicitase (si primise) cetatenie romana.

Dezvaluiri la fel de interesante, privind relatule lui Kader cu autoritatile regimului Iliescu, a facut si dl. Adrian Severin, care scria in cotidianul *"Ziua"* din martie 1996, urmatoarele:

"Un cetatean roman de origine palestiniana, pe numele sau Abdel Kamel Kader, este suspectat de implicare in operatiuni financiare ilicite si in actiuni teroriste. El trece insa nestingherit prin culoarele rezervate autoritatilor, in aeroporturile din tara si se plimba pe holurile Palatului Cotroceni. Daca vreo santinela il opreste (asa cum s-a intamplat, prin august 1994, pe aeroportul din Timisoara), el o brutalizeaza si, nepedepsit, o da la oparte. Tot el a meninta parlamentani romani, indignati in fata atitudinii sale arogante si agresive, ca o sa le (manance capul). Acelasi personaj prezinta celor care i se opun o legitimatie eliberata fie de Presedintia Romaniei, fle de Secretariatul General al Guvernului, atestana calitatea sa de consilier la respectivele institutii, legitimatie in fata careia toate autoritatile publice amutesc. Acest cetatean roman, si nu altul, primeste de la organizatoni (tot Romani) ai Forumului Crans-Montana (intalnire ce a avut loc la Bucuresti in 1994) un ecuson de libera trecere, pe care este metionata calitatea de membru al delegatiei pentru eliberarea Palestinei (!!?), ceea ce ii permite sa patrunda in locurile cele mai bine pazite, unde se discuta secrete mari. Cand cineva da pe fata asemenea imprejurari si cere explicatii, purtatorul de cuvdnt al Presedenpei Traian Chebeleu, n.n) reactioneaza indignat si consternat, afirmand in gura mare ca nici un cetatean arab nu a lucrat vreodata in structurile din apropierea sefului statului. Presedintia este, evident, preocupata sa dezminta dar nu intreprinde nimic spre a vedea cum se face ca legitimatii si documente de acces oficial ajung in posesia unor persoane dubioase. (Existenta uneia din legitimatiile in cauza a fost recunoscuta chiar de dl. Dan Poenaru, prefect de Timis si presedinte al organizatiei PDSR din acelasi judet). Explicatia nu poate consta decat infaptul ca nu cei care afirma ca domnul Kamel Kader functioneaza ca un consilier de stat mint, ci aceia care neaga o asemenea realitate".

Ceea ce nu stia dl. Adrian Severin era ca insusi Forumul "Crans Montana" de la Bucuresti numara, printre sponsorii oficiali, pe Zaher Iskandarani, *varul* lui Kader. Firesc, asadar, ca *romanul* Kamel Kader sa apara, umar la umar, in fotografii alaturi de *presedintele tuturor romanilor,* Ion Iliescu. Dl. Adrian Severin nu cunostea mici *detalii,* plin in semmficatii, ca insusi Ion Iliescu i-a dat lui Zaher, varul lul Kader, certificat de *luptator* in Revolutia Romana, ca si altor arabi.

4.

NUCLEELE TERORISTE *CU FATA COMERCIALA* AU IMPULSIONAT ECONOMIA SUBTERANA ROMANEASCA SI MAFIA AUTOHTONA

Nueleele specializate in tranactii economice ale organizatiilor teroriste din Romania au avut, inca din 1990, tendinta sa se orienteze catre formele clasice ale economiei subterane, implicand in acest soi de activitati *comerciale* si pegra lumii interlope autohtone. *Prietesugul* regimului Iliescu, *toleranta* acestuia fata de nucleele extremist-teroriste internationale - instalate bine mersi in Romania – *cu permise si legitimatii in* regula, a constituit o sursa principala de expansiune rapida a economiei subterane si a *infloririi* maflei locale.

Sapte ani *gratii* au facut din economia si societatea romaneasca o *anexa* a economiei subterane si crimei organizate.

Dupa 1990, Romania nu a trecut printr-o asa-numita *tranzitie* catre mult trambitata *economie de piata,* ci catre *economia subterana* de piata. Un domenia al rivalitatii dintre clanuri mafiote. o serie de date demonstreaza toate acestea. Intre 1991 si 1997, in Romania au fost depistati 588 de narcotraficanti (398 strani si 191 Romani), de la care au fost confiscate 20,5 tone de droguri (19 tone canabis, 635 kg heroina, 934 kg cocaina 18 kg opium). Incepand din 1992 au fost descoperite 9 505 cazuri de incercare de plasare a valutei false, confiscandu-se 2 186 655 USD, 1 399 700 marci germane, precum si alte valute (166 350 franci francezi, 27 830 lire sterline si 12 210 600 lire italiene).

Alt *domeniu de aur:* furtul autoturismelor de lux, sustrase din Occident si plasate in alte tari, pe diverse filiere. Pana in 1997, in Rorrnnia au fost identifleate 34 de retele intemationale, cuprinzahd 264 de traficanti.

Pline de prosperitate s-au dovedit si trecerile ilegale de frontiera, traficul cu copii, prostitutia si proxenetismul. Or, tocmai traficul ilegal de droguri, arme, munitii, explozivi, substante radioactive, valuta falsa, spalarea unor fonduri *murdare si* traficul ilegal de persoane constituie *sursele primare,* prin care nucleele teroriste, cu fata *comerciala* asigura logistica *aripilor militare* ale oiganizatiilor lor. Foarte interesanta, din acest punct de vedere, este *colaborarea* unor asemenea nuclee teroriste, actionand sub acopenre *comerciala* cu mafia autohtona. Asa cum vom vedea in capitolul dedicat serialului *'tigaretelor'.*

5.

HAMAS SI OEP SUNT CA ARIPILE ACELEIASI PASARI

Aceasta *diviziune* a muncii din cadrul organizatiilor teroriste - intre aripa asa-zis *politica si* aripa *militara* - o regasim si in cadrul *"Organizatiei pentru Eliberarea Palestinet"*, condusa de Yasser Arafat, coleg de studii cu Iliescu la Moscova.

In presa americana este adeseori citat generalul Ion Mihai Pacepa, cel care in *"Red Horizons"* (Orizonturi Rosii) dezvaluia ca Arafat, un *preten* al lui Ceausescu , detinea conturi secrete in Elvetia si practica relatule homosexuale, incepand din scoala primara, cu invatatorul sau, pana in prezent, cu seful garzii personale. *"Am simtit nevoia sa fac un dus de cate ori eram silit sa-i strang mana individului"*, isi amintea generalul Pacepa despre intalnirile cu Arafat, in Romania regimului Ceausescu . In cursul unei vizite la Bucuresti din 1978, Ceausescu l-a statuit pe Arafat: *"In umbra guvernului tau din exil poti sa intrebi cate grupuri teroriste vrei, atat timp cat nimeni nu face vreo legatura intre ele si numele tau. Ele pot pune la cale operatiuni in lumea intreaga, atat timp cat numele tau si al guvernului tau vor ramane nepatate si se vor prezenta lumiii gata pentru negocieri si o viitoare recunoastere oficiala."*

Arafat a urmat sfatul lui Ceausescu . Aceasta esenta duplicitara a politicii lui Arafat nu s-a schimbat cu nimic in ultimile doua decenii. Dupa cum scria Christopher Story, analist american pentru problemele serviculor secrete, *"Hamas si unitatile sale au fost si sunt, dintotdeauna, o componenta aflata sub umbrela organizatiei cunoscute sub numele de Organizafia pentru Eliberarea Palestinei"*. Analistul american a fost recent confirmat chiar de lidenil *Hamas*, Seicul Mahmud Zaher care, discutand despre relatule OEP-ului cu *Hamas*, a afirmat: *"Ca aripile aceleiasi pasari, ele bat simultan"*. Cu diferenta ca, in timp ce OEP joaca rolul *"ramurii de maslin"*, Hamas-ul ii joaca pe cel al *"aripii razboinice"*. Cand *Hamas* organizeaza un atentat, rolul lui Arafat este sa *deplanga* soarta victimelor si sa sublinieze in gura mare ca organizatia sa, OEP, respinge terorismul cu arma politica, si nu are nicio legatura cu *actiunile criminale* ale *Hamas-ului*.

Dubla structurare a OEP a fost, de fapt, impusa de KGB, care a controlat, inca de la infiintare, organizatia lui Arafat. Liderul palestinian si-a facut in anii *'50* studule de *inginerie* la Moscova, alaturi de un Iliescu san un Mandela. Aflat in Romania, in aprilie 1994, cu ocazia Forumului "Crans-Montana" de la Bucuresti, Yasser Arafat si-a amintit cu nostalgie de *serile moscovite si* de colegul sau roman de *studentie*, Ion Iliescu. *"Am fost colegi la Moscova, numai ca Iliescu, spre deosebire de mine, era sef mare"*, a precizat amuzat Arafat.

Dubla structurare - politica si terorista - a unei organizatii subversive a fost teoretizata de anarhistii rusi, inca de la mijlocul secolului al XIX-lea. La *suprafata* exista *"Organizatia", o* grupare care isi atribuia exclusiv un rol politic, respingea *violenta si* practica discursul ideologizat. Conspirat insa, actiona *"infernul"* - cum ii spuneau anarhistii rusi grupului militar secret al *"Organizatiei"* - cel insarcinat cu asasinatele, rapirile, jefuirea bancilor, traficul de arme. Toate structurile teroriste *pastorite* de Moscova au avut aceasta dubla structurare, de la partidele comuniste aflate in lupta clandestina pentru acapararea puterii, pana la organizatii teroriste ca *"Brigazile rosii", "Potere Operaio"* ori *"Septembrie Negru"*.

OEP-ul lui Arafat nu face nici el exceptie de la aceasta regula. Analistul Steven Emerson remarca, intr-un articol din *"Wall Street Journal",* ca *'fortele de securitate'* ale lui Arafat, sub pretextul cooperarii pe linie de securitate in tinuturile ocupate, au *"ucis, torturat, rapit ori terorizat mii de palestinieni"*. Paradoxal, constata Emerson, dar au fost mai multi israelieni masacrati dupa acordurile de la Oslo, din 1993, cu OEP si Arafat, decat in once alta perioada de la fondarea statului Israel. Un alt analist american declara: *"Fortele militare si de securitate ale lui Arafat sunt strans legate de serviciul secret sirian si primesc toate tipurile de armament greu de la Assad. Cele mai recente atacuri teroriste palestiniene au fost planificate ori facilitate, intr-un fel sau altul, de serviciul secret militar sirian"*. Nu intamplator Siria reprezinta cel mai important client in achizitiile de arme al Rusiei si Chinei, *"partenerul strategic"* din zona al acestor puteri. Dar influenta malefica a lui Assad (intre timp decedat) o exceda pe cea a lui Arafat. Siria acorda asistenta militara si furniza mari cantitati de armament principalelor carteluri ale drogului din lume. Potrivit unui raport al Comisiei pentru

Terorism a Camerei Reprezentantilor din SUA, Siria constitula o componenta majora a retelei intemationale a terorismului si crimei organizate, printre ale carei arme se numara - mai recent - si cele de distrugere in masa. Potrivit raportului din 1993 *"peste 100 de miliarde de dolari falsificati si cei provenind din traficul de droguri, derulat de Iran, Siria ori Liban, au devenit moneda pentru sustinerea comertului cu arme nucleare al statelor radicale din Orientul Mijlociu (...) Acest urias flux de droguri si dolari falsificati servesc la sustinerea retelelor teroriste islamiste din Mexic si America Latina, care vizeaza operatiunile teritoriul SUA."* o reglementare (HR 748 din 1997) a Camerei Reprezentantilor, intitulata *"Interdictia tranzactiilor financiare cu statele care sustin actele de terorism,* punea Siria pe *lista neagra* a regimurilor care sustin retelele teroriste. Alaturi de Cuba, Coreea de Nord, Iran, Irak si Libia, tari cu care cetatenilor americani le sunt interzise, prin lege, orice legaturi comerciale sau financiare.

Iata insa ca, intre 1990 si 1996, regimul Iliescu a facut din Romania, in secret, o sustinatoare a terorismului palestmian, gazduind si antrenand luptatorii *Hamas, si* aceasta, cu *"bani de la buget",* pe buzunarul ceteanului roman.

XIV

AFACEREA AEROFINA:
SISTEME DE OCHIRE PENTRU RACHETELE LUI SADDAM

1.

PROGRAMUL SECRET WMD AL LUI SADDAM

Un raport din octombrie 1999 al Camerei Reprezentantilor din Statele Unite, alcatuit de Comisia pentru Activitati Teroriste si Razboi Neconventional *(Task Force For Terrorism & Unconventional Warefare)* - document bazat pe rapoarte ale serviclilor secrete americane (CIA, NSA, ONI) - dezvaluia, pentru prima data, amploarea programului secret al lui Saddam privind mijloacele de distrugere in masa *("Weapons of mass destruction"* W.M.D.). In acelasi timp, raportul confirma achizitiile secrete de sisteme sofisticate pentru cresterea eficacitatii rachetelor balistice irakiene, program reluat de Saddam de la sfarsitul lui 1994. Datele si informatiile din acest raport, inca inedit, demonstreaza pregatirile intense, cu caracter *ofensiv,* pe care Saddam le-a intreprins in ultimli cinci ani in directia Arabiei Saudite (via Kuweit) si Israelului. Raportul exprima totodata, ingrijorarea profunda a Washingtonului fata de capacitatile balistice - cu incacrcaturi nucleare, chimice si bacteriologice - de care dispune Saddam, capacitati pe care Irakul a reusit sa le eludeze controalelor internationale, transferandu-le in mare parte in Libia si Sudan. Totodata, raportul arunca indirect o lumina noua asuspra relatiior regimului Iliescu cu Saddam, initiate inca din februarie 1993, prin mijiocirea unui important lider de partid si de Parlament din Roman.

In ciuda numeroaselor controale intemationale, Saddam Hussein a reusit, dupa Razboiul din Golf, sa-si conserve importante capacitati tip WMD *("Weapons of mass destruction",* capacitati de distrugere in masa, atat din clasa *NW (Nuclear Weapons),* cat si BW *(Bacteriological Weapons). In* ianuarie 1996, serviciul secret israelian a apreciat ca in urmatorii patru ani, regimul Saddam va dispune de 10 lansatoare SCUD, cu 150 de rachete, operationale in orice moment, echipate cu capete WMD nucleare, chimice si biologice. La inceputul lui 1998, Irakul dispunea deja de 48 rachete SCUD, cu raza de actiune de 600 de km, precum si de 6 lansatoare. Un indiciu important al amplorii programului balistic irakian, de tip WMD, l-a constituit numirea, la sfarsitul lui 1997 si inceputul lui 1998, a gen. Abd-Al-Rizzaq, din fortele terestre, si a gen. Muzahm Tassab Al-Hassan, din fortele aeriene, in fruntea industriei militare irakiene si a programelor speciale. Ambii generali au detinut pozitii cheie in cadrul sistemului de rachete al Irakului in cursul Razboiului din Golf. Cei doi sunt considerati experti in domeniul rachetelor balistice. In decembrie 1996, serviciul secret german a raportat ca tehnicienii irakieni realizeaza un tip de avion-transportor cu o raza de 700 de km, capabil sa transporte la bord circa 3040 kg de agenti chimici si biologici. Avion realizat din fibra de plastic, nedetectabil de radar. Se apreciaza ca circa 45 de capete cu incarcatura biologici (BW) si bombe chimice, realizate la sfarsitul anilor '80, au fost conservate dupi Rizboiul din Golf si au ramas nedetectate de inspectorii ONU. Potrivit guvernului britanic, Saddam dispune de 30 de capete cu incarcaturi chimice si biologice, operationale in acest moment, 8.400 litrii de antrax, putand produce si 200 de tone de gaz VX, din care o singuri picituri poate fi fatala.

2.

NOUA GENERATIE "WMD" A FOST TRANSFERATA DE SADDAM IN LIBIA SI SUDAN

Conform raportului "Task Force", "centrul programului irakian de tip WMD, din generatia a doua, a fost transferat in siguranta, in Libia si Sudan". La sfarsitul lui 1997 si inceputul lui 1998, rachetele irakiene SCUD *"au fost stocate in silozuri bine protejate in Port Sudan"*. In vara lui 1997, Saddam si-a construit o noua si sofisticata fabrica de arme chimice (CW) in regiunea Kaflifi, la nord de Khartuin (Sudan). Alt centru pentru arme chimice a fost construit de irakieni in apropierea "Centrului Islamic" de la Soba (la sud-vest de Khartum). Acest centru este pus, totodata, si la dispozitia lui Ben Laden. Surse ale opozitiei sudaneze *afirma* ca instalatiile de la Kafliri, precum si cele de la Mayu (la sud de Khartum), construite de irakieni in Sudan, vor produce arme chimice, la nivelul maximal productiei, injurul anului 2000.

Si mai importante, sunt transferurile de mijloace WMD ale lui Saddam in Libia. In ianuarie 1995, Irakul si Libia au semnat o intelegere secreta, prin care expertii irakieni urmau si realizeze, sub acoperirea data de Gaddafi, rachete balistice cu raza lunga de actiune (100 de km), tip "AL-HUSSEIN" si "BADR". o delegatie irakiana la nivel inalt, condusi de dr. Jafar Diya Jafar - unul din cei mai importanti savanti atomisti ai lui Saddam - a fost in Libia, in octombrie 1995, pentru a investiga posibilitatea instalirii unui mic reactor nuclear. La sfirsitul lui 1997, Irakul si Libia au semnat o noui intelegere secreta. Conform acestei intelegeri, irakienii au initiat un amplu program de dezvoltare de arme chimice (CW) pentru Libia, expediind specialisti atit la centrul de la Rabta, cat si la fabrica (ascunsa in munti) de la Tarhunah (60 km sud-vest de Tripoli). Se estimeaza ca fabrica de la Tarhunah va deveni operationala inainte de anul 2000. Pe baza aceleiasi intelegeri, irakienii au realizat un nou centru pentru arme biologice (BW) chiar la Tripoli, ascuns in cadrul lui *"General Health Laboratories"* (Laboratoarele de Sanatate Publica). Libia s-a aratat interesata, in acest context, mai ales de bombe si capete de rachete incarcate cu agent,ii antraxului si botulismului.

3.

REGIMUL ILIESCU A PURTAT NEGOCIERI CU SADDAM DIN 1993, PRIN MIJLOCIREA UNUI LIDER PARLAMENTAR ROMAN

Raportul "Task Force" al Camerei Reprezentantilor mentioneaza ca *"la sfarsitul lui 1994 sistemul irakian de achizitii secrete a fost complet reorganizat"*. Astfel, sub diverse acoperiri, irakienii au inceput sa cumpere din straina toate sistemele sofisticate, de dirijare si ochire pentru a perfectiona eficacitatea rachetelor WMD. Telmologia de varf, uneori cu dubla folosinta (civila si militara, a fost achizitionata de Saddam din Germania, Austria si Elvetia. Conform raportului american, cel mai adesea tara de tranzit aleasa a fost Bulgaria. Romania avut, in epoca Ceausescu, ample programe si intelegeri secrete in domeniul annamentului atat cu Irakul (Saddam), cat si cu Libia (Gaddafi). Dupa 1990, regimul Iliescu a refacut, treptat, aceste *punti*. Astfel, in februarie 1993, sub acoperirea unei vizite in Romania a Partidul Baas Arab Socialist, au inceput primele *tatonari* intre regimul Iliescu si Saddam, in chestiuni sensibile de achizitii militare. *Tatonarile* au fost mijlocite de un parlamentar roman si de ambasadorul Irakului la Bucuresti, dl. Ibrahim S. Sultan. Trebuie sa precizam insa aici doua aspecte. Parlamentarul roman avea un frate in M.Ap.N. care, in ultimii ani ai regimului Ceausescu, fusese mutat la o unitate militara specializata de langa Bucuresti, in cadrul careia se ocupa, de fapt, cu comertul de arme. Unitatea, condusa de gen. Andreescu (numele real era altul), indeplinea operat,iuni de tip A.V.E. (Aport Valutar Extem) pentru Ceausescu. Acest profil a fost dezvaluit de gen. Andreescu fostului Rabin Sef al Romaniei, dl. Moses Rosen. In al doilea rand, *tatonarile* regimului Iliescu cu Saddam la Bucuresti, din februarie 1993, au fost posibile si datorita relatiilor foarte stranse ale parlamentarului roman cu ambasadorul de atunci al Irakului, dl. Ibrahim S. Sultan: vizite reciproce de familie, cadouri, sustinere polifica etc. Parlamentarul roman era binecunoscut si pentru relatiile intretinute cu organizatia libiana *Mathaba, in* spatele careia se ascunde, de fapt, serviciul secret libian, unul din cele mai numeroase si eficace din lume. Anterior, *Mathaba* intretinuse stranse legaturi cu regimul Ceausescu , membrii acestei organizatii lucrand in obiective industriale romanesti ori instruindu-se, ca *ziaristi,* la Academia "Stefan Gheorghiu", in timp ce vara acestia isi perfectionau *pregatrea ziaristica* intr-o unitate militara de la Fagaras. In aprilie 1997, parlamentarul roman a luat parte, ca invitat, la Congresul *Mathabei* in Libia, iar in anul urmator a vizitat Irakul. Despre toate aceste *pertractari,* care au continuat - implicand personaje din conducerea acelor ani a Regiei Grupului Industrial al Armatei -, au avut cunostinta atat SRI, cat si SIE, prin directorii lor din acea perioada.

Conform unul reportaj CNN, in martie 1995, Irak a comandat societatii romane *Aerofina* sisteme avansate de ghidare pentru rachetele balistice AL-HUSSEIN si *BADR iar Aerofina* s-a oferit sa vanda chiar tehnologia de productie a unor asemenea sisteme. *Tatonarile* devenisera, asadar, *negocieri*. Dupa o *ancheta,* M.Ap.N. a emis un comunicat din care reiesea ca un reprezentant al societatii *Aerofina* semnase un contract privind "o posibila livrare de echipamente pentru rachete" printr-o firma *intermediara* iordaniana. Ideea era ca nu regimul Iliescu incalca in acel moment embargoul ONU contra livrarilor de arme catre Irak, ci doar cativa inalti oficiali ai armatei. S-a sugerat chiar ca nu *Aerofina* fabrica asemenea sisteme, ci le importa, la randul sau, dintr-o alta tara est-europeana. In felul acesta se incerca, voalat, sa se explice si modul in care au fost *eludate* licentele de export pe care Agentia Nationala pentru Controlul Exporturilor (cum se numea la acea data) ar fi trebuit sale emita, in cazul unni export romanesc. Afacerea Aerofina, care scotea periculos de mult la iveala *duplicitatea internationala* a regimului Iliescu a fost, la randul ei, rapid *inmormantata.*

Recent, *tratativele* au fost recunoscute atat de fostul ministru roman al Apararii, dl. Gh. Tinca, cat si de fostul director al SRI, dl. Magureanu. In ceea ce-l priveste pe fostul director al SIE, dl. Talpes, este interesant faptul ca domnia sa si-a anuntat demisia din postul de ambasador la Sofia, imediat dupa ce *afacerea telemetrelor* a devenit publica, prin dezvaluirile din SUA ale lui Scoff Ridder si ale ambasadorului roman de la Washington, dl. Geoana, facute la CNN. Sistemul telemetric permite rachetelor cu raza Iunga de actiune, de tipul *AL-HUSSEIN si BADR,* sa loveasca cu maxima precizie obiective situate pe o raza de 1000 km. Cea mai interesanta recunoastere a *afacerii telemetrelor* apartine insa fostului prim-ministru Nicolae Vacaroiu. Domnia sa a explicat ca, in *afacerea telemetrelor,* Romania nu ar fi incalcat de fapt nici un embargo, deoarece

livrarile ar fi fost facute, intr-o prima etapa, catre o tara de tranzit, Iordania, care nu era supusa embargoului, de unde ulterior acestea au ajuns in Irak. Asadar, utilizand clasicul sistem al falsului *end user* (ultim beneficiar). Un aspect important, ramas insa in umbra, il constituie si achizitionarea de catre regimul Iliescu, in urma cu cativa ani, a unor echipamente sofisticate de dirijare a rachetelor de la ofirma din Florenta.

O dovada in plus ca *pertractarile* din februarie 1993, care au continuat in anii urmatori, ale regimului Iliescu cu Saddam au fost fructuoase, in ciuda embargoului, este si faptul ca unul dintre mijiocitorii lor, dl. ambasador Ibrahim S. Sultan, a fost felicitat personal si decorat de Saddam.

XV

AFACEREA COSTEA SI POLITCA FIRULUI ROSU CU KREMLINUL: AXA MOSCOVA - BUCURESTI IN OPERATIUNEA JIMBOLIA SI ZAVTRAGATE

1.

FILIERA COSTEA: CONTRABANDA CU PETROL RUSESC, PE AXA RUSIA-ROMANAIA

Tragedia razboiului din fosta Iugoslavie si embargoul decretat de ONU au alimentat – ca in orice razboi, si perioada de embargo derularea unor mari afaceri de contrabanda ale Mafiei. in cazul *Operatiunii Jimbolia* - contrabanda cu petrol si produse petrolifere, importate din Rusia (in principal) pe *filiera Costea* si trecute clandestin prin Romania in Iugoslavia - asocierea Mafiei de stat cu pegra locala precum si cu structuri ale Maflei intenationale prezinta un asemenea *grad de interoperabilitate*, o minutiozitate in organizarea transfrontaliera a operatiunii de contrabanda (in care s-au implicat inalti functionari de stat, ofiteri ai serviciilor secrete, alaturi de capi ai Mafiei internationale), incat aceasta devine un adevarat simbol al fortei economiei subterane, patronata de Mafia rusa *("Komunitatea* - K"), in spatiul Romaniei si al Europei de Sud-Est, cu ajutorul clientelei politice si afaceriste autohtone. Din aceasta perspectiva, *filiera Costea si operatiunea Jimbolia* nu trebuiesc privite doar ca o afacere in vreme de razboi si de embargo. *Afacerea Costea-Jimbolia* apare ca o *operatiune speciala,* de razboi economic, purtata (cu succes) de Rusia contra NATO, si in care regimul Iliescu a implicat Romania, in secret, de partea Moscovei. o confirmare a *firului rosu cu Kremlinul,* a axei Moscova-Bucuresti, care a functionat si dupa decembrie '89, sub regimul Iliescu.

Despre stalinistul Dej, printr-o abila operatiune de dezinformare, s-a afirmat ca devenise *nationalist* si ca se *opunea,* dupa 1958, lui Hrusciov. Dar 1958 este si anul cand devine activa la sediul NATO de la Paris, *reteaua Caraman* care actiona, in primul rand, la ordinele Moscovei.

Despre Ceausescu - adus la putere in Romania de Brejnev - s-a afirmat apoi ca ar fi un lider comunist *nationalist.* Mitul fondator al regimului Ceausescu a fost, cum bine se stie, asa-zisa sa *independenta* fata de URSS si de *ursul* de la Kremlin. cu toate acestea, dupa ce Ceausescu a preluat puterea in 1965, *reteaua Caraman* si-a continuat nestinglierita - ca pe vremea lui Dej - activitatea de spionaj anti-NATO, in favoarea KGB-ului si GRU-ului sovietic, de la Bruxelles, acolo unde se stabilise intre timp cartierul general al aliantei nord-atlantice.

Abia in 1969, dupa caderea gaullism-ului in Franta si reorientarea lui Georges Pompidou in politica extema, *reteaua Caraman* s-a autodizolvat. Capul retelei, gen. Mihai Caraman, a revenit la Bucuresti, unde a preluat pentru o vreme conducerea in cadrul centralei DIE (Directiei de Informatii Externe) a operatiunilor din spatiul Europei Occidentale.

Reteaua Caraman actionase, asadar, anti-NATO mai bine de *un* deceniu, atat sub regimul *nationalistului* Dej *(1958-1965),* cat si sub regimul *nationalistului* Ceausescu (1965-1969), reteaua dizolvanda-se de fapt singura si nu in urma vreunui ordin special venit de la Bucuresti.

Regimul Iliescu, dupa '89, a continuat traditia *firului rosu* cu Moscova, a axei secrete Rusia-Romania, iar *operatiunea Jimbolia* este relevanta pentru noi, in primul rand, din aceasta perspectiva.

In al doilea rand *operatiunea Jimbolia* dovedeste cs Romania - cum am mai aratat - ramane *bresa strategica* a Rusiei spre Balcani, chiar si dupa anul 2000. Pentru a redeveni influenta in Balcani, Rusia are nevoie de *coridorul romanesc,* asa cum odinioara avea nevoie de Polonia si *coridorul polonez,* pentru a-si exercita

influenta in Europa Centrala. Pe scurt: *operatiunea Jimbolia,* din 1994-1995, a avut un caracter geostrategic, mai mult chiar decat unul geoeconomic. O demonstreaza factorii implicati, atat cei interni cat si cei extemi.

2

IMPLICAREA BANCOREX

"Incalcarea de catre Romania a embargoului impus fostei Iugoslavii a fost o decizie politica luata la nivel inalt, la care a concurat si acceptul organelor internationale de supraveghere", afirma in martie 1998 Virgil Magureanu, directorul SRI in perioada derulirii contrabandei cu petrol si produse petroliere rusesti de la Jimbolia.

Acceptul insa, s-a dovedit, de fapt, un document falsificat. Ca a fost o *decizie politica luata la nivel inalt* o demonstreaza implicarea *Bancorex,* cea care a finantat atat *operatiunea Jimbolia,* cat si alte contracte anterioare, care ascundeau operatiuni romanesti cu motorina in spatiul ex-iugoslav, ca de exemplu:

- *Februarie, 1992:* Ministerul Agriculturii a incheiat cu firma *Comexrom* din Paris, a lui Adrian Costea, un contract-cadru pentru importul a 600000 tone de motorina, la un pret cu 15 USD mai mare decat pretul international. Contract-cadru care a disparut in 1997 din arhiva ministerului, atunci cand s-au intreprins unele investigatii.
- *Iunie, 1992: Comexrom-ul* a lui Adrian Costea semneaza un prim contract de import, pentru 100000 tone de motorina, cu regia autonoma *Romcereal,* desi aceasta nu avea ca obiect al activitatii sale importurile de motorina, si nici valuta necesara importului. Garant: Ministerul Agriculturii, prin secretarul de stat Ovidiu Grasu, desi ministerul, ca institutie publica, nu se putea implica in derularea unor contracte comerciale.
- *Primavara lui 1993:* Un contract similar este semnat de Viorel Hrebenciuc, ca secretaral Guvernului, de ministrul Agriculturii loan Oancea si de Florin Georgescu, reprezentant al ministerului Finantelor. (Viorel Hrebenciuc a negat ulterior, sustinand ca, in perioada incriminata, ar fi fost doar *primar,* contrazis insa de stenograme).
- *Toamna lui 1993:* 5,5 milioane USD sunt imprumutati de *Bancorex,* la cererea societatli *Agroholding,* pentru *salvarea campaniei agricole si IAS-urilor,* desi societatea *Agroholding* nu avea contracte cu IAS-urile.

In total, peste 5,5 milioane USD, al car or principal beneficiar a fost COMEXROM din Paris, o companie la care adresa mentionata oficial nu corespundea cu sediul firmei. Cu toate acestea, magistratii francezi care instrumenteaza *afacerea Costea* sustin ca suma derulata prin contractul de import semnat de Hrebenciuc in 1993, *pe filiera Costea,* se cifra in realitate la 130 milioane USD. Afacerile cu motorina au fost doar preludiul *operatiunii Jimbolia,* din perioada 1994-1995.

3.

IMPLICAREA AUTORITATILOR DE STAT

In iulie 1994, directorul general al Regionalei ca Ferate Timisoara, Constantin Stroe, a anuntat telefonic sosirea in gara Jimbolia a doua personaje importante, care s-au dovedit a fi seful SRI Timis, Vasile Petrea, si ministrul Transporturilor, Aurel Novac.

Aceetia au anuntat conducerea garii de sosirea unor vagoane-cisterna in regim de *transport-special.*

Vagoanele-cisterna urmau sa figureze insa doar in *registrul veghetor* al statiei. In caz de nevoie, la rubrica *beneficiar* al combustibilului, puteau fi trecute firme din Jimbolia: *Pantera, Venus* etc. Ideea era ca sa se dea impresia ca vagoanele-cisterna expediate in statia Jimbolia, nu trecusera, mai departe, in Iugoslavia. Astfel a inceput traficul clandestin cu combustibil pe traseul Timisoara - Jimbolia - Kikinda (Iugoslavia). Coordonatoni principali ai *operatiunii Jim bolia:* col. Vasile Petrea (seful SRI Timis), Constantin Mataragiu (sef serviciu zona SRI) si un anume *domn Ionel,* care vorbea la telefon in italiana si purta un diplomat plin de marci germane, dupa cum isi amintesc ceferistii din statia Jimbolia. Implicat a mai fost si colonelul SRI Dumitru Ogasanu.

O locomotiva prelua noaptea vagoanele-cisterna din statia Jimbolia si le tracta pana la Kikinda, in Iugoslavia. Timp de doi ani, intreaga Jimbolie putea auzi noaptea zgomotul manevrelor vagoanelor-cisterna din statie.

Pe langa ministerul Transporturilor Aurel Novac, au mai fost la curent cu transporturile de petrol catre Iugoslavia Doru Ioan Taricila, ministrul de Interne, Viorel Hrebenciuc, Virgil Magureanu, premierul Vacaroiu.

4.

IMPLICAREA LUI ADRIAN COSTEA

In realitate, este vorba tot de o implicare romaneasca intr-o afacere ruseasca. Cum bine se stie, Adrian Costea si-a desfasurat afacerile in stransa legatura cu regimul Iliescu. Intr-un interviu de la *Europa libera,* Adrian Costea marturisea ca, in *1994-1995,* el a adus petrol in Romania, in principal, din Rusia, dar si din Libia si Irak, pe baza contractelor incheiate cu regimul Iliescu. Ceca ce reprezinta alte doua incalcari de embargo international.

"0 parte din petrol era rusesc... de asemenea, a fost si petrol libian dar si irakian", sustine Costea. In fapt, Adrian Costea - suspectat la Paris pentru spalare de bani in banda organizata si excrocherie - se pare ca organiza, prin societatile sale, nu numai procurarea petrolului dar si emiterea facturilor. Un singur tren cu cisterne transporta intre 1200-1500 tone de combustibil. Incasarile, pentru o singura garnitura, atingeau 3 milioane de marci. Afacerea s-a dovedit extrem de rentabila.

Nu se livra insa numai petrol ori produse petrolifere. De cateva ori pe luna, in statia Jimbolia intrau garnituri *combinate:* vagoane-cisterna si vagoane cu *marfra acoperita.* Angajatilor CFR din statie li s-a spus ca era vorba de *produse ceramice, de portelanuri, si* de *uree.* Se stie insa ca *transporturile speciale* de ceramica si portelanuri ascund, de fapt, transporturi de arme. Iar ureea se utilizeaza si in industria de armament.

Importurile de petrol din Rusia, facute prin firma lui Adrian Costea, s-au achizitionat la un pret mai mare decat pe piata internationala, cu banii virati de *Bancorex.* In statia Jimbolia, insa, sarbii plateau, la randul lor, acelasi transport. Afacerea se dovedea, profitabila atat pentru firmele rusesti exportatoare, cat si pentru firmele romanesti importatoare *(General Trading & Investment* ori *Star-Trade Invest* - care au beneficiat de acreditive de zeci de milioane de la *Bancorex,* fara garantii bancare), ori pentru firmele intermediare *(Tracia SA, Tracialmpex, Rompetrom SRL, Doss Corn SRL* ori *Addos Impex, Madicom, Romara, Luximex, Silvestra Mottek, Celini)* - implicate, in dosarele politiei, in afacerile cu combustibil din gara Jimbolia.

5.

IMPLICAREA MAFIEI INTERNATIONALE

Contrabanda *de stat* de la Jimbolia a avut si o dimensiune mafiota internationala. Doi falsi *cavaleri de Malta*, Angelo Lonardoni si Cainmi Serafino, impreuna *cu priorul* oradean Ionel Bara (membru al "Ordinului Arnaldo Petrucci") - in realitate, membri ai fostei organizatii Propaganda Due (P.2), de sub conducerea faimosului Licio Gelli au fost implicati, la randul lor, in traficul cu petrol si produse petroliere rusesti de la Jimbolia catre Iugoslavia. Inscrierea lojei P.2 pe axa Moscova-Bucuresti nu este catusi de putin surprinzatoare. Fost membru al guvernului Republicii de la Salo (ultimul guvern mussolinian), Lucio Gelli a emigrat dupa razboi in Argentina, unde s-a bucurat de protectia dictatorului Juan Peron si a sotici sale, Evita. Acolo a fost descoperit de serviciile secrete sovietice, care l-au santajat cu denuntarea in calitate de criminal de razboi. Gelli a acceptat sa lucreze pentru Moscova, doar ca sa-si salveze pielea. A revenit in Italia, unde o vreme a patronat o mica librarie care, dupa parerea serviciilor secrete italiene, functiona mai mult ca un fel de *cutie de scrisori* pentru agcntii KGB-ului. Desi Gelli isi declara convingeri de dreapta, in anii '60-'70 el a facut numeroase afaceri profitabile in domeniul textilelor cu majoritatea statelor membre ale Tratatului de la Varsovia. Dupa 1966, cand a preluat conducerea lojii *Propaganda Due,* Gelli a reusit sa atraga in organita sa numerosi lideri politici straini, alaturi de cei italieni. Din Romania, pe langa Ceausescu, alti 16 membri ai conducerli PCR faceau parte din P.2, inca din anii '70. Lista acestora a fost oferita Securitatii romane de S.I.S.M.I. (serviciul secret militar italian), contra sumei de 160000 de dolari. Dupa '90, Lucio Gelli a continuat afacerile in Romania, venind cam de zece ori pe an; ceea ce da o idee asupra amplitudimi cifrei de afaceri derulate de italian la Bucuresti, Timisoara sau Oradea. Prin intermediul lui Arnaldo Petrucii, Gelli a propus chiar SRI, sa-l ajute ca sa spele 300000 de dolari la Oradea. Atat Iliescu, cat si Magureanu fiind, se pare, la curent cu afacerile lui Gelli. Principalul pion al lui Gelli in relatia cu Virgil Magureanu era *priorul* Ionel Bara, fost capitan in armata romana, ulterior trecut in rezerva. Un rol important de partea iugoslava in *operatiunea Jimbolia* a avut alt membru P.2, dr. Caiumi Serafino, care se prezenta drept *cancelar pentru Europa deEst* al Ordinului Cavalerilor de Malta. Potrivit dezvaluirilor facute ulterior de Caiumi Serafino, (vezi Anexa 13), de transporturile cu petrol rusesc se mai ocupau colonelul Dumitru Ogasanu, Luciano Lanardoni si Ionel Bara. Combustibilul rusesc pornea din rafmariile prahovene, transportat in garnituri de tren, care aveau drept destinatie firme-fantoma din straina tate. La Timisoara, garniturile erau insa preluate de Ogasanu, Bara si autoritatile locale mentionate anterior. Pe documente se trecea ca petrolul avea drept destinatie proxima Jimbolia, unde ar fi trebuit depozitat. (Desi Jimbolia nu dispune de depozite pentru petrol). Noaptea, o locomotiva iugoslava tracta garniturile la Kikinda, peste granita. Italienii negociau cu sarbii la Kikinda, apoi se intorceau in Romania si imparteau profitul cu restul retelei. Cand afacerea a fost dezvaluita in mass-media, Serafino sustine ca ar fi apelat la protectia lui Ioan Talpes, directorul SIE, despre care italianul spune ca era *"pe contre cu Magureanu dar eu credeam ca era prieten cu Gelli"*.

Faptul ca Gelli, Serafino, Lonardoni si loja P.2., controlata de serviciile secrete ruse, s-au implicat in *operatiunea Jimbolia* dovedeste ca intreaga afacere era dirijata, de fapt, de Moscova, via Romania. Ea nu se deosebea cu nimic de alte operatiuni ale serviciilor secrete ruse, dirijate tot prin organizatia asa-zisa *de dreapta* P.2. a lui Lucio Gelli, cum ar fi atentatul din gara Balogna ori atentatul contra Papei loan Paul al II-lea din 1981. Contele Alexandre de Marenche, directorul SDECE-francez (Service de Documentation Exterieure et de Contre Espionnage) a afirmat, intr-un interviu, ca el era la curent cu atentatul contra Papei, si aceasta cu sase luni inainte. (Atunci cand turcul atentator, Ali Agca, mai *bantuia* prin Europa). Sursa contelui de Marenche: Nicolae Ceausescu, care aflase de intentia atentatului de la unul din oamenii lui Gelli. Cu toate ca de Marenche avertizase Vaticanul, *nu se luase nici o mdsura de protectie a Papel.* (in 1981, atat Presedintele Ronald Reagan, cat si Papa loan Paul al II-lea au fost trecuti pe *lista neagra* a KGB-ului, in urma pactulul anticomunist incheiat de cei doi. Nici atentatul contra lul Reagan, nici cel contra Papei nu au reusit, insa, decat partial).

Axa Moscova-Bucuresti, care a functionat perfect in cazul *operatiunii Jimbolia,* reusind sa *sparga* embargoul ONU, a fost pusa in evidenta cel mai bine de afacerea *firului rosu,* poreclit de mass-media si *Zavtragate.*

6.

FIR UL ROSU CU KREMLINUL, UN ADEVARAT SIMBOL AL "EREI ILIESCU"

Ca si *operatiunea Jimbolia, si Zavtragate* a monopolizat atentia intregii mass-media, zile la rand, asa incat nu vom reveni asupra ei decat pentru a-i dezvalui dimensiunea geopolitica.

Cum am aratat, linia telefonica secreta intre statele membre ale Tratatului de la Varsovia a fost utilizata intens de Iliescu, Militaru si ceilalti pucisti din decembrie '89, cand s-a tinut o permanenta legatura de la sediul M.Ap.N. cu generalul sovietic Piotr Lusev.

Problema firului rosu cu *Moscova* nu este, desigur, aceea a unei legaturi telefonice interguvernamentale, oficiale, intre Romania si Rusia, ci cea a unei legaturi telefonice directe, secrete, intre Cotroceni si Kremlin.

Potrivit gen. Vasile Ionel, fost consilier al presedintelui Iliescu pentru problema de aparare si siguranta nationala, *propunerea a venit din partea rusa,* prin intermediul ambasadorului Evgheni Ostrovenko, iar Iliescu a acceptat, in 1994, demararea discutulor, la nivel de specialisti, privind firul rosu Kremlin-Cotroceni.

Prima remarca: in 1994, Rusia alimenta intens cu petrol si armament conflictul din fosta Iugoslavie. Cum am vazut si din derularea *operatiunii Jimbolia,* regimul Iliescu era considerat de Kremlin o piesa-cheie a angrenajului Moscova-Belgrad.

De regula, un *telefon rosu* exista doar intre aliati. Astfel, in al doilea razboi mondial, o linie telefonica radio asigura legatura intre Roosevelt si Churchill.

Firma americana *Bell Telephone* crease sistemul A-3, introdus la Casa Alba inca din 1939, si perfectionat ulterior. Dar pe care germanii reusisera insa sa-l intercepteze inca din 1942, dupa ce un inginer de la *Deutsche Reichpost,* un anume Veterline, a reusit sa realizeze o copie similara telefonului american. Astfel, Hitler avea in doua ore, pe birou, transcrierea oricarei convorbiri telefonice Roosevelt-Churchill.

Intre statele membre ale NATO exista, la nivel guvernamental si militar, legaturi pe baza de telefon *rosu*. Chestiunea insa a unui telefon *rosu,* direct, intre Kremlin si Cotroceni ridica o intrebare: daca Romania nu mai facea parte din nici un sistem de aliante cu Rusia (asa cum se intamplase pe timpul Tratatului de la Varsovia, autodizolvat in 1990), daca Romania nu mai avea nici o granita comuna cu Rusia si nici, cel putin un tratat bilateral - atunci ce gen de *colaborare*, atat de importanta, avea regimul Iliescu cu Moscova, dupa decembrie '89, incat sa-i determine pe rusi sa solicite instalarea unui telefon direct Cotroceni-Kremlin?

Potrivit unor informatii care au circulat in mass-media, inca din 1996, ar exista doua note ale MAE (Ministerul de Externe), respectiv *nota* 14896/4 mai 1995 si nota 4492/8 noiembrie 1995, care dovedesc ca dupa dizolvarea Tratatului de la Varsovia - asadar a incetarii oricaror obligatii militare ale Romaniei fata de Moscova, regimul Iliescu ar fi mentinut in vigoare protocoalele, incheiate inca din 1958, care puneau la dispozitia fortelor militare sovietice - in caz de conflict - porturile Romanesti de la Marea Neagra si de pe Dunare. Aceasta, in ciuda staruintelor expertilor MAE, care i-au soucitat, cu insistenta, lui Iliescu anularea protocoalelor.

In caz contrar, fortele militare ruse se puteau desfasura in Romania, *pe baze legale,* fiindca intrarea lor in tara sa mai poata fi asimilata, din punct de vedere al dreptului international, cu o *invazie*.

Or, situatiie conflictuale nu sunt singurele caracteristice razboiului propriu-zis.

O situatie de tensiune internationala, ca aceea din fosta Iugoslavie a anilor '94-'95, ar fi putut foarte bine determina Kremlinul sa intervina direct, militar, in zona, caz in care, cel putin pana in noiembrie 1995, rusii ar fi putut ocupa porturile romanesti de la Marea Neagra si de pe Dunare, conform protocoalelor din *1958,* oricand si perfect legal.

Cu rusii in porturile Marii Negre si de la Dunare, orice degenerare militara posibila a raporturilor dintre Rusia si fortele NATO, in zona ex-Iugoslaviei si Balcanilor, ar fi condus - inca de la primele schimburi de focuri - la posibile atacuri aeriene si cu rachete in porturile romanesti ale Marii Negre si de pe Dunare.

lata un motiv, foarte plauzibil, ca Moscova sa staruie, in '94-'95, asupra instalarii unui telefon *rosu*, direct, intre Kremlin si Cotroceni. Cordonul ombilical care a legat dintotdeauna, ca un fir *rosu,* pe Ion Iliescu si familia sa de Moscova, explica nu numai de ce axa secreta Rusia-Romania a continuat sa functioneze si dupa '89, sub regimul lul Iliescu, dar - mai ales - lasa sa se intrevada, cat se poate de limpede, in ce directie ar evolua aceasta in cazul revenirii la putere in Romania a lui Ion Iliescu. Acest etern, inflexibil, indestructibil *"Horno Sovieticus"*. ***"Candidatul manciurian"*** al alegerilor din anul 2000.